

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/1627, 14. september 2016, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/1628, 14. september 2016, mis käsitleb väljaspool teid kasutatavate liikurmasinade sise põlemismootorite gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite piirnorme ja tüübikinnitusega seotud nõudeid, millega muudetakse määruseid (EL) nr 1024/2012 ja (EL) nr 167/2013 ning muudetakse direktiivi 97/68/EÜ ja tunnistatakse see kehtetuks ⁽¹⁾ 53

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2016/1629, 14. september 2016, millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded, muudetakse direktiivi 2009/100/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2006/87/EÜ 118

(¹) EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/1627,

14. september 2016,

milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühise kalanduspoliitika eesmärk on vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 1380/2013 ⁽³⁾ tagada vee-elusressursside kasutamine säästvates majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsetes tingimustes.
- (2) Liit on rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooni ⁽⁴⁾ (edaspidi „konventsioon“) osaline.
- (3) Konventsiooniga loodud Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon (ICCAT) võttis 2006. aastal oma 15. erikoosolekul vastu soovitus 06-05 kehtestada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava (edaspidi „taastamiskava“), mis lõpeb 2022. aastal. Kõnealune soovitus jõustus 13. juunil 2007.
- (4) Taastamiskavas võetakse arvesse eri tüüpi püügivahendite ja püügitehnikate eripära. Taastamiskava rakendamisel peaksid liit ja liikmesriigid püüdma edendada rannapiiuki ning selliste püügivahendite ja -tehnikate kasutamist, mis on selektiivsed ja mõjutavad keskkonda vähem, sealhulgas traditsioonilises ja väikesemahulises kalapüügis kasutatavaid püügivahendeid ja -tehnikaid, toetades seeläbi rahuldava elatustaseme saavutamist kohalikus majanduses.

⁽¹⁾ ELT C 383, 17.11.2015, lk 100.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 23. juuni 2016. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 18. juuli 2016. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

⁽⁴⁾ Rahvusvaheline Atlandi tuunikala kaitse konventsioon (EÜT L 162, 18.6.1986, lk 34).

- (5) ICCATi soovitus 06-05 rakendati liidu õiguses nõukogu määrusega (EÜ) nr 1559/2007 ⁽¹⁾.
- (6) ICCAT võttis 2008. aastal oma 16. erikoosolekul vastu soovitus 08-05, millega muudeti soovitus 06-05. Hariliku tuuni varude taastamiseks nähti soovitus 08-05 ette lubatud kogupüügi järkjärguline vähendamine aastatel 2007–2011, püügipiirangud teatavates piirkondades ja teatavatel ajavahemikel, hariliku tuuni uus alammõõt, sportlikku ja harrastuskalapüüki ning kalakasvatuse võimsust ja püügivõimsust käsitlevad meetmed, samuti tõhustati ICCATi rahvusvahelist ühisinspekteerimise kava.
- (7) ICCATi soovitus 08-05 rakendati liidu õiguses nõukogu määrusega (EÜ) nr 302/2009 ⁽²⁾.
- (8) ICCAT võttis 2010. aastal oma 17. erikoosolekul vastu soovitus 10-04, millega muudeti soovitus 08-05. Hariliku tuuni varu taastamiseks nähti soovitus 10-04 ette veelgi vähendada lubatud kogupüüki ja püügivõimsust ning tugevdada kontrollimeetmeid, eriti neid, mis käsitlevad kala üleviimist ja sumpadesse paigutamist. Samuti sätestati selles ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee 2012. aasta täiendavad soovitused kudemiskohtade väljaselgitamise ja kaitsealade loomise kohta.
- (9) Selleks et rakendada soovitus 10-04 sätestatud läbivaadatud rahvusvahelisi kaitsemeetmeid liidu õiguses, muudeti määrust (EÜ) nr 302/2009 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 500/2012 ⁽³⁾.
- (10) ICCAT võttis 2012. aastal oma 18. erikoosolekul vastu soovitus 12-03, millega muudeti soovitus 10-04. Selleks et suurendada taastamiskava tõhusust, kehtestati soovitus 12-03 tehnilised meetmed, mis käsitlevad elusa hariliku tuuni üleviimist ja sumpadesse paigutamist, uusi püügiaruannete nõudeid, ICCATi piirkondliku vaatlusprogrammi rakendamist ja püügihooegade muutmist. Peale selle tugevdati ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee rolli hariliku tuuni varude hindamisel.
- (11) ICCAT võttis 2013. aastal oma 23. korralisel koosolekul vastu soovitus 13-07, millega muudeti soovitus 12-03, tehes püügihooegades väikesi muudatusi, mis ei mõjuta liidu laevastikku. Seejärel võeti vastu ka soovitus 13-08, millega täiendati taastamiskava. Soovitus 13-08 sätestati ühtne kord stereoskoopilise kaamera süsteemide kasutamiseks, eesmärgiga teha kindlaks hariliku tuuni hinnanguline kogus sumpadesse paigutamise ajal, ning kehtestati paindlik alguskuupäev söödaga õngelaevade ja landipüügilaevade püügihooajale Atlandi ookeani idaosas.
- (12) Selleks et rakendada liidu õiguses olulisi meetmeid, nagu soovitus 12-03 ja 13-08 kohased meetmed püügihooegade kohta, muudeti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 544/2014 ⁽⁴⁾ täiendavalt määrust (EÜ) nr 302/2009.
- (13) ICCAT võttis 2014. aastal oma 19. erikoosolekul vastu soovitus 14-04, millega muudeti soovitus 13-07 ja tunnistati kehtetuks soovitus 13-08. Samal ajal kui mõned olemasolevad kontrollisätted muudeti otstarbekamaks, täpsustati sumpadesse paigutamise ajal stereoskoopilise kaamera kasutamise korda ning lisati taastamiskavasse konkreetsed meetmed seoses kalade vabakslaskmise ja surnud kalade käitlemisega.
- (14) Soovitus 14-04 on liidu jaoks siduv.
- (15) Kõik taastamiskava muudatused, mis ICCAT on vastu võtnud aastatel 2012, 2013 ja 2014 ning mida ei ole veel rakendatud, tuleks rakendada liidu õiguses. Kuna kõnealune rakendamine käsitleb taastamiskava, mille eesmärgid ja meetmed on kindlaks määranud ICCAT, ei hõlma käesolev määrus määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 9 ja 10 kohaste mitmeaastaste kavade kogu sisu.

⁽¹⁾ Nõukogu 17. detsembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1559/2007, millega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava ja millega muudetakse määrust (EÜ) nr 520/2007 (ELT L 340, 22.12.2007, lk 8).

⁽²⁾ Nõukogu 6. aprilli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 43/2009 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1559/2007 (ELT L 96, 15.4.2009, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrus (EL) nr 500/2012, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava (ELT L 157, 16.6.2012, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 544/2014, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava (ELT L 163, 29.5.2014, lk 7).

- (16) Määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestati kalavarude kaitseks alammõõdu mõiste. Järjepidevuse tagamiseks tuleks ICCATi alammõõdu mõiste üle võtta liidu õigusesse kui kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõd. Seega tuleks komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2015/98⁽¹⁾ viidatud hariliku tuuni alammõõde käsitada käesolevas määruses viidetena kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõtudele.
- (17) Selleks et tagada käesoleva määruse sätete ühetaolised rakendamistingimused seoses kalade üleviimise ja sumpadesse paigutamise ning mõrra ja laevaga seotud tegevuse registreerimise ja sellest teatamisega, tuleks komisjonile anda rakendamisolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽²⁾.
- (18) Määruse (EÜ) nr 302/2009 teatavad sätted on aegunud, kuna need on juba hõlmatud muude liidu õigusaktidega. Muid sätteid tuleks ajakohastada, et võtta arvesse muudatusi õigusaktides, eelkõige neid, mis tulenevad määruse (EL) nr 1380/2013 vastuvõtmisest.
- (19) Eelkõige on nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009⁽³⁾ kehtestatud liidu kontrolli-, seire- ja jõustamissüsteem, kasutades globaalset ja integreeritud lähenemisviisi, et tagada ühise kalanduspoliitika kõigi eeskirjade järgimine, ning komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 404/2011⁽⁴⁾ on kehtestatud määruse (EÜ) nr 1224/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad. Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1005/2008⁽⁵⁾ on kehtestatud ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks. Nimetatud õigusaktid hõlmavad nüüd mõningaid määruses (EÜ) nr 302/2009 käsitletud küsimusi, eriti selle artiklis 33 sätestatud jõustamismeetmeid ja VIII lisas käsitletud laevaseiresüsteemi (VMS) edastust. Seetõttu ei ole vaja neid sätteid käesolevasse määrusesse lisada.
- (20) Vastavalt rakendusmäärusele (EL) nr 404/2011 kohaldatakse ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee poolt vastu võetud ümberarvestustegureid töödeldud hariliku tuuni ekvivalentse ligikaudse massi arvutamiseks, sealhulgas käesoleva määruse kohaldamisel.
- (21) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 95 on lisaks vastu võetud komisjoni rakendusotsus 2014/156/EL⁽⁶⁾. Muu hulgas on kõnealuse rakendusotsusega kehtestatud sihtkriteeriumid ja eesmärgid hariliku tuuni püügi kontrollimiseks Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres.
- (22) ICCATi soovitusena 06-07 loodi proovivõtuprogramm hariliku tuuni kalakasvandustes kasvatamisel kalakoguse hindamiseks suuruse kaupa. Nimetatud säte rakendati määruse (EÜ) nr 302/2009 artikliga 10. Käesoleva määrusega ei ole vaja eraldi ette näha proovivõtuprogrammi, sest kõnealuse programmi vajadused on praeguseks täielikult kaetud programmidega, mis loodi käesoleva määrusega rakendatava soovitusena 14-04 punktis 83.
- (23) Selguse, lihtsustamise ja õigluskindluse huvides tuleks määrus (EÜ) nr 302/2009 seega kehtetuks tunnistada.

⁽¹⁾ Komisjoni 18. novembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/98, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 2 osutatud liidu rahvusvaheliste kohustuste kohaldamist vastavalt rahvusvahelisele Atlandi tuunikala kaitse konventsioonile ja Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile (ELT L 16, 23.1.2015, lk 23).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

⁽³⁾ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

⁽⁴⁾ Komisjoni 8. aprilli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 404/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 112, 30.4.2011, lk 1).

⁽⁵⁾ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 1).

⁽⁶⁾ Komisjoni 19. märtsi 2014. aasta rakendusotsus 2014/156/EL, millega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm seoses hariliku tuuni püügi Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, mõõkkala püügi Vahemeres ning sardiini- ja anšoovisepüügi Aadria mere põhjaosas (ELT L 85, 21.3.2014, lk 15).

- (24) Et liit saaks täita oma konventsioonikohaseid rahvusvahelisi kohustusi, on delegeeritud määrusega (EL) 2015/98 nähtud ette erandid hariliku tuuni lossimiskohustusest, mis on sätestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15. Delegeeritud määrusega (EL) 2015/98 rakendatakse ICCATi soovitusel 13-07 teatavaid sätteid, millega kehtestatakse laevade ja mõrdade suhtes, millega püütakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni, teatavatel juhtudel hariliku tuuni tagasiheitmise ja vabakslaskmise kohustus. Seepärast ei ole käesolevas määruses vaja käsitleda selliseid tagasiheitmise ja vabakslaskmise kohustusi ning seetõttu ei piira see delegeeritud määruse (EL) 2015/98 vastavate sätete kohaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimise ja kohaldamisala

1. Käesoleva määrusega nähakse ette üldnormid artikli 3 punktis 1 määratletud taastamiskava kohaldamiseks liidus.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni (*Thunnus thynnus*) varude suhtes.

Artikkel 2

Eesmärk

Kooskõlas artikli 3 punktis 1 määratletud taastamiskavaga on käesoleva määruse eesmärk saavutada vähemalt 60 % tõenäosusega maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastav hariliku tuuni biomass 2022. aastaks.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „taastamiskava“ – hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava, mida kohaldatakse 2007. aastast 2022. aastani ja mis põhineb ICCATi soovitusel;
- 2) „kalalaev“ – liikurlaev, mida kasutatakse või mis on ette nähtud hariliku tuuni varude ärieesmärgil kasutamiseks, sealhulgas kalapüügilaevad, kalatöötlemislaevad, tugilaevad, puksiirid, ümberlaadimislaevad, tuunitoodete transportimiseks seadmestatud transpordilaevad ja abilaevad, välja arvatud konteinerlaevad;
- 3) „kalapüügilaev“ – laev, mida kasutatakse hariliku tuuni varude töönduspüügiks;
- 4) „kalatöötlemislaev“ – laev, mille pardal läbivad kalatooted enne pakendamist ühe või mitu järgmistest toimingutest: fileerimine või viilutamine, külmutamine ja/või töötlemine;
- 5) „abilaev“ – laev, mida kasutatakse surnud (töötlemata) hariliku tuuni transpordiks veo- või kasvatamissumbast, seinnoodast või mõrrast määratud sadamasse ja/või kalatöötlemislaevale;
- 6) „puksiir“ – laev, mida kasutatakse sumpade vedamiseks;
- 7) „tugilaev“ – muu laev, millele on osutatud punktis 2;
- 8) „aktiivne püük“ – märgib kalapüügilaeva ja mõrraga seoses asjaolu, et sellega püütakse asjaomasel püügihooajal harilikku tuuni sihtliigina;

- 9) „ühine püügioperatsioon“ – kahte või enamat seinnoodalaeva hõlmav toiming, mille käigus ühe seinnoodalaeva püütud saak loetakse ühe või mitme teise seinnoodalaeva saagi hulka kuuluvaks vastavalt jaotamissüsteemile;
- 10) „üleviimistoimingud“ –
 - i) elusa hariliku tuuni üleviimine kalapüügilaeva võrgust veosump;
 - ii) elusa hariliku tuuni üleviimine ühest veosumbast teise;
 - iii) hariliku tuuniga sumba üleviimine ühelt puksiirilt teisele;
 - iv) elusa hariliku tuuni üleviimine ühest kalakasvandusest teise;
 - v) elusa hariliku tuuni üleviimine mõrrast veosump;
- 11) „kontrollüleviimine“ – täiendav üleviimine, mida tehakse kalapüügiga/kalakasvatusega tegeleva ettevõtja või kontrolliasutuste taotluse korral, et kontrollida üleviidavate kalade arvu;
- 12) „mõrd“ – põhja kinnitatud püügivahend, millel on tavaliselt võrksein, mis juhib hariliku tuuni mõrra suletud osasse või osadesse, kus neid hoitakse enne saagi kogumist;
- 13) „sumpadesse paigutamine“ – elusa hariliku tuuni üleviimine veosumbast või mõrrast kasvatamissumpadesse;
- 14) „kasvatamine“ – hariliku tuuni paigutamine kalakasvandustes sumpadesse ning nende järgnev söötmine nuumamise ja üldise biomassi suurendamise eesmärgil;
- 15) „kalakasvandus“ – rajatis, mida kasutatakse mõrdade ja/või seinnoodalaevadega püütud hariliku tuuni kasvatamiseks;
- 16) „saagi kogumine“ – hariliku tuuni tapmine kalakasvanduses või mõrras;
- 17) „ümberlaadimine“ – kalalaeval olevate kalade laadimine või osaline laadimine teisele kalalaevale. Surnud hariliku tuuni laadimist seinnoodast või puksiirilt abilaevale ei käsitata ümberlaadimisena;
- 18) „sportlik kalapüük“ – mittekutseline kalapüük, milles osalejad kuuluvad riiklikku spordiorganisatsiooni või omavad siseriiklikku sportliku kalapüügi luba;
- 19) „harrastuskalapüük“ – mittekutseline kalapüük, milles osalejad ei kuulu riiklikku spordiorganisatsiooni ega oma siseriiklikku sportliku kalapüügi luba;
- 20) „stereoskoopiline kaamera“ – kahe või enama läätsuga seade, millel on iga lääts jaoks eraldi pildiandur või filmikaader, mis võimaldab saada kolmemõõtmelisi kujutisi;
- 21) „kontrollkaamerad“ – stereoskoopilised kaamerad ja/või harilikud videokaamerad käesolevas määruses sätestatud kontrolli tegemiseks;
- 22) „hariliku tuuni püügi dokument“ või „hariliku tuuni püügi elektrooniline dokument“ – hariliku tuuni kohta koostatav hariliku tuuni püügi dokument. Asjakohasel juhul asendatakse viide hariliku tuuni püügi dokumendile viitega hariliku tuuni püügi elektroonilisele dokumendile;
- 23) „vastutav liikmesriik“ – lipuliikmesriik või liikmesriik, kelle jurisdiktsioonis on mõrd või kalakasvandus, või kui mõrd või kalakasvandus asuvad avameres, siis liikmesriik, kus on mõrra või kalakasvanduse käitaja asukoht;
- 24) „II ülesanne“ – ICCATi juhendis „Field manual for statistics and sampling Atlantic tunas and tuna-like fish“ (Atlandi ookeani tuuni ja tuunilaadsete liikide statistika ja proovivõtmise käsiraamat (kolmas väljaanne, ICCAT, 1990)) määratletud II ülesanne;
- 25) „konventsiooniosalised“ – konventsiooniosalised ja koostööd tegevad kolmandad riigid, kalastus- ja muud organisatsioonid;
- 26) „konventsiooniala“ – konventsiooni artiklis 1 sätestatud geograafiline piirkond, kus kohaldatakse ICCATi meetmeid.

*Artikkel 4***Laevade pikkus**

Käesolevas määruses osutatud laevade pikkusi tuleb mõista kogupikkusena.

II PEATÜKK

MAJANDAMISMEETMED*Artikkel 5***Majandamismeetmetega seotud tingimused**

1. Liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et tagada oma kalapüügilaevade ja mõrdade püügikoormuse vastavus Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres liikmesriigi kasutada olevate hariliku tuuni püügi võimalustega.
2. Kasutamata kvoodi ülekandmine on keelatud.
3. Liidu kalalaevade prahtimine hariliku tuuni püügiks Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres on keelatud.

*Artikkel 6***Iga-aastaste püügikavade, püügivõimsuse haldamise kavade ja kalakasvanduse majandamise kavade esitamine**

1. Iga aasta 31. jaanuariks edastab liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, komisjonile järgmised andmed:
 - a) Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüdvate kalapüügilaevade ja mõrdade iga-aastane püügikava;
 - b) iga-aastane püügivõimsuse haldamise kava, millega tagatakse, et liikmesriigi püügivõimsus on vastavuses talle eraldatud kvoodiga.
2. Komisjon kogub lõikes 1 osutatud kavad kokku ja lõimib need ühte liidu püügi- ja püügivõimsuse haldamise kavasse. Komisjon edastab kõnealuse kava ICCATi sekretariaadile iga aasta 15. veebruariks, et ICCAT saaks seda arutada ja selle heaks kiita.
3. Liikmesriik, kes kavatseb muuta ICCATi kehtivat kalakasvanduse võimsuse kava, esitab iga-aastase kalakasvatamise majandamiskava iga aasta 15. aprilliks komisjonile, kes edastab selle ICCATi sekretariaadile.

*Artikkel 7***Iga-aastased püügikavad**

1. Hariliku tuuni kvoodiga liikmesriigi esitatavas iga-aastases püügikavas märgitakse ära igale artiklites 11 ja 12 osutatud püügivahendite rühmale eraldatud kvoodid, sealhulgas järgmine teave:
 - a) artikli 20 lõike 1 punktis a osutatud laevade nimekirja kantud üle 24 meetri pikkuste kalapüügilaevade puhul neile eraldatud individuaalsed kvoodid ning individuaalsete kvootide ja kaaspüügi koguste järgimise tagamiseks kehtestatud meetmed;
 - b) alla 24 meetri pikkuste kalapüügilaevade ja mõrdade puhul vähemalt tootjaorganisatsioonidele või sama tüüpi püügivahendiga kala püüdvate laevade rühmale eraldatud kvoot.

2. Erandina lõike 1 punktist a võib üle 24 meetri pikkustele kalapüügilaevadele eraldatud individuaalsed kvoodid esitada hiljemalt 30 päeva enne iga sellise laeva suhtes kohaldatava püügihooaja algust.
3. Hilisemad muudatused iga-aastases püügikavas või püügiks eraldatud individuaalsetes kvootides, mis on eraldatud üle 24 meetri pikkustele kalapüügilaevadele, mis on kantud artikli 20 lõike 1 punktis a osutatud nimekirja, edastab asjaomane liikmesriik komisjonile vähemalt kolm päeva enne asjaomasele muudatusele vastava tegevuse algust. Komisjon edastab sellised muudatused ICCATi sekretariaadile vähemalt 48 tundi enne asjaomasele muudatusele vastava tegevuse algust.

Artikkel 8

Kalapüügivõimaluste jaotamine

Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 17 kasutavad liikmesriigid neile eraldatud kalapüügivõimaluste jaotamisel läbipaistvaid ja objektiivseid kriteeriume, sealhulgas selliseid, mis on keskkonnaalast, sotsiaalset või majanduslikku laadi, ning püüavad riigi kvoote õiglaselt jaotada mitmesuguste laevastiku osade vahel, pöörates tähelepanu traditsioonilisele ja väikesemahulisele kalapüügile, ning pakkuda stiimuleid neile liidu kalalaevadele, kes kasutavad selektiivseid püügivahendeid või keskkonda vähem mõjutavaid püügitehnikaid.

Artikkel 9

Püügivõimsuse haldamise kava

1. Hariliku tuuni kvoodiga liikmesriigi esitatav iga-aastane püügivõimsuse haldamise kava peab vastama käesolevas artiklis sätestatud tingimustele.
2. Maksimaalne liikmesriigis registreeritud mõrdade arv ja kalalaevade arv, mis sõidavad liikmesriigi lipu all ja võivad püüda, pardal hoida, ümber laadida, transportida või lossida harilikku tuuni, määratakse kindlaks kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepinguga (ELi toimimise leping) ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
3. Liikmesriigi lipu all sõitvate kalalaevade, mis tegelevad harilikku tuuni püügiga, maksimaalne arv ja vastav kogumahutavus piirduvad kõnealuse liikmesriigi lipu all sõitvate nende kalalaevade arvu ja üldise kogumahutavusega, mis püüdsid, hoidsid pardal, laadisid ümber, transportisid või lossisid harilikku tuuni ajavahemikul 1. jaanuarist 2007 kuni 1. juulini 2008. Kõnealust piirangut kohaldatakse kalapüügilaevade puhul püügivahendite tüübi järgi.
4. Laevade puhul, millel on lubatud püüda harilikku tuuni artikli 14 lõikes 2 osutatud erandi alusel, on I lisas sätestatud täiendavad tingimused kalalaevade maksimaalse arvu kindlaksmääramiseks.
5. Hariliku tuuni püügiga tegeleva liikmesriigi mõrdade maksimaalne arv piirdub nende mõrdade arvuga, millele kõnealune liikmesriik andis püügiloa enne 1. juulit 2008.
6. Erandina käesoleva artikli lõigetest 3 ja 5 võib liikmesriik aastateks 2016 ja 2017, kui ta suudab tõendada, et tema laevade püügivõimsus ei pruugi tal võimaldada oma kvoote täielikult ära kasutada, otsustada lisada artiklis 7 osutatud iga-aastastesse püügikavadesse suurema arvu laevu ja mõrdasid.
7. Liikmesriik piirab aastateks 2016 ja 2017 oma seinnoodalaevade arvu arvuni, millele ta andis püügiloa 2013. või 2014. aastal. See ei kehti seinnoodalaevade kohta, mis tegutsevad artikli 14 lõike 2 punktis b sätestatud erandi alusel.
8. Püügivõimsuse haldamise kavade koostamisel ja püügivõimsuse arvutamisel võtab liikmesriik aluseks ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee 2009. aasta aruande kohased laeva ja püügivahendi kohta kehtestatud parimad püügimäärad, mille ICCAT kiitis heaks oma järelevalvekomitee 2010. aasta istungitevahelisel koosolekul⁽¹⁾. Pärast kõnealuste püügimäärade igat läbivaatamist ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee poolt kohaldavad liikmesriigid alati kõige uuemaid ICCATi poolt heaks kiidetud püügimäärasid.

⁽¹⁾ Järelevalvekomitee istungitevahelise koosoleku aruanne (Madrid, Hispaania, 24.–26. veebruar 2010), punkt 5 ja lisa 4.2 liide 3.

*Artikkel 10***Kalakasvanduse majandamiskavad**

1. Liikmesriigi esitatud iga-aastane kalakasvanduse majandamiskava peab vastama käesolevas artiklis sätestatud tingimustele.
2. Hariliku tuuni kasvatamise ja nuumamise maksimaalne võimsus ja kalakasvandustesse viidava loodusest püütud hariliku tuuni maksimaalne kogus, mille liikmesriik võib eraldada oma kalakasvandustele, määratakse kindlaks kooskõlas ELi toimimise lepinguga ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
3. Liikmesriigi hariliku tuuni kasvatamise ja nuumamise maksimaalne võimsus on piiratud kõnealuse liikmesriigi nende kalakasvanduste hariliku tuuni kasvatamise ja nuumamise võimsusega, mis olid kantud ICCATi kalakasvanduste registrisse või millele oli antud luba ja millest oli ICCATile teatatud 1. juuliks 2008.
4. Liikmesriigi kalakasvanduste poolt vastuvõetav loodusest püütud hariliku tuuni maksimaalne kogus on piiratud kõnealuse liikmesriigi kalakasvanduste poolt ICCATis 2005., 2006., 2007. või 2008. aastal registreeritud koguste tasemega.
5. Liikmesriik eraldab oma kalakasvandustele iga-aastase maksimaalse koguse lõikes 4 osutatud loodusest püütud hariliku tuuni maksimaalse lubatud vastuvõetava koguse piires.

III PEATÜKK

TEHNILISED MEETMED

1. JAGU

Püügihooaeg*Artikkel 11***Õngejadalaevad, seinnoodalaevad, pelaagilise püügi traalerid, mõrrad ning sport- ja harrastuskalapüük**

1. Hariliku tuuni püük pelaagiliste õngejadapüügiga tegelevate suurte, üle 24 meetri pikkuste kalapüügilaevadega on lubatud Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres 1. jaanuarist kuni 31. maini, v.a alal, mille koordinaadid on lääne pool 10° läänepikkust ja põhja pool 42° põhjalaiust, ning Norra majandusvööndis, kus selline püük on lubatud 1. augustist kuni 31. jaanuarini.
2. Hariliku tuuni püük seinnoodaga on Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres lubatud 26. maist kuni 24. juunini, välja arvatud Norra majandusvöönd, kus selline püük on lubatud 25. juunist kuni 31. oktoobrini.
3. Hariliku tuuni püük pelaagilise püügi traaleritega on Atlandi ookeani idaosas lubatud 16. juunist kuni 14. oktoobrini.
4. Hariliku tuuni sportlik ja harrastuskalapüük on Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres lubatud 16. juunist kuni 14. oktoobrini.
5. Hariliku tuuni püük muude kui käesoleva artikli lõigetes 1–4 ja artiklis 12 osutatud püügivahenditega, sh mõrrad, on lubatud aastaringelt kooskõlas ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetega.

*Artikkel 12***Söödaga õngelaevad ja landipüügilaevad**

1. Hariliku tuuni püük Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres söödaga õngelaevade ja landipüügilaevadega on lubatud 1. juulist kuni 31. oktoobrini.

2. Tingimusel et kudemiskohtade kaitset ei mõjutata ja et kõnealuste püügipiirkondade püügihooaeg ei ületa kokku nelja kuud, võib liikmesriik otsustada kehtestada teistsuguse alguskuupäeva tema lipu all sõitvatele söödaga õngelaevadele ja landipüügilaevadele, mis tegutsevad Atlandi ookeani idaosas.

3. Liikmesriik märgib oma artiklis 7 osutatud iga-aastases püügikavas, kas kõnealuse püügi alguskuupäevi on muudetud, ja asjaomaste alade koordinaadid.

2. JAGU

Kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõt, juhupüük, kaaspüük

Artikkel 13

Lossimiskohustus

Käesoleva jao sätete kohaldamine ei piira määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15, sealhulgas kohaldatavate erandite kohaldamist.

Artikkel 14

Kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõt

1. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres püütava hariliku tuuni varude kaitseks kehtestatud alammõõt on 30 kg või 115 cm ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni.
2. Erandina lõikest 1 kohaldatakse hariliku tuuni suhtes varude kaitseks kehtestatud alammõõtu 8 kg või 75 cm ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni järgmise püügi puhul:
 - a) Atlandi ookeani idaosast söödaga õngelaevadega ja landipüügilaevadega püütud harilik tuun;
 - b) Aadria merest kasvatamise eesmärgil püütud harilik tuun;
 - c) Vahemerest söödaga õngelaevadega, õngejadalaevadega ja käsiõngelaevadega rannalähedase värske kalana enda tarbeks püütud harilik tuun.
3. Lõikes 2 osutatud erandi suhtes kohaldatavad eritingimused on sätestatud I lisas.
4. Asjaomased liikmesriigid väljastavad laevadele eriloa käesoleva artikli lõikes 2 osutatud erandi alusel toimuvaks kalapüügiks. Asjaomased laevad tuleb kanda artikli 20 lõike 1 punktis a osutatud kalapüügilaevade nimekirja. Selle suhtes kohaldatakse artiklite 20 ja 21 sätteid.

Artikkel 15

Juhupüük

1. Ilma et see piiraks artikli 14 lõike 1 kohaldamist, on kõigil hariliku tuuni aktiivse püügiga tegelevatel kalapüügilaevadel ja mõrdadel lubatud juhupüügina püüda maksimaalselt 5 % ulatuses harilikku tuuni, mis kaalub 8–30 kg või mille pikkus ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni on 75–115 cm.
2. Lõikes 1 osutatud 5 % osakaal arvutatakse hariliku tuuni kogusaagi kalade arvu põhjal, mis on laeva pardal või mõrras mis tahes ajal pärast iga püügioperatsiooni.
3. Juhupüügi saak arvatakse kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi kvoodist maha.

4. Hariliku tuuni juhupüügi suhtes kohaldatakse artikleid 25, 30, 31 ja 32.

Artikkel 16

Kaaspüük

1. Iga liikmesriik näeb oma kvoodi piires hariliku tuuni kaaspüügiks ette erikvoodi ja teavitab sellest komisjoni oma püügikava esitamisel. Selline säte peab tagama, et liikmesriigi kvoodist arvatakse maha surnud kalad.
2. Harilikku tuuni aktiivselt mittepüüdivate liidu kalalaevadega tuleb vältida hariliku tuuni kaaspüüki, mille saak ületaks 5 % kogusaagist pardal massina või arvuliselt mis tahes ajal pärast püügioperatsiooni. Kalade arvul põhinevat protsendi arvutamist kohaldatakse üksnes ICCATi majandatava tuuni ja tuunilaadsete liikide puhul. Liikmesriik arvab oma kvoodist maha kaaspüügis sisalduvad surnud kalad.
3. Liikmesriikide puhul, kellel ei ole hariliku tuuni kvooti, arvatakse asjaomane kaaspüük maha liidu erikvoodist hariliku tuuni kaaspüügi jaoks, mis on kehtestatud kooskõlas ELi toimimise lepinguga ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
4. Kui asjaomase kalalaeva või mõrra liikmesriigile eraldatud kvoot on juba ammendatud, tuleb hariliku tuuni püüki vältida. Surnud harilik tuun lossitakse tervikuna ja töötlemata ning see konfiskeeritakse ja võetakse asjakohased järelemeetmed. Kooskõlas artikliga 29 peab liikmesriik esitama surnud hariliku tuuni koguste kohta teabe igal aastal komisjonile, kes edastab selle ICCATi sekretariaadile.
5. Kaaspüügi suhtes kohaldatakse artiklites 27, 30, 31, 32 ja 56 osutatud menetlusi.

3. JAGU

Õhusõidukite kasutamine

Artikkel 17

Õhusõidukite kasutamine

Mis tahes õhusõidukite, sealhulgas lennukite, helikopterite või mis tahes liiki mehitamata õhusõidukite kasutamine hariliku tuuni otsimiseks on keelatud.

IV PEATÜKK

SPORTLIK JA HARRASTUSKALAPÜÜK

Artikkel 18

Erikvoot sportlikuks ja harrastuskalapüügiks

Liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, reguleerib sportlikku ja harrastuskalapüüki, eraldades selliseks püügiks erikvoodi, ja teavitab sellest komisjoni oma püügikava esitamisel.

Artikkel 19

Sportlik ja harrastuskalapüük

1. Liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, reguleerib sportlikku ja harrastuskalapüüki, väljastades sportliku ja harrastuskalapüügiga tegelevatele laevadele kalapüügiload.

2. Sportlikul ja harrastuskalapüügil ei või harilikku tuuni püüda rohkem kui üks kala ühe laeva kohta päevas.
3. Iga harilik tuun lossitakse tervikuna, lõpusteta ja/või roogituna. Liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et võimalikult suurel määral tagada sportliku ja harrastuskalapüügi käigus elusana püütud hariliku tuuni, eriti noorkalade merre tagasilaskmine.
4. Sportlikul ja harrastuskalapüügil püütud hariliku tuuni turustamine on keelatud.
5. Liikmesriik registreerib sportliku ja harrastuskalapüügi saagi andmed, sh iga hariliku tuuni kaalu ja pikkuse, ja edastab eelmise aasta andmed komisjonile iga aasta 30. juuniks. Komisjon edastab selle teabe ICCATi alalisele uuringute ja statistikakomiteele.
6. Liikmesriik arvestab sportliku ja harrastuskalapüügi saagi surnud kalad maha kvoodist, mille ta on eraldanud kooskõlas artikli 7 lõikega 1 ja artikliga 18.

V PEATÜKK

KONTROLLIMEETMED

1. JAGU

Laevade ja mõrdade registrid

Artikkel 20

Laevade registrid

1. Liikmesriik esitab komisjonile elektrooniliselt igal aastal üks kuu enne artiklites 11 ja 12 osutatud püügihooegade algust, kui neid kohaldatakse, muul juhul üks kuu enne loas osutatud ajavahemiku algust järgmised dokumendid:
 - a) nimekiri tema lipu all sõitvatest kalapüügilaevadest, mis võivad kalapüügiloa alusel aktiivselt püüda harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres;
 - b) nimekiri kõigist muudest tema lipu all sõitvatest kalalaevadest, v.a kalapüügilaevad, mis võivad tegutseda hariliku tuuni püügiga seoses Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres.
2. Mõlemad nimekirjad koostatakse vormis, mille ICCAT on kehtestanud nõutavate andmete ja teabe esitamise suunistes.
3. Kalendriaasta jooksul võib kalalaev kuuluda mõlemasse lõikes 1 osutatud nimekirja, tingimusel et ta ei ole mõlemas nimekirjas üheaegselt.
4. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud nimekirjad peavad sisaldama laeva nime ja liidu laevastikuregistri numbrit, mis on määratletud komisjoni määruse (EÜ) nr 26/2004 ⁽¹⁾ I lisas.
5. Andmete esitamine tagasiulatavalt ei ole lubatud. Lõikes 1 osutatud nimekirjades edasiste muudatuste tegemine kalendriaasta jooksul on lubatud üksnes juhul, kui teatatud kalalaeval ei ole võimalik osaleda õiguspärasel funktsionaalsetel põhjustel või vääramatu jõu tõttu. Sellisel juhul teavitab asjaomane liikmesriik nimetatud asjaolust viivitamatult komisjoni ning esitab:
 - a) täielikud andmed kalalaeva(de) kohta, mis on kavandatud asendama lõikes 1 osutatud nimekirjas olevat laeva, ning
 - b) põhjaliku aruande asendamise põhjuste kohta ning asjakohased täiendavad dokumendid või viited.

⁽¹⁾ Komisjoni 30. detsembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 26/2004 ühenduse kalalaevastiku registri kohta (ELT L 5, 9.1.2004, lk 25).

6. Komisjon saadab lõigetes 1 ja 2 osutatud teabe ICCATi sekretariaati, et see saaks kõnealused laevad lisada ICCATi nende kalapüügilaevade registrisse, millel on lubatud harilikku tuuni aktiivselt püüda, või ICCATi muude selliste kalalaevade (v.a kalapüügilaevad) registrisse, kes võivad tegutseda seoses hariliku tuuni püügiga.
7. Nõukogu määruse (EÜ) nr 1936/2001 ⁽¹⁾ artikli 8a lõikeid 2, 6, 7 ja 8 kohaldatakse koos vajalike muudatustega.

Artikkel 21

Seos määrusega (EÜ) nr 1224/2009

Käesolevas peatükis sätestatud kontrollimeetmeid kohaldatakse lisaks määruses (EÜ) nr 1224/2009 ette nähtud meetmetele, kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 22

Laeva kalapüügiluba

1. Ilma et see piiraks artikli 16 kohaldamist, ei anta artikli 20 lõikes 1 osutatud ICCATi registritesse kandmata liidu kalalaevadele luba Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüda, pardale jätta, ümber laadida, transportida, üle viia, töödelda ega lossida.
2. Kui individuaalne kvoot loetakse ammendatuks, tunnistab lipuliikmesriik hariliku tuuni kalapüügiloa kehtetuks ja võib laevalt nõuda, et see suunduks viivitamatult tema poolt määratud sadamasse.

Artikkel 23

Tuunipüügiloaga mõrdade register

1. Liikmesriik saadab komisjonile iga aasta 15. veebruariks elektrooniliselt nimekirja mõrdadest, millega võib kalapüügiloa alusel püüda harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres. Nimekiri peab sisaldama mõrdade nimesid ja registrinumbreid ning see koostatakse vormis, mille ICCAT on kehtestanud nõutavate andmete ja teabe esitamise suunistes.
2. Komisjon saadab selle nimekirja ICCATi sekretariaati, et see saaks kõnealused mõrrad kanda ICCATi selliste mõrdade registrisse, millega lubatakse püüda harilikku tuuni.
3. ICCATi registrisse kandmata liidu mõrdadega ei tohi Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüda ega nendega püütud tuuni pardale jätta, üle viia, sumpu paigutada ega lossida.
4. Määruse (EÜ) nr 1936/2001 artikli 8a lõikeid 2, 4, 6, 7 ja 8 kohaldatakse koos vajalike muudatustega.

Artikkel 24

Ühine püügioperatsioon

1. Ühine püügioperatsioon hariliku tuuni püügiks on lubatud ainult asjaomase lipuliikmesriigi või asjaomaste lipuliikmesriikide nõusolekul. Püügiloa saamiseks peavad igal seinnodalaeval olema hariliku tuuni püügiks vajalikud vahendid ja individuaalne kvoot. Ühised püügioperatsioonid teiste konventsiooniosalistega ei ole lubatud.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. septembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1936/2001, milles sätestatakse teatavate siirdekalavarude püügi suhtes kohaldatavad kontrollimeetmed (EÜT L 263, 3.10.2001, lk 1).

2. Liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et saada oma kalalaevadelt, kes taotleavad luba võtta osa ühisest püügioperatsioonist, järgmist teavet:

- a) kestus;
- b) püügioperatsioonis osalevate ettevõtjate andmed;
- c) laevade individuaalsed kvoodid;
- d) püütud saagi kalalaevade vahel jaotamise süsteem ning
- e) teave sihtkohaks olevate kalakasvanduste kohta.

3. Vähemalt 15 päeva enne operatsiooni algust saadab liikmesriik lõikes 2 osutatud teabe komisjonile VI lisas sätestatud vormis. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile ja teiste ühisoperatsioonis osalevate laevade lipuriikidele vähemalt kümme päeva enne operatsiooni algust.

4. Vääramatu jõu korral ei kohaldata lõikes 3 sätestatud tähtaegu lõike 2 punkti e kohaselt nõutava teabe suhtes. Sellisel juhul võivad liikmesriigid edastada komisjonile kõnealuse ajakohastatud teabe niipea kui võimalik, lisades vääramatu jõu moodustavate sündmuste kirjelduse. Komisjon edastab kõnealuse teabe ICCATi sekretariaadile.

2. JAGU

Saak

Artikkel 25

Dokumenteerimisnõuded

1. Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 14, 15, 23 ja 24 järgimisele kannab liidu kalapüügilaeva kapten püügipäevikusse käesoleva määruse II lisa A-osas loetletud teabe (kui see on kohaldatav).

2. Liidu puksiiride, abilaevade ja kalatöötlemislaevade kaptenid registreerivad oma tegevuse vastavalt II lisa B-, C- ja D-osas sätestatud nõuetele.

Artikkel 26

Kapteni ja mõrra käitaja edastatav püügiaruanne

1. Hariliku tuuni aktiivse püügiga tegeleva kalapüügilaeva kapten saadab lipuliikmesriigi ametiasutustele iga päev püügipäeviku teabe, sealhulgas ICCATi registrinumbri, laeva nime, loa algus- ja lõppkuupäeva, püügikuupäeva, -kellaaja ja -koha (laius- ja pikkuskraad) ning konventsioonialal püütud hariliku tuuni kaalu ja arvu. Ta edastab sellise teabe elektrooniliselt V lisas sätestatud vormis kogu ajavahemiku vältel, mil laeval on luba harilikku tuuni püüda.

2. Seinnoodalaeva kapten koostab lõikes 1 osutatud igapäevase aruande püügitegevuse kohta iga püügioperatsiooni alusel, sealhulgas operatsioonide kohta, mille saak oli null.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud aruanded edastab seinnoodalaeva või üle 24 meetri pikkuse laeva käitaja oma lipuliikmesriigi ametiasutusele iga päev hiljemalt kell 9.00 Greenwichi aja järgi eelmise päeva kohta ja muude laevade puhul hiljemalt esmaspäeva keskööl eelmise nädala kohta, mis lõppes pühapäeva keskööl Greenwichi aja järgi.

4. Hariliku tuuni aktiivseks püügiks kasutatava mõrra käitaja saadab iga päeva kohta püügiaruande, kus on märgitud ICCATi registrinumber, kuupäev, kellaaeg, saak (kalade arv ja kaal), ka siis, kui saak oli null. Ta edastab selle teabe 48 tunni jooksul elektrooniliselt V lisas sätestatud vormis oma liikmesriigi ametiasutusele kogu ajavahemiku vältel, mil tal on lubatud harilikku tuuni püüda.

5. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, millega kehtestatakse käesoleva artikli lõigetes 1–4 ja V lisas osutatud laevade ja mõrdadega seotud tegevuse registreerimise ja sellest teatamise üksikasjalikud reeglid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 27

Liikmesriikide edastatavad iganädalased ja igakuised püügiaruanded

1. Liikmesriik edastab pärast artiklis 26 osutatud püügiaruannete kättesaamist need viivitamata elektrooniliselt komisjonile ning edastab komisjonile viivitamata kõigi kalapüügilaevade ja mõrdade iganädalased püügiaruanded V lisas kehtestatud vormis. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile igal nädalal vastavas vormis, mille ICCAT on sätestanud nõutavate andmete ja teabe esitamise suunistes.

2. Liikmesriik teatab enne iga kuu 15. kuupäeva komisjonile Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres püütud hariliku tuuni kogused, mis on eelmise kuu jooksul tema lipu all sõitvate laevade või kõnealusel liikmesriigis registreeritud mõrdadega lossitud, ümber laaditud, püütud või sumpadesse paigutatud. Esitatud teave peab olema liigitatud püügivahendite kaupa, sh kaaspüük, sportliku ja harrastuskalapüügi saak ning nullsaak. Komisjon edastab kõnealuse teabe viivitamata ICCATi sekretariaadile.

Artikkel 28

Teave kvootide ammendumise kohta

1. Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 34 sätestatule teavitab liikmesriik komisjoni, kui käesoleva määruse artiklis 11 või 12 osutatud püügivahendite rühmale eraldatud kvoodist loetakse ammendatuks 80 %.

2. Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 35 sätestatule teavitab liikmesriik komisjoni, kui käesoleva määruse artiklis 11 või 12 osutatud püügivahendite rühmale või ühisele püügioperatsioonile või seinmoodalaevale eraldatud kvoot loetakse ammendatuks.

3. Lõikes 2 osutatud teabele lisatakse ametlikud dokumendid, mis tõendavad liikmesriigi antud korraldust laevastikule, püügivahendite rühmale, ühisele püügioperatsioonile või individuaalse kvoodiga laevadele püük lõpetada või sadamasse tagasi pöörduda, sealhulgas märgitakse selgelt keelu alguse kuupäev ja kellaaeg.

Artikkel 29

Liikmesriikide iga-aastane saagiaruanne

1. Iga aasta 15. märtsiks esitab liikmesriik komisjonile üksikasjaliku teabe iga hariliku tuuni saagi kohta Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres eelmisel kalandusaastal. Kõnealune teave hõlmab järgmist:

- a) iga kalapüügilaeva nimi ja ICCATi number;
- b) iga kalapüügilaeva loa (lubade) kehtivusaeg;
- c) iga kalapüügilaeva kogusaak, ka siis, kui saak oli null loa (lubade) kogu kehtivusaja vältel;

- d) iga kalapüügilaeva püügipäevade koguarv, mil püüti Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, loa (lubade) kogu kehtivusaja vältel, ning
- e) iga kalapüügilaeva kogusaak väljaspool loa kehtivusaega (kaaspüük), sealhulgas juhul, kui saak oli null.
2. Laevadel, millel ei ole lubatud aktiivselt püüda Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni, kuid mis on püüdnud harilikku tuuni kaaspüügina, tuleb esitada komisjonile samal, lõikes 1 osutatud kuupäeval asjakohane teave, mis hõlmab järgmist:
- a) laeva nimi ja ICCATi number või riiklik registrinumber, juhul kui laev ei ole ICCATis registreeritud, ning
- b) hariliku tuuni kogusaak.
3. Liikmesriik teavitab komisjoni lõigete 1 ja 2 hõlmamata laevadest, mille kohta teatakse või oletatakse, et nendega on püütud harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres.
4. Komisjon edastab ICCATi sekretariaadile lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt saadud teabe.

3. JAGU

Lossimine ja ümberlaadimine

Artikkel 30

Määratud sadamad

1. Liikmesriik määrab sadamad või rannikulähedased kohad (määratud sadamad), kus tohib harilikku tuuni lossida või ümber laadida.
2. Selleks et sadama saaks nimetada määratud sadamaks, määrab sadamaliikmesriik kindlaks lubatud lossimis- ja ümberlaadimisajad ja -kohad.
3. Iga aasta 15. veebruariks edastab liikmesriik määratud sadamate nimekirja komisjonile, kes edastab kõnealuse teabe ICCATi sekretariaadile.
4. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres püütud hariliku tuuni mis tahes koguste lossimine või ümberlaadimine kalalaevadelt on keelatud mujal kui konventsiooniosaliste ja liikmesriikide poolt määratud sadamates või rannikulähedastes kohtades kooskõlas lõigete 1 ja 2.

Artikkel 31

Lossimine

1. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklit 17 kohaldatakse selliste liidu kalalaevade kaptenite suhtes, kelle laevade kogupikkus on 12 meetrit või rohkem ja kelle laevad on kantud käesoleva määruse artiklis 20 osutatud laevade nimekirja. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 17 kohane saabumise eelteade saadetakse selle liikmesriigi (sealhulgas lipuliikmesriigi) või konventsiooniosalise pädevale asutusele, kelle sadamat või lossimisrajatist nad soovivad kasutada.
2. Artiklis 20 osutatud laevade nimekirja kantud selliste liidu kalalaevade kaptenid, mille kogupikkus on alla 12 meetri, peavad vähemalt neli tundi enne eeldatavat sadamasse saabumise aega edastama selle liikmesriigi (sealhulgas lipuliikmesriigi) pädevale asutusele või konventsiooniosalisele, kelle sadamat või lossimisrajatist nad soovivad kasutada, järgmise teabe:
- a) eeldatav saabumisaeg;
- b) pardale jäetud hariliku tuuni hinnanguline kogus ning
- c) teave geograafilise piirkonna kohta, kus saak püüti.

3. Kui liikmesriikidel on kohaldatava liidu õigusakti alusel õigus kohaldada lühemat teatamise tähtaega kui see, millele on osutatud lõigetes 1 ja 2, võib pardale jäetud hariliku tuuni hinnangulise koguse teatada sellisel kohaldataval teavitamise ajal enne saabumist. Kui püügipiirkond on sadamast vähem kui nelja tunni kaugusel, võib pardale jäetud hariliku tuuni hinnangulisi koguseid muuta ükskõik millal enne sadamasse saabumist.
4. Sadamaliikmesriigi ametiasutused registreerivad kõik jooksval aastal saadud eelteated.
5. Sadamaliikmesriigi asjakohased kontrolliasutused kontrollivad kooskõlas artikli 55 lõikega 2 kõiki lossimisi ja teatavat osa inspekteeritakse riskihindamise süsteemi põhjal, milles võetakse arvesse kvooti, laevastiku suurust ja püügikoormust. Sellised liikmesriigi vastuvõetud kontrollisüsteemi täielikud andmed esitatakse üksikasjalikult artiklis 53 osutatud iga-aastases inspekteerimiskavas. Kõnealust kontrollisüsteemi kohaldatakse ka kalakasvanduses saagi kogumise suhtes.
6. Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 23 lõikele 1 esitab liidu kalapüügilaeva kapten (olenemata laeva pikkusest) pärast iga püügiretke lossimisdeklaratsiooni lipuliikmesriigi pädevatele asutustele ja kui lossimine on aset leidnud mõne teise liikmesriigi sadamas, siis asjaomase sadamaliikmesriigi või konventsiooniosalise pädevatele asutustele.
7. Kõik lossitud kogused kaalutakse.

Artikkel 32

Ümberlaadimine

1. Hariliku tuuni ümberlaadimine merel on konventsioonialal igal juhul keelatud.
2. Kalalaevad võivad püütud harilikku tuuni ümber laadida ainult määratud sadamates vastavalt artiklis 30 sätestatud tingimustele.
3. Sadamaliikmesriik tagab täieliku kontrolli kõigil ümberlaadimisaegadel ning kõigis ümberlaadimiskohtades.
4. Enne sadamasse sisenemist esitavad vastuvõtivate kalalaevade kaptenid või esindajad vähemalt 48 tundi enne eeldatavat saabumisaega selle liikmesriigi või konventsiooniosalise pädevale asutusele, mille sadamat nad kasutada soovivad, järgmise teabe:
 - a) eeldatav saabumiskuupäev, -kellaeg ja -sadam;
 - b) pardale jäetud hariliku tuuni hinnanguline kogus ja teave geograafilise piirkonna kohta, kus see püüti;
 - c) ümberlaadiva kalalaeva nimi ja number ICCATi nende kalapüügilaevade registris, millel on lubatud hariliku tuuni aktiivselt püüda, või ICCATi muude selliste kalalaevade registris, kes võivad tegutseda seoses hariliku tuuni püügiga Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres;
 - d) vastuvõtva kalalaeva nimi ja number ICCATi nende kalapüügilaevade registris, millel on lubatud hariliku tuuni aktiivselt püüda, või ICCATi muude selliste kalalaevade registris, kes võivad tegutseda seoses hariliku tuuni püügiga Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, ning
 - e) ümberlaaditava hariliku tuuni saak tonnides ja püügi geograafiline piirkond.
5. Kalalaevad ei tohi midagi ümber laadida ilma oma lipuriigi eelneva loata.
6. Ümberlaadiva kalalaeva kapten esitab enne ümberlaadimise alustamist oma lipuriigile järgmise teabe:
 - a) ümberlaaditava hariliku tuuni kogus;
 - b) ümberlaadimise kuupäev ja sadam;

- c) vastuvõtva kalalaeva nimi, registrinumber ja lipuriik ning laeva number ICCATi nende kalapüügilaevade registris, millel on lubatud hariliku tuuni aktiivselt püüda, või ICCATi muude selliste kalalaevade registris, kes võivad tegutseda seoses hariliku tuuni püügiga Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, ning
- d) geograafiline piirkond, kus harilik tuun püüti.
7. Liikmesriigi pädev asutus kontrollib määratud sadamas kõiki ümberlaadimisi. Kõnealune asutus:
- a) inspekteerib vastuvõtvat kalalaeva pärast sadamasse saabumist ning kontrollib ümberlaaditud kaupa ja vastavaid dokumente;
- b) saadab viie päeva jooksul pärast ümberlaadimist teate ümberlaadimise kohta ümberlaadiva kalalaeva lipuriigi ametiasutusele.
8. Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklitest 21 ja 22 täidavad liidu kalalaevade kaptenid (olenemata laeva pikkusest) ICCATi ümberlaadimisdeklaratsiooni ja saadavad selle oma lipuliikmesriigi pädevatele ametiasutustele. Deklaratsioon esitatakse hiljemalt 48 tundi pärast sadamas toimunud ümberlaadimist vastavalt käesoleva määruse III lisas sätestatud vormile.

4. JAGU

Üleviimistoimingud

Artikkel 33

Üleviimisluba

1. Enne üleviimistoimingute alustamist saadab kalapüügilaeva või puksiiri kapten või selle kalakasvanduse või mõrra käitaja, kust kala üle viiakse, asjakohase liikmesriigi pädevale asutusele üleviimise eelteate järgmiste andmetega:
- a) kalapüügilaeva, puksiiri, kalakasvanduse või mõrra nimi ja ICCATi registrinumber;
- b) eeldatav üleviimisaeg;
- c) üleviidava hariliku tuuni hinnanguline kogus;
- d) teave üleviimise koha kohta (pikkus- ja laiuskraad) ning identifitseeritavad sumpade numbrid;
- e) vastuvõtva puksiiri nimi, veetavate sumpade arv ja asjakohasel juhul ICCATi registrinumber;
- f) hariliku tuuni sihtkohaks olev sadam, kalakasvandus või sump.
2. Lõikes 1 osutatud eesmärgil määratakse igale sumbale kordumatu sumbanumber. Numbrid antakse kordumatus numbrisüsteemis, mis koosneb vähemalt puksiiri lipuriigi kolmetähelisest koodist, millele järgneb kolm numbrit.
3. Kalapüügilaevade, puksiiride, kalakasvanduste või mõrdadega ei tohi midagi üle viia ilma asjakohase liikmesriigi eelneva loata. Kõnealuse liikmesriigi ametiasutus otsustab iga üleviimise puhul eraldi, kas anda selleks luba või mitte. Selleks määratakse igale üleviimistoimingule kordumatu identifitseerimisnumber ja edastatakse see vastavalt kalalaeva kaptenile või tuunimõrra või kalakasvanduse käitajale. Juhul kui luba antakse, koosneb see number liikmesriigi kolmetähelisest koodist, neljast numbrist, mis tähistavad aastat, ning kolmest tähest AUT (loa andmine), millele järgnevad järjenumbrid. Kui loa andmisest keeldutakse, koosneb see number liikmesriigi kolmetähelisest koodist, neljast numbrist, mis tähistavad aastat, ning kolmest tähest NEG (luba ei antud), millele järgnevad järjenumbrid.

4. Juhul kui kala sureb üleviimise ajal, toimivad asjakohane liikmesriik ja üleviimisega seotud käitajad kooskõlas XII lisaga.
5. Kalapüügilaeva, puksiiri, kalakasvanduse või mõrra eest vastutav liikmesriik annab loa üleviimiseks või keeldub loa andmisest 48 tunni jooksul pärast üleviimise eelteate esitamist.
6. Asjakohase liikmesriigi antud üleviimisluba ei mõjuta loa andmist sumpadesse paigutamiseks.

Artikkel 34

Üleviimisloa andmisest keeldumine

1. Laeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik ei anna üleviimiseks luba, kui ta üleviimise eelteate saamisel leiab, et:
 - a) kalapüügilaeval või mõrral, millega püütud kalast teatatakse, ei ole piisavalt kvooti;
 - b) kalapüügilaeva või mõrra käitaja ei ole kala kogusest nõuetekohaselt teatanud või ei ole tal lubatud seda kala sumpada panna, või seda kogust ei ole võetud arvesse eraldatud kvoodi kasutamisel;
 - c) kalapüügilaeval või mõrral, millega püütud kalast teatatakse, ei ole luba püüda harilikku tuuni, või
 - d) üleviidavat kala deklaratsiooni kohaselt vastuvõttev puksiir ei ole registreeritud artikli 20 lõike 1 punktis b osutatud ICCATI kõigi teiste selliste kalalaevade (v.a kalapüügilaevad) registris, mis võivad tegutsedes seoses hariliku tuuni püügiga, või ei ole varustatud laevaseiresüsteemiga.
2. Kui üleviimiseks ei anta luba, siis:
 - a) annab kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav liikmesriik kala vabakslaskmise korralduse kalapüügilaeva kaptenile või vastavalt mõrra või kalakasvanduse käitajale ning teatab neile, et üleviimine ei ole lubatud ja kala tuleb merre tagasi lasta;
 - b) laseb kalapüügilaeva kapten või vastavalt kalakasvanduse või mõrra käitaja kala merre tagasi;
 - c) järgitakse hariliku tuuni vabakslaskmisel XI lisas sätestatud korda.

Artikkel 35

Jälgimine videokaamera abil

1. Hariliku tuuni üleviimisel tagab kalapüügilaeva või puksiiri kapten, kalakasvanduse või mõrra käitaja, et üleviimistoimingud salvestatakse veeluse videokaameraga, et kontrollida üleviidavate kalade arvu. Videosalvestusega seotud miinimumstandardid ja menetlused peavad olema kooskõlas IX lisaga.
2. Laeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et lõikes 1 osutatud videosalvestised on ICCATI inspektoritele ja piirkondlikele vaatlejatele kättesaadavad.
3. Laeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et lõikes 1 osutatud videosalvestised on liidu inspektoritele ja riiklikele vaatlejatele kättesaadavad.
4. Laeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik võtab vajalikud meetmed videosalvestise originaali asendamise, töötlemise või salvestisega manipuleerimise vältimiseks.

*Artikkel 36***ICCATi piirkondlike vaatlejate tehtav kontroll ning uurimise algatamine ja toimetamine**

1. Artiklis 51 ja VII lisas sätestatud ICCATi piirkondlik vaatleja, kes asub kalapüügilaeva pardal või mõrra juures, registreerib sooritatud üleviimistoimingud ja teatab neist, jälgib üleviidavat saaki ja määrab hinnanguliselt selle koguse ning kontrollib artiklis 33 osutatud eelnevasse üleviimisloasse ja artiklis 38 osutatud ICCATi üleviimisdeklaratsiooni tehtud sissekandeid.
2. Juhul kui ICCATi piirkondliku vaatleja hinnangul erineb saagi suurus arvuliselt enam kui 10 % võrra asjakohaste kontrolliasutuste ja/või asjaomase kalapüügilaeva kapteni või mõrra käitaja esindaja hinnangust, või kui videosalvestis on ebapiisava kvaliteedi või selgusega sellise hinnangu andmiseks, algatab kalapüügilaeva, kalakasvanduse või mõrra eest vastutav liikmesriik uurimise, mis tuleb lõpetada enne saagi sumpadesse paigutamist kalakasvanduses või igal juhul 96 tunni jooksul pärast selle algatamist. Kuni kõnealuse uurimise tulemuste selgumiseni ei anta luba kala sumpadesse paigutamiseks ega valideerita hariliku tuuni püügi dokumendi saaki käsitlevat osa.
3. Juhul kui videosalvestise kvaliteet või selgus ei ole piisav kalade arvu hindamiseks, võib käitaja taotleda laeva lipuriigi, mõrra või kalakasvanduse eest vastutava riigi ametiasutuselt luba uue üleviimistoimingu läbiviimiseks ja ICCATi piirkondlikule vaatlejale vastava videosalvestise esitamiseks.
4. Ilma et see piiraks inspektori poolt tehtavat kontrolli, allkirjastavad ICCATi piirkondlikud vaatlejad ICCATi üleviimisdeklaratsiooni ainult juhul, kui nende tähelepanekud on kooskõlas ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetega ning kui üleviimisdeklaratsioonis sisalduv teave on kooskõlas nende tähelepanekutega ja artikli 35 lõike 1 kohase videosalvestisega. Nad allkirjastavad deklaratsiooni, lisades selgelt loetavalt oma nime ja ICCATi numbri.
5. ICCATi piirkondlikud vaatlejad kontrollivad ka seda, et ICCATi üleviimisdeklaratsioon edastataks puksiiri kaptenile või kalakasvanduse või mõrra käitaja esindajale.

*Artikkel 37***Sumpadesse paigutatava hariliku tuuni kaalu ja arvu hindamise meetmed**

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et täiendavalt uurida meetodeid, mis aitaksid paremini hinnata hariliku tuuni kaalu ja arvu püüdmise ja sumpadesse paigutamise ajal. Liikmesriik esitab võetud meetmete kohta aruande iga aasta 22. augustiks komisjonile, kes edastab selle ICCATi alalisele uuringute ja statistikakomiteele.

*Artikkel 38***Üleviimisdeklaratsioon**

1. Kalapüügilaeva või puksiiri kapten, tuunimõrra või kalakasvanduse käitaja täidab ICCATi üleviimisdeklaratsiooni vastavalt IV lisas sätestatud vormile ja edastab selle oma liikmesriigi pädevale asutusele üleviimistoimingute lõpetamisel.
2. Üleviimisdeklaratsiooni vormid nummerdab selle laeva, kalakasvanduse või mõrra eest vastutava liikmesriigi pädev asutus, kust kala üle viidi. Numeratsioonisüsteem koosneb liikmesriigi kolmetähelisest koodist, neile järgnevast neljast numbrist, mis tähistavad aastat, ning kolmekohalisest järjenumbrist, millele järgnevad tähed ITD (MS-20**/xxx/ITD).
3. Üleviimisdeklaratsiooni originaal peab olema üleviidava kalaga kaasas. Deklaratsiooni koopia jääb hoiule asjaomase kalapüügilaeva kapteni, mõrra käitaja, puksiiri kapteni või kalakasvanduse käitaja kätte.
4. Üleviimist teostavate laevade (sh puksiiride) kaptenid teatavad oma tegevusest vastavalt II lisas sätestatud nõuetele.

*Artikkel 39***Rakendusaktid**

Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, millega kehtestatakse artiklites 33–38 ja nimetatud artiklites osutatud lisades osutatud üleviimise üksikasjalikud reeglid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

*5. JAGU***Sumpadesse paigutamine***Artikkel 40***Sumpa paigutamise luba**

1. Enne sumpadesse paigutamise algust on keelatud veosumpade ankurdamine lähemale kui 0,5 meremiili kalakasvandusrajatisest.
2. Enne sumpa paigutamist teatab kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi pädev asutus kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavale liikmesriigile või konventsiooniosalisele kõnealuse laeva või mõrra püütud kogustest ja taotleb sumpadesse paigutamise luba.
3. Sumpadesse paigutamist ei alustata ilma eelneva loata, mille annab
 - a) kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline või
 - b) kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline, kui asjaomane liikmesriik või konventsiooniosalisest lipuriik on selles kokku leppinud.
4. Kalapüügilaeva, mõrra või asjakohasel juhul kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline annab sumpadesse paigutamise loa või keeldub selle andmisest ühe tööpäeva jooksul pärast taotluse ja lõikes 2 osutatud teabe saamist. Kui ühe tööpäeva jooksul kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavalt liikmesriigilt või konventsiooniosaliselt vastust ei saada, võib sumpadesse paigutamise loa anda kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline.
5. Harilik tuun paigutatakse sumpadesse enne 15. augustit, välja arvatud juhul, kui kala vastu võtva kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline esitab mõjuvad põhjused. Nimetatud põhjused esitatakse koos sumpadesse paigutamise aruandega.

*Artikkel 41***Sumpadesse paigutamise loa andmisest keeldumine**

1. Kalapüügilaeva, mõrra või asjakohasel juhul kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik keeldub sumpadesse paigutamise loa andmisest, kui ta on pärast artikli 40 lõikes 2 osutatud teabe kättesaamist arvamusel, et:
 - a) kalapüügilaeval või mõrral, mille puhul püütud kalast teatatakse, ei olnud sumpadesse paigutatud hariliku tuuni jaoks piisavalt kvooti;
 - b) kalapüügilaev või mõrd ei ole püütud kogusest nõuetekohaselt teatanud või seda ei ole arvesse võetud kohaldatava kvoodi arvutamisel, või
 - c) kalapüügilaeval või mõrral, mille püütud kalast teatatakse, ei ole hariliku tuuni püügi luba.

2. Kui sumpadesse paigutamise luba ei anta, nõuab kalapüügilaeva eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline kalakasvanduse eest vastutavalt liikmesriigilt või konventsiooniosaliselt, et see saagi konfiskeeriks ja vabakslaskmise korralduse alusel kalad vabaks laseks.
3. Pärast vabakslaskmise korralduse saamist laseb kalakasvanduse käitaja kalad vabaks vastavalt XI lisale.

Artikkel 42

Hariliku tuuni püügi dokumenteerimine

Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik keelab paigutada kasvatamise eesmärgil sumpadesse harilikku tuuni, millega ei ole kaasas ICCATi poolt nõutavaid dokumente kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 640/2010 ⁽¹⁾. Dokumendid peavad olema täpsed ja täielikud ning kinnitatud ja valideeritud kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalise ametiasutuse poolt.

Artikkel 43

Kontrollimine

Kalakasvanduse eest vastutavad liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et kontrollida kalakasvandustes kõiki sumpadesse paigutamisi.

Artikkel 44

Jälgimine videokaamera abil

1. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et sumpadesse paigutamist jälgitakse veealuse videokaameraga. Iga sumpadesse paigutamise kohta tehakse videosalvestis kooskõlas IX lisaga.
2. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et lõikes 1 osutatud videosalvestised on ICCATi inspektoritele ja piirkondlikele vaatlejatele kättesaadavad.
3. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et lõikes 1 osutatud videosalvestised on liidu inspektoritele ja riiklikele vaatlejatele kättesaadavad.
4. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik võtab vajalikud meetmed videosalvestise originaali asendamise, töötlemise või salvestisega manipuleerimise vältimiseks.

Artikkel 45

Uurimiste algatamine ja toimetamine

1. Kui hariliku tuuni arv erineb ICCATi piirkondliku vaatleja hinnangul rohkem kui 10 % võrra asjaomase liikmesriigi kontrolliasutuse või kalakasvanduse käitaja hinnangust, algatab kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik koostöös kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalisega uurimise.
2. Kuni kõnealuse uurimise tulemuste selgumiseni ei või saaki koguda ning hariliku tuuni püügi dokumendi kalakasvanduse osa ei valideerita.
3. Kalakasvanduse, kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavad liikmesriigid, kes toimetavad uurimist, võivad kasutada uurimise lõpuleviimiseks nende käsutuses olevat muud teavet, sealhulgas artiklis 46 osutatud programmide tulemusi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2010. aasta määrus (EL) nr 640/2010, millega kehtestatakse hariliku tuuni (*Thunnus thynnus*) püügi dokumenteerimise programm ning muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1984/2003 (ELTL 194, 24.7.2010, lk 1).

*Artikkel 46***Meetmed ja programmid sumpadesse paigutatava hariliku tuuni arvu ja kaalu hindamiseks**

1. Liikmesriigid võtavad artiklis 37 osutatud vajalikud meetmed.
2. Stereoskoopilise kaamera süsteeme või sama täpsusastmega alternatiivset tehnikat kasutav programm registreerib 100 % sumpadesse paigutamistest, et täpsustada kalade arv ja kaal iga kord, kui kalu sumpadesse paigutatakse.
3. Kõnealuse programmi rakendamisel järgitakse X lisa B osas sätestatud korda.
4. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik edastab kõnealuse programmi tulemused kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavale liikmesriigile või konventsiooniosalisele ning komisjonile kooskõlas X lisa B osaga. Komisjon edastab tulemused ICCATi sekretariaadile, kes edastab need ICCATi piirkondlikule vaatlajale.
5. Kui programmi tulemused näitavad, et sumpadesse paigutatud hariliku tuuni kogused erinevad kogustest, mille püügist või üleviimisest on teatatud, algatab kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik koostöös kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalisega uurimise. Kui uurimist ei lõpetata kümne tööpäeva jooksul pärast käesoleva artikli lõikes 4 osutatud tulemuste edastamist või kui uurimise tulemus näitab, et hariliku tuuni arv või keskmine kaal on suurem kogustest, mille püügist või üleviimisest on teatatud, siis annab kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava lipuliikmesriigi või konventsiooniosalise ametiasutus korralduse üleliigsed kogused vastavalt XI lisas sätestatud korrale vabaks lasta.
6. X lisa B osa punktis 3 sätestatud menetluste kohaselt ja pärast vabakslaskmist, kui seda kohaldatakse, kasutatakse programmi kohaselt saadud koguseid selleks, et:
 - a) määrata kindlaks lõplikud kogused, mis tuleb riigi kvoodist maha arvata;
 - b) märkida need numbrid sumpadesse paigutamise deklaratsioonidesse ja hariliku tuuni püügi dokumendi asjakohastes osadesse.
7. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik esitab nimetatud programmide tulemused iga aasta 30. augustiks komisjonile, kes edastab need aruanded ICCATi alalisele uuringute ja statistikakomiteele.
8. Elusat harilikku tuuni ei viida üle ühest kasvatussumbast teise kasvatussumpa ilma kalakasvanduse eest vastutava riigi kontrolliasutuse loa ja kohalolekuta.
9. Kui käesoleva artikli lõikes 5 ja artiklis 45 osutatud erinevus nende hariliku tuuni koguste vahel, mille püügist laevaga/mõrraga on teatatud, ning kontrollkaameratega kindlaks tehtud koguste vahel on 10 % või rohkem, on tegemist asjaomase laeva/mõrra võimaliku nõuetele mittevastavusega ning liikmesriik võtab vajalikud meetmed asjakohase järeelmeetme tagamiseks.

*Artikkel 47***Sumpadesse paigutamise aruanne**

1. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik esitab pärast sumpadesse paigutamise lõpetamist ühe nädala jooksul X lisa B osas sätestatud andmeid sisaldava sumpadesse paigutamise aruande sellele liikmesriigile või konventsiooniosalisele, kelle laevad või mõrrad asjaomase hariliku tuuni püüdsid, ja komisjonile. Nimetatud aruanne sisaldab ka määruse (EÜ) nr 1936/2001 artiklis 4b ja Ia lisas sätestatud sumpadesse paigutamise deklaratsioonis sisalduvat teavet. Komisjon edastab aruande ICCATi sekretariaadile.
2. Lõike 1 kohaldamisel ei loeta sumpadesse paigutamist lõpetatuks, kuni algatatud uurimine ja, kui see on kohaldatav, nõutavad vabakslaskmise toimingud ei ole lõpule viidud.

*Artikkel 48***Rakendusaktid**

Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, millega kehtestatakse artiklites 40–47 ja nimetatud artiklites osutatud lisades osutatud sumpadesse paigutamise üksikasjalikud reeglid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

*6. JAGU***Seire ja järevalve***Artikkel 49***Laevaseiresüsteem**

1. Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 9 lõikest 2 kohaldatakse laevaseiresüsteemiga seotud kohustust kõikide puksiiride suhtes, mis on kantud käesoleva määruse artikli 20 lõikes 6 osutatud ICCATi laevaregistrisse, olenemata nende pikkusest.
2. Üle 15 meetri pikkune kalalaev, mis on kantud artikli 20 lõike 1 punktis a või b osutatud laevade nimekirja, alustab laevaseiresüsteemi andmete edastamist ICCATile vähemalt 15 päeva enne püügihooaja algust ning jätkab nende andmete edastamist vähemalt 15 päeva pärast püügihooaja lõppu, v.a juhul, kui komisjonile saadetakse eelnevalt taotlus laeva ICCATi laevaregistrist väljajätmiseks.
3. Kontrolli eesmärgil ei katkestata laevaseiresüsteemi andmete edastamist hariliku tuuni püügi luba omavalt kalapüügilaevalt ka sadamas viibimise ajal.
4. Liikmesriigid tagavad, et nende kalapüügi seirekeskused edastavad oma lipu all sõitvatelt laevadelt saadud laevaseiresüsteemi teated komisjonile ja komisjoni määratud asutusele reaajas ja formaati „https data feed“ kasutades. Komisjon edastab kõnealused teated viivitamata elektrooniliselt ICCATi sekretariaadile.
5. Liikmesriigid tagavad, et
 - a) nende lipu all sõitvatelt kalalaevadelt saadud laevaseiresüsteemi teated edastatakse komisjonile vähemalt iga kahe tunni tagant;
 - b) laevaseiresüsteemi tehnilise rikke korral edastavad lipuriigi kalapüügi seirekeskused komisjonile nende lipu all sõitvatelt laevadelt rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 artikli 25 lõike 1 kohaselt saadud alternatiivsed teated 24 tunni jooksul pärast vastuvõtmist;
 - c) komisjonile edastatud teated nummerdatakse järjestikku (kordumatu tunnusega), et vältida dubleerimist;
 - d) komisjonile edastatud teated vastavad rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 artikli 24 lõikele 3.
6. Liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et tagada kõigi tema inspekteerimislaevadele kättesaadavaks tehtud teadete konfidentsiaalne käsitlemine ja et nende kasutus piirduks inspekteerimistoimingutega merel.

*Artikkel 50***Riiklik vaatlusprogramm**

1. Liikmesriigid tagavad oma hariliku tuuni püügiga seotud kalalaevadel riikliku vaatleja kohaloleku vähemalt järgmises ulatuses:
 - a) 20 % pelaagilise püügi traaleritest (pikkusega üle 15 meetri);

- b) 20 % õngejadalaevadest (pikkusega üle 15 meetri);
 - c) 20 % söödaga õngelaevadest (pikkusega üle 15 meetri);
 - d) 100 % puksiiridest;
 - e) 100 % mõrdadest saagi kogumisel.
2. Liikmesriigid annavad riiklikule vaatlejale välja ametliku isikut tõendava dokumendi.
 3. Riikliku vaatleja ülesanded on eelkõige järgmised:
 - a) kontrollida laevade ja mõrdade vastavust käesolevale määrusele;
 - b) dokumenteerida püügitegevus ja koostada selle kohta aruanne, mis sisaldab järgmist:
 - i) püütud kogus (sh kaaspüük), mis hõlmab ka liigilist jaotust, nagu pardale jäetud või elavalt või surnult vette tagasi heidetud kala;
 - ii) püügipiirkond laius- ja pikkuskraadi järgi;
 - iii) püügikoormuse mõõtühik (nt võrkude arv, õngekonksude arv) vastavalt ICCATi erinevate püügivahendite käsiraamatule;
 - iv) püügi kuupäev;
 - c) vaadelda ja hinnata saaki ning kontrollida püügipäevikusse tehtud kandeid;
 - d) teha kindlaks ja märkida üles laevad, mis võib-olla tegelevad kalapüügiga, mis on vastuolus ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetega.
 4. Lisaks teeb riiklik vaatleja teadustööd, näiteks kogudes ICCATi taotlusel ICCATi poolt määratletud II ülesande andmeid ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal.
 5. Lõigete 1–4 kohaldamisel tagab liikmesriik ka:
 - a) riiklike vaatlejate ajalise ja ruumilise kohaloleku oma laevadel ja mõrdade juures, tagamaks, et komisjon saab usaldusväärsed ja nõuetekohased andmed ja teabe saagi, püügivõimsuse ning muude teaduslike ja haldusaspektide kohta, võttes arvesse laevastiku ja püügi iseloomu;
 - b) usaldusväärsed andmete kogumise protokollid;
 - c) riiklike vaatlejate asjakohase koolituse ja atesteerimise enne nende määramist;
 - d) võimaluste piires konventsioonialas kalalaevade tegevuse ja mõrdade minimaalse häirimise.
 6. Liikmesriigi vaatlejaprogrammi raames kogutud andmed ja teave esitatakse komisjonile iga aasta 15. juuliks. Komisjon edastab nimetatud andmed ja teabe ICCATi alalisele uuringute ja statistikakomiteele ning ICCATi sekretariaadile, kui see on asjakohane.

Artikkel 51

ICCATi piirkondlik vaatlusprogramm

1. Liidus kohaldatakse ICCATi piirkondlikku vaatlusprogrammi, mis on sätestatud lõigetes 2–6 ning mida on täpsustatud VII lisas.

2. Liikmesriik tagab ICCATi piirkondliku vaatleja kohaloleku:
 - a) kõigil seinnoodalaevadel, millel on hariliku tuuni püügi luba;
 - b) iga kord, kui harilikku tuuni seinnoodalaevadelt üle viiakse;
 - c) iga kord, kui harilikku tuuni mõrdadest veosumpadesse üle viiakse;
 - d) igal üleviimisel ühest kalakasvandusest teise;
 - e) iga kord, kui harilikku tuuni kalakasvandustes sumpadesse paigutatakse;
 - f) igal hariliku tuuni saagi kogumisel kalakasvanduses.
3. Seinnoodalaevadele, millel ei ole ICCATi piirkondlikku vaatlejat, ei anta luba hariliku tuuni püügiks või püügiga seotud tegevuseks.
4. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab ICCATi piirkondliku vaatleja kohaloleku iga sumpadesse paigutamise ja saagikogumise ajal kalakasvanduses.
5. ICCATi piirkondliku vaatleja ülesanded on eelkõige järgmised:
 - a) jälgida ja kontrollida püügi- ja kalakasvanduste tegevust kooskõlas asjaomaste ICCATi kaitse- ja majandamis-meetmetega;
 - b) allkirjastada artiklis 38 osutatud ICCATi üleviimisdeklaratsioonid, artiklis 47 osutatud sumpadesse paigutamise aruanded ja hariliku tuuni püügi dokumendid, kui neis sisalduv teave on kooskõlas nende tähelepanekutega;
 - c) teha teadustööd, näiteks kogudes ICCATi taotluse alusel näidiseid ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal.
6. Lipuliikmesriik tagab, et kapten ja meeskond ning kalakasvanduse, mõrra ja laeva omanikud ei takista, ähvarda, sega ega mõjuta ICCATi piirkondlikke vaatlejaid nende ülesannete täitmisel ega anna või ürita anda neile altkäemaksu.

7. JAGU

Inspekteerimine ja ristkontroll

Artikkel 52

ICCATi rahvusvaheline ühisinspekteerimise kava

1. Liidus kohaldatakse VIII lisas sätestatud ICCATi rahvusvahelist ühisinspekteerimise kava („ICCATi kava“).
2. Liikmesriigid, kelle kalalaevadel on lubatud püüda harilikk tuuni Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, peavad määrama inspektorid ja inspekteerima merel ICCATi kava alusel.
3. Kui konventsioonialas tegeleb hariliku tuuni püügiga mis tahes ajal rohkem kui 15 ühe liikmesriigi lipu all sõitvat kalalaeva, peab kõnealune liikmesriik saatma merel läbiviidava inspekteerimise ja kontrolli eesmärgil konventsioonialasse inspekteerimislaeva kogu ajavahemikuks, mil need kalalaevad seal viibivad. Kõnealune kohustus loetakse täidetuks, kui mitu liikmesriiki koos saadavad välja ühe inspekteerimislaeva või kui konventsioonialasse on saadetud liidu inspekteerimislaev.
4. Komisjon või tema poolt määratud asutus võib määrata ICCATi kava täitmise kontrollimiseks liidu inspektoreid.
5. Komisjon või tema poolt määratud asutus koordineerib liidu järelevalve- ja inspekteerimistegevust. Komisjon võib koostada kooskõlastatult asjaomaste liikmesriikidega ühisinspekteerimise programme, mis võimaldavad liidul täita ICCATi kavast tulenevaid kohustusi. Liikmesriigid, kelle kalalaevad tegelevad hariliku tuuni püügiga, võtavad vajalikud meetmed, et hõlbustada nimetatud programmide rakendamist, eelkõige nõutava inim- ja materiaalse ressursi ning kõnealuste ressursside kasutamise ajavahemike ja geograafiliste piirkondade osas.

6. Liikmesriigid teatavad komisjonile iga aasta 1. aprilliks nende inspektorite ja inspekteerimislaevade nimed, keda või mida nad kavatsevad järgmisel aastal ICCATi kava jaoks määrata. Selle teabe alusel koostab komisjon koostöös liikmesriikidega kava liidu osalemise kohta ICCATi kavas igal aastal ning saadab selle ICCATi sekretariaadile ja liikmesriikidele.

Artikkel 53

Inspekteerimiskavade esitamine

1. Liikmesriigid edastavad iga aasta 31. jaanuariks komisjonile oma inspekteerimiskava. Inspekteerimiskavad koostatakse kooskõlas järgmisega:
 - a) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 95 kohaselt Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni püügiks loodud kontrolli- ja inspekteerimisalases eriprogrammis sätestatud inspekteerimise eesmärgid, prioriteedid ja kord ning kriteeriumid;
 - b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 46 kohaselt loodud riiklik kontrollimeetmete programm seoses Atlandi ookeani idaosas ja Vahemere hariliku tuuni varudega.
2. Komisjon kogub riiklikud inspekteerimiskavad kokku ja lõimib need liidu inspekteerimiskavasse. Komisjon edastab kõnealuse kava koos artikli 6 lõikes 1 osutatud kavadega ICCATi sekretariaadile ICCATi poolt heakskiitmiseks.

Artikkel 54

Inspekteerimine rikkumiste korral

1. Käesoleva artikli lõike 2 alusel võtab lipuliikmesriik meetmeid, kui tema lipu all sõitev laev:
 - a) ei täitnud artiklites 25 ja 26 osutatud aruandlusnõudeid või
 - b) rikkus käesolevas määruses, määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklites 89–93 või määruse (EÜ) nr 1005/2008 IX peatükis sätestatud nõudeid.
2. Lipuliikmesriik tagab, et füüsiline kontroll tema sadamates toimub tema vastutusel või kui laev ei asu tema sadamas, siis lipuliikmesriigi poolt määratud muu isiku poolt.

Artikkel 55

Ristkontroll

1. Liikmesriik kontrollib, sealhulgas inspekteerimisaruannete, vaatlusaruannete ja laevaseiresüsteemi andmete abil, püügipäevikute täitmist ning oma kalalaevade püügipäevikutesse, üleviimise või ümberlaadimise dokumentidesse ja hariliku tuuni püügi dokumentidesse kantud asjakohast teavet kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 109.
2. Liikmesriik võrdleb kõigi lossimiste, ümberlaadimiste või sumpadesse paigutamiste puhul ristkontrolli käigus kalalaevade püügipäevikutes või üleviimis- või ümberlaadimisdeklaratsioonides ning lossimisdeklaratsioonides või sumpadesse paigutamise deklaratsioonides liikide kaupa esitatud koguseid ja muudes asjakohastes dokumentides, näiteks arvetes ja/või müügiteatistes esitatud koguseid kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 109.

8. JAGU

Turustamine*Artikkel 56***Turustamismeetmed**

1. Ilma et see piiraks määruste (EÜ) nr 1224/2009 ja (EÜ) nr 1005/2008 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu ja määruse (EL) nr 1379/2013⁽¹⁾ kohaldamist, on hariliku tuuni liidusisene kaubandus, lossimine, import, eksport, nuumamiseks või kasvatamiseks sumpadesse paigutamine, reeksport ja ümberlaadimine keelatud, kui kalaga ei ole kaasas käesoleva määruse, määruse (EL) nr 640/2010 ja määruse (EÜ) nr 1936/2001 artikli 4b kohaselt nõutavad täpsed, täielikud ja valideeritud dokumendid.

2. Hariliku tuuni liidusisene kaubandus, import, lossimine, nuumamiseks või kasvatamiseks sumpadesse paigutamine, töötlemine, eksport, reeksport ja ümberlaadimine on keelatud, kui:

- a) harilik tuun püüti kalalaeva või mõrraga, mille lipuriigil ei ole Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni püügiks ICCATi kaitse- ja majandamismeetmete tingimuste alusel välja antud kvooti või püügi piirnormi või talle ei ole eraldatud püügikoormust, või
- b) harilik tuun püüti kalalaevaga või mõrraga, mille individuaalne kvoot või mille eest vastutava riigi püügivõimalused on püügi ajaks ammendatud.

3. Ilma et see piiraks määruste (EÜ) nr 1224/2009, (EÜ) nr 1005/2008 ja (EL) nr 1379/2013 kohaldamist, on keelatud hariliku tuuni liidusisene kaubandus, import, lossimine, töötlemine ja eksport nuumamise või kasvatamisega tegelevast kalakasvandusest, mis ei ole kooskõlas lõikes 1 osutatud määrustega.

VI PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 57***Hindamine**

Liikmesriigid esitavad komisjonile üksikasjaliku aruande käesoleva määruse rakendamise kohta iga aasta 15. septembriks. Komisjon edastab liikmesriikidelt saadud teabe põhjal ICCATi sekretariaadile iga aasta 15. oktoobriks üksikasjaliku aruande ICCATi soovitusel 14-04 rakendamise kohta.

*Artikkel 58***Rahastamine**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 508/2014⁽²⁾ kohaldamisel loetakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava mitmeaastaseks kavaks määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 tähenduses.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1379/2013 kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

*Artikkel 59***Rakendamine**

1. Komisjoni abistab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 47 alusel loodud kalanduse ja vesiviljeluse komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

*Artikkel 60***Kehtetuks tunnistamine**

1. Nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009 tunnistatakse kehtetuks.
2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt XIII lisas esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 61***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 14. september 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
I. KORČOK

I LISA

Eritingimused, mida kohaldatakse artikli 14 lõikes 2 osutatud püügi suhtes

1. Lisaks artikli 9 lõikes 3 sätestatule määratakse selliste söödaga õngelaevade ja landipüügilaevade maksimaalseks arvuks, millel on luba püüda harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosast eritingimuste alusel, mida kohaldatakse artikli 14 lõike 2 punktis a osutatud erandi suhtes, hariliku tuuni sihtpüügil 2006. aastal osalenud liidu kalapüügilaevade arv.
2. Lisaks artikli 9 lõikes 3 sätestatule määratakse selliste kalapüügilaevade maksimaalseks arvuks, millel on luba püüda harilikku tuuni Aadria merest kasvatamise eesmärgil eritingimuste alusel, mida kohaldatakse artikli 14 lõike 2 punktis b osutatud erandi suhtes, hariliku tuuni sihtpüügil 2008. aastal osalenud liidu kalapüügilaevade arv. Selleks võetakse arvesse hariliku tuuni sihtpüügil 2008. aastal osalenud Horvaatia kalapüügilaevade arvu.
3. Lisaks artikli 9 lõikes 3 sätestatule määratakse selliste söödaga õngelaevade, õngejadalaevade ja käsiõngelaevade maksimaalseks arvuks, millel on luba püüda harilikku tuuni Vahemeres eritingimuste alusel, mida kohaldatakse artikli 14 lõike 2 punktis c osutatud erandi suhtes, hariliku tuuni sihtpüügil 2008. aastal osalenud liidu kalapüügilaevade arv.
4. Käesoleva lisa punktide 1, 2 ja 3 kohaselt kindlaks määratud kalapüügilaevade maksimaalne arv jaotatakse liikmesriikide vahel kooskõlas ELi toimimise lepingu ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
5. Artikli 14 lõike 2 punktis a ja käesoleva lisa punktis 1 osutatud püügiloaga kalapüügilaevade vahel jaotatakse kuni 7 % liidu kvoodist 8–30 kg kaaluva või 75–115 cm pikkuse hariliku tuuni püügiks. Kõnealune kvoot jaotatakse liikmesriikide vahel kooskõlas ELi toimimise lepingu ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
6. Erandina artikli 14 lõike 2 punktist a võib käesoleva lisa punktis 5 osutatud 7 % kvoodi piires eraldada alla 17 meetri pikkustele söödaga õngelaevadele õiguse kuni 100 tonni sellise hariliku tuuni püügiks, mille kaal on vähemalt 6,4 kg või pikkus vähemalt 70 cm.
7. Liidu kvoodi maksimaalne jaotus liikmesriikide vahel kalapüügiks eritingimuste raames, mida kohaldatakse artikli 14 lõike 2 punktis b ja käesoleva lisa punktis 2 osutatud erandi suhtes, määratakse kindlaks kooskõlas ELi toimimise lepingu ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
8. Artikli 14 lõike 2 punktis c ja käesoleva lisa punktis 3 osutatud püügiloaga kalapüügilaevade vahel jaotatakse kuni 2 % liidu kvoodist 8–30 kg kaaluva või 75–115 cm pikkuse hariliku tuuni püügiks. Kõnealune kvoot jaotatakse liikmesriikide vahel kooskõlas ELi toimimise lepingu ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
9. Liikmesriik, kelle söödaga õngelaevadel, õngejadalaevadel, käsiõngelaevadel ja landipüügilaevadel on luba püüda harilikku tuuni kooskõlas artikli 14 lõikega 2 ja käesoleva lisaga, kehtestab järgmised nõuded sabasildile:
 - a) igale harilikule tuunile kinnitatakse kohe pärast lossimist sabasilt;
 - b) igal sabasildil on kordumatu identifitseerimisnumber, mis kantakse harilikku tuuni käsitlevatesse statistilistesse dokumentidesse ja igale tuuni sisaldavale pakendile.

II LISA

Püügipäevikule ja logiraamatule esitatavad nõuded

A. KALAPÜÜGILAEVAD

Püügipäevikule esitatavad miinimumnõuded:

1. püügipäeviku lehed on nummerdatud;
2. püügipäevikut täidetakse iga päev (keskööks) või enne sadamasse saabumist;
3. püügipäevikut täidetakse merel tehtavate inspekteerimiste korral;
4. üks püügipäeviku lehe eksemplar jääb püügipäevikusse;
5. pardal hoitav püügipäevik sisaldab andmeid ühe tegevusaasta kohta.

Püügipäevikusse kantav minimaalne standardteave:

1. kapteni nimi ja aadress;
2. sadamad koos väljumis- ja saabumiskuupäevadega;
3. laeva nimi, registrinumber, ICCATi number, rahvusvaheline raadiokutsung ja Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) number (olemasolul);
4. püügivahendid:
 - a) püügivahendi tüübi FAO kood;
 - b) mõõtmed (nt pikkus, võrgusilma suurus, õngekonksude arv);
5. merel tehtavad toimingud, (vähemalt) üks rida püügipäeva kohta, sh järgmine teave:
 - a) tegevus (nt kalapüük, navigeerimine);
 - b) asukoht: täpne asukoht (kraadides ja minutites) päevade kaupa, mis märgitakse iga püügioperatsiooni kohta või keskpäeval, kui sellel päeval kalapüüki ei toimunud;
 - c) andmed saagi kohta, sealhulgas:
 - 1) FAO kood;
 - 2) kogumass kilogrammides päeva kohta;
 - 3) kalade arv päevas.

Seinnoodalaevade puhul tuleks see registreerida iga püügioperatsiooni, sealhulgas nullsaagi korral;

6. kapteni allkiri;
7. kaalumisiis: hinnang, kaalumise pardal;
8. püügipäevikusse kantakse kala ekvivalentne eluskaal ja märgitakse hindamisel kasutatavad ümberarvestustegurid.

Minimaalne teave püügipäevikus lossimise või ümberlaadimise korral:

1. lossimise või ümberlaadimise sadamad koos kuupäevadega;
2. tooted:
 - a) liigid ja esitamine FAO koodi järgi;
 - b) kalade või kastide arv ja kogus kilogrammides;

3. kapteni või laeva esindaja allkiri;
4. ümberlaadimise korral: vastuvõtva laeva nimi, lipuriik ja ICCATi number.

Minimaalne teave püügipäevikus sumpadesse üleviimise korral:

1. üleviimise kuupäev, kellaeg ja koht (laius- ja pikkuskraadid);
2. tooted:
 - a) liigid FAO koodi järgi;
 - b) sumpadesse üleviidud kalade arv ja kogus kilogrammides;
3. puksiiri nimi, lipuriik ja ICCATi number;
4. sihtkohaks oleva kalakasvanduse nimi ja ICCATi number;
5. ühise püügioperatsiooni korral registreerib kapten lisaks punktides 1–4 osutatud teabele püügipäevikusse järgmise teabe:
 - a) kalapüügilaeva puhul, mis viib kala sumpadesse:
 - pardale võetud saagi kogus;
 - saagi kogus, mis arvestatakse maha laeva individuaalsest kvoodist;
 - sama ühise püügioperatsiooniga hõlmatud teiste laevade nimed;
 - b) muude kalapüügilaevade puhul, mis osalevad samas ühises püügioperatsioonis, kuid ei osale kala üleviimises:
 - nende laevade nimed, rahvusvahelised raadiokutsungid ja ICCATi numbrid;
 - et saaki ei ole pardale võetud ega sumpadesse üle viidud;
 - saagi kogus, mis arvestatakse maha nende individuaalsest kvoodist;
 - punktis a osutatud kalapüügilaeva nimi ja ICCATi number.

B. PUKSIIRID

1. Puksiiri kapten märgib laeva logiraamatusse kala üleviimise kuupäeva, kellaaja ja asukoha, üleviidavad kogused (kalade arv ja kaal kilogrammides), sumba numbri, samuti kalapüügilaeva nime, lipuriigi ja ICCATi numbri, muu(de) osalenud laeva(de) nime(d) ja ICCATi numbri(d), sihtkohaks oleva kalakasvanduse ja selle ICCATi numbri ning ICCATi üleviimisdeklaratsiooni numbri.
2. Edasistel üleviimistel abilaevadele või teisele puksiirile tuleb esitada sama teave nagu punktis 1, lisaks abilaeva või puksiiri nimi, lipuriik ja ICCATi number ning ICCATi üleviimisdeklaratsiooni number.
3. Logiraamat peab sisaldama kõikide püügihooaja jooksul sooritatud üleviimiste üksikasju. Logiraamatut hoitakse laeva pardal ning see peab alati olema kontrollimiseks kättesaadav.

C. ABILAEVAD

1. Abilaeva kapten märgib toimingud laeva logiraamatusse, sealhulgas tegevuse kuupäeva, kellaaja ja asukoha, pardale võetud hariliku tuuni kogused, samuti selle kalalaeva, kalakasvanduse või mõrra nime, millega koos ta tegutseb.
2. Laeva logiraamat peab sisaldama kõikide püügihooaja jooksul sooritatud toimingute üksikasju. Logiraamatut hoitakse laeva pardal ning see peab alati olema kontrollimiseks kättesaadav.

D. KALATÖÖTLEMISLAEVAD

1. Kalatöötlemislaeva kapten märgib laeva logiraamatusse tegevuse kuupäeva, kellaaja ja asukoha ning kui see on kohaldatav, kalakasvandustest, mõrdadest või kalapüügilaevadelt saadud ja ümberlaaditud hariliku tuuni arvu ja kaalu. Kapten peaks märkima ka asjaomaste kalakasvanduste, mõrdade või kalapüügilaevade nimed ja ICCATi numbrid.

2. Kalatöötlemislaeva kapten peab töötlemispäevikut, millesse märgib üleviidavate või ümberlaaditavate kalade ümardatud kaalu ja arvu, kasutatud ümberarvestusteguri, kaalu ja kogused toote esitusviisi kaupa.
 3. Kalatöötlemislaeva kapten ajakohastab lastiplaani, milles on näidatud toodete asukoht ja kogused iga kalaliigi ja esitusviisi kaupa.
 4. Logiraamat peab sisaldama kõigi püügihooaja jooksul sooritatud üleviimiste üksikasju. Laeva logiraamatut, töötlemispäevikut, lastiplaani ja ICCATi ümberlaadimisdeklaratsioonide originaale hoitakse laeva pardal ning need peavad alati olema kontrollimiseks kättesaadavad.
-

ICCATi ümberlaadimisdeklaratsioon

Dokumendi nr

Transpordilaev	Kalalaev	Lõppsihtkoht:
Laeva nimi ja raadiokutsung:	Laeva nimi ja raadiokutsung:	Sadam:
Lipuriik:	Lipuriik:	Riik:
Lipuriigi loa number:	Lipuriigi loa number:	Riik:
Riiklik registrinumber:	Riiklik registrinumber:	
ICCATi registrinumber:	ICCATi registrinumber:	
IMO nr:	Laeva pardatähis:	
	Püügipäeviku lehekülje number:	

Päev	Kuu	Kellaaeg	Aasta	[2_10_][][][][]	Kalalaeva kapteni nimi:	Transpordilaeva kapteni nimi:
Väljumine	[][]	[][]	[][]	Kust:	[][][][]	
Tagasisaabumine	[][]	[][]	[][]	Kuhu:	[][][][]	Allkiri: Allkiri:
Ümberlaadimine	[][]	[][]	[][]	[][][][]		

Ümberlaadimise puhul märkida kaal kilogrammides või kasutatud mõõtühik (nt kast, korv) ning selle ühiku lossimiskaal kilogrammides: [][] kilogrammi.

ÜMBERLAADIMISKOHT

Sadam	Meri		Liik	Kala isendite arv	Tooteliik (elus)	Tooteliik (tervikuna)	Tooteliik (roogitud)	Tooteliik (ilma peata)	Tooteliik (fileeritud)	Toote liik	Edasised ümberlaadimised
	Lat.	Long.									
											Kuupäev: _____ Koht/Asukoht: _____
											Loa number:
											Ümber laadiva laeva kapteni allkiri:
											Vastuvõtva laeva nimi:
											Lipuriik
											ICCATi registrinumber:
											IMO nr:
											Kapteni allkiri:
											Kuupäev: _____ Koht/Asukoht: _____
											Loa number:
											Ümber laadiva laeva kapteni allkiri:
											Vastuvõtva laeva nimi:
											Lipuriik
											ICCATi registrinumber:
											IMO nr:
											Kapteni allkiri:

Kohustused ümberlaadimise korral:

1. Ümberlaadimisdeklaratsiooni originaal antakse vastuvõtvale laevale (töötlemis- või transpordilaev).
2. Ümberlaadimisdeklaratsiooni koopia jääb vastavale kalapüügilaevale või mõrra käitajale.
3. Edasisi ümberlaadimisi tehakse laeval tegutseda lubava asjaomase konventsiooniosalise loal.
4. Vastuvõttev laev, kelle valduses kala on, peab ümberlaadimisdeklaratsiooni originaali alles hoidma kuni lossimiskohani.
5. Ümberlaadimistoiming kantakse iga toimingus osaleva laeva püügipäevikusse.

IV LISA

Dokumendi nr	ICCATi üleviimisdeklaratsioon		
1. KASVATAMISEKS ETTE NÄHTUD ELUSA HARILIKU TUUNI ÜLEVIIMINE			
Kalalaeva nimi: Raadiokutsung: Lipuriik: Lipuriigi loa number: ICCATi registrinumber: Laeva pardatähis: Püügipäeviku nr: Ühise püügioperatsiooni nr:	Mõrra nimi: ICCATi registrinumber:	Puksiiri nimi: Raadiokutsung: Lipuriik: ICCATi registrinumber: Laeva pardatähis:	Sihtkohaks oleva kalakasvanduse nimi: ICCATi registrinumber: Sumba number:
2. ÜLEVIIMIST KÄSITLEV TEAVE			
Kuupäev: __/__/____	Koht või asukoht:	Sadam:	Laiuskraad: Pikkuskraad:
Isendite arv:		Liik:	Kaal:
Tooteliik: elus ☐ tervikuna ☐ roogitud ☐ muu (täpsustada):			
Kalalaeva kapteni / mõrra käitaja / kalakasvanduse käitaja nimi ja allkiri:	Vastuvõtva laeva (puksiir, töötlemis-, transpordilaev) kapteni nimi ja allkiri:		Vaatleja nimi, ICCATi number ja allkiri:
3. EDASISED ÜLEVIIMISED			
Kuupäev: __/__/____	Koht või asukoht:	Sadam:	Laiuskraad: Pikkuskraad:
Puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCATi registrinumber:
Kalakasvanduse asukohariigi üleviimisloa number:	Laeva pardatähis:	Vastuvõtva laeva kapteni nimi ja allkiri:	

Kuupäev: __/__/____	Koht või asukoht:	Sadam:	Laiuskraad:	Pikkuskraad:
Puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCATi registrinumber:	
Kalakasvanduse asukohariigi üleviimisloa number:	Laeva pardatähis:	Vastuvõtva laeva kapteni nimi ja allkiri:		
Kuupäev: __/__/____	Koht või asukoht:	Sadam:	Laiuskraad:	Pikkuskraad:
Puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCATi registrinumber:	
Kalakasvanduse asukohariigi üleviimisloa number:	Laeva pardatähis:	Vastuvõtva laeva kapteni nimi ja allkiri:		
4. OSADEKS JAGATUD SUMBAD				
Üleandva sumba nr	kg:	Kalade arv:		
Üleandva puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCATi registrinumber:	
Vastuvõtva sumba nr	kg:	Kalade arv:		
Vastuvõtva puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCATi registrinumber:	
Vastuvõtva sumba nr	kg:	Kalade arv:		
Vastuvõtva puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCATi registrinumber:	
Vastuvõtva sumba nr	kg:	Kalade arv:		
Vastuvõtva puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCATi registrinumber:	

V LISA

Püügiaruande vorm

Lipuriik	ICCATi number	Laeva nimi	Aruande alguskuupäev	Aruande lõppkuupäev	Aruande kestus (päevades)	Püügikuupäev	Saagi püüdmise asukoht		Saak			Omistatud kaal ühise püügioperatsiooni puhul (kg)
							Laiuskraad	Pikkuskraad	Kaal (kg)	Isendite arv	Keskmine kaal (kg)	

VI LISA

Ühine püügioperatsioon

Lipuriik	Laeva nimi	ICCATi nr	Operat- siooni kestus	Operat- siooni läbi- vijjate isiku- andmed	Laeva indi- viduaalne kvoot	Jaotamise süsteem laeva kohta	Sihtkohaks olev nuuma- mise või kasvatamisega tegelev kalakasvandus	
							Konvent- siooniosa- line	ICCATi nr

Kuupäev ...

Lipuriigi kinnitus ...

—

VII LISA

ICCATi piirkondlik vaatlusprogramm

ICCATi PIIRKONDLIKE VAATLEJATE MÄÄRAMINE

1. ICCATi piirkondlikul vaatlejal peab oma ülesannete täitmiseks olema järgmine kvalifikatsioon:

- a) piisav kogemus kalaliikide ja püügivahendite identifitseerimiseks;
- b) ICCATi koolituseeskirjal põhinevad rahuldavad teadmised ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetest, mida tõendab liikmesriigi poolt välja antud tõend;
- c) oskus teha täpseid vaatlusi ja ülestähendusi;
- d) vaadeldava laeva või kalakasvanduse lipuriigi keele rahuldav oskus.

ICCATi PIIRKONDLIKU VAATLEJA KOHUSTUSED

2. ICCATi piirkondlik vaatleja peab olema:

- a) läbinud ICCATi poolt kehtestatud eeskirjale vastava tehnilise koolituse;
- b) ühe liikmesriigi kodanik, ning võimaluse korral mitte kalakasvanduse või mõrra registrijärgse riigi või seinnoodalaeva lipuriigi kodanik. Kui hariliku tuuni saak kogutakse sumbast ja müüakse värske kalana, võib püüki jälgiv ICCATi piirkondlik vaatleja olla siiski kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi kodanik;
- c) suuteline täitma punktis 3 sätestatud ülesandeid;
- d) kantud ICCATi vaatlejate nimekirja, mida haldab ICCAT;
- e) ilma finants- ja majanduslike huvideta hariliku tuuni püügi küsimuses.

ICCATi PIIRKONDLIKU VAATLEJA ÜLESANDED

3. ICCATi piirkondliku vaatleja ülesanded on eelköige järgmised:

- a) seinnoodalaevade puhul kontrollib piirkondlik vaatleja laeva vastavust ICCATi poolt vastu võetud asjaomastele kaitse- ja majandamismeetmetele. Piirkondlik vaatleja teeb eelköige järgmist:
 - 1) juhul kui ICCATi piirkondlik vaatleja märkab rikkumist, mis võib kujutada endast ICCATi soovitusel mittetäitmist, edastab ta kõnealuse teabe viivitamata ICCATi vaatlusprogrammi rakendamise eest vastutavale ettevõttele, kes edastab selle viivitamata kalapüügilaeva lipuriigi ametiasutusele;
 - 2) dokumenteerib püügitegevuse ja koostab selle kohta aruande;
 - 3) vaatleb ja hindab saaki ning kontrollib püügipäevikusse tehtud kandeid;
 - 4) koostab igapäevase aruande seinnoodalaeva üleviimistoimingutest;
 - 5) teeb kindlaks ja märgib üles laevad, mis võib-olla tegelevad kalapüügiga, mis on vastuolus ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetega;
 - 6) dokumenteerib üleviimistoimingud ja koostab nende kohta aruande;
 - 7) kontrollib laeva asukohta üleviimise ajal;

- 8) vaatleb ja hindab üleviidud tooteid, sh videosalvestiste läbivaatamise abil;
 - 9) kontrollib ja märgib üles asjaomase kalalaeva nime ja ICCATi numbrit;
 - 10) teeb teadustööd, kogudes näiteks ICCATi komisjoni taotluse korral II ülesande kohaseid andmeid ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal;
- b) kalakasvanduste ja mõrdade puhul kontrollib ICCATi piirkondlik vaatleja nende vastavust ICCATi poolt vastu võetud asjaomastele kaitse- ja majandamismeetetele. ICCATi piirkondlik vaatleja teeb eelkõige järgmist:
- 1) kontrollib üleviimisdeklaratsiooni, sumpadesse paigutamise deklaratsiooni ja hariliku tuuni püügi dokumendi andmeid, sh videosalvestiste läbivaatamise abil;
 - 2) tõendab üleviimisdeklaratsiooni, sumpadesse paigutamise deklaratsiooni ja hariliku tuuni püügi dokumendi andmeid;
 - 3) koostab igapäevase aruande kalakasvanduste ja mõrdade üleviimistoimingutest;
 - 4) annab kaasallkirja üleviimisdeklaratsioonile, sumpadesse paigutamise deklaratsioonile ja hariliku tuuni püügi dokumendile üksnes juhul, kui neis sisalduv teave on kooskõlas tema tähelepanekutega, sealhulgas videosalvestisega vastavalt artikli 35 lõikes 1 ja artikli 44 lõikes 1 osutatud nõuetele;
 - 5) teeb teadustööd, näiteks kogudes komisjoni taotluse korral näidiseid ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal;
 - 6) registreerib ja kontrollib iga liiki siltide, sealhulgas looduslike märkide olemasolu ning teatab kõigist märkidest, mis viitavad sildi hiljutisele eemaldamisele;
- c) koostab üldaruanded, millesse on koondatud käesoleva punkti kohaselt kogutud teave, ning võimaldab kaptenil ja kalakasvanduse käitajal lisada neisse asjakohast teavet;
- d) esitab punktis c osutatud üldaruande sekretariaadile 20 päeva jooksul pärast vaatlusperioodi lõppu;
- e) täidab kõiki muid ICCATi komisjoni määratletud ülesandeid.
4. ICCATi piirkondlik vaatleja käsitab konfidentsiaalsena kogu teavet, mis on seotud seinnoodalaevade ja kalakasvanduste püügi- ja üleviimistegevusega, ning annab selle nõude täitmise kohta kirjaliku nõusoleku ICCATi piirkondlikuks vaatlejaks määramisel.
5. ICCATi piirkondlik vaatleja täidab nõudeid, mis on kehtestatud selle laeva lipuriigi või kalakasvanduse asukohariigi õigusnormidega, mille jurisdiktsioonis on laev või kalakasvandus, kuhu ta on vaatlejaks määratud.
6. ICCATi piirkondlik vaatleja järgib laeva ja kalakasvanduse kõigi töötajate suhtes kehtivat hierarhiat ja üldisi käitumisreegleid, kui kõnealused reeglid ei takista ICCATi piirkondlikul vaatlejal käesoleva programmi raames antud ülesannete täitmist ning käesoleva lisa punktis 7 ja artikli 51 lõikes 6 sätestatud laevapere ja kalakasvanduse töötajate kohustuste täitmist.

LIPULIHKMESRIIKIDE KOHUSTUSED ICCATi PIIRKONDLIKE VAATLEJATE SUHTES

7. Liikmesriigid, kes vastutavad seinnoodalaeva, kalakasvanduse või mõrra eest, tagavad, et ICCATi piirkondlikule vaatlejale võimaldatakse:
- a) juurdepääs laeva, kalakasvanduse ja mõrdasid käitavatele töötajatele, püügivahenditele, sumpadele ja varustusele;
 - b) käesoleva lisa punktis 3 sätestatud ülesannete täitmise hõlbustamiseks taotluse korral juurdepääs ka järgmistele seadmetele, kui need on laeval olemas:
 - 1) satelliitnavigatsioonivahendid;
 - 2) radariekraanid, kui neid kasutatakse;
 - 3) elektroonilised sidevahendid;

- c) ülalpidamine, sealhulgas majutus, söök ja nõuetekohased sanitaartingimused, mille tase on võrdne laeva juhtivkoosseisule pakutavaga;
- d) komandosillal või roolikambris piisavalt ruumi kirjatöö tegemiseks, samuti piisav ruum tekil vaatlusülesannete täitmiseks.

ICCATi PIIRKONDLIKUST VAATLUSPROGRAMMIST TULENEVAD KULUD

8. Kõik kulud, mis tulenevad ICCATi piirkondlike vaatelejate tegevusest, kannab kalakasvanduse käitaja või seinnoodaeva omanik.
-

VIII LISA

ICCATi rahvusvahelise ühisinspekteerimise kava

ICCAT leppis oma neljandal korralisel koosolekul (1975. aasta novembris Madridis) ja 2008. aastal Marrakechis peetud aastakoosolekul kokku järgmises:

vastavalt konventsiooni artikli IX lõikele 3 soovib ICCATi komisjon konventsiooni ja sellest tulenevate meetmete kohaldamise tagamiseks järgmise rahvusvahelise kontrolli korra kehtestamist väljapoole riikide jurisdiktsiooni jäävate vete üle:

I. RASKED RIKKUMISED

1. Käesoleva korra kohaldamisel tähendab raske rikkumine ICCATi komisjoni poolt vastu võetud ICCATi kaitse- ja majandamismeetmete järgmist rikkumist:
 - a) kalapüük ilma konventsiooniosalisest lipuriigi välja antud litsentsi või loata;
 - b) ICCATi komisjoni aruandlusnõuete kohaste püügiandmete ja püügiga seotud andmete kohta piisava arvestuse pidamata jätmine või selliste püügi- ja/või püügiga seotud andmete kohta valeandmete esitamine;
 - c) kalapüük keelualal;
 - d) kalapüük keelualal;
 - e) ICCATi poolt vastu võetud kohaldatavate kaitse- ja majandamismeetmetega vastuolus olev tahtlik püük või pardalhoidmine;
 - f) ICCATi eeskirjade kohaselt kehtivate püügipiirangute või kvootide oluline rikkumine;
 - g) keelatud püügivahendite kasutamine;
 - h) kalalaeva pardatähise, nime või registreerimisandmete võltsimine või tahtlik varjamine;
 - i) rikkumise uurimisega seotud tõendite varjamine, rikkumine või kõrvaldamine;
 - j) arvukad rikkumised, mis üheskoos moodustavad ICCATi eeskirjade kohaselt kehtivate meetmete tõsise rikkumise;
 - k) volitatud inspektori või vaatleja ründamine, talle vastuhakkamine, tema hirmutamise, seksuaalne ahistamine, sekkumine tema töösse või selle põhjuseta takistamine;
 - l) laevaseiresüsteemi tahtlik võltsimine või rikkumine;
 - m) muud sarnased ICCATi poolt kindlaksmääratud rikkumised, kui need on lisatud käesolevate menetluste muudetud versiooni ja laiuli saadetud;
 - n) kalapüük jälgimislennukite abil;
 - o) laevaseire satelliitsüsteemide häirimine ja/või ilma laevaseiresüsteemita laeva käitamine;
 - p) üleviimistegevus ilma üleviimisdeklaratsioonita;
 - q) ümberlaadimine merel.
2. Juhul kui volitatud inspektor märkab kalalaeva pardal viibimise ja inspekteerimise käigus tegevust või olukorda, mis kujutab endast punktis 1 määratletud rasket rikkumist, teavitavad inspekteerimislaeva lipuriigi ametiasutused viivitamata kalalaeva lipuriiki nii otse kui ka ICCATi sekretariaadi kaudu. Sellistes olukordades teavitab inspektor ka lipuriigi inspekteerimislaeva, mille kohta on teada, et see viibib läheduses.
3. ICCATi inspektor registreerib teostatud inspekteerimised ja tuvastatud rikkumised kalalaeva püügipäevikus.

4. Lipuliikmesriik tagab, et pärast punktis 2 osutatud inspekteerimist peatab asjaomane kalalaev igasuguse püügitegevuse. Lipuliikmesriik nõuab, et asjaomane kalalaev suunduks 72 tunni jooksul lipuriigi määratud sadamasse, kus algatatakse uurimine.
5. Kui laeva ei kutsuta sadamasse, esitab lipuliikmesriik aegsasti nõuetekohase põhjenduse Euroopa Komisjonile, kes edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile, kes teeb selle nõudmise korral teistele konventsiooniosalistele kättesaadavaks.

II. INSPEKTEERIMINE

6. Inspekteerimist teostavad konventsiooniosaliste poolt määratud inspektorid. ICCATi komisjonile teatatakse asjaomaste riikide valitsuste poolt selleks määratud valitsusasutuste ja inspektorite nimed.
7. Käesoleva lisa kohaselt rahvusvahelisi pardalimineku ja inspekteerimise ülesandeid täitvad laevad peavad heiskama ICCATi komisjoni poolt heaks kiidetud erilipu või -vimpli, mille on välja andnud ICCATi sekretariaat. Selleks kasutatavate laevade nimed teatatakse ICCATi sekretariaadile niipea kui võimalik enne inspekteerimise algust. ICCATi sekretariaat teeb määratud inspekteerimislaevu käsitleva teabe kõigile konventsiooniosalistele kättesaadavaks, sealhulgas avaldab selle oma salasõnaga kaitstud veebilehel.
8. Iga inspektor kannab kaasas asjakohast isikut tõendavat dokumenti, mille on välja andnud lipuriigi ametiasutused, kasutades käesoleva lisa punktis 21 esitatud vormi.
9. Kui punkti 16 kohaselt kokku lepitud korrast ei tulene teisiti, peab konventsiooniosalise lipu all sõitev laev, mida kasutatakse konventsiooni alal riigi jurisdiktsioonist välja jäävates vetes tuuni või tuunilaadse liigi püüdmiseks, peatuma, kui ta on saanud inspektorit transportivalt laevalt, mis on heisanud punktis 7 kirjeldatud ICCATi vimpli, vastava signaali, mis on edastatud rahvusvahelises signalisatsioonikoodis, välja arvatud püügitegevuse ajal, millisel juhul ta peatub kohe pärast sellise tegevuse lõpetamist. Laeva kapten lubab punktis 10 kirjeldatud inspektorite rühmal laevale tulla ning annab selleks laevatrapi. Kapten võimaldab inspektorite rühmal kontrollida seadmeid, saaki, püügivahendeid ja kõiki asjakohaseid dokumente, mida inspektor peab vajalikuks, et kontrollida inspekteeritava laeva lipuriigiga seotud kehtivate ICCATi komisjoni soovitude järgimist. Lisaks võib inspektor küsida selgitusi, mida ta peab vajalikuks.
10. Inspektorite rühma suuruse määrab kindlaks inspekteerimislaeva kapten, võttes arvesse asjakohaseid asjaolusid. Inspektorite rühm peab olema nii väike kui võimalik, et täita ohutult ja turvaliselt käesoleva lisa sätestatud kohustusi.
11. Inspektor esitab laeva pardale saabudes punktis 8 kirjeldatud dokumendid. Inspektor järgib üldtunnustatud rahvusvahelisi eeskirju, menetlusi ja tavasid, mis on seotud inspekteeritava laeva ja laevapere ohutusega, minimeerib enda mõju püügitegevusele või toote ladustamisele ning väldib nii palju kui võimalik tegevust, mis mõjuks kahjulikult pardal olevale saagile.

Inspektor piirdub oma küsitlustes selle kindlakstegemisega, kas järgitakse ICCATi komisjoni soovitusi, mis on kohaldatavad asjaomase laeva lipuriigi suhtes. Inspekteerimise käigus võib inspektor küsida kalalaeva kaptenilt abi, mis võib osutada vajalikuks. Inspektor koostab inspekteerimise kohta ICCATi komisjoni poolt heaks kiidetud vormis inspekteerimisaruande. Inspektor allkirjastab aruande laeva kapteni juuresolekul, kes võib sellele lisada või on lisanud märkusi, mida ta peab vajalikuks, ning kirjutab neile märkustele alla.

12. Nimetatud aruande koopiad antakse laeva kaptenile ja inspektorite rühma juhatusel, kes edastab need inspekteeritud laeva lipuriigi asjaomastele ametiasutustele ja ICCATi komisjonile. ICCATi soovitude rikkumise avastamise korral teavitab inspektor võimaluse korral ka kalalaeva lipuriigi inspekteerimislaeva, mille kohta on teada, et see viibib läheduses.
13. Inspektorile vastuhakkamist või tema juhiste täitmata jätmist käsitleb inspekteeritud laeva lipuriik samal viisil, kui nii oleks käitunud riikliku inspektori suhtes.
14. Inspektor täidab oma kohustusi kirjeldatud korra alusel, vastavalt käesolevas määruses sätestatud normidele, kuid jääb oma riigi ametiasutuste operatiivkontrolli alla ja vastutab nende ees.

15. Konventsiooniosalised võtavad käesoleva korra alusel inspekteerimisaruandeid, soovitus 94-09 kohaseid tuvastamise teabelehti ja dokumente kontrollinud välisriigi inspektorite avaldusi arvesse ning rakendavad nende põhjal meetmeid sarnasel viisil, kui nad kooskõlas siseriiklike õigusaktidega tegutsevad riiklike inspektorite esitatud aruannete puhul. Käesoleva punkti sätted ei kohusta konventsiooniosalist andma välisriigi inspektori aruandele tõendina suuremat väärtust, kui sellel oleks inspektori päritoluriigis. Konventsiooniosalised teevad koostööd, et hõlbustada inspektori poolt käesoleva korra kohaselt esitatud aruandest tulenevaid kohtu- või muid menetlusi.
16. a) Konventsiooniosalised teatavad iga aasta 15. veebruariks ICCATi komisjonile oma käesoleva määruse kohase inspekteerimise esialgsed plaanid asjaomaseks kalendriaastaks ning ICCATi komisjon võib anda konventsiooniosalistele soovitusi riikliku tegevuse koordineerimiseks selles valdkonnas, sh inspektorite ja neid transportivate laevade arvu osas.
- b) Käesoleva määrusega kehtestatud kord ja osalemise kavad on konventsiooniosaliste vahel kohaldatavad, kui nad ei ole kokku leppinud teisiti, ning sellisest kokkuleppest teatatakse ICCATi komisjonile. Nimetatud korra kohaldamine kahe konventsiooniosalise vahel peatatakse siiski kuni sellise kokkuleppe sõlmimiseni, kui üks neist on sellest ICCATi komisjonile teatanud.
17. a) Püügivahendeid inspekteeritakse vastavalt õigusnormidele, mis kehtivad alapiirkonnas, kus inspekteerimist läbi viiakse. Inspektor teatab, millises alapiirkonnas inspekteerimine toimus, ning kannab kõik tuvastatud rikkumised inspekteerimisaruandesse.
- b) Inspektoril on õigus inspekteerida kõiki kasutuses olevaid või pardal leiduvaid püügivahendeid.
18. Inspektor kinnitab ICCATi komisjoni poolt heaks kiidetud identifitseerimistähise igale inspekteeritud püügivahendile, mis näib olevat vastuolus asjaomase laeva lipuriigi suhtes kohaldatavate ICCATi komisjoni soovitustega, ning märgib selle asjaolu oma inspekteerimisaruandesse.
19. Inspektor võib pildistada püügivahendeid, seadmeid, dokumente ja muid elemente, mida ta peab vajalikuks, tuues esile need detailid, mis tema arvates on vastuolus kehtiva eeskirjaga; sellisel juhul loetletakse pildistatud elemendid aruandes ja lisatakse fotode koopiaid lipuriigile saadetavale aruande koopiale.
20. Inspektor kontrollib vajaduse korral kogu pardal oleva saagi vastavust ICCATi soovitustele.
21. Inspektori isikutunnistuse näidis on järgmine:

<p style="text-align: center;">INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA</p> <p style="text-align: center;">ICCAT</p> <p style="text-align: center;">Inspector Identity Card</p> <p>Contracting Party:</p> <p>Inspector Name:</p> <p>Card n°:</p> <p>Issue Date: Valid five years</p> <div style="border: 1px dashed black; width: 80px; height: 60px; margin: 5px 0; text-align: center; line-height: 60px;"> Photograph </div>	 <p style="text-align: center;">ICCAT</p> <p>The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.</p> <p>..... ICCAT Executive Secretary Issuing Authority</p> <p>..... Inspector</p>
--	---

IX LISA

Videosalvestusega seotud menetluste miinimumnõuded**Üleviimistoimingud**

1. Elektrooniline andmekandja, mis sisaldab videosalvestise originaali, antakse pärast üleviimistoimingu lõppu niipea kui võimalik ICCATi piirkondlikule vaatelejale, kes märgistab selle viivitamata, et vältida edaspidist manipuleerimist.
2. Originaalsalvestist hoitakse kalapüügilaeva pardal või asjakohasel juhul mõrra või kalakasvanduse käitaja käes kogu loa kehtivusaja jooksul.
3. Videosalvestisest tehakse kaks identset koopiat. Üks eksemplar edastatakse seinnoodalaeva pardal viibivale ICCATi piirkondlikule vaatelejale ja teine puksiiri pardal viibivale riiklikule vaatelejale, viimati nimetatud eksemplar peab olema üleviimisdeklaratsiooni ja sellega seotud saagiga kaasas. Nimetatud menetlust kohaldatakse riiklike vaatelejate suhtes ainult siis, kui üleviimine toimub puksiiride vahel.
4. Iga video alguses ja/või lõpus tuleb näidata ICCATi üleviimisloa numbrit.
5. Igal videosalvestisel peab kogu aeg olema nähtav salvestamise kellaeg ja kuupäev.
6. Enne üleviimise algust peab videosalvestisel näha olema võrgu/ukse avamine ja sulgemine, samuti see, kas vastuvõtvates ja üleandvates sumpades oli juba harilikku tuuni.
7. Videosalvestus peab olema pidev, ilma katkestuste ja välja lõigatud osadeta, ning hõlmama kogu üleviimistoimingu.
8. Videosalvestis peab olema piisavalt kvaliteetne, et hinnata üleviidavate harilike tuunide arvu.
9. Juhul kui videosalvestis on üleviidavate harilike tuunide arviliseks hindamiseks ebapiisava kvaliteediga, nõuavad kontrolliasutused uut üleviimist. Uus üleviimine hõlmab kõigi vastuvõtvas sumbas olevate harilike tuunide paigutamist teise sumpas, mis peab olema tühi.

Sumpadesse paigutamine

1. Elektrooniline andmekandja, mis sisaldab videosalvestise originaali, antakse pärast sumpas paigutamise lõppu niipea kui võimalik ICCATi piirkondlikule vaatelejale, kes märgistab selle viivitamata, et vältida edaspidist manipuleerimist.
2. Salvestise originaali hoitakse kalakasvanduses kogu loa kehtivusaja jooksul.
3. Videosalvestisest tehakse kaks identset koopiat. Üks eksemplar edastatakse ICCATi piirkondlikule vaatelejale kalakasvanduses.
4. Iga video alguses ja/või lõpus tuleb näidata ICCATi sumpas paigutamise loa numbrit.
5. Igal videosalvestisel peavad kogu aeg olema nähtavad salvestamise kellaeg ja kuupäev.
6. Enne sumpas paigutamise algust peab videosalvestisel näha olema võrgu/ukse avamine ja sulgemine, samuti see, kas vastuvõtvates ja üleandvates sumpades oli juba enne harilikku tuuni.
7. Videosalvestus peab olema pidev, ilma katkestuste ja välja lõigatud osadeta, ning hõlmama kogu sumpadesse paigutamise toimingu.
8. Videosalvestis peab olema piisavalt kvaliteetne, et hinnata üleviidavate harilike tuunide arvu.
9. Juhul kui videosalvestis on üleviidavate harilike tuunide arviliseks hindamiseks ebapiisava kvaliteediga, nõuavad kontrolliasutused uut sumpadesse paigutamist. Uus sumpadesse paigutamine hõlmab kõigi vastuvõtva kalakasvanduse sumbas olevate harilike tuunide paigutamist kalakasvanduse teise sumpas, mis peab olema tühi.

X LISA

Artikli 46 lõigetes 2–7 ja artikli 47 lõikes 1 osutatud programmide ja aruandluskohustuste standardid ja menetlused**A. Stereoskoopilise kaamera süsteemide kasutamine**

Stereoskoopilise kaamera süsteeme kasutatakse sump paigutamise ajal, nagu seda nõutakse käesoleva määruse artiklis 46, järgmiste tingimuste kohaselt.

1. Eluskalade proovivõtu maht on vähemalt 20 % sumpadesse paigutatavatest kaladest. Kui see on tehniliselt võimalik, teostatakse eluskalade proovivõttu pisteliselt, mõõtes ühe isendi viiest; sellise valimi puhul tuleb mõõta kaamerast 2–8 meetri kaugusel asuvaid kalu.
2. Üleandva ja vastuvõtva sumba ühenduskäik võib olla kõige rohkem 10 meetrit lai ja 10 meetrit kõrge.
3. Juhul kui kalad on erineva pikkusega (kaks või enam eri suurusega rühma), peab sump paigutamisel olema võimalik kasutada rohkem kui ühte ümberarvestamismeetodit. Pikkuse (ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni) ümberarvestamisel kogukaaluks vastavalt sumpadesse paigutamisel mõõdetava kala suuruskategooriale kasutatakse ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee kõige uuemaid ümberarvestamismeetodeid.
4. Enne iga sumpadesse paigutamist kinnitatakse pikkuse stereoskoopilise mõõtmise tulemused, kasutades selleks 2–8 meetri kaugusel asuvat mõõdulühistu.
5. Stereoskoopilise programmi tulemuste teatavakstegemisel tuleb anda teavet stereoskoopilise kaamera süsteemi tehniliste kirjelduste eeldatava vea ülemmäära kohta, mis ei tohi olla suurem kui $\pm 5\%$.
6. Stereoskoopilise programmi tulemuste aruanne sisaldab kõigi eespool märgitud tehniliste kirjelduste üksikasju, sealhulgas proovivõtu mahtu, proovivõtu viisi, kaugust kaamerast, ühenduskäigu mõõtmeid ja ümberarvestusmeetodeid (pikkuse ja kaalu suhe). ICCATi alaline uuringute ja statistikakomitee vaatab kõnealused tehnilised kirjeldused läbi ja vajaduse korral soovib neid muuta.
7. Juhul kui stereoskoopilise kaamera salvestise kvaliteet on üleviidavate harilike tuunide kaalu hindamiseks ebapiisava kvaliteediga, taotlevad kalapüügilaeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi ametiasutused uut sumpadesse paigutamist.

B. Programmide tulemuste esitlemine ja kasutamine

1. Otsused püügiaruande ja stereoskoopilise süsteemi programmi tulemuste vaheliste erinevuste kohta võetakse vastu ühise püügioperatsiooni või mõrra kogupüügi tasandil, kui on tegemist ühiste püügioperatsioonide ja mõrrapüügiga, mille saak on ette nähtud kalakasvandusele, millega on seotud üks konventsiooniosaline ja/või liikmesriik. Otsused püügiaruande ja stereoskoopilise süsteemi programmi tulemuste vaheliste erinevuste kohta võetakse vastu sump paigutamise tasandil, kui on tegemist ühiste püügioperatsioonidega, millega on seotud rohkem kui üks konventsiooniosaline ja/või liikmesriik, välja arvatud juhul, kui kõigi ühises püügioperatsioonis osalenud kalapüügilaevade lipuriikide ja/või konventsiooniosaliste ametiasutused lepivad kokku teisiti.
2. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik esitab aruande kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavale liikmesriigile või konventsiooniosalisele ja komisjonile, lisades sellele järgmised dokumendid:
 - a) stereoskoopilise süsteemi tehniline aruanne, milles esitatakse:
 - üldteave: liigid, asukoht, sump, kuupäev, ümberarvestamismeetod;
 - statistilised andmed suuruse kohta: keskmine kaal ja pikkus, minimaalne kaal ja pikkus, maksimaalne kaal ja pikkus, proovivõtus mõõdetud kalade arv, jaotumine suuruse ja kaalu järgi;
 - b) programmi üksikasjalikud tulemused, milles märgitakse iga proovivõtus mõõdetud kala suurus ja kaal;
 - c) sumpadesse paigutamise aruanne, milles esitatakse:
 - üldteave toimingute kohta: sumpadesse paigutamiste arv, kalakasvanduse nimi, sumba number, hariliku tuuni püügi dokumendi number, ICCATi üleviimisklaratsiooni (ITD) number, kalapüügilaeva või mõrra nimi ja lipuriik, puksiiri nimi ja lipuriik, stereoskoopilise süsteemi operatsiooni kuupäev ja salvestise faili nimi;

- pikkuse kaaluks teisendamisel kasutatud ümberarvestamismeetod;
 - võrdlus hariliku tuuni püügi dokumendis deklareeritud koguste ja stereoskoopilise süsteemi abil leitud koguste vahel, kalade arv, keskmine kaal ja kogukaal (vahe arvutamiseks kasutatav valem on järgmine: (stereoskoopiline süsteem – hariliku tuuni püügi dokument) / stereoskoopiline süsteem * 100);
 - süsteemi veamäär;
 - sumpadesse paigutamise aruannete puhul, mis on seotud ühiste püügioperatsioonide / mõrdadega, hõlmab kõige viimane sumpadesse paigutamise aruanne ka kõigis eelmistes aruannetes sisalduva teabe kokkuvõtet.
3. Kui kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi ametiasutused saavad sumpadesse paigutamise aruande, võtavad nad kõik vajalikud meetmed lähtuvalt järgmistest olukordadest:
- a) hariliku tuuni püügi dokumendis kalapüügilaeva või mõrra käitaja poolt deklareeritud kogukaal on samas vahemikus kui stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemused:
 - kalade vabakslaskmise korraldust ei anta;
 - hariliku tuuni püügi dokumendis muudetakse nii arvu (kasutades kontrollkaamerate või alternatiivse tehnika abil kindlaks tehtud kalade arvu) kui ka keskmist kaalu, kusjuures kogukaalu ei muudeta;
 - b) hariliku tuuni püügi dokumendis kalapüügilaeva või mõrra käitaja poolt deklareeritud kogukaal on väiksem kui stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste madalaim näitaja:
 - antakse korraldus kalad vabaks lasta, võttes aluseks stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste väikseima vahemiku;
 - kalade vabakslaskmine toimub artikli 34 lõikes 2 ja XI lisas sätestatud korra kohaselt;
 - pärast kalade vabakslaskmist muudetakse hariliku tuuni püügi dokumendis nii arvu (kasutades kontrollkaamerate abil kindlaks tehtud arvu, millest lahutatakse vabaks lastud kalade arv) kui ka keskmist kaalu, kusjuures kogukaalu ei muudeta;
 - c) hariliku tuuni püügi dokumendis püügilaeva või mõrra käitaja poolt deklareeritud kogukaal on suurem kui stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste kõrgeim näitaja:
 - kalade vabakslaskmise korraldust ei anta;
 - hariliku tuuni püügi dokumendis muudetakse vastavalt kalade kogukaal (kasutades stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste kõrgeimat näitajat), kalade arv (kasutades kontrollkaamerate abil saadud tulemusi) ja keskmine kaal.
4. Olulise muudatuse puhul hariliku tuuni püügi dokumendis peavad 2. jaos märgitud väärtused (arv ja kaal) olema kooskõlas 6. jaos esitatutega ning 3., 4. ja 6. jaos esitatud väärtused ei tohi ületada 2. jaos esitatuid.
5. Sumpadesse paigutamise aruannetes, mis on koostatud kõigi sumpadesse paigutamiste kohta nii ühiste püügioperatsioonide raames kui ka mõrdadest (olenemata sellest, kas kalade vabakslaskmist nõutakse või mitte), tuvastatud erinevuste kompenseerimise korral muudetakse kõiki asjaomaseid hariliku tuuni püügi dokumente, võttes aluseks stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste väikseima vahemiku. Hariliku tuuni püügi dokumente, mis on seotud vabaks lastud tuuni kogustega, muudetakse samuti, et kajastada vabaks lastud kalade kaalu/arvu. Hariliku tuuni püügi dokumente, mis on seotud hariliku tuuniga, mida ei lastud vabaks, kuid mille kohta stereoskoopiliste süsteemide või alternatiivse tehnika kasutamise abil saadud tulemused erinesid püügi- ja üleviimisaruandes esitatust, muudetakse samuti, et neid erinevusi kajastada.
- Samuti muudetakse hariliku tuuni püügi dokumente, mis on seotud saagiga, millest osa kalu vabaks lasti, et kajastada vabaks lastud kalade kaalu/arvu.
-

XI LISA

Kalade vabakslaskmise protokoll

1. Hariliku tuuni merrelaskmine kasvatusumpadest salvestatakse videokaameraga ning seda jälgib ICCATi piirkondlik vaatleja, kes koostab aruande ja esitab selle koos videosalvestisega ICCATi sekretariaadile.
2. Kui on antud kalade vabakslaskmise korraldus, nõuab kalakasvanduse käitaja ICCATi piirkondliku vaatleja kohalolu.
3. Hariliku tuuni veosumpadest või mõrdadest merrelaskmist jälgib puksiiri või mõrra eest vastutava liikmesriigi riiklik vaatleja, kes koostab ja esitab aruande vastutava liikmesriigi kontrolliasutustele.
4. Enne kalade vabakslaskmist võivad liikmesriigi kontrolliasutused nõuda kontrollüleviimist, kasutades standardseid ja/või stereoskoopilisi kaameraid, et hinnata nende kalade arvu ja kaalu, kes on vaja vabaks lasta.
5. Liikmesriigi ametiasutused võivad rakendada muid nende arvates vajalikke meetmeid, et tagada vabakslaskmine kõige sobivamal ajal ja kohas, suurendamaks tõenäosust, et kalad lähevad tagasi parve sekka. Käitaja vastutab kalade ellujäämise eest kuni nende vabakslaskmiseni. Vabakslaskmine leiab aset kolme nädala jooksul pärast sumpadesse paigutamise lõppu.
6. Kalakasvandusse alles jäänud kalad, kes ei ole hõlmatud ICCATi hariliku tuuni püügi dokumendiga, lastakse pärast saagi väljapüügi lõppu vabaks artikli 34 lõikes 2 ja käesolevas lisis sätestatud korra kohaselt.

XII LISA

Surnud kalade käitlemine

Seinnoodalaevade püügitegevuse käigus seinnoodast surnuna leitud kalade kogus registreeritakse asjaomase kalalaeva püügipäevikus ja arvatakse vastavalt liikmesriigi kvoodist maha.

Surnud kalade registreerimine/käitlemine esimese üleviimise ajal

- 1) Hariliku tuuni püügi dokumendil, mis esitatakse puksiiri käitajale, on täidetud 2. jagu (saak kokku), 3. jagu (eluskalaga kauplemine) ja 4. jagu (üleviimine – sh surnud kala).

3. ja 4. jaos märgitud üldkogused peavad olema võrdsed 2. jaos märgitud kogustega. Kooskõlas käesoleva määruse sätetega peab hariliku tuuni püügi dokumendiga kaasas olema ICCATi üleviimisdeklaratsiooni (ITD) originaal. ICCATi üleviimisdeklaratsioonis märgitud kogused (elusalt üleviidud) peavad olema võrdsed asjaomase hariliku tuuni püügi dokumendi 3. jaos märgitud kogustega.
- 2) Hariliku tuuni püügi dokumendi see osa, milles on 8. jagu (kaubanduslik teave), täidetakse ja antakse surnud harilikku tuuni kaldale vedava abilaeva käitajale (või jäetakse kalapüügilaevale, kui lossitakse otse kaldale). Surnud kalaga ja hariliku tuuni püügi dokumendi osaga on kaasas ICCATi üleviimisdeklaratsiooni koopia.
- 3) Surnud kalade kogus märgitakse selle kalapüügilaeva hariliku tuuni püügi dokumenti, mis saagi püüdis, või kui tegemist on ühise püügioperatsiooniga, siis kalapüügilaevade või muu riigi lipu all sõitva, ühises püügioperatsioonis osaleva laeva püügidokumendi.

XIII LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 302/2009	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artiklid 1 ja 2
Artikkel 2	Artikkel 3
Artikkel 3	Artikkel 4
Artikli 4 lõige 1	Artikli 5 lõige 1
Artikli 4 lõige 2	Artikli 6 lõike 1 punkt a
Artikli 4 lõiked 3 ja 5	Artikkel 7
Artikli 4 lõike 4 teine lõik	Artikli 6 lõike 1 punkt a ja artikli 6 lõige 2
Artikli 4 lõike 6 punktid a ja b ning teine lõik	Artikkel 54
Artikli 4 lõike 6 kolmas lõik	Artikli 20 lõige 2
Artikli 4 lõiked 7–12	—
Artikli 4 lõige 13	Artikli 5 lõige 3
Artikli 4 lõige 15	Artikkel 17
Artikli 5 lõige 1	Artikli 6 lõike 1 punkt b
Artikli 5 lõiked 2–6	Artikli 9 lõiked 1–6
Artikli 5 lõiked 7, 8 ja lõike 9 esimene lõik	—
Artikli 5 lõike 9 teine lõik	Artikli 6 lõige 2
Artikkel 6	Artikkel 10
Artikkel 7	Artiklid 11 ja 12
Artikkel 8	Artikkel 17
Artikli 9 lõiked 1 ja 2	Artikli 14 lõiked 1 ja 2
Artikli 9 lõiked 3, 4, 5 ja 7–10	I lisa
Artikli 9 lõige 6	—
Artikli 9 lõige 11	Artikli 14 lõige 3
Artikli 9 lõiked 12–15	Artikkel 15
Artikkel 10	—
Artikkel 11	Artikli 16 lõiked 2, 3 ja 5
Artikli 12 lõiked 1–4	Artikkel 19
Artikli 12 lõige 5	—
Artikli 13 lõiked 1, 2 ja 3	Artikkel 19
Artikli 13 lõige 4	—
Artikli 14 lõiked 1, 2, 3 ja 5	Artikkel 20
Artikli 14 lõige 4	Artikli 22 lõige 1
Artikkel 15	Artikkel 23
Artikkel 16	Artikli 29 lõiked 1, 3 ja 4
Artikkel 17	Artikkel 30

Määrus (EÜ) nr 302/2009	Käesolev määrus
Artikli 18 lõige 1	Artikkel 25
Artikli 18 lõige 2	II lisa
Artikkel 19	Artikli 24 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 20 lõiked 1 ja 2	Artikli 26 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 20 lõiked 3 ja 4	Artikkel 27
Artikkel 21	Artikli 31 lõiked 1–4 ja 6
Artikli 22 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik	Artikli 33 lõiked 1, 3 ja 5
Artikli 22 lõike 2 teine lõik	Artikli 34 lõige 1
Artikli 22 lõige 3	Artikli 34 lõige 2
Artikli 22 lõige 4	Artikli 38 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 22 lõige 5	II lisa
Artikli 22 lõige 6	Artikli 33 lõige 6
Artikli 22 lõige 7	Artikli 35 lõige 1 ja IX lisa
Artikli 22 lõige 8 ja lõike 9 esimene lõik	Artikkel 36
Artikli 22 lõike 9 teine lõik	—
Artikli 22 lõige 10	Artikkel 39
Artikkel 23	Artikkel 32
Artikli 24 lõige 1	Artikli 47 lõige 1
Artikli 24 lõiked 2, 4 ja 6	Artikli 40 lõiked 2–5
Artikli 24 lõige 3	Artikli 41 lõiked 1 ja 2
Artikli 24 lõige 5	Artikkel 42
Artikli 24 lõige 7	Artikli 44 lõige 1 ja IX lisa
Artikli 24 lõike 8 esimene lõik	Artikli 45 lõiked 1 ja 2
Artikli 24 lõige 9	—
Artikli 24 lõige 10	Artikkel 48
Artikkel 24a	X lisa
Artikkel 25	Artikkel 49
Artikli 26 lõige 1	Artikli 26 lõige 4
Artikli 26 lõige 2	Artikli 27 lõige 1
Artikli 26 lõige 3	Artikli 26 lõige 5
Artikli 27 lõige 1	Artikli 31 lõige 5
Artikli 27 lõige 2	Artikkel 41
Artikli 27 lõige 3	Artikli 3 punkt 24
Artikkel 28	Artikkel 55
Artikkel 29	Artikkel 52
Artikkel 30	Artikkel 50
Artikli 31 lõige 1 ning lõike 2 punktid a, b, c ja h	Artikli 51 lõiked 2–6
Artikli 31 lõike 2 punktid d–g	VII lisa
Artikli 31 lõiked 3 ja 4	VII lisa

Määrus (EÜ) nr 302/2009	Käesolev määrus
Artikkel 32	Artikli 35 lõiked 2, 3 ja 4 Artikli 44 lõiked 2, 3 ja 4
Artikkel 33	—
Artikkel 33a	Artikkel 53
Artikkel 34	Artikkel 56
Artikkel 35	—
Artikkel 36	—
Artikkel 37	Artikkel 57
Artikkel 38	Artikkel 58
Artikkel 38a	Artikli 59 lõiked 1 ja 2
Artikkel 39	Artikkel 60
Artikkel 40	—
Artikkel 41	Artikkel 61

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/1628,**14. september 2016,**

mis käsitleb väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate sisepõlemismootorite gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite piirnorme ja tüübikinnitusega seotud nõudeid, millega muudetakse määruseid (EL) nr 1024/2012 ja (EL) nr 167/2013 ning muudetakse direktiivi 97/68/EÜ ja tunnistatakse see kehtetuks

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Siseturg koosneb sisepiirideta alast, kus tuleb tagada kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine. Sel eesmärgil kehtestati Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 97/68/EÜ ⁽³⁾ meetmed väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele paigaldatavate mootorite tekitatava õhusaaste vähendamiseks. On asjakohane jätkata jõupingutuste tegemist liidu siseturu arenguks ja toimimiseks.
- (2) Siseturg peab põhinema läbipaistvatel, lihtsatel ja mõjusatel õigusnormidel, mis tagavad õiguskindluse ja selguse, millest nii ettevõtted kui ka tarbijad kasu saavad.
- (3) Mootorite tüübikinnitust käsitlevate liidu õigusaktide vastuvõtmise lihtsustamiseks ja kiirendamiseks on kasutusele võetud uus regulatiivne lähenemisviis. Selle kohaselt kehtestab seadusandja peamised normid ja põhimõtted ning volitab komisjoni võtma vastu täiendavaid tehnilisi üksikasju käsitlevaid delegeeritud õigusakte ja rakendusakte. Sisuliste nõuete osas peaks käesolev määrus kehtestama seega üksnes põhisätted väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate sisepõlemismootorite gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite kohta ning volitama komisjoni kehtestama tehnilisi kirjeldusi delegeeritud õigusaktidega ja rakendusaktidega.
- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 167/2013 ⁽⁴⁾ on kehtestatud põllu- ja metsamajanduses kasutatavate sõidukite kinnituse ja turujärelevalve õigusraamistik. Arvestades valdkondade sarnasust ja määruse (EL) nr 167/2013 rakendamisel saadud head kogemust, tuleks paljusid nimetatud määruses kehtestatud õigusi ja kohustusi arvesse võtta ka väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate puhul. Väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele ette nähtud mootorite erinõuete täielikuks arvestamiseks tuleb aga võtta vastu eri õigusnormistik.

⁽¹⁾ Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 18. veebruari 2015. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 5. juuli 2016. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 18. juuli 2016. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/68/EÜ väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele paigaldatavate sisepõlemismootorite heitgaaside ja tahkete heitmete vähendamise meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 59, 27.2.1998, lk 1) (Eestikeelne eriväljaanne, peatükk 13, köide 20, lk 17).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. veebruari 2013. aasta määrus (EL) nr 167/2013 põllu- ja metsamajanduses kasutatavate sõidukite kinnituse ja turujärelevalve kohta (ELT L 60, 2.3.2013, lk 1).

- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2006/42/EÜ⁽¹⁾ kehtestatakse põhilised projekteerimise ja tootmise tervisekaitse- ja ohutusnõuded, et parandada turule lastavate masinate ohutust. Kuid selles direktiivis ei sätestata gaasiliste saasteainete ega tahkete osakeste heite nõudeid mootoritele, mis on ette nähtud väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele. Seetõttu tuleks väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate tootjatele sätestada teatavad spetsiifilised kohustused tagamaks, et kõnealustele masinatele paigaldatakse mootorid viisil, mis ei mõjuta ebasoovitavalt mootori talitlust seoses selle gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heitega. Samuti on vaja kehtestada teatavad kohustused seoses väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele ette nähtud mootorite gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite piirnormide aspektidega, et tagada käesolevas määruses sätestatud mootorite heite piirnormide tulemuslikkus.
- (6) Käesolev määrus peaks sisaldama väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele ette nähtud mootorite heite piirnormide ja ELi tüübikinnitusmenetlusega seotud sisulisi nõudeid. Määruse asjaomaste nõuete põhielementide alus on tulemused, mis saadi komisjoni 20. novembril 2013. aasta mõjuhinnangust, mille käigus analüüsiti eri võimalusi, kaaludes nende plusse ja miinuseid majanduse, keskkonnakaitse, ohutuse ja ühiskonna seisukohast ning tervisemõju. Analüüsis võeti arvesse nii kvalitatiivseid kui ka kvantitatiivseid aspekte.
- (7) Siseturu toimimise tagamiseks tuleks käesoleva määrusega kehtestada väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele ette nähtud mootorite ELi tüübikinnituse ühtlustatud õigusnormid. Selleks tuleks kehtestada uued heite piirnormid, mida tuleks kohaldada nii väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele kui ka põllu- ja metsamajanduses kasutatavatele masinatele ning mis kajastaksid tehnika arengut ja tagaksid sidususe liidu maanteesektori poliitikaga. Uued heite piirnormid tuleks kehtestada, et saavutada liidu õhukvaliteedialased eesmärgid ja vähendada väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate ning põllu- ja metsamajanduses kasutatavate sõidukite heitkoguseid, mille tulemusel oleksid masinate ja maanteesõidukite heitkogused paremas proportsionaalses seoses. Sellest tulenevalt peaks liidu õigusaktide kohaldamisala kõnealuses valdkonnas laiendada, et ühtlustada turgu liidu ja rahvusvahelisel tasandil ning vähendada turumoonutuste ja kahjuliku tervisemõju riski.
- (8) Lisaks turu ühtlustamist käsitlevate liidu õigusaktide kohaldamisala laiendamisele ning ühtlasi turumoonutuste riski vähendamisele on käesoleva määruse eesmärk lihtsustada olemasolevat õigusraamistikku, nähes sealhulgas ette haldusmenetluse lihtsustamise meetmed, ja parandada kõnealuste õigusaktide jõustamise üldtingimusi eelkõige turujärelevalve normide karmistamise kaudu.
- (9) Komisjoni 28. märtsi 2011. aasta valges raamatus „Euroopa ühtse transpordipiirkonna tegevuskava – Konkurentsi- ja ressursitõhusa transpordisüsteemi suunas“ rõhutati raudtee ja siseveeteede erilist rolli kliimaeesmärkide saavutamisel. Arvestades nimetatud transpordiliikide vähest edu õhukvaliteedi parandamisel võrreldes muude sektoritega, peaksid komisjon ja liikmesriikide ametiasutused oma vastavates töövaldkondades nägema ette erinevaid viise õhusaaste vähendamise tehnoloogilise innovatsiooni toetamiseks, nii et järjest suurema veomahu suunamisega raudteele ja siseveeteedele kaasneks Euroopas õhukvaliteedi paranemine.
- (10) Väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate mootoritele kehtestatud nõuete puhul tuleks järgida põhimõtteid, mis on kehtestatud komisjoni 5. juuni 2002. aasta teatises „Tegevuskava: õiguskeskkonna lihtsustamine ja parandamine“.
- (11) Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 1386/2013/EL⁽²⁾ vastu võetud seitsmendas liidu üldises keskkonnavalas tegevusprogrammis tuletatakse meelde, et liit on leppinud kokku saavutada selline õhukvaliteedi tase, mis ei tekita olulist kahjulikku mõju ega riske inimeste tervisele ega keskkonnale. Liidu õigusaktidega on kehtestatud asjakohased heite piirnormid välisõhu kvaliteedile inimeste ja eelkõige tundlike inimeste tervise

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiv 2006/42/EÜ, mis käsitleb masinaid ja millega muudetakse direktiivi 95/16/EÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 24).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013. aasta otsus nr 1386/2013/EL, milles käsitletakse liidu üldist keskkonnavalas tegevusprogrammi aastani 2020 „Hea elu maakera võimaluste piires“ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 171).

kaitseks, samuti riiklikud heitkoguste piirmäärad ⁽¹⁾. Pärast komisjoni 4. mai 2001. aasta teatist, millega loodi programm „Puhas õhk Euroopale“ (CAFE), võttis komisjon 21. septembril 2005 vastu uue teatise „Õhusaastet käsitlev temaatiline strateegia“. Üks temaatilise strateegia järeldusi oli, et liidu õhukvaliteedile seatavate eesmärkide saavutamiseks on vaja veelgi vähendada transpordisektori (õhu-, mere- ja maismaatransport), kodumajapidamiste ning energia-, põllumajandus- ja tööstussektori tekitatud heitkoguseid. Väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele ette nähtud mootorite tekitatavate heitkoguste vähendamist tuleks seega käsitleda osana üldisest strateegiast. Uued heite piirnormid ehk V etapp on osa meetmetest, mille eesmärk on vähendada töötava mootori tahkete osakeste ja osooni eellaste, nagu lämmastikoksiidide (NO_x) ja süsivesinike praeguseid heitkoguseid.

- (12) 12. juunil 2012 liigitas Maailma Terviseorganisatsiooni alla kuuluv Rahvusvaheline Vähiuurimiskeskus diiselmootorite heitgaasid ümber inimestele kantserogeenseks (1. rühm), tuginedes piisavatele tõenditele selle kohta, et kokkupuude diiselmootori heitgaasidega suurendab kopsuvähki haigestumise riski.
- (13) Selleks et parandada liidu õhukvaliteeti ja saavutada püsivalt liidu õhukaitsealased eesmärgid aastani 2020 ja pärast seda, on vaja teha pidevaid jõupingutusi eri tüüpi mootorite heite vähendamisel. Selleks tuleks tootjatele esitada konkreetseid ja kõikehõlmavaid andmed tulevikus kehtima hakkavate heite piirnormide kohta ning anda neile piisavalt aega vastavate piirnormide järgimiseks ja selleks vajalike tehniliste lahenduste väljatöötamiseks.
- (14) Heite piirnormide kehtestamisel on tähtis arvesse võtta normide mõju turgude ja tootjate konkurentsivõimele, ettevõtjate otseseid ja kaudseid kulusid ning kasu innovatsiooni soodustamise, õhu kvaliteedi parandamise, tervishoiukulude vähenemise ja eeldatava eluea kasvu seisukohast.
- (15) Mootorite tekitatava heite püsiv vähendamine eeldab järjest tihedamat vahetut koostööd ühelt poolt tootjate ja seotud ettevõtjate ning teiselt poolt tunnustatud teadusasutuste vahel. Koostööl on tähtis roll õhukvaliteedi parandamist soodustavate uute toodete ja tehnoloogiate väljatöötamisel.
- (16) Väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele ette nähtud mootorite tekitatavad heited moodustavad olulise osa inimese põhjustatud teatavate atmosfäärilike kahjulike saasteainete koguheitest. NO_x-i ja tahkete osakestega oluliselt õhku saastavatele mootoritele tuleks kohaldada uusi heite piirnorme.
- (17) Masinate läheduses töötavate isikute optimaalse kaitse tagamiseks ning selleks, et võimalikult palju piirata mitme liikurmasina ja -seadme läheduses töötavate isikute kumulatiivset kokkupuudet heitega, tuleks heitkoguste vähendamiseks kasutada praegu kättesaadavat tehnoloogiat.
- (18) Komisjon peaks jälgima heiteid, mida veel ei reguleerita ja mis tekivad uue koostisega kütuste, uute mootoritehnoloogiate ja heitekontrollisüsteemide laialdasema kasutuselevõtu tulemusena. Komisjon peaks vajaduse korral esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku selliste heidete reguleerimiseks.
- (19) Tuleb julgustada selliste alternatiivkütust kasutavate sõidukite kasutuselevõttu, mille NO_x- ja tahkete osakeste heide on väike. Seega tuleks kehtestada süsivesinike koguheitte piirnormid, et võtta arvesse metaani ja muude süsivesinike heitkoguseid.
- (20) Käesolev määrus ei mõjuta liikmesriikide õigust sätestada aluslepingutega kooskõlas selliseid nõudeid, mida peetakse vajalikuks elanikkonna ja töötajate kaitsmiseks käesolevas määruses osutatud väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate kasutamisel, tingimusel et need nõuded ei mõjuta sellistele liikurmasinatele ette nähtud mootorite turule laskmist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsus nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnanalane tegevusprogramm (EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1); Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiiv 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta (ELT L 152, 11.6.2008, lk 1).

- (21) Selleks et tagada üliväikeste tahkete osakeste (0,1 µm ja alla selle) heitkoguste reguleerimine, tuleks anda komisjonile õigus võtta lisaks praegu kasutatavale massil põhinevale arvestusele kasutusele tahkete osakeste heite arvuline arvestus. Arvuline arvestus peaks tuginema ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni (edaspidi „UNECE“) tahkete osakeste mõõtmise programmi tulemustele ja olema kooskõlas praeguste kaugeleulatuvate keskkonnaeesmärkidega.
- (22) Nimetatud keskkonnaeesmärkide saavutamiseks on asjakohane, et käesolevas määruses sätestatud tahkete osakeste piirarv kajastaks tõenäoliselt parimal võimalikul tehnoloogial põhinevate tahkete osakeste filtrite kasutamisel saadud tulemusi.
- (23) Arvestades väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate pikka eluiga, on asjakohane kaaluda juba kasutusel olevate mootorite varustamist lisaseadmetega. Selline lisaseadmetega varustamine peaks olema eelkõige suunatud tihedalt asustatud linnapiirkondadele, et aidata liikmesriikidel järgida õhu kvaliteeti käsitlevaid liidu õigusakte. Lisaseadmetega varustamise võrreldava ja ambitsioonika taseme tagamiseks peaksid liikmesriigid võtma arvesse UNECE eeskirja nr 132 põhimõtteid.
- (24) Kui see on asjakohane ja kui tehnoloogiad on omavahel seotud, tuleks püüelda koostoime saavutamise poole väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele ette nähtud mootorite gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite vähendamise ning raskeveokitele kohaldatavate heite piirnormide vahel. See võib aidata suurendada mastaabisäästu ja parandada õhukvaliteeti.
- (25) Komisjon peaks heitkogustega seotud ELi tüübikinnitust käsitlevate määruste aluseks olevates katsetes kasutama ülemaailmselt ühtlustatud katsesükleid. Töötava mootori tegelike heitkoguste kontrollimiseks võiks kaaluda kaasaskantavate heitkoguste mõõtmisseadmete kasutamist.
- (26) Selleks et reguleerida töötavate mootorite tegelikke heitkoguseid ning valmistada ette kasutusel olevate mootorite nõuetele vastavuse menetlust, tuleks sobiva aja jooksul kasutusele võtta heitkoguste nõuete järgimise jälgimiseks katsete meetodika, mis põhineb kaasaskantavate heitkoguste mõõtmisseadmete kasutamisel.
- (27) Heitgaasi järeltötlussüsteemi nõuetekohane toimimine, eriti NO_x puhul, on möödapääsmatu kehtivatest saasteainete heite piirnormidest kinnipidamiseks. Sellega seoses tuleks võtta meetmeid, mille eesmärk on tagada ära kulutatavate või mittetaaskasutatavate reagentide kasutamisel põhinevate heitgaasi järeltötlussüsteemide nõuetekohane toimimine.
- (28) Teisaldatavad tuletõrjepumbad on olulised masinad teatavates hädaolukordades, kus veevärk ei ole kättesaadav. Heitgaasi järeltötlussüsteemide paigaldamine selliste masinate mootoritele suurendaks nende massi ja töötemperatuuri niivõrd, et see oleks käitaja jaoks ohtlik ja seda oleks võimatu käes kanda. Teisaldatavad tuletõrjepumbad tuleks seetõttu käesoleva määruse kohaldamisalast välja jätta.
- (29) Mootori kohandamisel, näiteks heitgaasi järeltötlussüsteemi inaktiveerimisel või võimsuse suurendamisel võivad olla tõsised tagajärjed mootori heitele ja heite püsimisele. Selliseid kohandamisi tegevd juriidilised isikud peaksid seetõttu vastutama kohaldatavate heite piirnormide järgimise tagamise eest.
- (30) Liikmesriikides tuleks lubada lasta turule mootoreid, mis kuuluvad käesolevas määruses sätestatud heite piirnormide ja ELi tüübikinnitusmenetlusi käsitlevate uute õigusnormide kohaldamisalasse ja on nende õigusnormidega kooskõlas. Nimetatud mootorite turule laskmisel ei tuleks kohaldada muid liikmesriigi heitkoguste nõudeid. See ei tohiks piirata liikmesriikide õigust turule juba lastud mootorite kasutamist soodustada või piirata, tingimusel et kohaldatavad kriteeriumid ei ole diskrimineerivad ja need on objektiivselt põhjendatud. ELi tüübikinnitusi andvad liikmesriigid peaksid kehtestama kontrollimeetmed, et tagada ELi tüübikinnitusmenetluste alusel toodetud mootorite tuvastatavus.
- (31) Käesolevas määruses sätestatud heite piirnorme ei tuleks kohaldada ekspordiks ja relvajõududele kasutamiseks mõeldud mootorite suhtes. Teatavatel juhtudel tuleks siiski nõuda märgistust, et eristada selliseid mootoreid mootoritest, mille suhtes heite piirnorme kohaldatakse.

- (32) Selleks et võtta arvesse tarnelogsitika piiranguid ja võimaldada täppisajastatud tootmist ning vältida tarbetuid kulusid ja halduskoormust, tuleks tootjal algseadme valmistaja nõusolekul lubada mootori tarnimist selle heitgaaside järeltötlussüsteemist eraldi.
- (33) Mõned väljaspool teid kasutatavad liikurmasinad töötavad äärmuslikes tingimustes, millega kaasneb oht elule või tervisele või mille suhtes kehtivad väga kõrged tehnilised nõuded. Võttes arvesse nimetatud erilisi asjaolusid ja sellistele liikurmasinatele ette nähtud mootorite suhteliselt väikest arvu, tuleks käesolevas määruses sätestatud heite piirnormidest ette näha teatavad erandid mootoritele, mida kasutatakse plahvatusohtlikus keskkonnas ja päästepaatide veeskamise sõidukites.
- (34) Selleks et tootjad saaksid teha mootori arendusprotsessile iseloomulikke reaalingimustes katseid, tuleks lubada lasta ajutiselt turule mootoreid, millele ei ole sellel etapil antud ELi tüübikinnitust. Samuti peaksid olema võimalikud erandid, millega lubatakse lasta ajutiselt turule prototüüpe reaalingimustes katsetamiseks.
- (35) Selleks et võtta arvesse pikaajalisi raudteeprojekte, mis nõuavad suuri investeeringuid, tuleks kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2008/57/EÜ⁽¹⁾ ette näha erandid mootoritele, mida kasutatakse enne käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäeva alustatud projektides ja mis on edasijõudnud arendusjärgus.
- (36) Oluline on mitte takistada väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate mootorite heitega seotud tehnilisi uuendusi nõuetega, mida ei ole kehtivates tüübikinnituse haldusmenetlustes praegu ette nähtud. Seetõttu on vaja ette näha teatavad erandid ja normid mootoritele, milles on kasutatud uusi tehnoloogiaid või uusi põhimõtteid.
- (37) Piiratud arvu ühikuid aastas tootvate algseadme valmistajate jaoks on tõsine väljakutse kujundada oma tootevalik ümber tavapärase üleminekuperioodi jooksul. Kõnealused tootjad on tavaliselt piiratud insenertehnilise võimekusega väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd), kes saavad teavet järgmises arenguetapis mootorite kohta sageli hiljem kui teised algseadme valmistajad. Eelkõige kehtib see põllumajandusmasinate tootjate suhtes, kes toodavad piiratud arvu ühikuid aastas ja kellel oleks struktuurselt väga raske alustada üleminekut V etapi heite piirnormidele. Seetõttu on vaja sellisteks juhtudeks ette näha erinormid.
- (38) Tuleks lubada selliste mootorite turule laskmist, mis on ette nähtud väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele juba paigaldatud mootorite asendamiseks ning mis vastavad vähem rangetele heite piirnormidele, kui on sätestatud käesolevas määruses, et tootjad saaksid täita oma garantiikohustusi ja tagada selliste mootorite piisava kättesaadavuse turul.
- (39) Praeguste hinnangute kohaselt on aastatel 2016–2025 vaja asendada paljud laiarööpmelised vedurid. 1 520 mm rööpmelaiusega raudteevõrgustikule sobivad võimsa mootoriga vedurid ei ole liidu turul kättesaadavad. Eritellimusel valminud lahendused suurendaksid märkimisväärselt uue veduri hinda ja takistaksid raudteeveo-ettevõtjate veeremite uuendamist. 1 520 mm rööpmelaiusega raudteevõrgustiku tehnilisi ja majanduslikke piiranguid tuleks ELi tüübikinnitusmenetluses arvesse võtta. Selleks et hõlbustada ja kiirendada raudteesektori keskkonnahoidlikumaks muutmist asjaomastes liikmesriikides ja edendada turul praegu saadaoleva parima võimaliku tehnoloogia kasutamist, tuleks lubada nende raudteevõrgus kasutatavate vedurite jaoks teatavatest nõuetest ajutise erandi tegemist. Selline erand võib anda võimaluse vähendada raudteeliikluse mõju keskkonnale.
- (40) Puuvillatootmisega tegeleb liidus vaid väga väike arv liikmesriike. Uute puuvillakoristusmasinate kõrge hinna tõttu ja selleks, et vältida täiendavat finantskoormust puuvillatootmissektoris, mis ohustaks veelgi selle majanduslikku elujõulisust, tuleks ettevõtjatele võimaldada juurdepääs laiale valikule kasutatud puuvillakoristusmasinatele. Seetõttu tuleks anda liikmesriikidele võimalus kohaldada nimetatud masinatele paigaldatud mootorite suhtes piiratud aja jooksul oma riigi õigust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/57/EÜ ühenduse raudteesüsteemi koostalitlusvõime kohta (ELT L 191, 18.7.2008, lk 1).

- (41) Turujärelevalve osas tuleks käesolevas määruses sätestada kohustused riigi ametiasutustele, mis on täpsemad, kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 765/2008 ⁽¹⁾ sätestatud vastavad kohustused.
- (42) ELi tüübikinnitusüsteemi üks nurgakivi on toodangu vastavuse järelevalve kord, mille nõuetekohase rakendamise ja toimimise tagamiseks peaks selleks määratud pädev asutus või nõuetekohaselt kvalifitseeritud tehniline teenistus tootjaid korrapäraselt kontrollima.
- (43) Liit on ühinenud UNECE kokkuleppega, milles käsitletakse ratassõidukile ning sellele paigaldatavatele ja/või sellel kasutatavatele seadmetele ja osadele ühtsete tehnonõuete kehtestamist ja nende nõuete alusel väljastatud tunnistuste vastastikust tunnustamist (muudetud 1958. aasta kokkulepe). Seetõttu tuleks lugeda tüübikinnitused, mis on antud UNECE eeskirjade ja nende muudatuste alusel, mille poolt liit on nõukogu otsuse 97/836/EÜ ⁽²⁾ kohaldamisel hääletanud või millega ühinenud, võrdväärseks käesoleva määruse alusel antud ELi tüübikinnitustega. Liidu ja UNECE õigusnormide vahelise sidususe ja kooskõla tagamiseks tuleks seega anda komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et teha kindlaks, millised UNECE eeskirjad on ELi tüübikinnituste suhtes kohaldatavad.
- (44) Selleks et täiendada käesolevat määrust tehniliste lisaandmetega, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse kasutamisel tekkiva heite seiret, tehniliste katsete ja mõõtmise korda, toodangu nõuetele vastavust, mootori heitgaasi järeltötlussüsteemi eraldi tarnimist, reaalingimustes testitavaid mootoreid, plahvatusohtlikus keskkonnas kasutamiseks mõeldud mootoreid, mootorite ELi tüübikinnituste samaväärsust, algeadme valmistajatele ja lõpptarbijatele esitatavat teavet, standardite ja tehniliste teenistuste hindamist. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta paremat õigusloomet käsitlevas institutsioonidevahelises kokkuleppes ⁽³⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (45) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (46) Liikmesriigid peaksid kehtestama käesoleva määruse rikkumise korral kohaldatavad karistusnormid ja võtma kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Kõnealused karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (47) Selleks et võtta arvesse pidevat tehnika arengut ning uusimaid teadus- ja innovatsioonitulemusi, tuleks teha kindlaks täiendavad võimalused väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele paigaldatavate mootorite saasteainete heitkoguste vähendamiseks. Hindamise käigus tuleks keskenduda sellistele mootorikategooriatele, mis on esmakordselt käesoleva määruse kohaldamisalas, ning mootorikategooriatele, mille heite piirnorme käesoleva määrusega ei muudeta.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 765/2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93 (ELT L 218, 13.8.2008, lk 30).

⁽²⁾ Nõukogu 27. novembri 1997. aasta otsus 97/836/EÜ Euroopa Ühenduse ühinemise kohta ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni kokkuleppega, milles käsitletakse ratassõidukile ning sellele paigaldatavatele ja/või sellel kasutatavatele seadmetele ja osadele ühtsete tehnonõuete kehtestamist ja nende nõuete alusel väljastatud tunnistuste vastastikust tunnustamist („muudetud 1958. aasta kokkulepe“) (EÜT L 346, 17.12.1997, lk 78).

⁽³⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (48) Käesolevas määruses sätestatud heitkoguste piirnorme, katsemenetlusi ja nõudeid tuleks kohaldada ka määrusega (EL) nr 167/2013 reguleeritud põllu- ja metsamajanduses kasutatavate traktorite suhtes. Arvestades T2-, T4.1- ja C2-kategooria põllumajandustraktorite IV etapi edasilükkamise ja V etapi kohaldamise alguskuupäevade ühendamõju, oleks IV etapp võimsusvahemiku 56–130 kW puhul väga lühiajaline. Ebatõhususe ja ebavajaliku koormuse vältimiseks tuleks IV etapi kohustusliku ELi tüübikinnituse kuupäeva aasta võrra edasi lükata ja suurendada vastavalt paindlikkuse ulatust. Lisaks tuleks käesolevas määruses V etapi kohaldamise nõuetele sätestatud üleminekuklauslit kohaldada ka IIIB etapi mootorite puhul. Määrust (EL) nr 167/2013 ja komisjoni delegeeritud määrust (EL) 2015/96⁽¹⁾ tuleks seetõttu vastavalt muuta.
- (49) Selguse, prognoositavuse, mõistlikkuse ja lihtsustamise huvides ning mootori- ja väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate tootjate koormuse vähendamiseks peaks käesolev määrus uute heitkoguste tasemete ja ELi tüübikinnitusmenetluste kehtestamisel hõlmama ainult üksikuid rakendusetape. Väga oluline on nõuded õigel ajal kindlaks määrata, et tootjatele antud tähtajad oleksid piisavad seeriamootorite tehniliste lahenduste arendamiseks, katsetamiseks ja rakendamiseks ning et tootjad ja tüübikinnitusasutused saaksid luua vajalikud haldussüsteemid.
- (50) Direktiivi 97/68/EÜ on mitu korda oluliselt muudetud. Selguse, prognoositavuse, mõistlikkuse ja lihtsustamise huvides tuleks nimetatud direktiiv kehtetuks tunnistada ning asendada määruse ja piiratud arvu delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktidega. Määruse vastuvõtmine tagab õigussätete otsekohaldatavuse eelkõige tootjatele, tüübikinnitusasutustele ja tehnilistele teenistustele ning nende tunduvalt kiirema ja tõhusama muutmise, et pidada paremini sammu tehnika arenguga.
- (51) Direktiiv 97/68/EÜ tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada alates kuupäevast, mis annaks ettevõtjatele piisavalt aega, et kohaneda käesoleva määrusega ning selle alusel vastu võetavates delegeeritud õigusaktides ja rakendusaktides kehtestatavate tehniliste kirjelduste ja haldussätetega.
- (52) Direktiivis 97/68/EÜ ei ole sätestatud erandit mootoritele, mis on ette nähtud väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele, mis on mõeldud kasutamiseks plahvatusohtlikus keskkonnas. Selliste mootorite ohutuks tööks ülioluliste rangete tehniliste nõuete arvessevõtmiseks tuleks direktiivi 97/68/EÜ muuta nii, et selles oleks lubatud kohaldada nimetatud mootoritele erandeid seni, kuni direktiiv kehtetuks tunnistatakse.
- (53) Käesoleva määruse tõhusaks ja kiireks kohaldamiseks tuleb parandada ELi tüübikinnitustega seotud andmete ja teabe vahetamist. Seepärast tuleks riikide ametiasutustelt nõuda, et nad teeksid üksteisega ja komisjoniga tõhusat koostööd ja vahetaksid ELi tüübikinnitustega seotud andmeid ja teavet siseturu infosüsteemi (IMI) kaudu, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1024/2012⁽²⁾. Käesoleva määruse rakendamise hõlbustamiseks tuleks luua spetsiaalselt väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele kohandatud IMI moodul. Ka tootjad ja tehnilised teenistused peaksid saama kasutada IMI-t väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele ette nähtud mootoreid puudutavate andmete ja teabe vahetamiseks.
- (54) Kuna käesoleva määruse eesmärke kehtestada ühtsed õigusnormid väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele ette nähtud mootorite heite piirnormide ja ELi tüübikinnitusmenetluse haldus- ja tehniliste nõuete kohta ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid nende ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

⁽¹⁾ Komisjoni 1. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/96, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 167/2013 seoses põllu- ja metsamajanduses kasutatavate sõidukite keskkonnamõjule ja mootori võimsusele esitatavate nõuetega (ELT L 16, 23.1.2015, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd ning millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2008/49/EÜ (IMI määrus) (ELT L 316, 14.11.2012, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse kõikide artikli 2 lõikes 1 osutatud mootorite gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite piirnormid ning haldus- ja tehnilised nõuded seoses ELi tüübikinnitusega.

Käesolevas määruses sätestatakse ka mootori gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite piirnormidega seotud teatavad kohustused väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate suhtes, millele paigaldatakse või on paigaldatud artikli 2 lõikes 1 osutatud mootor.

2. Käesoleva määrusega kehtestatakse ka selliste artikli 2 lõikes 1 osutatud mootorite turujärelevalve nõuded, mis on paigaldatud või ette nähtud paigaldamiseks ELi tüübikinnitust vajavatele väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse kõikide artikli 4 lõikes 1 nimetatud kategooriatesse kuuluvatele mootoritele, mis on paigaldatud või ette nähtud paigaldamiseks väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele, ning nimetatud mootorite gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite piirnormide osas ka väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate endi suhtes.

2. Käesolevat määrust ei kohaldata mootoritele, mida kasutatakse

a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2007/46/EÜ ⁽¹⁾ artikli 2 lõikes 1 osutatud sõidukite käitamiseks;

b) määruse (EL) nr 167/2013 artikli 3 punktis 8 määratletud põllu- ja metsamajanduses kasutatavate traktorite käitamiseks;

c) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 168/2013 ⁽²⁾ artikli 2 lõikes 1 osutatud sõidukite käitamiseks;

d) statsionaarsetel masinatel;

e) meresõidukitel, mille puhul on vaja kehtivat meresõidu- või ohutussertifikaati;

f) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2016/1629 ⁽³⁾ määratletud ja selle kohaldamisalast välja jäävatel veesõidukitel;

g) siseveelaevade käitamiseks või siseveelaevadel abimootorina ja mille kasulik võimsus on alla 19 kW;

h) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/53/EL ⁽⁴⁾ artikli 3 punktis 1 määratletud veesõidukitel;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike kinnituse kohta (raamdirektiiv) (ELT L 263, 9.10.2007, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2013. aasta määrus (EL) nr 168/2013 kahe-, kolme- ja neljarattaliste sõidukite kinnituse ja turujärelevalve kohta (ELT L 60, 2.3.2013, lk 52).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1629, millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded, muudetakse direktiivi 2009/100/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2006/87/EÜ (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 118).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013. aasta direktiiv 2013/53/EL, mis käsitleb väikelaevu ja jette ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 94/25/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 90).

- i) komisjoni määruse (EL) nr 1321/2014 ⁽¹⁾ artikli 2 punktis a määratletud õhusõidukitel;
- j) vabaajasõidukitel, v.a motoorsaanid, maastikusõidukid ja bagid;
- k) sõidukitel ja masinatel, mida kasutatakse ainult võistlustel või mis on mõeldud ainult võistlustel kasutamiseks;
- l) teisaldatavates tuletõrjepumpades, mis on määratletud Euroopa standardis teisaldatavate tuletõrjepumpade kohta ja kuuluvad selle kohaldamisalasse ⁽²⁾;
- m) sõidukite või masinate väiksemõõtmeliste mudelite või koopiade puhul, mille kasulik võimsus on alla 19 kW.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „väljaspool teid kasutatav liikurmasin“ – liikuv masin, teisaldatav seade või sõiduk, kas kerega või ilma või ratastega või ilma, mis ei ole ette nähtud reisijate ega kauba veoks maanteedel, ning mis hõlmab maanteedel reisijate ja kauba veoks mõeldud sõidukite raamile paigaldatud masinaid;
- 2) „ELi tüübikinnitus“ – menetlus, millega tüübikinnitusasutus tõendab, et mootoritüüp või mootoritüüpkond vastab käesoleva määruse asjakohastele haldusnormidele ja tehnilistele nõuetele;
- 3) „gaasilised saasteained“ – mootorist gaasilises olekus eralduvad saasteained, nagu süsinikoksiid (CO), kõik süsivesinikud (HC) ja lämmastikoksiidid (NO_x); NO_x on lämmastikoksiid (NO) ja lämmastikdioksiid (NO₂) ning seda väljendatakse NO₂ ekvivalendina;
- 4) „tahked osakesed“ – mootorist väljuvas gaasis oleva mis tahes aine mass, mis kogutakse ette nähtud filtrisse pärast gaasi lahjendamist puhta filtreeritud õhuga temperatuuril kuni 325 K (52 °C);
- 5) „tahkete osakeste arv“ – mootorist väljuvate enam kui 23 nm läbimõõduga tahkete osakeste arv;
- 6) „tahkete osakeste heide“ – mootorist eralduvad ained, mida mõõdetakse tahkete osakeste või tahkete osakeste arvu näitajaga;
- 7) „sisepõlemismootor“ või „mootor“ – energiamuundur, mis ei ole gaasiturbiinmootor ja mis on mõeldud keemilise energia (sisend) muundamiseks sisepõlemisprotsessi teel mehaaniliseks energiaks (väljund); see hõlmab II ja III peatükile vastavuse tagamiseks vajalikku heitekontrollisüsteemi ja mootori elektroonilis(te) juhtarvuti(te) ja mõne muu jõuseadme või väljaspool teid kasutatava liikurmasina juhtimisüksuse vahelist andmesideliidest (riistvara ja sõnumid), kui need on paigaldatud;
- 8) „mootoritüüp“ – mootorite rühm, mis ei erine üksteisest mootori põhitunnuste poolest;
- 9) „mootoritüüpkond“ – tootja määratletud mootorite rühmad, millel on nende konstruktsioonist tulenevalt ühesugused heitenäitajad ja mis vastavad kohaldatavatele heite piirnormidele;
- 10) „algmootor“ – mootoritüüp, mis on valitud mootoritüüpkonnast lähtuvalt sellest, et kõnealuse mootoritüübi heitkoguste näitajad on omased sellele mootoritüüpkonnale;
- 11) „asendusmootor“ – mootor,
 - a) mida kasutatakse ainult juba turule lastud ja väljaspool teid kasutatavale liikurmasinale paigaldatud mootori asendamiseks ja
 - b) mis vastab heite piirnormide etapile, mis on madalam kui etapp, mida kohaldatakse mootori asendamise kuupäeval;

⁽¹⁾ Komisjoni 26. novembri 2014. aasta määrus (EL) nr 1321/2014 õhusõidukite ja lennundustoodete ning nende osade ja seadmete jätkuva lennukõlblikkuse ning sellega tegelevate organisatsioonide ja isikute sertifitseerimise kohta (ELT L 362, 17.12.2014, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa standard EN-14466+A1: 2009 (Tuletõrjepumbad – teisaldatavad pumbad – ohutus- ja toimimismõõdetud, katsed).

- 12) „kasutusel olev mootor“ – mootor, mida kasutatakse väljaspool teid kasutatavas liikurmasinas tavapärasel töörežiimis, tavapärastes tingimustes ja tavapärase nimikoormusega ning mida kasutatakse artiklis 19 osutatud heite seire testideks;
- 13) „survesüütemootor“ – survesüüte põhimõttel töötav mootor;
- 14) „sädesüütemootor“ – sädesüüte põhimõttel töötav mootor;
- 15) „sädesüütega käsimootor“ – sädesüütega mootor võrdlusvõimsusega alla 19 kW, mida kasutatakse seadmes, mille puhul on täidetud vähemalt üks järgmine tingimus:
 - a) käitaja kannab seadet seadme kavandatud funktsiooni(de) kasutamise ajal;
 - b) seade peab oma kavandatud funktsiooni(de) täitmiseks töötama mitmes asendis, näiteks tagurpidi või külili;
 - c) seadme tühimag koos mootoriga on alla 20 kg ja selle puhul on täidetud vähemalt üks järgmine tingimus:
 - i) käitaja peab seadet selle kavandatud funktsiooni(de) kasutamise ajal hoidma või kandma;
 - ii) käitaja peab seadet selle kavandatud funktsiooni(de) kasutamise ajal hoidma või suunama;
 - iii) seda kasutatakse generaatoris või pumbas;
- 16) „vedelkütus“ – kütus, mis on ümbritseva keskkonna standardtingimustel (298K, ümbritseva keskkonna absoluutrõhk 101,3 kPa) vedelas olekus;
- 17) „gaaskütus“ – kütus, mis on ümbritseva keskkonna standardtingimustel (298K, ümbritseva keskkonna absoluutrõhk 101,3 kPa) täielikult gaasilises olekus;
- 18) „segakütuseline mootor“ – mootor, mis on mõeldud samal ajal töötama nii vedelkütuse kui ka gaaskütusega, kusjuures mõlemat kütust mõõdetakse eraldi, ning mille puhul töötingimustest sõltuvalt võib ühe või teise kütuse kulu olla erinev;
- 19) „ühekütuseline mootor“ – mootor, mis ei ole segakütuseline mootor;
- 20) „gaaskütuse energiategur“ – segakütuselise mootori puhul gaaskütuse energiasalduse suhe mõlema kütuse energiasaldusesse; ühekütuselise mootori puhul määratakse gaaskütuse energiateguriks kütuse tüübist tulenevalt kas 1 või 0;
- 21) „püsikiirusega mootor“ – mootor, mille ELi tüüvikinnitus on seotud vaid püsikiirusel käitamisega, välja arvatud mootorid, mille püsikiiruse reguleerimise funktsioon on eemaldatud või välja lülitatud; sellel võib olla tühikäik, mida kasutatakse käivitamisel või seiskamisel, ja regulaator, mille abil on võimalik mootorile seisu ajal seadistada teistsugune kiirus;
- 22) „muutuva kiirusega mootor“ – mootor, mis ei ole püsikiirusega mootor;
- 23) „püsikiirusel käitamine“ – mootori käitamine regulaatoriga, mis kontrollib automaatselt käitaja nõuet säilitada mootori kiirus isegi muutuva koormuse korral;
- 24) „abimootor“ – mootor, mis on paigaldatud või on ette nähtud paigaldamiseks väljaspool teid kasutatavale liikurmasinale ning mis ei käita nimetatud masinat otseselt ega kaudselt;
- 25) „kasulik võimsus“ – mootori võimsus kilovattides (kW), mis on saadud katsestendil väntvõlli või samaväärse seadise otsalt, mõõdetud vastavalt meetodile, mis on UNECE eeskirjas nr 120 sisepõlemismootorite võimsuse mõõtmiseks ette nähtud, ja kasutades artikli 25 lõikes 2 määratletud etalonkütust või kütusekombinatsiooni;
- 26) „võrdlusvõimsus“ – kasulik võimsus, mida kasutatakse mootori suhtes kohaldatavate heite piirnormide kindlaksmääramiseks;

- 27) „nimivõimsus“ – mootori tootja deklareeritud kasulik võimsus kilovattides mootori nimikiirusel;
- 28) „suurim kasulik võimsus“ – kasuliku võimsuse suurim väärtus mootoritüübi nimivõimsuskõveral täiskoormusel;
- 29) „nimikiirus“ – suurim pöörlemissagedus täiskoormusel, mida mootori pöörlemissageduse regulaator vastavalt tootja määrangutele võimaldab, või regulaatori puudumise korral pöörlemissagedus, mille juures mootori kasulik võimsus on tootja andmete kohaselt suurim;
- 30) „mootori tootmiskuupäev“ – kuupäev (kuu ja aasta), millal mootorit pärast tootmisliinilt tulekut viimast korda kontrollitakse ja mootor on valmis tarnimiseks või ladustamiseks;
- 31) „üleminekuperiood“ – III lisas sätestatud V etapi mootorite turule laskmise kuupäevale järgnevad esimesed 24 kuud;
- 32) „üleminekumootor“ – mootor, mille tootmiskuupäev on varasem III lisas sätestatud V etapi mootorite turule laskmise kuupäevast ja mis
 - a) vastab 5. oktoobril 2016 kehtivas asjaomases õigusaktis ette nähtud uusimatele rakendatavatele heite piirnormidele või
 - b) kuulub võimsusklassi või seda kasutatakse või see on kavandatud kasutamiseks rakenduses, mille suhtes ei kohaldata 5. oktoobril 2016 saasteainete heite piirnorme ja mille jaoks ei olnud siis vaja liidu tasandi tüübikinnitust;
- 33) „väljaspool teid kasutatava liikurmasina tootmiskuupäev“ – masina kohustuslikule märgistusele märgitud kuu ja aasta, või kohustusliku märgistuse puudumisel kuu ja aasta, millal masinat pärast tootmisliinilt tulekut viimati kontrolliti;
- 34) „siseveelaev“ – veesõiduk, mis kuulub Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/1629 kohaldamisalasse;
- 35) „generaatorseade“ – sõltumatu väljaspool teid kasutatav liikurmasin, mis ei ole jõuseadme osa ja mis on eelkõige ette nähtud elektrienergiat tootma;
- 36) „statsionaarne masin“ – masin, mis on ette nähtud esmasel kasutamisel alaliselt ühte asukohta paigaldamiseks ja mis ei ole mõeldud mööda maanteed ega muul viisil liigutamiseks, välja arvatud vedu tootmiskohast esmase paigaldamise kohta;
- 37) „alaliselt paigaldatud“ – poltidega või muul viisil tugevalt aluse või muu sideme külge kinnitatud selliselt, et eemaldamine ilma tööriistu või seadmeid kasutamata ei ole võimalik, ning mis võimaldab mootori käitamist hoones, struktuuris, rajatises või käitises ühes asukohas;
- 38) „mootorsaan“ – liikurmasin, mis on ette nähtud peamiselt lumisel maastikul sõitmiseks, mis liigub edasi lumega kokkupuutuvate roomikute abil ja mida juhatakse lumega kokkupuutuva suusa või kokkupuutuvate suuskade abil ning mille suurim töökorras masina tühimass on 454 kg (sealhulgas standardvarustus, jahutusvedelik, määrdeained, kütus ja tööriistad, kuid ilma lisaseadmete ja juhita);
- 39) „maastikusõiduk“ või „ATV“ – mootoriga käitav ja juhtrauga juhitud nelja või enama madalrõhurehviga mootorsõiduk, mis on mõeldud eelkõige sõitmiseks pindamata pinnasel ja millel on ainult juhile mõeldud ühekohaline sadul või ühekohaline juhile mõeldud sadul ja iste ühele reisijale;
- 40) „bagi“ – iseliikuv ja inimese kontrollitav nelja- või enamarattaline liigendita sõiduk, mis on mõeldud eelkõige sõitmiseks pindamata pinnasel ning mille minimaalne tühimass töökorras sõiduki puhul on 300 kg (sealhulgas standardvarustus, jahutusaine, määrdeained, kütus, tööriistad, kuid ilma lisaseadmete ja juhita) ja valmistajakiirus vähemalt 25 km/h; see on ette nähtud ka inimeste või kauba vedamiseks ning seadmete lükkamiseks ja tõmbamiseks ning selle kontrollimiseks kasutatakse muud juhtseadet kui juhtraud ning see on ette nähtud kasutamiseks vabaaja- või tarbesõidukina ja kannab kuni kuut inimest (k.a juht), kes istuvad üksteise kõrval ühel või mitmel istmel, mis ei ole sadul;
- 41) „raudteesõiduk“ – väljaspool teid kasutatav liikurmasin, mis liigub ainult raudteerööbastel;

- 42) „vedur“ – raudteesõiduk, mis on ette nähtud andma oma rataste või teise raudteesõiduki rataste abil liikumisjõudu endale või muudele veoste, reisijate või muude seadmete vedamiseks kavandatud raudteesõidukitele, kuid mis ei ole projekteeritud ega kavandatud veose ega reisijate vedamiseks (välja arvatud veduri käitajad);
- 43) „mootorvagun“ – raudteesõiduk, mis on ette nähtud andma oma rataste või teise raudteesõiduki rataste abil endale liikumisjõudu ning mis on mõeldud eelkõige kauba või reisijate või mõlema vedamiseks ning mis ei ole vedur;
- 44) „raudteeabisõiduk“ – raudteesõiduk, mis ei ole mootorvagun ega vedur, sealhulgas raudteesõidukid, mis on spetsiaalselt ette nähtud teostama hooldus- või ehitustöid või töstmistoiminguid rööbastel või muus raudteetaristu osas;
- 45) „liikurkraana“ – oma jõuseadmega noolkraana, mis on võimeline liikuma teedel või väljaspool teid või nii teedel kui väljaspool teid, mille stabiilsuse tagab raskusjõud ning mis liigub ratastel, roomikutel või muude liikuvseadiste abil;
- 46) „lumepuhur“ – oma jõuseadmega masin, mis on ette nähtud ainult lumekoristuseks tee pinnalt ning millega kogutakse lumi kokku ja heidetakse väljavisketorst välja;
- 47) „turul kättesaadavaks tegemine“ – mootori või väljaspool teid kasutatava liikurmasina tasu eest või tasuta tarnimine liidu turule kaubandustegevuse käigus kas turustamiseks või kasutamiseks;
- 48) „turule laskmine“ – mootori või väljaspool teid kasutatava liikurmasina liidu turul esimest korda kättesaadavaks tegemine;
- 49) „tootja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab tüübikinnitusasutuse ees mootorile ELi tüübikinnitus- või loa andmise menetluse kõigis aspektides ning mootori tootmise nõuetele vastavuse eest ning samuti toodetud mootori turujärelevalve eest, olenemata sellest, kas ta on otseselt kaasatud ELi tüübikinnitusmenetlusega hõlmatud mootori kõigisse projekteerimis- ja konstrueerimisetappidesse või mitte;
- 50) „tootja esindaja“ või „esindaja“ – liidus asuv füüsiline või juriidiline isik, kelle tootja on kirjaliku volitusega nõuetekohaselt nimetanud ennast tüübikinnitus- või turujärelevalveasutuses esindama ja enda nimel tegutsema käesoleva määrusega reguleeritud küsimustes;
- 51) „importija“ – liidus asuv füüsiline või juriidiline isik, kes laseb turule mootori, mis on pärit kolmandast riigist, olenemata sellest, kas mootor on juba väljaspool teid kasutatavale liikurmasinale paigaldatud või mitte;
- 52) „levitaja“ – füüsiline või juriidiline isik tarneahelas, välja arvatud tootja ja importija, kes teevad mootori turul kättesaadavaks;
- 53) „ettevõtja“ – tootja, tootja esindaja, importija või levitaja;
- 54) „algseadme valmistaja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes valmistab väljaspool teid kasutatava liikurmasina;
- 55) „tüübikinnitusasutus“ – liikmesriigi loodud või määratud ja komisjonile teatatud ametiasutus, mille pädevusse kuuluvad:
- mootoritüübi või -tüüpkonna ELi tüübikinnitus- kõik aspektid;
 - loa andmise menetlus;
 - ELi tüübikinnitustunnistuste väljastamine ja asjakohasel juhul tühistamine või väljastamisest keeldumine;
 - tegutsemine teiste liikmesriikide tüübikinnitusasutuste kontaktasutusena;

- e) tehniliste teenistuste määramine ja
- f) toodangu vastavust käsitlevate tootjapoolsete kohustuste täitmise tagamine;
- 56) „tehniline teenistus“ – organisatsioon või asutus, mille tüübikinnitusasutus on määranud katseid korraldavaks katselaboriks või toodangu vastavuse hindamise organiks, et teha alghindamist ja muid katseid või kontrolle tüübikinnitusasutuse nimel, või tüübikinnitusasutus, kes täidab neid ülesandeid ise;
- 57) „turujärelevalve“ – riigi ametiasutuste tegevus ja meetmed, mis tagavad, et turul kättesaadavaks tehtud mootorid vastavad liidu asjakohastele ühtlustamisalastele õigusaktidele;
- 58) „turujärelevalveasutus“ – liikmesriigi asutus, kes vastutab oma territooriumil turujärelevalve eest;
- 59) „riigi ametiasutus“ – liikmesriigi tüübikinnitusasutus või muu asutus, kes on kaasatud väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele paigaldatavate mootorite või väljaspool teid kasutatavate mootoriga liikurmasinate turujärelevalve, piirikontrolli või turule laskmise menetlustesse ning vastutab nende menetluste eest;
- 60) „lõpptarbija“ – füüsiline või juriidiline isik, kes ei ole tootja, algseadme valmistaja, importija ega levitaja, kuid kes vastutab mootori käitamise eest, kui see on paigaldatud väljaspool teid kasutatavale liikurmasinale;
- 61) „heitekontrollistrateegia“ – konstruktsioonelement või konstruktsioonelementide kogum, mis on lisatud mootori või väljaspool teid kasutatavate mootoriga liikurmasinate üldkonstruktsioonile ja mida kasutatakse selleks, et kontrollida heitkoguseid;
- 62) „heitekontrollisüsteem“ – seade, süsteem või konstruktsioonelement, mis kontrollib või vähendab heidet;
- 63) „katkestusstrateegia“ – heitekontrolli strateegia, mis vähendab heitekontrolli tõhusust väliskeskkonnas või mootori töötamise ajal kas masina tavapärasel töötamisel või väljaspool ELi tüübikinnituse katsemenetlust;
- 64) „elektrooniline juhtarvuti“ – mootori elektrooniline seade, mis on heitekontrollisüsteemi osa ja mis kasutab mootori parameetrite kontrollimiseks mootori anduritelt saadavat teavet;
- 65) „heitgaasitagastus“ – heitekontrollisüsteemis kasutatav tehnoloogia, mis vähendab heidet, juhtides põlemiskambri (te)st välja paisatud heitgaasid tagasi mootorisse, et segada need sissetuleva õhuga enne põlemist või selle ajal, välja arvatud gaasijaotusfaaside abil sissetuleva õhuga enne põlemist või selle ajal segatava jääkheitgaasi koguse suurendamine põlemiskambri(te)s;
- 66) „heitgaasi järeltötlussüsteem“ – katalüsaator, kübemefilter, deNO_x-süsteem, deNO_x ja tahkete osakeste ühisfilter või mõni muu heitevähendusseade, v.a heitgaasitagastus ja turboülelaadurid, mis on heitekontrollisüsteemi osa, kuid paigaldatud mootori väljalaskeavade järele;
- 67) „lubamatu muutmine“ – heitekontrollisüsteemi, sealhulgas selle tarkvara või muude loogilise kontrolli elementide inaktiveerimine, reguleerimine või muutmine, mis kas tahtlikult või tahtmatult suurendab mootori tekitatud heitkoguseid;
- 68) „katsetsükkel“ – kindlaksmääratud kiiruse ja pöördemomendiga katsefaaside järjestus mootori katsetamiseks püsirežiimis või muutavas režiimis;
- 69) „püsikatsetsükkel“ – katsetsükkel, mille puhul valitakse lõplik arv mootori kiiruse ja pöördemomendi nominaalseid püsiväärtusi; püsikatseted on kas üksikrežiimis või astmelised;
- 70) „siirdekatsesükkel“ – katsetsükkel, mille puhul mõõdetakse kiiruse ja pöördemomendi normaliseeritud väärtuseid sekundilise sammuga;
- 71) „karter“ – mootori sees või väljaspool mootorit asuv ruum, mis on ühendatud karteripõhjaga sisemise või välimise torustiku abil, mille kaudu väljuvad gaasid ja aur;

- 72) „regeneerimine“ – toiming, mille käigus heitetase muutub, sest heitgaasi järeltötluse töövõime taastatakse vastavalt ettenähtule, ja mis liigitatakse pidevaks ja perioodiliseks (harva toimuv) regeneerimiseks;
- 73) „heite püsimisae“ – halvendustegurite määramiseks kasutatavate tundide arv või asjakohasel juhul vahemaa;
- 74) „halvendustegurid“ – heite püsimisaja alguse ja lõpu heite suhet iseloomustavate tegurite kogum;
- 75) „virtuaalne katsemeetod“ – arvutisimulatsioon koos arvutustega, mis iseloomustab mootori heitetaset ja on otsustamisel abiks ilma mootorit füüsiliselt kasutamata.

Artikkel 4

Mootorikategooriad

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mootorikategooriaid, mis jagunevad alamkategooriateks I lisa esitatud viisil:
 - 1) „NRE-kategooria“:
 - a) mootorid väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele, mis on ette nähtud või mis sobivad liikumiseks või liigutamiseks teel või mujal ning mis ei ole artikli 2 lõike 2 alusel kohaldamisalast välja arvatud ja mis ei kuulu käesoleva lõike punktides 2–10 nimetatud teistesse kategooriatesse;
 - b) mootorid, mille võrdlusvõimsus on alla 560 kW ja mida kasutatakse IWP-, IWA-, RLL- või RLR-kategooriasse kuuluvate V etapi mootorite asemel;
 - 2) „NRG-kategooria“: mootorid võrdlusvõimsusega üle 560 kW, mis on ette nähtud kasutamiseks ainult generaatorseadmetes; generaatorseadmete mootorid, millel need omadused puuduvad, kuuluvad vastavalt oma omadustele NRE- või NRS-kategooriasse;
 - 3) „NRSh-kategooria“: sädesüütega käsimootorid, mille võrdlusvõimsus on alla 19 kW ja mis on mõeldud kasutamiseks ainult käsiseadmetes;
 - 4) „NRS-kategooria“: sädesüütega mootorid, mille võrdlusvõimsus on alla 56 kW ja mis ei kuulu NRSh-kategooriasse;
 - 5) „IWP-kategooria“:
 - a) ainult siseveelaevade otseseks või kaudseks käitamiseks kasutatavad või nende otseseks või kaudseks käitamiseks ette nähtud mootorid, mille võrdlusvõimsus on 19 kW või rohkem;
 - b) mootorid, mida kasutatakse IWA-kategooria mootorite asemel, tingimusel et need vastavad artikli 24 lõikele 8;
 - 6) „IWA-kategooria“: ainult siseveelaevades abimootorina kasutamiseks ette nähtud mootorid, mille võrdlusvõimsus on 19 kW või rohkem;
 - 7) „RLL-kategooria“: ainult vedurite käitamiseks kasutatavad või nende käitamiseks ette nähtud mootorid;
 - 8) „RLR-kategooria“:
 - a) ainult mootorvagunite käitamiseks kasutatavad või nende käitamiseks ette nähtud mootorid;
 - b) RLL-kategooria V etapi mootorite asemel kasutatavad mootorid;
 - 9) „SMB-kategooria“: ainult mootorsaanides kasutamiseks ette nähtud sädesüütega mootorid; mootorsaanidele mõeldud muud kui sädesüütega mootorid kuuluvad NRE- kategooriasse;
 - 10) „ATS-kategooria“: ainult maastikusõidukites ja bagides kasutamiseks ette nähtud sädesüütega mootorid; maastikusõidukitele ja bagidele mõeldud muud kui sädesüütega mootorid kuuluvad NRE- kategooriasse.

2. Teatava kategooria muutuva kiirusega mootorit võib kasutada sama kategooria püsikiirusega mootori asemel.

Muutuja kiirusega IWP-kategooria mootorid, mida kasutatakse püsikiirusega käitamiseks, peavad lisaks vastama artikli 24 lõike 7 või 8 nõuetele, olenevalt sellest, milline säte kohaldub.

3. Raudteeabisõidukite mootorid ja mootorvagunite ja vedurite lisamootorid kuuluvad vastavalt oma omadustele NRE- või NRS-kategooriasse.

II PEATÜKK

ÜLDISED KOHUSTUSED

Artikkel 5

Liikmesriikide kohustused

1. Liikmesriigid asutavad või määravad tüübikinnitusasutuse ning turujärelevalveasutuse kooskõlas käesoleva määrusega.
2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõikes 1 osutatud tüübikinnitus- ja turujärelevalveasutuse asutamisest või määramisest, teatades muuhulgas asutuse nime, posti- ja elektronposti aadressi ning vastutusvaldkonna. Komisjon avaldab tüübikinnitusasutuste nimekirja ja üksikasjad oma veebisaidil.
3. Liikmesriigid annavad loa lasta turule üksnes
 - a) väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele juba paigaldatud või veel paigaldamata mootoreid, millel on kehtiv, käesoleva määruse nõuete kohaselt antud ELi tüübikinnitus, ning
 - b) väljaspool teid kasutatavaid liikurmasinaid, millele on paigaldatud punktis a osutatud mootorid.
4. Liikmesriigid ei või keelata, piirata ega takistada
 - a) mootorite turule laskmist põhjustel, mis on seotud nende konstruktsiooni ja tööd käsitlevate aspektidega, mis on reguleeritud käesoleva määrusega, kui mootorid vastavad määruse nõuetele;
 - b) väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate turule laskmist põhjustel, mis on seotud nimetatud masinatele paigaldatud mootorite gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite piirnormidega, kui kõnealused mootorid kuuluvad käesoleva määruse kohaldamisalasse ja vastavad selle nõuetele.
5. Liikmesriigid korraldavad ja teostavad turul olevate mootorite üle turujärelevat ja kontrollivad neid kooskõlas määruse (EÜ) nr 765/2008 III peatükiga.

Artikkel 6

Tüübikinnitusasutuste kohustused

1. Tüübikinnitusasutus tagab, et ELi tüübikinnitust taotlevad tootjad järgivad käesolevat määrust.
2. Tüübikinnitusasutus annab ELi tüübikinnituse vaid sellistele mootoritüüpidele või -tüüpkondadele, mis vastavad käesolevale määrusele.
3. Tüübikinnitusasutused teevad IMI kaudu avalikuks registri nendest mootoritüüpidest ja -tüüpkondadest, millele on ELi tüübikinnitus antud, mille ELi tüübikinnitust on täiendatud või mille ELi tüübikinnitus on tühistatud, või mille ELi tüübikinnituse taotlus on tagasi lükatud.

Register sisaldab vähemalt järgmisi andmeid:

- a) tootja nimi ja aadress ning ettevõtja nimi, kui see on erinev;
- b) tootjale kuuluv(ad) kaubanimi (nimed) või kaubamärk (märgid), kui see (need) on olemas;
- c) teave mootoritüüpide kohta, mis on hõlmatud mootoritüübi või asjakohasel juhul mootoritüüpkonna ELi tüübikinnitusega;
- d) mootorikategooria;
- e) ELi tüübikinnituse number, sealhulgas selle täiendamise number;
- f) ELi tüübikinnituse väljastamise, täiendamise, väljastamisest keeldumise või tühistamise kuupäev ja
- g) artikli 24 lõikes 12 osutatud katsearuande osade „Mootori üldandmed“ ja „Lõplik heitkogus“ sisu.

Artikkel 7

Turujärelevalveasutuste kohustused

1. Turujärelevalveasutused kontrollivad piisaval määral ja piisavate proovide alusel mootorite dokumente ning teostavad asjakohasel juhul mootorite füüsilist ja laboratoorset kontrolli. Seda tehes võetakse arvesse riskihindamise põhimõtteid, kaebusi ja muud asjakohast teavet.
2. Turujärelevalveasutused võivad nõuda ettevõtjatel dokumentide ja teabe kättesaadavaks tegemist, mida nad oma toiminguteks vajalikuks peavad.

Artikkel 8

Tootjate üldised kohustused

1. Tootja tagab mootorite turule laskmisel, et need on toodetud ja saanud tüübikinnituse kooskõlas käesoleva määrusega.
2. Kui tootjad muudavad mootorit, mis peab saama ELi tüübikinnituse, selliselt, et see kuulub seejärel teise kategooriasse või alamkategooriasse, vastutavad nad selle tagamise eest, et kõnealune mootor vastab asjaomase kategooria või alamkategooria suhtes kohaldatavatele nõuetele.

Kui juriidiline isik muudab mootorit nii, et selle mootori kategooria või alamkategooria suhtes kohaldatavaid heite piirnorme enam ei järgita, loetakse isik vastutavaks nimetatud heite piirnormidele vastavuse taastamise eest.

3. Tootja vastutab tüübikinnitusasutuse ees ELi tüübikinnitusmenetluse kõigi aspektide ja toodangu vastavuse tagamise eest olenemata sellest, kas tootja on otseselt kaasatud mootori valmistamise kõigisse etappidesse või mitte.
4. Tootjad tagavad, et on olemas menetlus, mis tagab seeriatoodangu vastavuse säilimise tüübikinnituse saanud tüübile, ning artikli 19 kohane kasutusel olevate mootorite heiteseiire menetlus.

Mootoritüübi konstruktsiooni või omaduste muudatusi, samuti nende nõuete muudatusi, millele mootoritüüp tunnistuse kohaselt vastab, võetakse arvesse kooskõlas VI peatükiga.

5. Lisaks artiklis 32 osutatud mootori kohustuslikule märgistusele märgib tootja tema toodetud ja turule lastud mootorile või – kui see ei ole võimalik – mootoriga kaasas olevasse dokumenti oma nime, registreeritud kaubanime või registreeritud kaubamärgi ja liidus asuva kontaktaadressi.

6. Tootja esitab algseadme valmistajale tema põhjendatud taotluse korral artikli 15 lõikes 4 osutatud kohustusliku märgistuse duplikaadi.
7. Tootja tagab, et sel ajal, kui mootor on tema vastutuse all, ei ohusta toote ladustamise ega transpordi tingimused selle vastavust käesolevale peatükile ja III peatükile.
8. Tootja säilitab artikli 23 lõikes 1 osutatud ELi tüübikinnitustunnistust koos selle lisaga ja asjakohasel juhul artiklis 31 osutatud nõuetele vastavuse deklaratsiooni koopia tüübikinnitusasutusele esitamiseks kümne aasta jooksul pärast mootori turule laskmist.
9. Tootja esitab põhjendatud taotluse korral riigi ametiasutusele tüübikinnitusasutuse kaudu mootori ELi tüübikinnitustunnistuse koopia. Koopia esitatakse keeles, mis on taotlevale riigi ametiasutusele kergesti arusaadav.
10. Mootoritele ELi tüübikinnituse taotlemiseks nimetab väljaspool liitu asuv tootja endale ühe liidus asuva esindaja, kes esindab teda tüübikinnitusasutuse ees.
11. Turujärelevalve eesmärgil nimetavad väljaspool liitu asuvad tootjad endale ühe liidus asuva esindaja, kelleks võib olla lõikes 10 osutatud esindaja.

Artikkel 9

Tootjate kohustused seoses mootoritega, mis ei vasta nõuetele

1. Kui tootjal on põhjust uskuda või ta arvab, et tema poolt turule lastud mootor ei vasta käesoleva määruse nõuetele, korraldab ta kohe uurimise, et teha kindlaks arvatava mittevastavuse laad ja selle esinemise tõenäosus.

Uurimistulemuste alusel võtab tootja parandusmeetmeid, et tagada õigel ajal tootmises olevate mootorite vastavus kinnitatud mootoritüübi või -tüüpkonna nõuetele.

Tootja teavitab uurimisest kohe ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutust, esitades eelkõige üksikasjad mittevastavuse ja võetud parandusmeetmete kohta.

2. Olenemata lõikest 1, ei pea tootja võtma parandusmeetmeid seoses mootoritega, mille mittevastavus käesoleva määruse nõuetele tuleneb muudatustest, mis on tehtud pärast mootori turule laskmist tootja heakskiiduta.

Artikkel 10

Turujärelevalveks volitatud tootja esindaja kohustused

Turujärelevalveks volitatud tootja esindaja täidab vähemalt järgmisi ülesandeid, mis on nimetatud tootjalt saadud kirjalikus volituses:

- a) tagada, et artikli 23 lõikes 1 nimetatud ELi tüübikinnitustunnistust koos selle lisaga ja asjakohasel juhul artiklis 31 nimetatud nõuetele vastavuse deklaratsiooni koopia on võimalik tüübikinnitusasutusele kättesaadavaks teha kümne aasta jooksul pärast mootori turule laskmist;
- b) esitada põhjendatud taotluse korral tüübikinnitusasutusele mootori tootmise vastavust tõendava täieliku teabe ja dokumentatsiooni;
- c) teha tüübikinnitus- ja turujärelevalveasutusega viimaste taotluse korral koostööd kõigis volitusega hõlmatud meetmetes.

*Artikkel 11***Importijate üldised kohustused**

1. Importija laseb turule üksnes nõuetele vastavaid mootoreid, mis on saanud ELi tüübikinnituse.
2. Enne ELi tüübikinnituse saanud mootori turule laskmist tagab importija, et
 - a) artikli 23 lõikes 1 osutatud ELi tüübikinnitustunnistus koos selle lisaga on kättesaadav;
 - b) mootor kannab artikli 32 kohast kohustuslikku märgistust;
 - c) mootor vastab artikli 8 lõikele 5.
3. Importija säilitab kümne aasta jooksul pärast mootori turule laskmist asjakohasel juhul artiklis 31 nimetatud nõuetele vastavuse deklaratsiooni koopiat tüübikinnitusasutusele ja järelevalveasutusele esitamiseks ja tagab, et artikli 23 lõikes 1 osutatud ELi tüübikinnitustunnistus koos selle lisaga on vastava taotluse esitamisel nimetatud asutustele kättesaadav.
4. Importija märgib mootorile või – kui see ei ole võimalik – mootoriga kaasas olevasse dokumenti oma nime, registreeritud kaubanime või registreeritud kaubamärgi ja kontaktaadressi.
5. Importija tagab, et mootoriga on kaasas artiklis 43 osutatud teave ja juhised.
6. Importija tagab, et sel ajal, kui mootor on tema vastutuse all, ei ohusta toote ladustamise ega vedamise tingimused selle vastavust käesolevale peatükile ja III peatükile.
7. Importijad esitavad riigi ametiasutuse põhjendatud taotluse korral viimasele kogu teave ja dokumentatsiooni, mida on vaja mootori nõuetele vastavuse tõendamiseks. Nimetatud teave ja dokumentatsioon esitatakse keeles, mis on taotlevale riigi ametiasutusele kergesti arusaadav.

*Artikkel 12***Importijate kohustused seoses mootoritega, mis ei vasta nõuetele**

1. Kui importijal on põhjust uskuda või ta arvab, et mootor ei vasta käesoleva määruse nõuetele ning eeskätt mootori ELi tüübikinnitusele, siis ei lase ta mootorit turule enne, kuni see on nõuetega vastavusse viidud.

Importija teatab sellest põhjendamatu viivitusega tootjale, turujärelevalveasutusele ja ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutusele.

2. Kui importijal on põhjust uskuda või ta arvab, et tema poolt turule lastud mootor ei vasta käesoleva määruse nõuetele, korraldab ta kohe uurimise, et teha kindlaks arvatava mittevastavuse laad ja selle esinemise tõenäosus.

Uurimistulemuste alusel võtab importija parandusmeetmeid ja teavitab sellest tootjat, et kiiresti tagada tootmises olevate mootorite vastavus kinnitatud mootoritüübi või -tüüpkonna nõuetele.

*Artikkel 13***Levitajate üldised kohustused**

1. Mootorit turul kättesaadavaks tehes peab levitaja hoolikalt järgima käesoleva määruse nõudeid.

2. Enne mootori turul kättesaadavaks tegemist kontrollib levitaja, kas
 - a) tootja on järginud artikli 8 lõiget 5;
 - b) importija on järginud artikli 11 lõikeid 2 ja 4, kui need on kohaldatavad;
 - c) mootor kannab artikli 32 kohast kohustuslikku märgistust;
 - d) mootoriga on kaasas artikli 43 kohane teave ja juhised keeles, mis on kergesti arusaadav algseadme valmistajale.
3. Levitaja tagab, et sel ajal, kui mootor on tema vastutuse all, ei ohusta toote ladustamise ega vedamise tingimused selle vastavust käesolevale peatükile ja III peatükile.
4. Levitaja tagab põhjendatud taotluse korral, et tootja esitab taotlevale riigi ametiasutusele artikli 8 lõikes 8 sätestatud dokumendid või et importija esitab taotlevale riigi ametiasutusele artikli 11 lõikes 3 sätestatud dokumendid.

Artikkel 14

Levitajate kohustused seoses mootoritega, mis ei vasta nõuetele

1. Kui turustajal on põhjust uskuda või ta arvab, et mootor ei vasta käesoleva määruse nõuetele, siis ei tee ta mootorit turul kättesaadavaks enne, kuni see on nõuetega vastavusse viidud.
2. Kui levitajal on põhjust uskuda või ta arvab, et tema poolt turul kättesaadavaks tehtud mootor ei vasta käesoleva määruse nõuetele, teavitab ta sellest tootjat või tootja esindajat tagamaks, et tootmises olevate mootorite heakskiidetud mootoritüübi või -tüüpkonnaga vastavusse viimiseks võetakse vajalikke parandusmeetmeid kooskõlas artikliga 9 või 12.

Artikkel 15

Algseadme valmistajate kohustused seoses mootorite paigaldamisega

1. Algseadme valmistaja paigaldab ELi tüübikinnituse saanud mootorid väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele vastavalt artikli 43 lõike 2 kohastele tootja juhistele ja viisil, mis ei kahjusta mootori tööd gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite osas.
2. Kui algseadme valmistaja ei järgi käesoleva artikli lõikes 1 osutatud juhiseid või muudab mootorit selle paigaldamisel väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele viisil, mis kahjustab mootori tööd gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite osas, käsitatakse seda algseadme valmistajat käesoleva määruse kohaldamisel tootjana ning eelkõige kohaldatakse tema suhtes artiklites 8 ja 9 sätestatud kohustusi.
3. Algseadme valmistaja paigaldab ELi tüübikinnituse saanud mootorid väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele kasutamiseks üksnes artiklis 4 sätestatud spetsiaalsetel kasutuseesmärkidel.
4. Kui artiklis 32 osutatud mootori kohustuslik märgistus ei ole nähtav ilma osade eemaldamiseta, kinnitab algseadme valmistaja väljaspool teid kasutatavale liikurmasinale nähtaval viisil tootjalt saadud, kõnealusel artiklis ja asjaomasel rakendusaktis osutatud märgistuse duplikaadi.
5. Kui väljaspool teid kasutatav liikurmasin, millele on paigaldatud üleminekumootor, on turule lastud artikli 58 lõike 5 kohaselt, näitab algseadme valmistaja masina märgistusel ära väljaspool teid kasutatava liikurmasina tootmiskuupäeva.
6. Kui tootja tarnib algseadme valmistajale mootori selle heitgaasi järeltötlussüsteemist eraldi vastavalt artikli 34 lõikele 3, annab algseadme valmistaja asjakohasel juhul tootjale teavet mootori ja selle heitgaasi järeltötlussüsteemi paigaldamise kohta.

*Artikkel 16***Tootjate kohustuste kohaldamine importijatele ja levitajatele**

Importijat või levitajat, kes kasutab mootori turul kättesaadavaks tegemise korral oma nime või kaubamärki või kes muudab sellist mootorit viisil, mis võib mõjutada mootori vastavust kohaldatavatele nõuetele, käsitatakse käesoleva määruse kohaldamisel tootjana ning eelkõige kohaldatakse sellise importija või levitaja suhtes artiklite 8 ja 9 sätestatud tootjate kohustusi.

*Artikkel 17***Ettevõtjate ja algseadmete valmistajate teatamiskohustus**

Ettevõtja ja algseadme valmistaja annab tüübikinnitus- ja turujärelevalveasutustele taotluse korral viie aasta kohta alates turule laskmisest teavet järgmise kohta:

- a) ettevõtjad, kes on neile mootoreid tarninud;
- b) ettevõtjad või algseadme valmistajad, kui neid on võimalik kindlaks teha, kellele nemad on mootoreid tarninud.

III PEATÜKK

SISULISED NÕUDED

*Artikkel 18***ELi tüübikinnituse heitenõuded**

1. Tootja tagab, et mootoritüübid ja -tüüpkonnad on projekteeritud, valmistatud ja komplekteeritud nii, et need vastaksid II peatükis ja käesolevas peatükis sätestatud nõuetele.
2. Alates III lisas sätestatud turule laskmise kuupäevadest ei ole vastavate mootoritüüpide ja -tüüpkondade puhul lubatud ületada II lisas sätestatud heite piirnorme, millele osutatakse kui piirnormide V etapile.

Kui asjaomases rakendusaktis kehtestatud mootoritüüpkonna määratlemise parameetrite kohaselt hõlmab üks mootoritüüpkond rohkem kui ühte võimsusvahemikku, tuleb algmootori (ELi tüübikinnituse eesmärgil) ja kõigi samasse mootoritüüpkonda kuuluvate mootorite tüüpide (tootmise nõuetele vastavuse tagamiseks) puhul asjaomase võimsusvahemikuga seoses

- a) kohaldada heite piirnormide kõige rangemaid väärtusi;
 - b) kasutada katsetamiseks kõige karmimatele heite piirnormide väärtustele vastavaid katsetsükleid;
 - c) kohaldada III lisas kehtestatud varaseimat ELi tüübikinnituse ja turule laskmise kuupäeva.
3. Mootoritüüpide ja -tüüpkondade heidet tuleb mõõta artiklis 24 sätestatud katsetsüklites ja kooskõlas artikliga 25.
 4. Mootoritüübid ja -tüüpkonnad peavad olema projekteeritud ja varustatud heitekontrollistrateegiatega nii, et nende lubamatut ümberehitamist võimalikult suures ulatuses takistada. Katkestusstrateegiatega kasutamine on keelatud.

5. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, milles sätestatakse mootoritüüpide ja -tüüpkondade määratlemiseks kasutatavate parameetritega seotud üksikasjad, sealhulgas nende töörežiimide ja käesoleva artikli lõikes 4 osutatud lubamatu ümberehitamise takistamise tehnilised üksikasjad. Nimetatud rakendusaktid võetakse kooskõlas artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega vastu 31. detsembriks 2016.

*Artikkel 19***Kasutusel olevate mootorite heiteseire**

1. Käesoleva määruse kohaselt tüübikinnituse saanud V etapi heite mootoritüüpidesse ja -tüüpkondadesse kuuluvatel mootoritel pärinevat gaasiliste saasteainete heidet tuleb jälgida väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele paigaldatud, kasutusel olevaid mootoreid tavalise töösükli vältel katsetades. Sellist katsetamist tehakse tootja vastutusel kooskõlas tüübikinnitusasutuse nõuetega mootoritel, mida on nõuetekohaselt hooldatud, ning kooskõlas eri mootorikategooriate valimit, katsemenetlust ja tulemuste esitamist käsitlevate sätetega.

Komisjon viib ellu prooviprogrammid, et töötada välja sobivad katsemenetlused nendele mootorikategooriatele ja alamkategooriatele, mille jaoks sellised katsemenetlused puuduvad.

Komisjon viib ellu iga mootorikategooria seireprogrammid, et määrata kindlaks, millises ulatuses vastavad katsesüklis mõõdetud heitkogused tegelikul kasutamisel mõõdetud heitkogustele. Nimetatud programmide ja nende tulemuste kohta koostatakse igal aastal ettekanne liikmesriikidele, mis seejärel avalikustatakse.

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse täiendamiseks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud mootorite valiku, katsemenetluste ja tulemuste esitamise üksikasjaliku korra kohta. Delegeeritud õigusaktid võetakse vastu 31. detsembriks 2016.

IV PEATÜKK

ELI TÜÜBIKINNITUSMENETLUSED*Artikkel 20***ELi tüübikinnituse taotlemine**

1. Tootja esitab liikmesriigi tüübikinnitusasutusele igale mootoritüübile või -tüüpkonnale ELi tüübikinnituse saamiseks eraldi taotluse ning igale avaldusele lisatakse artiklis 21 osutatud teatmik. Ühe kindla mootoritüübi või asjakohasel juhul mootoritüüpkonna kohta võib esitada ainult ühe taotluse ja see tuleb esitada ainult ühele tüübikinnitusasutusele.
2. Tootja teeb ELi tüübikinnituskatseid tegevale tehnilisele teenistusele kättesaadavaks artiklis 21 osutatud teatmikus kirjeldatud mootoritüübi või -tüüpkonna puhul algmootori tunnustele vastava mootori.
3. Kui ELi tüübikinnituse taotlus puudutab mootoritüüpkonda ja kui tüübikinnitusasutus otsustab, et käesoleva artikli lõikes 2 osutatud valitud algmootori puhul ei esinda esitatud taotlus täielikult artiklis 21 nimetatud teatmikus kirjeldatud mootoritüüpkonda, peavad tootjad tegema kättesaadavaks alternatiivse algmootori ja vajaduse korral ka täiendava algmootori, mis esindab tüübikinnitusasutuse arvates mootoritüüpkonda.
4. Tootja esitab tüübikinnitusasutusele, kes andis mootoritüübile või asjakohasel juhul mootoritüüpkonnale ELi tüübikinnituse, ühe kuu jooksul alates kinnitatud mootoritüübi või -tüüpkonna tootmise algusest kasutusel olevate mootorite esialgse seirekava.

*Artikkel 21***Teatmik**

1. Taotleja esitab tüübikinnitusasutusele teatmiku, mis sisaldab järgmist:
 - a) teabedokument, sealhulgas etalonkütuste ja tootja taotlusel muude artikli 25 lõikes 2 osutatud kütuste loetelu, milles on kirjeldatud nimetatud kütuseid kooskõlas artikli 25 lõikes 4 punktis b osutatud delegeeritud õigusaktiga (edaspidi „teabedokument“);

- b) kõik olulised andmed, joonised, fotod ja muu teave seoses mootoritüübiga või asjakohasel juhul algmootoriga;
 - c) mis tahes täiendav teave, mida tüübikinnitusasutus ELi tüübikinnituse taotlemise menetluse raames nõuab.
2. Teatmiku võib esitada paberil või elektrooniliselt formaadis, mida tehniline teenistus ja tüübikinnitusasutus aktsepteerivad.
3. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, milles sätestatakse teabedokumendi ja teatmiku näidis. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega 31. detsembriks 2016.

V PEATÜKK

ELI TÜÜBIKINNITUSMENETLUSTE LÄBIVIIMINE

Artikkel 22

Üldsätted

1. Taotluse saanud tüübikinnitusasutus annab ELi tüübikinnituse igale mootoritüübile ja -tüüpkonnale, mille puhul on täidetud kõik järgmised nõuded:
- a) teatmiku üksikasjad;
 - b) käesoleva määruse nõuded, eelkõige vastavus artiklis 26 osutatud toodangu kontrollimise korrale.
2. Kui mootor vastab käesolevas määruses sätestatud nõuetele, ei tohi tüübikinnitusasutused kehtestada muid ELi tüübikinnitusnõudeid seoses heitega väljaspool teid kasutatavatest liikurmasinast, millele on paigaldatud kõnealune mootor.
3. Pärast III lisas sätestatud kõikide alamkategoria mootorite ELi tüübikinnituse kuupäevi ei anna tüübikinnitusasutus ELi tüübikinnitust käesolevas määruses sätestatud nõuetele mittevastavale mootoritüübile ega -tüüpkonnale.
4. ELi tüübikinnitustunnistused nummerdatakse ühtlustatud süsteemi järgi, mille sätestab komisjon.
5. Tüübikinnitusasutus peab siseturu infosüsteemi (IMI) kaudu
- a) tegema teiste liikmesriikide tüübikinnitusasutustele ühe kuu jooksul alates vastava ELi tüübikinnitustunnistuse väljastamisest või täiendamisest kättesaadavaks selliste ELi tüübikinnituste loetelu, mille ta on andnud või mida ta on täiendanud, kui seda on tehtud;
 - b) tegema teiste liikmesriikide tüübikinnitusasutustele viivitusega kättesaadavaks selliste ELi tüübikinnituste loetelu, mille andmisest ta on keeldunud või mille ta on tühistanud, ning sellise otsuse põhjendused;
 - c) saatma kuu aja jooksul pärast teise liikmesriigi tüübikinnitusasutuse taotluse saamist mootoritüübi või -tüüpkonna ELi tüübikinnitustunnistuse koopia, kui see on olemas, koos lõikes 6 osutatud teabepaketiga iga mootoritüübi või -tüüpkonna kohta, millele ta on ELi tüübikinnituse andnud, mille ELi tüübikinnituse andmisest keeldunud või mille ELi tüübikinnituse tühistanud.
6. Tüübikinnitusasutus koostab teabepaketi, mis sisaldab teatmikku koos katsearuande ja kõigi muude dokumentidega, mille tehniline teenistus või tüübikinnitusasutus on lisanud teatmikule oma ülesannete täitmise käigus (edaspidi „teabepakett“).

Teabepaketil peab olema sisukord, kus loetletakse selle sisu, sobilikult nummerdatuna või muul viisil tähistatuna, et iga dokumendi kõik leheküljed ja vorm oleksid selgelt eristatavad, et kajastada ELi tüübikinnituse menetlemise järjestikuseid etappe, eelkõige läbivaatamise ja ajakohastamise kuupäevi.

Tüübikinnitusasutus tagab, et teabepaketis sisalduv teave on kättesaadav vähemalt 25 aasta jooksul pärast asjaomase ELi tüübikinnituse kehtivuse lõppu.

7. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, milles sätestatakse
 - a) lõikes 4 osutatud ühtlustatud nummerdussüsteemi kindlaksmääramise meetod;
 - b) lõikes 5 osutatud andmevahetuse vormid ja andmete struktuur.

Nimetatud rakendusaktid võetakse kooskõlas artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega vastu 31. detsembriks 2016.

Artikkel 23

ELi tüübikinnitustunnistust käsitlevad erisätted

1. ELi tüübikinnitustunnistusel on järgmised lisad:
 - a) teabepakett;
 - b) asjakohasel juhul artiklis 31 osutatud nõuetele vastavuse deklaratsioonide allkirjastamiseks volitatud isikute nimed ja allkirjanäidised ning märge nende ametikoha kohta.
2. Komisjon kehtestab ELi tüübikinnitustunnistuse näidise.
3. Iga kinnitatud mootoritüübi või -tüüpkonna puhul teeb tüübikinnitusasutus järgmisi toiminguid:
 - a) täidab kõik asjakohased ELi tüübikinnitustunnistuse osad ja lisab katsearuande;
 - b) koostab teabepaketi sisukorra;
 - c) väljastab taotlejale viivitamata täidetud tunnistuse koos selle lisadega.
4. ELi tüübikinnituse puhul, mille kehtivusele on seatud piirangud või millele on tehtud käesoleva määruse teatavatest nõuetest erandeid vastavalt artiklile 35, tuleb nimetatud piirangud või erandid märkida ELi tüübikinnitustunnistusse.
5. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, milles sätestatakse käesoleva artikli lõikes 2 osutatud ELi tüübikinnitustunnistuse näidis. Nimetatud rakendusaktid võetakse kooskõlas artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega vastu 31. detsembriks 2016.

Artikkel 24

ELi tüübikinnituseks nõutavad katsed

1. Vastavust käesolevas määruses sätestatud tehniliste eeskirjadele tõendatakse asjakohaste katsete abil, mida teevad selleks määratud tehnilised teenistused. Mõõtmis- ja katsemenetlused ning katsete tegemiseks vajalik varustus ja vahendid määratakse kindlaks artiklis 25.
2. Tootja annab tüübikinnitusasutusele asjaomastes delegeeritud õigusaktides nõutavate katsete tegemiseks vajaliku arvu mootoreid.
3. Nõutud katsete tegemisel kasutatakse mootoreid, mille tunnused vastavad kinnitatava mootoritüübi või asjakohasel juhul mootoritüüpkonna algmootori tunnustele.

Olenemata esimesest lõigust, võib tootja kokkuleppel tüübikinnitusasutusega valida mootori, mille tunnused ei vasta kinnitatava mootoritüübi või asjakohasel juhul mootoritüüpkonna algmootori tunnustele, kuid milles on ühendatud mitmed nõutava heitetaseme seisukohast kõige ebasoodsamad omadused. Valiku tegemisel võib otsustamise hõlbustamiseks kasutada virtuaalseid katsemeetodeid.

4. ELi tüübikinnituskatsete tegemiseks on IV lisas kindlaks määratud kohaldatavad katsetsükliid. Katsetsükliid, mida kohaldatakse iga mootoritüübi puhul, mida ELi tüübikinnitus hõlmab, märgitakse teabedokumenti.
5. Mootoritüübi või asjakohasel juhul mootoritüüpikonna algmootori näidist või lõike 3 teise lõigu kohaselt valitud mootorit katsetatakse dünamomeetril, kasutades IV lisa tabelites IV-1 kuni IV-10 määratletud kohaldatavaid maanteeväliseid püsikatsetsükliid. Tootja võib valida, kas kasutada selle katse tegemiseks üksikrežiimi või astmelist katsemeetodit. Kui välja arvata lõigetes 7 ja 8 osutatud juhtumid, ei tule vastava kategooria muutuva kiirusega mootorit sama kategooria püsikiirusega käitamiseks kasutamisel katsetada püsikiirusega püsikatsetsükli raames.
6. Püsikiirusega mootorite puhul, mille regulaator võimaldab seadistada erinevaid kiiruseid, tuleb täita lõike 5 nõudeid iga kasutatava püsikiiruse korral ja teabedokumenti tuleb märkida iga mootoritüübi puhul kohalduvad kiirused.
7. Nii muutuva kui ka püsikiirusega käitamiseks kasutatavate IWP-kategooria mootorite puhul tuleb täita lõike 5 nõudeid iga kohaldatava püsikatsetsükli puhul eraldi ja teabedokumenti tuleb märkida kõik püsikatsetsükliid, mille puhul kõnealune nõue täideti.
8. IWP-kategooria mootori puhul, mis on vastavalt artikli 4 lõikele 2 ette nähtud kasutamiseks IWA-kategooria mootori asemel, tuleb täita iga IV lisa tabelites IV-5 ja IV-6 toodud kohaldatava püsikatsetsükli puhul käesoleva artikli lõike 5 nõudeid ning teabedokumenti tuleb märkida kõik püsikatsetsükliid, mille puhul kõnealune nõue täideti.
9. Kui artikli 34 lõigete 5 ja 6 kohaselt tüübikinnituse saanud mootorid välja arvata, tuleb NRE-kategooria muutuva kiirusega mootoreid, mille kasulik võimsus on vähemalt 19 kW, kuid mitte üle 560 kW, lisaks käesoleva artikli lõike 5 nõuete kohaldamisele katsetada dünamomeetril IV lisa tabelis IV-11 määratletud siirdekatsükliid kasutades.
10. NRS-v-2b- ja NRS-v-3-kategooria mootoreid, mille maksimaalne kiirus on kuni 3 400 p/min, tuleb lisaks lõike 5 nõuete kohaldamisele katsetada dünamomeetril IV lisa tabelis IV-12 toodud siirdekatsükliid kasutades.
11. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse käesolevas artiklis osutatud püsikatsetsükliid ja siirdekatsükliid üksikasjalikud tehnilised kirjeldused ja omadused, sealhulgas vastav mootori koormus- ja kiirusseadistuste määramise meetod. Delegeeritud õigusaktid võetakse vastu 31. detsembriks 2016.
12. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, milles sätestatakse ELi tüübikinnituse andmiseks nõutava katsearuande ühtne vorming. Nimetatud rakendusaktid võetakse kooskõlas artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega vastu 31. detsembriks 2016.

Artikkel 25

ELi tüübikinnituse jaoks vajalike mõõtmiste ja katsete tegemine

1. Käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate mootorite heitkoguste katsete lõplikud tulemused kujunevad välja kõigi alljärgnevatte tegurite kohaldamise tulemusel:
 - a) karterigaaside heitkogused, kui see on lõikes 3 kohaselt nõutav ja see ei ole veel hõlmatud laborimõõtmisega;
 - b) vajalikud korrektsioonitegurid, kui see on lõikes 3 kohaselt nõutav ja kui mootoril on regenereeruv heitgaasi järeltöötussüsteem;
 - c) halvendustegurid kõigi mootorite kohta, mis on asjakohased V lisas täpsustatud heite püsimisaeadele.

2. Kui mootoritüübi või -tüüpkonnaga tehakse katseid, et selgitada välja, kas mootoritüüp või -tüüpkond vastab käesolevas määruses sätestatud heitenormidele, kasutatakse järgmisi etalonkütuseid või kütusekombinatsioone:

- a) diislikütus;
- b) bensiin;
- c) bensiini/õli segu kahetaktiliste sädesüütega mootorite korral;
- d) maagaas/biometaan;
- e) veeldatud naftagaas;
- f) etanool.

Mootoritüüp või -tüüpkond peab käesolevas määruses sätestatud heite piirnormidele vastama ka muude täpsustatud kütuste, kütusesegude või kütuseemulsioonide kasutamisel, mille tootja on ära märkinud ELi tüübikinnituse taotluses ja kirjeldanud teatmikis.

3. Mõõtmiste ja katsete tegemisel peavad tehnilised nõuded olema täidetud seoses järgmisega:

- a) katseseadmed ja katsemenetlus;
- b) heite mõõtmise ja proovivõtu seadmed ja kord;
- c) andmete hindamise ja arvutusmeetodid;
- d) halvendustegurite määramise meetod;
- e) II lisas sätestatud V etapi heite piirnormidele vastavate NRE-, NRG-, IWP-, IWA-, RLR-, NRS-, NRSh-, SMB- ja ATS-kategooriasse kuuluvate mootorite puhul:
 - i) karterigaaside heite arvestamise meetod;
 - ii) heitgaasi järeltöötlussüsteemi pideva või harva toimuva regenereerimise kindlaksmääramise ja arvestamise meetod;
- f) II lisas sätestatud V etapi heite piirnormidele vastavate NRE-, NRG-, IWP-, IWA-, RLL- ja RLR-kategooriasse kuuluvate elektrooniliselt juhitavate mootorite puhul, mis kasutavad elektroonilist juhtimist kütuse sissepritsimise koguse ja ajastuse määramiseks või mis kasutavad elektroonilist juhtimist NO_x vähendamiseks kasutatava heitekontrollisüsteemi aktiveerimiseks, deaktiveerimiseks või seadistamiseks:
 - i) heitekontrollistrateegiad, sealhulgas strateegiate näitlikustamiseks vajalikud dokumendid;
 - ii) NO_x kontrollimeetmed, sealhulgas kontrollimeetmete näitlikustamise meetod;
 - iii) asjaomase maanteevälise püsikatsetsükliga seotud ala, mille piires kontrollitakse kogust, mille võrra võib heide ületada II lisas sätestatud heite piirnorme;
 - iv) kontrollpiirkonnas heitkoguse stendikatse raames tehnilise teenistuse valitud täiendavad mõõtmispunktid.

4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse täiendamiseks, milles sätestatakse

- a) meetodika heitkoguste laborikatsete tulemuste kohandamiseks selliselt, et need sisaldaksid lõike 1 punktis c osutatud halvendustegureid;
- b) lõikes 2 osutatud etalonkütuste tehnilised tunnused ja asjakohasel juhul teatmikis kirjeldatud muude täpsustatud kütuste, kütusesegude ja kütuseemulsioonide kirjeldamise nõuded;
- c) üksikasjalikud tehnilised nõuded ja tunnused lõikes 3 osutatud mõõtmiste ja katsete tegemiseks;

- d) tahkete osakeste arvu mõõtmise meetod, võttes arvesse UNECE eeskirja nr 49 06-seerias esitatud kirjeldusi;
- e) II lisas osutatud täielikult või osaliselt gaaskütusel töötavate mootorite katsetamisel kohaldatavad üksikasjalikud tehnilised nõuded.

Delegeeritud õigusaktid võetakse vastu 31. detsembriks 2016.

Artikkel 26

Toodangu vastavuse kontrollimise kord

1. ELi tüübikinnitust andev tüübikinnitusasutus võtab seoses kõnealuse ELi tüübikinnitusega vajalikud abinõud – vajaduse korral koostöös teiste liikmesriikide tüübikinnitusasutustega – kontrollimaks, kas on võetud vajalikud meetmed tootmises olevate mootorite tüübile vastavuse tagamiseks, lähtudes käesoleva määruse nõuetest.
2. ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutus võtab seoses kõnealuse ELi tüübikinnitusega tarvitusele vajalikud abinõud kontrollimaks, et tootja poolt välja antud nõuetele vastavuse deklaratsioonid on kooskõlas artikliga 31.
3. ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutus võtab seoses kõnealuse ELi tüübikinnitusega vajalikud abinõud – vajaduse korral koostöös teiste liikmesriikide tüübikinnitusasutustega – kontrollimaks, kas käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meetmed on endiselt piisavad, nii et tootmises olevad mootorid vastavad jätkuvalt kinnitatud tüübile ning nõuetele vastavuse deklaratsioonid on asjakohasel juhul jätkuvalt kooskõlas artikli 31 nõuetega.
4. Selleks et kontrollida mootori vastavust kinnitatud tüübile, võib ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutus tootja ettevõttes, sealhulgas tootmisrajatistes, teha võetud proovide kontrollid või katseid, mida nõutakse ELi tüübikinnituse jaoks.
5. Kui ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutus tuvastab, et lõikes 1 osutatud meetmeid ei ole võetud, et need erinevad oluliselt lõikes 1 osutatud kokkulepitud meetmetest, et meetmete võtmine on lõppenud või et neid ei peeta enam asjakohasteks, kuigi tootmine jätkub, võtab kõnealune tüübikinnitusasutus kasutusele vajalikud abinõud, et tagada toodangu vastavuse menetluse nõuetekohane järgimine, või tühistab ELi tüübikinnituse.
6. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse täiendamiseks, milles määratakse kindlaks üksikasjalikud tüübikinnitusasutuste võetavad meetmed ja järgitavad menetlused tagamaks, et toodetavad mootorid vastavad kinnitatud tüübile. Delegeeritud õigusaktid võetakse vastu 31. detsembriks 2016.

VI PEATÜKK

ELI TÜÜBIKINNITUSTE MUUDATUSED JA KEHTIVUS

Artikkel 27

Üldsätted

1. Tootja teavitab ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutust viivitamata igast teabepaketi andmete muudatusest.

Muudatuse korral otsustab tüübikinnitusasutus, millist artiklis 28 sätestatud menetlust tuleb kohaldada.

Vajaduse korral võib tüübikinnitusasutus tootjaga konsulteerides otsustada, et tuleb anda uus ELi tüübikinnitus.

2. ELi tüübikinnituse muutmise taotlus esitatakse eranditult algse ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutusele.
3. Kui tüübikinnitusasutus leiab, et muudatuse tegemiseks on vaja kontrolle või katseid korrata, teatab ta sellest tootjale.

Artiklis 28 sätestatud menetlusi kohaldatakse üksnes juhul, kui tüübikinnitusasutus jäeldab nende kontrollide või katsete põhjal, et ELi tüübikinnituse nõuded on jätkuvalt täidetud.

Artikkel 28

ELi tüübikinnituste parandused ja täiendused

1. Kui teabepaketis sisalduvad andmed on muutunud, kuid kontrolle või katseid korrata ei ole vaja, nimetatakse sellist muudatust „paranduseks“.

Kõnealuse paranduse korral parandab tüübikinnitusasutus vajaduse korral ja põhjendamatu viivitusega teabepaketi asjakohased leheküljed, märkides igale parandatud leheküljele selgelt muudatuse laadi ja paranduse kuupäeva, ja lisab teabepaketile parandatud sisukorra. Teabepaketi terviklik ajakohastatud versioon koos muudatuste üksikasjaliku kirjeldusega loetakse käesoleva lõike nõudele vastavaks.

2. Lõikes 1 osutatud muudatust nimetatakse täienduseks, kui teabepaketis sisalduvad andmed on muutunud ja kui ilmneb mõni järgmine asjaolu:

- a) nõutakse täiendavaid kontrolle või katseid;
- b) ELi tüübikinnitustunnistusel (välja arvatud lisad) sisalduvad andmed on muutunud;
- c) kinnitatud mootoritüübi või -tüüpikonna suhtes hakatakse kohaldama käesoleva määruse või selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktides või rakendusaktides sätestatud uusi nõudeid.

Täienduse puhul koostab tüübikinnitusasutus ajakohastatud ELi tüübikinnitustunnistuse, mida tähistatakse täienduse numbriga, mida suurendatakse vastavalt juba varem antud täienduste arvule. ELi tüübikinnitustunnistusest peab selgelt nähtuma laiendamise põhjus ja laiendamise kuupäev.

3. Alati kui muudetakse teabepaketi lehekülgi või koostatakse selle terviklik ajakohastatud versioon, tehakse vastavad muudatused teabepaketi sisukorda, mis on lisatud ELi tüübikinnitustunnistusele, et ära näidata viimati lisatud täienduse või paranduse kuupäev või tervikteksti uusima ajakohastatud versiooni kuupäev.

4. Mootoritüübi või -tüüpikonna ELi tüübikinnitust ei ole vaja muuta, kui lõike 2 punktis c osutatud uued nõuded ei ole tehnilisest seisukohast selle mootoritüübi või -tüüpikonna jaoks selle heitkoguseid arvestades olulised.

Artikkel 29

Muudatuste väljastamine ja nendest teatamine

1. ELi tüübikinnituse paranduse korral väljastab tüübikinnitusasutus taotlejale põhjendamatu viivitusega artikli 28 lõike 1 teises lõigus osutatud parandatud dokumendid või – kui see on asjakohane – ajakohastatud tervikversiooni, sealhulgas teabepaketi parandatud sisukorra.

2. ELi tüübikinnituse täienduse korral väljastab tüübikinnitusasutus taotlejale põhjendamatu viivitusega artikli 28 lõike 2 teises lõigus osutatud ajakohastatud ELi tüübikinnitustunnistuse, sealhulgas selle lisad ja teabepaketi sisukorra.

3. Tüübikinnitusasutus teatab IMI kaudu igast ELi tüübikinnituse muudatusest teiste liikmesriikide tüübikinnitusasutustele vastavalt artikli 22 lõikele 5.

Artikkel 30

ELi tüübikinnituse kehtivus

1. ELi tüübikinnitus antakse määramata ajaks.
2. Mootori ELi tüübikinnitus muutub kehtetuks järgmistel juhtudel:
 - a) tüübikinnituse saanud mootoritüübi või asjakohasel juhul mootoritüüpkonna suhtes kohaldatavad uued nõuded muutuvad mootori turule laskmisel kohustuslikuks ning ELi tüübikinnitust ei ole võimalik vastavalt täiendada või parandada;
 - b) tüübikinnituse saanud mootoritüübi või -tüüpkonna tootmine lõpetatakse lõplikult ja vabatahtlikult;
 - c) ELi tüübikinnitus kaotab kehtivuse artikli 35 lõike 3 kohase piirangu tõttu;
 - d) ELi tüübikinnitus on tühistatud vastavalt artikli 26 lõikele 5, artikli 39 lõikele 1 või artikli 40 lõikele 3.
3. Kui ELi tüübikinnituse kehtivuse tingimused ei ole enam täidetud vaid ühe mootoritüübi puhul, kaotab kehtivuse vaid kõnealuse mootoritüüpkonna selle kindla mootoritüübi ELi tüübikinnitus.
4. Kui mootoritüübi või asjakohasel juhul mootoritüüpkonna tootmine lõpetatakse lõplikult, teatab tootja sellest tüübikinnitusasutusele, kes andis vastava ELi tüübikinnituse.

Ühe kuu jooksul pärast teate saamist teavitab tüübikinnitusasutus, kes mootoritüübile või -tüüpkonnale ELi tüübikinnituse andis, sellest teiste liikmesriikide tüübikinnitusasutusi.

5. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, teatab tootja juhul, kui mootoritüübi või asjakohasel juhul mootoritüüpkonna ELi tüübikinnituse kehtivus hakkab lõppema, sellest ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutusele.

Sel juhul edastab ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutus kogu asjakohase teabe viivitamata teiste liikmesriikide tüübikinnitusasutustele.

Kõnealuses teabes märgitakse eelkõige viimase toodetud mootori tootmise kuupäev ja mootori identifitseerimisnumber.

6. Lõigetes 4 ja 5 osutatud teavitamisnõuded loetakse täidetuks asjaomase teabe üleslaadimisega IMI-sse.

VII PEATÜKK

NÕUETELE VASTAVUSE DEKLARATSIOON JA MÄRGISED

Artikkel 31

Nõuetele vastavuse deklaratsioon

1. Tootja kui mootoritüübi või -tüüpkonna ELi tüübikinnituse omaja väljastab nõuetele vastavuse deklaratsiooni (edaspidi „nõuetele vastavuse deklaratsioon“), mis on kaasas mootoriga, mis on lastud turule vastavalt
 - a) artikli 34 lõikes 2, 4, 5, 6, 7 või 8 või artikli 35 lõikes 4 osutatud erandile või
 - b) artikli 58 lõikes 9, 10 või 11 osutatud üleminekusättele.

Nõuetele vastavuse deklaratsioonis tuuakse välja mootori eritunnused ja mootorile kohalduvad piirangud, see antakse mootoriga tasuta kaasa ja asjakohasel juhul peab see olema kaasas väljaspool teid kasutatava liikurmasinaga, millele mootor on paigaldatud. Selle väljastamine ei sõltu tootjale taotluse või lisateabe esitamisest. Nõuetele vastavuse deklaratsiooni võib esitada ka turvalisel elektroonilisel kujul.

Lõpptarbija taotluse korral väljastab tootja talle kümne aasta jooksul pärast mootori tootmise kuupäeva nõuetele vastavuse deklaratsiooni duplikaadi tasu eest, mis ei ületa selle väljastamise kulu. Iga nõuetele vastavuse deklaratsiooni duplikaadi esiküljel peab olema selgelt nähtav sõna „duplikaat“.

2. Nõuetele vastavuse deklaratsioon koostatakse vähemalt ühes liidu institutsioonide ametlikest keeltest.

Iga liikmesriik võib taotleda tootjalt nõuetele vastavuse deklaratsiooni tõlkimist selle liikmesriigi ametlikku keelde või ametlikesse keeltesse.

3. Nõuetele vastavuse deklaratsioonile alla kirjutamiseks volitatud isik(ud) kuulub (kuuluvad) tootja organisatsiooni ning kõnealuse organisatsiooni juhatuse ta (nad) nõuetekohaselt volitanud, et tagada tootja täielik juriidiline vastutus projekteerimise ja valmistamisega seotud aspektide või mootori tootmise vastavuse eest.

4. Nõuetele vastavuse deklaratsioon täidetakse tervikuna ja see ei sisalda mootori kasutusele muid piiranguid kui need, mis on käesolevas määruses sätestatud.

5. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, milles sätestatakse nõuetele vastavuse deklaratsiooni näidis, sealhulgas võltsimise välistamise ja turvalise elektroonilise dokumendi kontrollimise abinõud. Sel eesmärgil sätestatakse rakendusaktides nõuetele vastavuse deklaratsiooni kaitseks kasutatavad turvaelemendid. Nimetatud rakendusaktid võetakse kooskõlas artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega vastu 31. detsembriks 2016.

Artikkel 32

Mootorite kohustuslik märgistus

1. Tootja kinnitab märgistuse igale kinnitatud tüübile vastavalt toodetud mootorile (edaspidi „kohustuslik märgistus“).

2. Allpool osutatud mootorite puhul sisaldab kohustuslik märgistus täiendavat teavet, milles märgitakse, et mootori suhtes kohaldatakse asjaomaseid erandeid või üleminekusätteid:

a) artikli 34 lõike 1 kohaselt kolmandatesse riikidesse eksportimiseks ette nähtud mootorid, mis on toodetud liidus või väljaspool liitu ja paigaldatud liidus väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele;

b) artikli 34 lõike 2, 5, 6 või 8 kohaselt turule lastud mootorid;

c) artikli 34 lõike 4 kohaselt ajutiselt turule lastud mootorid;

d) artikli 58 lõike 5 kohaselt turule lastud üleminekumootorid;

e) artikli 34 lõike 7, artikli 58 lõike 10 või 11 kohaselt turule lastud asendusmootorid.

3. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, milles sätestatakse kohustusliku märgistuse näidis, sealhulgas kohustuslik põhiteave, mis on nõutav tootmisliinilt tuleva mootori märgistuse puhul, ning kohustuslik põhiteave, mis on nõutav enne mootori turule laskmist, ja asjakohasel juhul käesoleva artikli lõikes 2 osutatud lisateave. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega 31. detsembriks 2016.

*Artikkel 33***Mootorite ajutine märgistus**

1. Tootja kinnitab ajutise märgistuse igale mootorile, mis on toodetud kooskõlas kinnitatud tüübiga ja mis on lastud turule artikli 34 lõike 3 alusel.
2. Mootor, mis veel ei vasta kinnitatud tüübile ja mis on kõnealuse mootori tootjale tarnitud, võib kanda ainult ajutist märgist.
3. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, milles sätestatakse käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud ajutise märgistuse näidis, sealhulgas selles sisalduv kohustuslik põhiteave. Nimetatud rakendusaktid võetakse kooskõlas artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega vastu 31. detsembriks 2016.

VIII PEATÜKK

ERANDID*Artikkel 34***Üldised erandid**

1. Käesolevat määrust ei kohaldata mootoritele, mis on ette nähtud eksportimiseks kolmandatesse riikidesse, välja arvatud artikli 32 lõike 2 punkti a.
2. Käesolevat määrust ei kohaldata relvajõududes kasutatavatele mootoritele, välja arvatud artikli 32 lõike 2 punkti b.

Käesoleva lõike kohaldamisel ei käsitata relvajõudude osana tuletõrje- ja kodanikukaitse-, avaliku korra tagamise eest vastutavaid ja kiirabi teenistusi.

3. Ilma et see piiraks artikli 32 kohaldamist ja algseadme valmistaja nõusolekul võib tootja tarnida asjaomasele algseadme valmistajale mootori selle heitgaasi järeltötlussüsteemist eraldi.
4. Olenemata artikli 5 lõikest 3, võib liikmesriik anda loa lasta kohapeal tehtavate katsete jaoks ajutiselt turule mootorid, millele ei ole antud ELi tüübikinnitust kooskõlas käesoleva määrusega.
5. Olenemata artikli 18 lõikest 2 ja artikli 22 lõikest 3, annavad liikmesriigid ELi tüübikinnituse ja turule laskmise loa mootoritele, mis vastavad VI lisas sätestatud eriotstarbega mootorite gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite piirnormidele, tingimusel et mootorid on mõeldud paigaldamiseks väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele, mis on ette nähtud kasutamiseks plahvatusohtlikus keskkonnas, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/34/EL⁽¹⁾ artikli 2 punktis 5.
6. Olenemata artikli 18 lõikest 2 ja artikli 22 lõikest 3, võivad liikmesriigid taotluse korral anda ELi tüübikinnituse ja turule laskmise loa mootoritele, mis vastavad VI lisas sätestatud eriotstarbega mootorite gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite piirnormidele, tingimusel et asjaomased mootorid on mõeldud paigaldamiseks väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele, mida kasutatakse ainult riikliku päästeteenistuse käitatavate päästepaatide veeskamiseks ja seejärel nende tagasitoomiseks.
7. Olenemata artikli 5 lõikest 3 ja artikli 18 lõikest 2, võivad liikmesriigid anda loa lasta turule asendusmootorid RLL- või RLR-kategooria mootoritele, mis on lastud liidu turule 31. detsembril 2011 või enne seda, kui tüübikinnitusasutus läbivaatamise tulemusena tunnistab ja jõuab järeldusele, et II lisa tabelites II-7 ja II-8 sätestatud kohaldatavatele heite piirnormidele vastava mootori paigaldamine tekitaks suuri tehnilisi probleeme. Sellisel juhul peab asendusmootor vastama heite piirnormidele, millele see oleks pidanud liidu turule laskmiseks vastama 31. detsembril 2011, või rangematele heite piirnormidele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/34/EL plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatavaid seadmeid ja kaitsesüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT L 96, 29.3.2014, lk 309).

RLL- ja RLR-kategooria mootorite puhul, mis on lastud liidu turule pärast 31. detsembrist 2011, võivad liikmesriigid anda loa lasta turule asendusmootorid, mis vastavad heite piirnormidele, mis kehtisid asendatava mootori suhtes selle esimest korda liidu turule laskmise ajal.

8. RLL- ja RLR-kategooria mootorite puhul võivad liikmesriigid anda loa lasta turule mootorid, mis vastavad 5. oktoobril 2016 kehtivas asjaomases õigusaktis ette nähtud uusimatele kohaldatavatele heite piirnormidele, tingimusel et:

- a) nimetatud mootorid on sellise projekti osa, mis on 6. oktoobril 2016 edasijõudnud arendusjärgus, nagu on määratletud direktiivis 2008/57/EÜ, ja
- b) II lisa tabelites II-7 ja II-8 sätestatud kohaldatavatele heite piirnormidele vastavate mootorite kasutamine toob kaasa ebaproportsionaalselt suuri kulutusi.

Hiljemalt 17. septembriks 2017 edastavad kõik liikmesriigid komisjonile niisuguste projektide loetelu.

9. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse täiendamiseks üksikasjalike tehniliste kirjelduste ja tingimustega, mis on ette nähtud

- a) tootja poolt algseadme valmistajale mootori tarnimiseks heitgaasi järeltötlussüsteemist eraldi, nagu on osutatud lõikes 3;
- b) kohapeal tehtavateks katseteks selliste mootorite ajutiseks turule laskmiseks, millele ei ole antud ELi tüübikinnitust käesoleva artikli kohaselt, nagu on osutatud lõikes 4;
- c) lõigetes 5 ja 6 osutatud mootoritele ELi tüübikinnituse andmiseks ja nende turule laskmise lubamiseks, mis vastavad VI lisas sätestatud eriotstarbega mootorite gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite piirnormidele.

Delegeeritud õigusaktid võetakse vastu 31. detsembriks 2016.

Artikkel 35

Uute tehnoloogiate või uute põhimõtete suhtes tehtavad erandid

1. Tootja võib esitada taotluse ELi tüübikinnituse saamiseks mootoritüübile või -tüüpkonnale, milles on kasutatud uusi tehnoloogiaid või uusi põhimõtteid ning mis nimetatud uute tehnoloogiate või uute põhimõtete tõttu ei vasta ühele või mitmele käesoleva määruse nõudele.

2. Tüübikinnitusasutus annab lõikes 1 osutatud ELi tüübikinnituse, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) taotluses on esitatud põhjused, miks kõnealused uued tehnoloogiad või uued põhimõtted muudavad mootoritüübi või -tüüpkonna ühele või mitmele käesoleva määruse nõudele mittevastavaks;
- b) taotluses on kirjeldatud uue tehnoloogia või uue põhimõtte keskkonnamõju ning meetmeid, mis on võetud selleks, et võrreldes käesoleva määruse nõuetega, mille suhtes erandit taotletakse, oleks tagatud vähemalt samaväärne keskkonnakaitse tase;
- c) esitatud on katsete kirjeldus ja nende tulemused, mis tõendavad, et punktis b esitatud tingimus on täidetud.

3. Lõikes 1 osutatud ELi tüübikinnituse andmiseks on vaja komisjoni luba.

Asjakohasel juhul täpsustatakse komisjoni loas, kas tüübikinnituse suhtes kohaldatakse piiranguid.

Kõnealune luba antakse rakendusaktiga.

4. Enne seda, kui komisjon teeb lõike 3 kohaselt otsuse loa andmise kohta, võib tüübikinnitusasutus väljastada ajutise ELi tüübikinnituse, mis kehtib

- a) ainult selle liikmesriigi territooriumil;
- b) ainult taotletava erandi alla kuuluva mootoritüübi või -tüüpkonna kohta ja
- c) vähemalt 36 kuud.

Kui väljastatakse ajutine ELi tüübikinnitus, teavitab tüübikinnitusasutus sellest viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike, edastades neile toimiku, mis sisaldab lõikes 2 osutatud teavet.

Sellise ajutise ELi tüübikinnituse ajutine olemus ja piiratud territoriaalne kehtivus peavad nähtuma ELi tüübikinnitustunnistuse ja nõuetele vastavuse deklaratsiooni pealkirjast.

5. Kui tüübikinnitusasutused otsustavad tunnustada lõikes 4 osutatud ajutist ELi tüübikinnitust oma territooriumi piires, teatavad nad sellest asjaomasele tüübikinnitusasutusele ja komisjonile kirjalikult.

6. Kui komisjon otsustab lõikes 3 osutatud loa andmisest keelduda, teatab tüübikinnitusasutus viivitamata lõikes 4 osutatud ajutise ELi tüübikinnituse omanikule, et ajutine ELi tüübikinnitus kaotab kehtivuse kuue kuu möödumisel komisjoni keelduva otsuse kuupäevast.

Olenemata komisjoni otsusest lõikes 3 osutatud loa andmisest keelduda, võib ajutise ELi tüübikinnituse kohaselt enne selle kehtivuse lõppu toodetud mootoreid turule lasta igas liikmesriigis, kelle tüübikinnitusasutused tunnustasid ajutist ELi tüübikinnitust.

7. Lõike 4 teises lõigus ja lõikes 5 osutatud nõuded loetakse täidetuks asjaomase teabe üleslaadimisega IMI-sse.

8. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, milles sätestatakse käesoleva artikli lõikes 3 osutatud luba. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

9. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, milles sätestatakse käesoleva artikli lõikes 4 osutatud ELi tüübikinnitustunnistuse ja nõuetele vastavuse deklaratsiooni ühtsed näidised, sealhulgas nendel esitatav kohustuslik põhiteave. Nimetatud rakendusaktid võetakse kooskõlas artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega vastu 31. detsembriks 2016.

Artikkel 36

Delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide hilisem kohandamine

1. Kui komisjon lubab teha erandi vastavalt artiklile 35, võtab ta viivitamata vajalikud meetmed asjakohaste delegeeritud õigusaktide või rakendusaktide kohandamiseks tehnoloogia arenguga.

Kui artikli 35 kohaselt tehtud erand on reguleeritud UNECE eeskirjaga, teeb komisjon ettepaneku eeskirja muutmiseks kooskõlas menetlusega, mis on ette nähtud muudetud 1958. aasta kokkuleppega.

2. Niipea kui lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusakte või rakendusakte on muudetud, tühistab komisjon piirangud, mis kehtestati erandi lubamise otsusega.

Kui delegeeritud õigusakti või rakendusakti kohandamiseks vajalikke samme ei ole astunud, võib komisjon rakendusakti vormis otsusega, mis võetakse vastu kooskõlas artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega ning ajutise ELi tüübikinnituse andnud liikmesriigi taotluse korral, lubada kõnealusel liikmesriigil selle kehtivusaega pikendada.

IX PEATÜKK

TOOTMISARUANDLUS JA -KONTROLL

Artikkel 37

Tootjate kohustused toodangut käsitleva aruandluse kohta

1. Tootja esitab ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutusele loetelu, mis sisaldab kõigi nende mootoritüüpide ja mootorite alamkategoriate mootorite arvu, mis on toodetud kooskõlas käesoleva määruse nõuete ja ELi tüübikinnitusega pärast viimati esitatud aruannet või pärast seda, kui käesoleva määruse nõudeid esimest korda kohaldati.

Nimetatud loetelu esitatakse

- a) 45 päeva jooksul pärast iga kalendriaasta lõppu;
 - b) viivitamata pärast kõiki III lisas osutatud mootorite turule laskmise kuupäevi ja
 - c) pärast tähtaega, mille otsustab kehtestada tüübikinnitusasutus.
2. Lõikes 1 osutatud loetelus tuleb täpsustada, millised identifitseerimisnumbrid vastavad millisele mootoritüübile või asjakohasel juhul mootoritüüpikonnale ja ELi tüübikinnitusnumbrile, kui see ei selgu mootori kodeerimissüsteemist.
3. Lõikes 1 osutatud loetelus tuleb välja tuua iga juht, mille puhul tootja lõpetab tüübikinnituse saanud mootoritüübi või -tüüpikonna tootmise.
4. Tootja peab lõikes 1 osutatud loetelu koopiat säilitama vähemalt 20 aasta jooksul pärast asjaomase ELi tüübikinnituse kehtivuse lõppu.
5. Komisjon võib vastu võtta rakendusaktid, milles sätestatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud loetelu vorm. Nimetatud rakendusaktid võetakse kooskõlas artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega vastu 31. detsembriks 2016.

Artikkel 38

Kontrollimeetmed

1. ELi tüübikinnituse andnud liikmesriigi tüübikinnitusasutus võtab vajalikud meetmed, et tagada asjakohasel juhul koostöös teiste liikmesriikide tüübikinnitusasutustega, et enne tüübikinnituse saanud mootori turule laskmist või turul kättesaadavaks tegemist on ELi tüübikinnitusega seotud identifitseerimisnumbrid tootjatele nõuetekohaselt eraldatud ning tootjate poolt nõuetekohaselt kasutatud.

2. Identifitseerimisnumbreid võib täiendavalt kontrollida seoses toodangu nõuetele vastavuse kontrollimisega, nagu on sätestatud artiklis 26.

3. Identifitseerimisnumbrite kontrollimiseks esitab tootja või tootja esindaja vastava taotluse korral tüübikinnitusasutusele viivitamata kõik vajalikud tootja ostjatega seotud andmed koos nende mootorite identifitseerimisnumbritega, mille tootmise kohta on kooskõlas artikliga 37 esitatud aruanne. Kui mootorid on tehtud kättesaadavaks algseadme valmistajale, ei nõuta tootjalt lisateabe esitamist.

4. Kui tootja ei ole tüübikinnitusasutuse vastava taotluse korral võimeline tõendama mootorite kohustusliku märgistamise nõuete täitmist, võib tüübikinnitusasutus vastavale mootoritüübile või -tüüpikonnale antud ELi tüübikinnituse tühistada. Liikmesriikide tüübikinnitusasutused teavitavad üksteist ühe kuu jooksul igast ELi tüübikinnituse tühistamisest ja tühistamise põhjustest kooskõlas artikli 22 lõikega 5.

X PEATÜKK

KAITSEKLAUSLID

Artikkel 39

Kinnitatud tüübile mittevastavad mootorid

1. Kui mootorid, millel on kohustuslik märgistus ja asjakohasel juhul nõuetele vastavuse deklaratsioon, ei vasta kinnitatud mootoritüübile või -tüüpkonnale, võtab ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutus vajalikud meetmed, et tagada tootmises olevate mootorite vastavusse viimine kinnitatud mootoritüübi või -tüüpkonnaga. Selliste meetmete hulka võib kuuluda ELi tüübikinnituse tühistamine, kui tootja võetud parandusmeetmed on ebapiisavad.

Asjaomane tüübikinnitusasutus teavitab võetud meetmetest teiste liikmesriikide tüübikinnitusasutusi.

2. Lõike 1 kohaldamisel käsitatakse kõrvalekaldeid ELi tüübikinnitustunnistuse või teabepaketi andmetest kinnitatud mootoritüübile või -tüüpkonnale mittevastavusena, kui nendele kõrvalekalletele ei ole VI peatüki kohaselt luba antud.

3. Kui tüübikinnitusasutus leiab, et mootorid, millel on asjakohasel juhul teises liikmesriigis väljastatud nõuetele vastavuse deklaratsioon või tüübikinnitustähis, ei vasta kinnitatud mootoritüübile või -tüüpkonnale, võib liikmesriik paluda ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutusel kontrollida tootmises olevate mootorite jätkuvat vastavust kinnitatud mootoritüübile või -tüüpkonnale. Sellise taotluse saamisel võtab ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutus lõikes 1 osutatud meetmed võimalikult kiiresti ja hiljemalt kolme kuu jooksul taotluse esitamise kuupäevast.

4. Tüübikinnitusasutused teavitavad üksteist ühe kuu jooksul igast ELi tüübikinnituse tühistamisest ja tühistamise põhjustest kooskõlas artikli 22 lõikega 5.

5. Kui ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutus vaidlustab talle edastatud mittevastavuse teate, püüavad asjaomased liikmesriigid vaidluse lahendada.

Tüübikinnitusasutus teavitab komisjoni ning vajaduse korral korraldab komisjon asjakohaseid konsultatsioone vaidluse lahendamiseks.

Artikkel 40

Mootorite tagasikutsumine

1. Kui ELi tüübikinnituse saanud tootja on kohustatud määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 20 lõike 1 kohaldamise tulemusel mootorid olenemata sellest, kas need on väljaspool teid kasutatavale liikurmasinale paigaldatud või mitte, turult tagasi kutsuma põhjusel, et mootor on keskkonnakaitse või rahvatervise seisukohast tõsiselt ohtlik, teavitab tootja

a) sellest viivitamata mootorile ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutust ning

b) pakub asjaomasele tüübikinnitusasutusele välja asjakohased parandusmeetmed, mille abil kõrvaldada tõsine oht.

2. Tüübikinnitusasutus teatab pakutud parandusmeetmetest viivitamata teiste liikmesriikide tüübikinnitusasutustele ja komisjonile.

Tüübikinnitusasutused tagavad nimetatud parandusmeetmete tulemusliku rakendamise oma liikmesriigis.

3. Kui parandusmeetmed on tüübikinnitusasutuse hinnangul ebapiisavad või neid ei ole rakendatud piisavalt kiiresti, teavitab ta viivitusega ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutust.

Kui tootja seejärel ei paku välja ega rakenda tulemuslikke parandusmeetmeid, võtab ELi tüübikinnituse andnud tüübikinnitusasutus ise kõik nõutavad kaitsemeetmed, mille hulka kuulub ELi tüübikinnituse tühistamine.

ELi tüübikinnituse tühistamise korral teatab tüübikinnitusasutus sellest tootjale, teiste liikmesriikide tüübikinnitusasutustele ning komisjonile tähtitud kirjaga või samaväärsel elektroonilisel teel ühe kuu jooksul asjaomasest tühistamisest.

Artikkel 41

Otsustest ja õiguskaitsvahenditest teatamine

1. Alltoodud laadi või alltoodud eesmärgil tehtud otsuses esitatakse põhjused, millele selline otsus tugineb:
 - a) otsus, mis on tehtud käesoleva määruse kohaselt;
 - b) otsus, millega keeldutakse ELi tüübikinnitusest või tühistatakse ELi tüübikinnitustunnistus;
 - c) otsus, millega nõutakse mootori turult tagasikutsumist,
 - d) otsus, millega keelatakse mootori turule laskmine või seda piiratakse või takistatakse, või
 - e) otsus, millega keelatakse, piiratakse või takistatakse sellise väljaspool teid kasutatava liikurmasina turule laskmist, millele on paigaldatud käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluv mootor.
2. Tüübikinnitusasutus peab teavitama asjaomast isikut järgmisest:
 - a) lõikes 1 osutatud otsused;
 - b) talle asjaomasel liikmesriigis kehtivate seaduste alusel kättesaadavad õiguskaitsvahendid ja õiguskaitsvahenditele kohalduvad tähtjad.

XI PEATÜKK

RAHVUSVAHELISED EESKIRJAD JA TEHNILISE TEABE ESITAMINE

Artikkel 42

Samaväärsete tüübikinnituste tunnustamine

1. Liit võib liidu ja kolmandate riikide vaheliste mitme- või kahepoolsete lepingute raames tunnustada käesolevas määruses mootorite ELi tüübikinnitusele kehtestatud tingimuste ja sätete ning rahvusvaheliste või kolmandate riikide eeskirjadega kehtestatud menetluste samaväärsust.
2. Tüübikinnitusi, mis on antud, ja kohustuslikke märgistusi, mis on kehtestatud kooskõlas UNECE eeskirjadega või nende muudatustega, mille poolt liit on hääletanud või millega ühinenud lõike 4 punktis a osutatud delegeeritud õigusaktis sätestatu kohaselt, peetakse samaväärseteks käesoleva määruse alusel antud ELi tüübikinnitustega ja nõutud kohustusliku märgistusega.
3. ELi tüübikinnitusi, mis on antud liidu õigusaktide alusel, nagu on loetletud lõike 4 punktis b osutatud delegeeritud õigusaktis, peetakse samaväärseteks käesoleva määruse alusel antud ELi tüübikinnitustega.
4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse
 - a) selliste UNECE eeskirjade või nende muudatuste (sealhulgas nendes sätestatud nõuetest nende kohaldamise kohta) loetelu, mille poolt liit on hääletanud või millega liit on ühinenud, ja mida tuleb kohaldada väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele paigaldatavatele mootoritüüpidele või -tüüpikondadele ELi tüübikinnituse andmisel;
 - b) selliste liidu õigusaktide loetelu, mille alusel antakse ELi tüübikinnitusi, sealhulgas õigusaktides sätestatud nõuete loetelu nende kohaldamise kohta.

Delegeeritud õigusaktid võetakse vastu 31. detsembriks 2016.

Artikkel 43

Algseadme valmistajatele ja lõpptarbijatele mõeldud teave ja juhised

1. Tootja ei tohi esitada algseadme valmistajale ega lõpptarbijatele sellist tehnilist teavet seoses käesolevas määruses ettenähtud üksikasjadega, mis erineb tüübikinnitusasutuse heakskiidetud üksikasjadest.
2. Tootja teeb algseadme valmistajale kättesaadavaks kogu vajaliku teabe ja juhised, mida on vaja mootori õigesti paigaldamiseks väljaspool teid kasutatavale liikurmasinale, sealhulgas mootori paigaldamise või kasutamisega seotud eritingimuste või piirangute kirjelduse.
3. Tootjad teevad algseadme valmistajale kättesaadavaks kogu olulise teabe ja vajalikud juhised, mis on suunatud lõpptarbijatele, sealhulgas mootori kasutamise eritingimuste või piirangute kirjelduse.
4. Tootjad teevad algseadme valmistajale kättesaadavaks ELi tüübikinnituse andmise menetluses kindlaks tehtud süsinikdioksiidi (CO₂) heitkogused ja volitavad algseadme valmistajat edastama vastavat teavet koos selgitava teabega katsetingimuste kohta selle väljaspool teid kasutatava liikurmasina lõpptarbijale, millele on mootor kavas paigaldada.
5. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse täiendamiseks, milles sätestatakse käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 4 osutatud asjaomane teave ja juhised. Delegeeritud õigusaktid võetakse vastu 31. detsembriks 2016.

Artikkel 44

Andmete ja teabe vahetamine IMI kaudu

1. ELi tüübikinnitustega seotud andmete ja teabe vahetamine käesoleva määruse raames riigi ametiasutuste vahel või riigi ametiasutuste ja komisjoni vahel toimub elektroonilisel kujul IMI kaudu.
2. Käesoleva määruse kohaselt antud ELi tüübikinnitustega seotud igasugune oluline teave kogutakse tsentraliseeritult ja tehakse IMI kaudu kättesaadavaks riigi ametiasutustele ja komisjonile.
3. Komisjon tagab, et IMI võimaldab muuhulgas
 - a) vahetada andmeid ja teavet ühelt poolt tootjate või tehniliste teenistuste ning teiselt poolt riigi ametiasutuste või komisjoni vahel;
 - b) avalikku juurdepääsu teatavatele andmetele ja teabele, mis on seotud tüübikinnituskatsete tulemustega ja kasutusel olevate mootorite seire tulemustega;
 - c) olemasolevate riiklike andmebaaside ja IMI vahelist automaatset andmeedastust, kui see on asjakohane ning tehniliselt ja majanduslikult teostatav, ning kokkuleppel asjaomaste liikmesriikidega.
4. IMI kasutamine lõikes 3 osutatud viisil on vabatahtlik.
5. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, milles sätestatakse üksikasjalikud tehnilised nõuded ja menetlused, mida on vaja IMI ühendamiseks käesoleva artikli lõike 3 punktis c osutatud olemasolevate riiklike andmebaasidega. Nimetatud rakendusaktid võetakse kooskõlas artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega vastu 31. detsembriks 2016.

XII PEATÜKK

TEHNILISTE TEENISTUSTE MÄÄRAMINE JA NENDEST TEATAMINE

Artikkel 45

Nõuded tehnilistele teenistustele

1. Tehniline teenistus määratakse artikli 47 kohaselt ja see peab vastama käesoleva artikli lõigetes 2–9 sätestatud nõuetele.
2. Tehniline teenistus asutatakse liikmesriigi õiguse kohaselt ning ta on juriidiline isik.
3. Tehniline teenistus on kolmandast isikust asutus, kes ei sõltu tema hinnatava mootori projekteerimise, tootmise, tarnimise või hooldamise protsessist.

Asutust, mis kuulub ettevõtjate ühendusse või kutseliitu, mis esindab ettevõtjaid, kes on seotud tema hinnatavate, katsetatavate või kontrollitavate mootorite projekteerimise, tootmise, tarnimise, komplekteerimise, paigaldamise, kasutamise või hooldamisega, võib pidada esimese lõigu nõudeid täitvaks tingimusel, et sõltumatus ning huvide konflikti puudumine on tõendatud.

4. Tehniline teenistus, sealhulgas juhtkond ja töötajad, kes vastutavad sellistesse kategooriatesse kuuluvate ülesannete täitmise eest, mis on tehnilisele teenistusele määratud kooskõlas artikli 47 lõikega 1, ei tohi olla nende hinnatavate mootorite projekteerija, tootja, tarnija, paigaldaja või hooldaja ega esindada nimetatud tegevustega tegelevaid pooli. Piirang ei välista käesoleva artikli lõike 3 kohaselt hinnatud mootorite kasutamist tehnilise teenistuse tegevuseks ega nende kasutamist isiklikuks otstarbeks.

Tehniline teenistus tagab, et tema tüarettevõtjate või alltöövõtjate tegevus ei mõjuta talle määratud kategooriatesse kuuluvate tegevuste konfidentsiaalsust, objektiivsust ega erapooletust.

5. Tehniline teenistus teostab talle määratud kategooriatesse kuuluvaid tegevusi suurima erialase usaldusväarsuse ja nõutava tehnilise pädevusega konkreetse valdkonnas ja selle töötajatele ei tohi avaldada survet ega luua ahvatlusi, eelkõige rahalisi, mis võivad nende otsuseid või nende hindamistoimingute tulemusi mõjutada, eriti selliste isikute või isikute rühmade survet või ahvatlusi, kes on huvitatud nimetatud toimingute tulemustest.

6. Tehniline teenistus peab teda määravale tüübikinnitusasutusele tõendama, et ta on võimeline teostama kõigi kategooriate tegevusi, millesse määramist ta taotleb kooskõlas artikli 47 lõikega 1, tagades, et tal on

- a) asjakohaste oskuste, tehniliste eriteadmiste ja kutsealase ettevalmistusega töötajad, kellel on piisav ja asjakohane kogemus ülesannete täitmiseks;
- b) nende tegevuskategooriate suhtes asjakohaste menetluste kirjeldused, mille määramist taotletakse, mis tagab nende menetluste läbipaistvuse ja korratavuse;
- c) menetlused, mis on ette nähtud nende tegevuskategooriate jaoks, mille määramist taotletakse, ja milles võetakse nõuetekohaselt arvesse asjaomase mootori tehnoloogia keerukust ning seda, kas mootor toodetakse mass- või seeriatootmises, ja
- d) vajalikud vahendid nende tegevuskategooriatega seotud ülesannete nõuetekohaseks täitmiseks, mille määramist taotletakse, ning et tal on juurdepääs kogu vajalikule varustusele või vahenditele.

7. Tehniline teenistus, selle kõrgem juhtkond ja hindamispersonal peavad olema erapooletud ja nad ei tohi osaleda üheski tegevuses, mis võib ohustada nende otsuste sõltumatust või ausust seoses tegevuskategooriatega, mille jaoks tehniline teenistus on määratud.

8. Tehniline teenistus sõlmib oma tegevusi hõlmava vastutuskindlustuse, välja arvatud juhul, kui vastutuse võtab riigisisese õiguse alusel enda kanda liikmesriik või kui liikmesriik ise on hindamise eest otseselt vastutav.

9. Tehnilise teenistuse töötajad hoiavad ametisaladust seoses teabega, mis on saadud käesoleva määruse või selle jõustamiseks vastu võetud riigisiseste õigusaktide kohaselt täidetud ülesannete käigus.

Tehnilise teenistuse personal ei ole seotud esimeses lõigus osutatud kohustusega, kui jagatakse teavet määrava tüübikinnitusasutusega või kui teabe jagamist nõuab liidu või riigisisene õigus.

Omandiõigus on kaitstud.

Artikkel 46

Tehniliste teenistuste tütarettvõtjad ja alltöövõtjad

1. Tehnilised teenistused võivad neile kooskõlas artikli 47 lõikega 1 määratud tegevustega seotud ülesandeid täita alltöövõtu korras või lasta neid täita tütarettvõtjal ainult määrava tüübikinnitusasutuse nõusolekul.

Sellistel juhtudel tagab tehniline teenistus, et alltöövõtja või tütarettvõtja vastab artiklis 45 sätestatud nõuetele, ning teatab sellest määravale tüübikinnitusasutusele.

2. Tehnilised teenistused vastutavad täielikult kõigi oma alltöövõtjate ja tütarettvõtjate täidetud ülesannete eest, olenemata nende asukohast.

3. Tehnilised teenistused hoiavad määravale tüübikinnitusasutusele kättesaadavana asjakohaseid dokumente, mis käsitlevad alltöövõtja või tütarettvõtja kvalifikatsiooni hindamist ja nende täidetud ülesandeid.

Artikkel 47

Tehniliste teenistuste määramine

1. Tüübikinnitusasutused määravad tehnilised teenistused sõltuvalt nende tegevusvaldkonnast ühte või mitmesse järgmisest neljast kategooriast:

- a) A-kategooria: käesolevas määruses osutatud katsete tegemine asjaomase tehnilise teenistuse valduses olevas rajatises;
- b) B-kategooria: järelevalve käesolevas määruses osutatud katsete üle, mida tehakse tootja või kolmanda isiku rajatises;
- c) C-kategooria: tootjapoolsete toodangu vastavuse tagamise menetluste korrapärane hindamine ja jälgimine;
- d) D-kategooria: järelevalve katsete tegemise või kontrollide üle või katsete või kontrollide läbiviimine toodangu vastavuse tagamise raames.

2. Tüübikinnitusasutus võib tegutseda tehnilise teenistusena ühe või mitme lõikes 1 osutatud kategooria osas.

3. Kolmanda riigi muudest kui vastavalt käesolevale artiklile määratud tehnilistest teenistustest võib artikli 50 kohaselt teavitada vaid juhul, kui selline tehniliste teenistuste tunnustamine on ette nähtud liidu ja asjaomase kolmanda riigi vahelise kahepoolse lepinguga.

Artikli 45 lõike 2 kohaselt asutatud tehniline teenistus võib asutada tütaretevõtjaid kolmandates riikides tingimusel, et tehniline teenistus haldab ja kontrollib tütaretevõtjaid otse.

Artikkel 48

Tehniliste teenistuste tulemusstandardite ja hindamise kord

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse täiendamiseks, sätestades

- a) standardid, millele tehnilised teenistused peavad vastama, ja
- b) tehniliste teenistuste hindamise korra, sealhulgas asjaomase aruande vastavalt artiklile 49.

Artikkel 49

Tehniliste teenistuste oskuste hindamine

1. Määrav tüübikinnitusasutus koostab hindamisaruande, milles näidatakse, et hinnatud on tehnilise teenistuse kandidaadi vastavust käesolevale määrusele ja selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktidele. Hindamisaruandele võib lisada riikliku akrediteerimisasutuse väljastatud akrediteerimistunnistuse, mis tõendab tehnilise teenistuse vastavust käesoleva määruse nõuetele.

Hindamine, millel hindamisaruanne põhineb, viiakse läbi vastavalt artiklis 48 osutatud delegeeritud õigusakti sätetele.

2. Määrav tüübikinnitusasutus vaatab hindamisaruande üle vähemalt kord iga kolme aasta järel.
3. Määrav tüübikinnitusasutus edastab hindamisaruande komisjoni taotlusel komisjonile. Juhul, kui hinnang ei põhine riikliku akrediteerimisasutuse väljastatud akrediteerimistunnistusel, esitab määrav tüübikinnitusasutus komisjonile dokumentaalsed tõendid, mis tõendavad
 - a) tehnilise teenistuse pädevust;
 - b) korra olemasolu, millega tagatakse tehnilise teenistuse korrapärane jälgimine määrava tüübikinnitusasutuse poolt, ning
 - c) tehnilise teenistuse vastavust käesoleva määruse ja selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide nõuetele.
4. Tüübikinnitusasutus, kes soovib tegutseda tehnilise teenistusena artikli 47 lõike 2 kohaselt, tõendab oma vastavust hindamise kaudu, mille korraldavad audiitorid, kes ei ole hinnatava tegevusega seotud. Nimetatud audiitorid võivad pärineda samast organisatsioonist, kui nende töö on korraldatud hinnatavat tegevust läbi viivast personalist eraldi.

Artikkel 50

Teavitamise kord

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile iga nende määratud tehnilise teenistuse kohta järgmist:
 - a) nimi;

- b) aadress, sealhulgas elektronposti aadress;
 - c) vastutavate isikute nimed;
 - d) tegevuskategooria ja
 - e) kõik artiklis 47 osutatud määramisega seotud muudatused.
2. Tehniline teenistus võib artikli 47 lõikes 1 osutatud tegevusi määrava tüübikinnitusasutuse nimel teha vaid juhul, kui komisjoni on tehnilisest teenistusest enne teavitatud käesoleva artikli lõike 1 kohaselt.
3. Sama tehnilise teenistuse võivad määrata mitu määravat tüübikinnitusasutust ning nende määravate tüübikinnitusasutuste liikmesriigid võivad sellest teavitada olenemata selliste tegevuste kategooriast või kategooriatest, mida teenistus hakkab artikli 47 lõike 1 kohaselt teostama.
4. Kui delegeeritud õigusakti kohaldamiseks on vaja määrata konkreetne organisatsioon või pädev asutus, mille tegevus ei kuulu artikli 47 lõike 1 alla, teavitavad asjaomased liikmesriigid sellest komisjoni käesoleva artikli kohaselt.
5. Komisjon avaldab käesoleva artikli kohaselt teavitatud tehniliste teenistuste nimekirja ja üksikasjad oma veebisaidil.

Artikkel 51

Määramiste muutmine

1. Kui määrav tüübikinnitusasutus on veendunud või talle on teatatud, et tema määratud tehniline teenistus ei vasta enam käesolevas määruses sätestatud nõuetele või ta ei täida oma kohustusi, siis piirab ta määramist või peatab või tühistab selle, sõltuvalt nõuetele mittevastavuse või kohustuste täitmata jätmise tõsidusest.

Kõnealusest tehnilisest teenistusest artikli 50 lõike 1 kohaselt komisjoni teavitanud liikmesriik teatab komisjonile viivitamata igast sellisest piiramisest, peatamisest või tühistamisest.

Komisjon muudab vastavalt artikli 50 lõikes 5 osutatud avaldatud teavet.

2. Juhul, kui määramine lõike 1 kohaselt tühistatakse, seda piiratakse või see peatatakse, või kui tehniline teenistus on lõpetanud oma tegevuse, siis astub määrav tüübikinnitusasutus vajalikud sammud tagamaks, et kõnealuse tehnilise teenistuse dokumente menetleb mõni muu tehniline teenistus või et need on taotluse korral kättesaadavad määravale tüübikinnitusasutusele või turujärelevalveasutustele.

Artikkel 52

Tehnilise teenistuse pädevuse vaidlustamine

1. Komisjon uurib igat juhtumit, mil tal tekib kahtlus või mil tema tähelepanu juhitakse kahtlusele, et tehniline teenistus ei ole enam pädev või ei täida enam talle seatud nõudeid ja ülesandeid.
2. Määrava tüübikinnitusasutuse liikmesriik esitab komisjonile taotluse korral kogu teabe seoses määramise alusega või asjaomase tehnilise teenistuse määramise säilitamisega.
3. Komisjon tagab, et kogu tundlikku teavet, mida ta oma uurimise käigus on saanud, käsitletakse konfidentsiaalsena.

4. Kui komisjon on veendunud, et tehniline teenistus ei täida või ei täida enam määramise aluseks olevaid nõudeid, siis teavitab ta sellest määrava tüübikinnitusasutuse liikmesriiki eesmärgiga võtta koostöös nimetatud liikmesriigiga vajalikud parandusmeetmed ning nõuab, et see liikmesriik võtaks need parandusmeetmed, sealhulgas vajaduse korral tühistaks määramise.

Artikkel 53

Tehnilise teenistuse tegevusalased kohustused

1. Tehnilised teenistused teostavad tegevusi, mis kuuluvad kategooriatesse, mille jaoks nad on määratud, määrava tüübikinnitusasutuse nimel ning kooskõlas hindamis- ja katsemenetlustega, mis on sätestatud käesolevas määruses ning selle alusel võetud delegeeritud õigusaktides ja rakendusaktides.

Tehnilised teenistused korraldavad või teevad ise käesolevas määruses või mõnes selle alusel võetud delegeeritud õigusaktis või rakendusaktis sätestatud ELi tüübikinnituseks nõutavaid katseid või kontrollimisi, kui ei ole lubatud kasutada alternatiivseid menetlusi.

Tehnilised teenistused ei tee katseid ega vii läbi hindamisi või kontrollimisi, milleks neid ei ole määratud.

2. Tehnilised teenistused peavad igal ajal

- a) võimaldama määraval tüübikinnitusasutusel end hindamise ajal jälgida, kui määrav tüübikinnitusasutus peab seda asjakohaseks, ja
- b) andma, ilma et see piiraks artikli 45 lõike 9 ja artikli 54 kohaldamist, määravale tüübikinnitusasutusele sellist teavet oma tegevuste kohta, mis kuuluvad käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvatesse tegevuskategooriatesse, mida asutus taotleb.

3. Kui tehniline teenistus leiab, et tootja ei ole täitnud käesolevas määruses sätestatud nõudeid, siis teatab ta sellest määravale tüübikinnitusasutusele, kes omakorda nõuab tootjalt asjakohaste parandusmeetmete võtmist.

Määrav tüübikinnitusasutus ei väljasta ELi tüübikinnitustunnistust enne, kui tootja on võtnud asjaomast tüübikinnitusasutust rahuldavad parandusmeetmed.

4. Kui ELi tüübikinnitustunnistuse väljastamise järel toimuva toodangu vastavuse kontrollimise käigus leiab määrava tüübikinnitusasutuse nimel tegutsev tehniline teenistus, et mootoritüüp või -tüüpkond ei vasta enam käesolevale määrusele, siis teatab ta sellest määravale tüübikinnitusasutusele.

Tüübikinnitusasutus võtab asjakohased meetmed, nagu on sätestatud artiklis 26.

Artikkel 54

Tehnilise teenistuse teavitamiskohustus

1. Tehnilised teenistused teavitavad oma määravat tüübikinnitusasutust igast järgmisest asjaolust:

- a) mittevastavus, mis võib põhjustada ELi tüübikinnituse andmisest keeldumise, selle piiramise, peatamise või tühistamise;
- b) määramise ulatust ja tingimusi mõjutavad asjaolud;
- c) turujärelevalveasutustelt saadud teabenõuded nende tegevuse kohta.

2. Oma määrava tüübikinnitusasutuse taotluse korral annavad tehnilised teenistused teavet tegevuste kohta nende määramisalas ja muude tehtud toimingute, sealhulgas piiriülese tegevuse ja alltöövõtu kohta.

XIII PEATÜKK

DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID JA RAKENDUSAKTID*Artikkel 55***Delegeeritud volituste rakendamine**

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 19 lõikes 2, artikli 24 lõikes 11, artikli 25 lõikes 4, artikli 26 lõikes 6, artikli 34 lõikes 9, artikli 42 lõikes 4, artikli 43 lõikes 5 ja artiklis 48 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 6. oktoobrist 2016.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 19 lõikes 2, artikli 24 lõikes 11, artikli 25 lõikes 4, artikli 26 lõikes 6, artikli 34 lõikes 9, artikli 42 lõikes 4, artikli 43 lõikes 5 ja artiklis 48 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 19 lõike 2, artikli 24 lõike 11, artikli 25 lõike 4, artikli 26 lõike 6, artikli 34 lõike 9, artikli 42 lõike 4, artikli 43 lõike 5 ja artikli 48 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavakstegemist esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

*Artikkel 56***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab direktiivi 2007/46/EÜ artikli 40 lõike 1 alusel loodud mootorsõidukite tehniline komitee (TCMV). Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
3. Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

XIV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 57***Karistused**

1. Liikmesriigid kehtestavad karistused, mida kohaldatakse, kui ettevõtjad või algseadme valmistajad rikuvad käesolevat määrust ning käesoleva määruse alusel vastu võetud delegeeritud õigusakte ja rakendusakte. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Liikmesriigid teevad kõnealused sätted komisjonile teatavaks hiljemalt 7. oktoobriks 2018 ja teavitavad komisjoni viivitamata kõikidest hilisematest neid sätteid mõjutavatest muudatustest.

Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada karistuste rakendamine.

2. Karistatavad rikkumised on järgmised:
 - a) valeandmete esitamine, eelkõige ELi tüübikinnitusmenetluse või tühistamiseni viiva või eranditega seotud menetluse ajal;
 - b) katsetulemuste võltsimine ELi tüübikinnituse saamiseks või kasutusel olevate mootorite seirel;
 - c) selliste andmete või tehniliste kirjelduste esitamisest hoidumine, mis võib tuua kaasa mootori tagasikutsumise või ELi tüübikinnituse andmisest keeldumise või selle tühistamise;
 - d) katkestusstrateegiate kasutamine;
 - e) teabele juurdepääsu tagamisest keeldumine;
 - f) ELi tüübikinnitust nõudvate mootorite turule laskmine ilma ELi tüübikinnituseta või sel eesmärgil dokumentide või kohustusliku märgistuse võltsimine;
 - g) üleminekumootorite ja väljaspool teid kasutatavate liikurmasinade, millele on paigaldatud sellised mootorid, turule laskmine, millega rikutakse sätteid erandite kohta;
 - h) artikli 35 lõigetes 3 ja 4 sätestatud piirangute rikkumine;
 - i) sellise mootori turule laskmine, mida on muudetud nii, et mootor ei vasta enam selle ELi tüübikinnituse tehnilisele kirjeldusele;
 - j) mootori paigaldamine väljaspool teid kasutatavale liikurmasinale, mis on ette nähtud muuks kasutusotstarbeks kui artiklis 4 sätestatud spetsiaalne kasutuseesmärk;
 - k) eriotstarbega mootori artikli 34 lõike 5 või 6 kohane turule laskmine, et kasutada seda väljaspool teid kasutatavas liikurmasinas, mida ei ole nimetatud lõigetes ette nähtud;
 - l) mootori artikli 34 lõike 7 või 8 ning artikli 58 lõike 9, 10 või 11 kohane turule laskmine, et kasutada seda masinas, mida ei ole nimetatud lõigetes ette nähtud;
 - m) selliste väljaspool teid kasutatavate liikurmasinade turule laskmine, millele on paigaldatud mootorid, mille suhtes kehtib käesoleva määruse kohaselt ELi tüübikinnituse nõue ja millel selline tüübikinnitus puudub;
 - n) väljaspool teid kasutatavate liikurmasinade turule laskmine, millega rikutakse väljaspool teid kasutatavate liikurmasinade suhtes artikli 34 lõikes 8 sätestatud piirangut.

Artikkel 58

Üleminekusätted

1. Ilma et see piiraks II ja III peatüki kohaldamist, ei muuda käesolev määrus enne III lisas sätestatud mootorite turule laskmise kuupäevi kehtetuks ühtegi ELi tüübikinnitust ega erandit.
2. Tüübikinnitusasutused võivad kooskõlas 5. oktoobril 2016 kehtivate asjaomaste õigusaktidega jätkata ELi tüübikinnituste andmist kuni III lisas sätestatud mootorite ELi tüübikinnituse kohustuslike kuupäevadeni ja jätkuvalt teha erandeid kuni III lisas sätestatud mootorite turule laskmise kohustuslike kuupäevadeni.

Liikmesriigid võivad kooskõlas 5. oktoobril 2016 kehtivate asjaomaste õigusaktidega jätkuvalt lubada turule lasta mootoreid kuni III lisas sätestatud mootorite turule laskmise kohustuslike kuupäevadeni.

3. Erandina käesolevast määrusest võib mootoreid, mis said ELi tüübikinnituse kooskõlas 5. oktoobril 2016 kehtinud asjaomaste õigusaktidega, või mis vastavad Reini navigatsiooni keskkomisjoni (RNK) kehtestatud nõuetele, mis võeti vastu RNK piirväärtuste II etapina Reini laevaliikluse muudetud konventsiooni raames, jätkuvalt turule lasta kuni III lisas sätestatud mootorite turule laskmise kuupäevadeni.

Sellisel juhul ei keela, piira ega takista riigi ametiasutused kinnitatud tüübile vastavate mootorite turule laskmist.

4. Mootoreid, mis ei kuulunud 5. oktoobril 2016 direktiivi 97/68/EÜ kohaldamisalasse, võib jätkuvalt turule lasta liikmesriigi kehtivate õigusnormide alusel, kui need on olemas, kuni III lisas sätestatud mootorite turule laskmise kuupäevadeni.

5. Ilma et see piiraks artikli 5 lõike 3 ja artikli 18 lõike 2 ning asjakohasel juhul direktiivi 2008/57/EÜ ja komisjoni määruse (EL) nr 1302/2014⁽¹⁾ kohaldamist, võib üleminekumootoreid ja, kui kohaldatav, väljaspool teid kasutatavaid liikurmasinaid, millele sellised üleminekumootorid paigaldatakse, üleminekuperioodil jätkuvalt turule lasta tingimusel, et selle masina tootmiskuupäev, millele üleminekumootor on paigaldatud, ei ole hilisem kui 18 kuud pärast ülemineku- perioodi algust.

NRE-kategooria mootorite puhul annavad liikmesriigid üleminekuperioodi pikendamise loa ning pikendavad esimeses lõigus osutatud 18-kuulist perioodi veel 12 kuu võrra algseadme valmistaja puhul, kes toodab aastas kokku alla 100 sisepõlemismootoriga varustatud väljaspool teid kasutatava liikurmasina. Kogu aastase tootmiskoguse arvutamiseks käsitatakse ühe tootjana kõiki sama füüsilise või juriidilise isiku juhtimise all tegutsevaid algseadme valmistajaid.

Liikurkraanades kasutatavate NRE-kategooria mootorite puhul pikendatakse esimeses lõigus osutatud üleminekuperioodi ja 18-kuulist perioodi 12 kuu võrra.

Lumepuhurites kasutatavate alla 19 kW võimsusega NRS-kategooria mootorite puhul pikendatakse esimeses lõigus osutatud üleminekuperioodi ja 18-kuulist perioodi 24 kuu võrra.

6. Käesoleva artikli lõike 5 kohaldamisel peavad üleminekumootorid vastama vähemalt ühele järgmistest nõuetest:

a) need vastavad mootoritüübile või -tüüpkonnale, mille ELi tüübikinnitus ei ole artikli 30 lõike 2 punkti a kohaselt enam kehtiv, ja millel on mootori valmistamise kuupäeval kehtiv ELi tüübikinnitus, mis on kooskõlas 5. oktoobril 2016 kehtivas asjaomases õigusaktis ette nähtud uusimate kohaldatavate heite piirnormidega;

b) need kuuluvad võimsusklassi, mille suhtes ei kohaldata 5. oktoobril 2016 liidu tasandil heitest lähtuvat tüübikinnitust, või

c) neid kasutatakse või neid kavatsetakse kasutada rakenduses, millele ei kohaldata 5. oktoobril 2016 liidu tasandil heitest lähtuvat tüübikinnitust.

7. Üleminekumootori turule laskmise periood on piiratud järgmiselt:

a) 24 kuud alates III lisas osutatud kohaldatavast mootorite turule laskmise kuupäevast lõike 5 esimeses lõigus sätestatud juhul;

b) 36 kuud alates III lisas osutatud kohaldatavast mootorite turule laskmise kuupäevast lõike 5 teises ja kolmandas lõigus sätestatud juhul;

c) 48 kuud alates III lisas osutatud kohaldatavast mootorite turule laskmise kuupäevast lõike 5 neljandas lõigus sätestatud juhul.

8. Tootjad tagavad, et üleminekuperioodil turule lastud üleminekumootorid vastavad artikli 32 lõike 2 punktis d osutatud märgistusele.

⁽¹⁾ Komisjoni 18. novembri 2014. aasta määrus (EL) nr 1302/2014, milles käsitletakse Euroopa Liidu raudteesüsteemi veeremi allsüsteemi „vedurid ja reisirajateveeveeren“ koostalitluse tehnilist kirjeldust (ELT L 356, 12.12.2014, lk 228).

9. Olenemata artikli 5 lõikest 3, artikli 18 lõikest 2 ja artiklist 22, võivad liikmesriigid hiljemalt 17. septembril 2026 lõppeval ajavahemikul lubada lasta turule suurema kui 2 000 kW maksimaalse kasuliku võimsusega RLL-kategooria mootoreid, mis ei vasta II lisas sätestatud heite piirnormidele ja mis paigaldatakse veduritele, mida kasutatakse ainult 1 520 mm rööpmelaiusega tehniliselt isoleeritud raudteevõrgus. Selle aja jooksul peavad turule lastavad mootorid vastama vähemalt heite piirnormidele, millele nimetatud mootorid pidid turule laskmise tingimusena vastama 31. detsembril 2011. Liikmesriikide tüübikinnitusasutused annavad sellistele mootoritele ELi tüübikinnituse ja lubavad need turule lasta.

10. Olenemata artikli 5 lõikest 3 ja artikli 18 lõikest 2, lubavad liikmesriigid lasta turule asendusmootoreid kuni 15 aasta jooksul alates III lisas sätestatud V etapi mootorite turule laskmise kuupäevast, tingimusel et mootorid kuuluvad NRS-kategooriaga võrdväärsele kategooriasse ja nende võrdlusvõimsus ei ole alla 19 kW või NRG-kategooriaga võrdväärsele kategooriasse, kui asendusmootor ja algne mootor kuuluvad mootorikategooriasse või võimsusvahemikku, mille suhtes 31. detsembril 2016 ei kehtinud liidu tasandil tüübikinnitus.

11. Olenemata artikli 5 lõikest 3 ja artikli 18 lõikest 2, lubavad liikmesriigid lasta turule asendusmootoreid kuni 20 aasta jooksul alates III lisas sätestatud V etapi mootorite turule laskmise kuupäevast, tingimusel et mootorid

- a) kuuluvad NRE-kategooriasse, nende võrdlusvõimsus on vähemalt 19 kW, kuid mitte üle 560 kW ja nad vastavad piirnormide etapile, mis ei lõppenud varem kui 20 aastat enne nende turule laskmist ja mis on vähemalt sama range kui heitenormid, millele asendatavad mootorid pidid vastama algse turule laskmise ajal;
- b) kuuluvad NRE-kategooriaga võrdväärsele kategooriasse ja nende võrdlusvõimsus on üle 560 kW, kui asendusmootor ja algne mootor kuuluvad mootorikategooriasse või võimsusvahemikku, mille suhtes 31. detsembril 2016 ei kehtinud liidu tasandil tüübikinnitus.

12. Liikmesriigid võivad otsustada, et ei kohalda käesolevat määrust puuvillakoristusmasinatele paigaldatud mootoritele ajavahemikul, mis lõpeb hiljemalt 17. septembril 2026.

13. Tootjad tagavad, et asendusmootorid vastavad artikli 32 lõike 3 punktis e osutatud märgistusele.

Artikkel 59

Aruanne

1. Liikmesriigid teavitavad 31. detsembriks 2021 komisjoni käesolevas määruses sätestatud ELi tüübikinnitusmenetluste kohaldamisest.
2. Komisjon esitab 31. detsembriks 2022 lõike 1 kohaselt esitatud teabe alusel Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva määruse kohaldamist käsitleva aruande.

Artikkel 60

Läbivaatamine

1. Komisjon esitab 31. detsembriks 2018 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles käsitletakse hinnangut võimaluse kohta sätestada ühtlustatud meetmed heitekontrolliseadmete paigaldamiseks liidu turule juba lastud väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele. Aruandes käsitletakse ka tehnilisi meetmeid ja rahalise stimuleerimise kavasad kui vahendit, mis aitab liikmesriikidel järgida liidu õhukvaliteedi õigusakte, hinnates võimalikke õhu saastamise vastaseid meetmeid tiheasustusaladel ja võttes asjakohaselt arvesse liidu riigiabiõigusi.
2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2020 aruande, mis sisaldab
 - a) kasutatavatel tehnoloogiatel ning tulude ja kulude analüüsil põhinevat hinnangut selle kohta, mil määral on veel võimalik vähendada saasteainete heitkoguseid.

Eelkõige IWP- ja IWA-kategooria mootoreid käsitlevat hinnangut selle kohta, kas tehniliselt ja majanduslikult on võimalik

- i) veel vähendada tahkete osakeste ja NO_x-heite piirnormi;
 - ii) veel vähendada A-faktorit täielikult või osaliselt gaaskütusel töötavate mootorite puhul kliimanetraalse käitamise raames võrreldes diislikütusel töötavate mootoritega ja
 - iii) lisada tahkete osakeste arvu piirnormi mootorkategooriate puhul, millel ei ole käesoleva määruse II lisas sätestatud piirnormi;
- b) selliste võimalike oluliste saasteaineliikide kindlakstegemist, mis käesoleva määruse kohaldamisalasse ei kuulu.

3. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2025 aruande, mis käsitleb artikli 34 lõigetes 4 ja 5 ette nähtud erandiklauslite kasutamist ning artiklis 19 kehtestatud heitekatse tulemuste seiret ja nende põhjal tehtud järeldusi.

Lisaks tuleb aruandes hinnata artiklites 24 ja 25 kehtestatud ELi tüübikinnituseks nõutavaid katseid, keskendudes eelkõige sellele, kui suures ulatuses vastavad nimetatud katsed tegelikele mootori töötingimustele, ning samuti tuleb selles hinnata tahkete osakeste heite katsete kasutuselevõtmise teostatavust artiklis 19 ette nähtud kasutusel olevate mootorite katsetamise osana.

4. Lõigetes 2 ja 3 osutatud aruanded

- a) põhinevad asjaomaste sidusrühmadega peetud aruteludel;
- b) võtavad arvesse olemasolevaid seotud liidu ja rahvusvahelisi standardeid ja
- c) esitatakse asjakohasel juhul koos seadusandlike ettepanekutega.

Artikkel 61

Direktiivi 97/68/EÜ muutmise

Direktiivi 97/68/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 9 lõikesse 4a lisatakse järgmised lõigud:

„Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid algseadme valmistaja taotluse korral lubada viia turule mootoreid, mis vastavad IIIA etapi heite piirnormidele, tingimusel et mootorid on mõeldud paigaldamiseks väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele, mis on ette nähtud kasutamiseks plahvatusohtlikus keskkonnas, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/34/EL (*) artikli 2 punktis 5.

Tootja esitab tüübikinnitusasutusele tõendid, et mootorid on paigaldatud üksnes sellistele väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele, mis on tunnustatud nimetatud tingimustele vastavaks. Kõikidele sellistele mootoritele kinnitatakse I lisa punktis 3 sätestatud kohustusliku märgistuse kõrvale märgis, millel on tekst „Mootor kasutamiseks üksnes masinates, mille on valmistanud“, millele järgneb algseadme valmistaja nimi ja erandiga seotud kordumatu viitenumber.

Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid anda ELi tüübikinnituse ning turuleviimise loa suurema kui 2 000 kW kõrgeima kasuliku võimsusega RLL-kategooria mootoritele, mis ei vasta II lisas sätestatud heite piirnormidele ja mis paigaldatakse veduritele, mida kasutatakse ainult 1 520 mm rööpmelaiusega tehniliselt isoleeritud raudteevõrgus. Kõnealused mootorid peavad vastama vähemalt heite piirnormidele, millele nimetatud mootorid pidid turule viimise tingimusena vastama 31. detsembril 2011.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/34/EL plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatavaid seadmeid ja kaitsesüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT L 96, 29.3.2014, lk 309).“

2) Artiklisse 10 lisatakse järgmine lõige:

„8. Liikmesriigid võivad otsustada, et nad ei kohalda käesolevat direktiivi puuvillakoristusmasinatele paigaldatud mootoritele.“

Artikkel 62

Määruse (EL) nr 1024/2012 muutmine

Määruse (EL) nr 1024/2012 lissasse lisatakse järgmine punkt:

„9. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta määrus (EL) 2016/1628, mis käsitleb väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate sise põlemismootorite gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite piirnorme ja tüübikinnitusega seotud nõudeid, millega muudetakse määruseid (EL) nr 1024/2012 ja (EL) nr 167/2013 ning muudetakse direktiivi 97/68/EÜ ja tunnistatakse see kehtetuks (*): artikkel 44.

(*) ELT L 252, 16.9.2016, lk 53.“

Artikkel 63

Määruse (EL) nr 167/2013 muutmine

Määruse (EL) nr 167/2013 artiklit 19 muudetakse järgmiselt:

1) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1628 (*) ja selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktides ja rakendusaktides väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele kehtestatud sätteid, mis käsitlevad mootorikategooriaid, heite piirnorme, katsesükleid, heite püsimisega, heitenõudeid, kasutusel olevate mootorite heiteseiret, mõõtmiste ja katsete tegemist ning üleminekusätteid ja sätteid, millega võimaldatakse V etapi mootorite varast ELi tüübikinnitust ja turulelaskmist.

T2-, T4.1- ja C2-kategooria traktorite turule laskmise, registreerimise või kasutuselevõtmise eesmärgil loetakse IIIB etapi nõuetele vastavad mootorid võimsusega 56–130 kW üleminekumootoriteks määruse (EL) 2016/1628 artikli 3 punkti 32 tähenduses.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta määrus (EL) 2016/1628, mis käsitleb väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate sise põlemismootorite gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heite piirnorme ja tüübikinnitusega seotud nõudeid, millega muudetakse määruseid (EL) nr 1024/2012 ja (EL) nr 167/2013 ning muudetakse direktiivi 97/68/EÜ ja tunnistatakse see kehtetuks (ELT L 252, 16.9.2016, lk 53).“

2) Lõikesse 6 lisatakse järgmine lõik:

„Erandina teises lõigus sätestatud põhimõttest on komisjonil õigus muuta enne 31. detsembrist 2016 komisjoni delegeeritud määrust (EL) 2015/96 (*), nii et

- a) T2-, T4.1- ja C2-kategooria traktorite ELi tüübikinnituse puhul on delegeeritud määruse (EL) 2015/96 artikli 11 lõikes 4 sätestatud edasilükkamise ajavahemik neli aastat ja
- b) delegeeritud määruse (EL) 2015/96 artiklis 14 osutatud paindlikkuskava alusel suurendatakse nimetatud delegeeritud määruse V lisa punktis 1.1.1 lubatud paindlikkust T2-, T4.1- ja C2-kategooria traktorite puhul 150 %-ni.

(*) Komisjoni 1. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/96, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 167/2013 seoses põllu- ja metsamajanduses kasutatavate sõidukite keskkonnamõjule ja mootori võimsusele esitatavate nõuetega (ELT L 16, 23.1.2015, lk 1).“

*Artikkel 64***Kehtetuks tunnistamine**

1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 58 lõigete 1–4 kohaldamist, tunnistatakse direktiiv 97/68/EÜ alates 1. jaanuarist 2017 kehtetuks.
2. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

*Artikkel 65***Jõustumine ja kohaldamine**

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2017, välja arvatud artikkel 61, mida kohaldatakse alates 6. oktoobrist 2016.

Alates 6. oktoobrist 2016 ei keeldu tüübikinnitusasutused uuele mootoritüübile või -tüüpkonnale ELi tüübikinnituse andmisest ega keela nende turule laskmist, kui asjaomane mootoritüüp või -tüüpkond vastab II, III, IV ja VIII peatükile ning käesoleva määruse alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktidele ja rakendusaktidele.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 14. september 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
I. KORČOK

—

I LISA

Artiklis 4 osutatud mootorite alamkategoriate määratlus

Tabel I-1. Artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud NRE-kategooria mootorite alamkategoriad

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Võrdlusvõimsus
NRE	surve-süüde	muutuv kiirus	$0 < P < 8$	NRE-v-1	suurim kasulik võimsus
	surve-süüde		$8 \leq P < 19$	NRE-v-2	
	surve-süüde		$19 \leq P < 37$	NRE-v-3	
	surve-süüde		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4	
	kõik		$56 \leq P < 130$	NRE-v-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6	
			$P > 560$	NRE-v-7	
	surve-süüde	püsikiirus	$0 < P < 8$	NRE-c-1	nimivõimsus
	surve-süüde		$8 \leq P < 19$	NRE-c-2	
	surve-süüde		$19 \leq P < 37$	NRE-c-3	
	surve-süüde		$37 \leq P < 56$	NRE-c-4	
	kõik		$56 \leq P < 130$	NRE-c-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-c-6	
			$P > 560$	NRE-c-7	

Tabel I-2. Artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud NRG-kategooria mootorite alamkategoriad

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Võrdlusvõimsus
NRG	kõik	muutuv kiirus	$P > 560$	NRG-v-1	suurim kasulik võimsus
		püsikiirus	$P > 560$	NRG-c-1	nimivõimsus

Tabel I-3. Artikli 4 lõike 1 punktis 3 määratletud NRSh-kategooria mootorite alamkategoriad

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Mootori töömaht (cm ³)	Alamkategooria	Võrdlusvõimsus
NRSh	sädesüüde	muutuv või püsikiirus	$0 < P < 19$	$SV < 50$	NRSh-v-1a	suurim kasulik võimsus
				$SV \geq 50$	NRSh-v-1b	

Tabel I-4. Artikli 4 lõike 1 punktis 4 määratletud NRS-kategooria mootorite alamkategoriad

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Mootori töömaht (cm ³)	Alamkategooria	Võrdlusvõimsus
NRS	sädesüüde	muutuv kiirus, $\geq 3\ 600$ p/min, või püsikiirus	$0 < P < 19$	$80 \leq SV < 225$	NRS-vr-1a	suurim kasulik võimsus
				$SV \geq 225$	NRS-vr-1b	
		muutuv kiirus, $< 3\ 600$ p/min		$80 \leq SV < 225$	NRS-vi-1a	
				$SV \geq 225$	NRS-vi-1b	
		muutuv või püsikiirus	$19 \leq P < 30$	$SV \leq 1\ 000$	NRS-v-2a	suurim kasulik võimsus
				$SV > 1\ 000$	NRS-v-2b	
$30 \leq P < 56$	ükskõik milline	NRS-v-3	suurim kasulik võimsus			

Väljaspool käsimasinaid kasutatavatel mootoritel võimsusega < 19 kW ja mootori töömahuga $SV < 80$ cm³ tuleb kasutada NRSh-kategooria mootoreid.

Tabel I-5. Artikli 4 lõike 1 punktis 5 määratletud IWP-kategooria mootorite alamkategoriad

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Võrdlusvõimsus
IWP	kõik	muutuv kiirus	$19 \leq P < 75$	IWP-v-1	suurim kasulik võimsus
			$75 \leq P < 130$	IWP-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-v-3	
			$P \geq 300$	IWP-v-4	
		püsikiirus	$19 \leq P < 75$	IWP-c-1	nimivõimsus
			$75 \leq P < 130$	IWP-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-c-3	
			$P \geq 300$	IWP-c-4	

Tabel I-6. Artikli 4 lõike 1 punktis 6 määratletud IWA-kategooria mootorite alamkategoriad

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Võrdlusvõimsus
IWA	kõik	muutuv kiirus	$19 \leq P < 75$	IWA-v-1	suurim kasulik võimsus
			$75 \leq P < 130$	IWA-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-v-3	
			$P \geq 300$	IWA-v-4	

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Võrdlusvõimsus
		püsikiirus	$19 \leq P < 75$	IWA-c-1	nimivõimsus
			$75 \leq P < 130$	IWA-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-c-3	
			$P \geq 300$	IWA-c-4	

Tabel I-7. Artikli 4 lõike 1 punktis 7 määratletud RLL-kategooria mootorite alamkategooriad

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Võrdlusvõimsus
RLL	kõik	muutuv kiirus	$P > 0$	RLL-v-1	suurim kasulik võimsus
		püsikiirus	$P > 0$	RLL-c-1	nimivõimsus

Tabel I-8. Artikli 4 lõike 1 punktis 8 määratletud RLR-kategooria mootorite alamkategooriad

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Võrdlusvõimsus
RLR	kõik	muutuv kiirus	$P > 0$	RLR-v-1	suurim kasulik võimsus
		püsikiirus	$P > 0$	RLR-c-1	nimivõimsus

Tabel I-9. Artikli 4 lõike 1 punktis 9 määratletud SMB-kategooria mootorite alamkategooriad

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Võrdlusvõimsus
SMB	sädesüüde	muutuv või püsikiirus	$P > 0$	SMB-v-1	suurim kasulik võimsus

Tabel I-10. Artikli 4 lõike 1 punktis 10 määratletud ATS-kategooria mootorite alamkategooriad

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Võrdlusvõimsus
ATS	sädesüüde	muutuv või püsikiirus	$P > 0$	ATS-v-1	suurim kasulik võimsus

II LISA

Artikli 18 lõikes 2 osutatud heite piirnormid

Tabel II-1. Artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud NRE-kategooria mootorite V etapi heite piirnormid

Piirnormide etapp	Mootori alamkateooria	Võimsusvahemik	Süüte tüüp	Süsinikmonooksiid (CO)	Süsivesinikud (HC)	Lämmastikoksiidid (NO _x)	Tahkete osakeste mass	Tahkete osakeste arv	A
		kw		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V etapp	NRE-v-1 NRE-c-1	0 < P < 8	survesüüde	8,00	(HC + NO _x ≤ 7,50)		0,40 ⁽¹⁾	—	1,10
V etapp	NRE-v-2 NRE-c-2	8 ≤ P < 19	survesüüde	6,60	(HC + NO _x ≤ 7,50)		0,40	—	1,10
V etapp	NRE-v-3 NRE-c-3	19 ≤ P < 37	survesüüde	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,015	1 × 10 ¹²	1,10
V etapp	NRE-v-4 NRE-c-4	37 ≤ P < 56	survesüüde	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,015	1 × 10 ¹²	1,10
V etapp	NRE-v-5 NRE-c-5	56 ≤ P < 130	kõik	5,00	0,19	0,40	0,015	1 × 10 ¹²	1,10
V etapp	NRE-v-6 NRE-c-6	130 ≤ P ≤ 560	kõik	3,50	0,19	0,40	0,015	1 × 10 ¹²	1,10
V etapp	NRE-v-7 NRE-c-7	P > 560	kõik	3,50	0,19	3,50	0,045	—	6,00

(¹) 0,60 käsitsi käivitavate, õhkjahutusega, otsesisepritsega mootorite puhul.

Tabel II-2. Artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud NRG-kategooria mootorite V etapi heite piirnormid

Piirnormide etapp	Mootori alamkateooria	Võimsusvahemik	Süüte tüüp	Süsinikmonooksiid (CO)	Süsivesinikud (HC)	Lämmastikoksiidid (NO _x)	Tahkete osakeste mass	Tahkete osakeste arv	A
		kw		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V etapp	NRG-v-1 NRG-c-1	P > 560	kõik	3,50	0,19	0,67	0,035	—	6,00

Tabel II-3. Artikli 4 lõike 1 punktis 3 määratletud NRSh-kategooria mootorite V etapi heite piirnormid

Piirnormide etapp	Mootori alamkateooria	Võimsusvahemik	Süüte tüüp	Süsinikmonooksiid (CO)	HC + NO _x
		kw		g/kWh	g/kWh
V etapp	NRSh-v-1a	0 < P < 19	sädesüüde	805	50
V etapp	NRSh-v-1b			603	72

Tabel II-4. Artikli 4 lõike 1 punktis 4 määratletud NRS-kategooria mootorite V etapi heite piirnormid

Piirnormide etapp	Mootori alamkate- gooria	Võimsusvahemik	Süüte tüüp	Süsinikmonooksiid (CO)	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
V etapp	NRS-vr-1a NRS-vi-1a	0 < P < 19	sädesüide	610	10
V etapp	NRS-vr-1b NRS-vi-1b			610	8
V etapp	NRS-v-2a	19 ≤ P ≤ 30		610	8
V etapp	NRS-v-2b NRS-v-3	19 ≤ P < 56		4,40 (*)	2,70 (*)

(*) Valikuliselt alternatiivina väärtuste mis tahes kombinatsioon, mis rahuldab võrrandit $(HC + NO_x) \times CO^{0,784} \leq 8,57$, aga ka järgmistele tingimustele: $CO \leq 20,6$ g/kWh ja $(HC + NO_x) \leq 2,7$ g/kWh.

Tabel II-5. Artikli 4 lõike 1 punktis 5 määratletud IWP-kategooria mootorite V etapi heite piirnormid

Piirnormide etapp	Mootori alam- kategooria	Võimsusva- hemik	Süüte tüüp	Süsinik- monook- siid (CO)	Süsi-vesi- nikud (HC)	Lämmas- tikok- siidid (NO _x)	Tahkete osakeste mass	Tahkete osakeste arv	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V etapp	IWP-v-1 IWP-c-1	19 ≤ P < 75	kõik	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,30	—	6,00
V etapp	IWP-v-2 IWP-c-2	75 ≤ P < 130	kõik	5,00	(HC + NO _x ≤ 5,40)		0,14	—	6,00
V etapp	IWP-v-3 IWP-c-3	130 ≤ P < 300	kõik	3,50	1,00	2,10	0,10	—	6,00
V etapp	IWP-v-4 IWP-c-4	P ≥ 300	kõik	3,50	0,19	1,80	0,015	1 × 10 ¹²	6,00

Tabel II-6. Artikli 4 lõike 1 punktis 6 määratletud IWA-kategooria mootorite V etapi heite piirnormid

Piirnormide etapp	Mootori alam- kategooria	Võimsusva- hemik	Süüte tüüp	Süsinik- monook- siid (CO)	Süsi-vesi- nikud (HC)	Lämmas- tikok- siidid (NO _x)	Tahkete osakeste mass	Tahkete osakeste arv	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V etapp	IWA-v-1 IWA-c-1	19 ≤ P < 75	kõik	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,30	—	6,00
V etapp	IWA-v-2 IWA-c-2	75 ≤ P < 130	kõik	5,00	(HC + NO _x ≤ 5,40)		0,14	—	6,00

Piirnormide etapp	Mootori alamkategoria	Võimsusvahemik	Süüte tüüp	Süsinikmonooksiid (CO)	Süsivesinikud (HC)	Lämmastikoksiidid (NO _x)	Tahkete osakeste mass	Tahkete osakeste arv	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V etapp	IWA-v-3 IWA-c-3	130 ≤ P < 300	kõik	3,50	1,00	2,10	0,10	—	6,00
V etapp	IWA-v-4 IWA-c-4	P ≥ 300	kõik	3,50	0,19	1,80	0,015	1 × 10 ¹²	6,00

Tabel II-7. Artikli 4 lõike 1 punktis 7 määratletud RLL-kategooria mootorite V etapi heite piirnormid

Piirnormide etapp	Mootori alamkategoria	Võimsusvahemik	Süüte tüüp	Süsinikmonooksiid (CO)	Süsivesinikud (HC)	Lämmastikoksiidid (NO _x)	Tahkete osakeste mass	Tahkete osakeste arv	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V etapp	RLL-c-1 RLL-v-1	P > 0	kõik	3,50	(HC + NO _x ≤ 4,00)		0,025	—	6,00

Tabel II-8. Artikli 4 lõike 1 punktis 8 määratletud RLR-kategooria mootorite V etapi heite piirnormid

Piirnormide etapp	Mootori alamkategoria	Võimsusvahemik	Süüte tüüp	Süsinikmonooksiid (CO)	Süsivesinikud (HC)	Lämmastikoksiidid (NO _x)	Tahkete osakeste mass	Tahkete osakeste arv	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V etapp	RLR-c-1 RLR-v-1	P > 0	kõik	3,50	0,19	2,00	0,015	1 × 10 ¹²	6,00

Tabel II-9. Artikli 4 lõike 1 punktis 9 määratletud SMB-kategooria mootorite V etapi heite piirnormid

Piirnormide etapp	Mootori alamkategoria	Võimsusvahemik	Süüte tüüp	Süsinikmonooksiid (CO)	Lämmastikoksiidid (NO _x)	Süsivesinikud (HC)
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh
V etapp	SMB-v-1	P > 0	sädesüüde	275	—	75

Tabel II-10. Artikli 4 lõike 1 punktis 10 määratletud ATS-kategooria mootorite V etapi heite piirnormid

Piirnormide etapp	Mootori alamkategoria	Võimsusvahemik	Süüte tüüp	Süsinikmonooksiid (CO)	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
V etapp	ATS-v-1	P > 0	sädesüüde	400	8

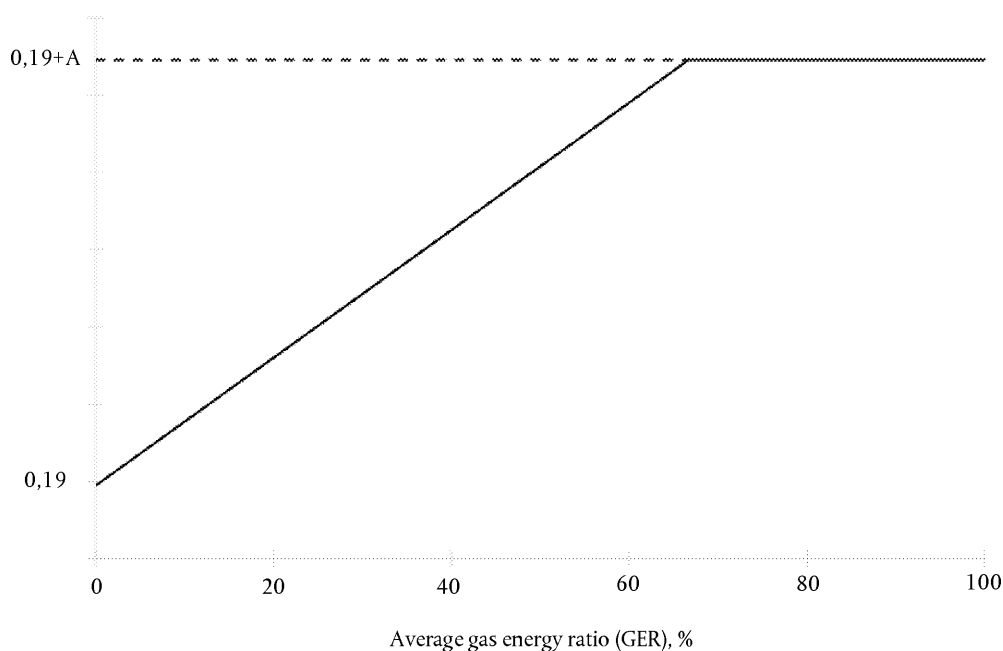
Erisätted täielikult või osaliselt gaaskütusel töötavate mootorite kõigi süsivesinike (HC) piirnormide kohta

1. Alamkategoriatel, mille jaoks on kindlaks määratud A-faktor, asendatakse täielikult või osaliselt gaaskütusel töötavate mootorite puhul tabelites II-1 kuni II-10 osutatud süsivesinike (HC) piirnormid järgmise valemi alusel arvutatud väärtustega:

$$HC = 0,19 + (1,5 \times A \times GER),$$

kus GER on asjaomase katsesükli keskmine gaaskütuse energiategur. Kui kasutatakse nii püsikatsesükli kui ka siirdekatsesükli, määratakse GER kuumkäivituse siirdekatsesükli alusel. Kui kasutatakse rohkem kui ühte püsikatsesükli, määratakse GER igale tsüklile eraldi.

Kui süsivesinike (HC) arvutatud piirnorm ületab väärtust $0,19 + A$, tuleb süsivesinike (HC) piirnormiks seada $0,19 + A$.

Joonis 1. Süsivesinike (HC) heite piirnormi skeem GER-funktsioonina.

2. Süsivesinike (HC) ja lämmastikoksiidide (NO_x) kombineeritud piirnormiga alamkategoriate puhul vähendatakse süsivesinike (HC) ja lämmastikoksiidide (NO_x) kombineeritud piirnormi $0,19 \text{ g/kWh}$ võrra ja seda kohaldatakse ainult lämmastikoksiidide (NO_x) suhtes.
3. Valemit ei kohaldata muul kui gaaskütusel töötavate mootorite puhul.

III LISA

Käesoleva määruse kohaldamise ajakava seoses ELi tüübikinnituste ja turule laskmisega

Tabel III-1. Käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevad NRE-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Süüte tüüp	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Käesoleva määruse kohustuslik kohaldamise alguskuupäev	
				Mootorite ELi tüübikinnitus	Mootorite turule laskmine
NRE	survesüüde	$0 < P < 8$	NRE-v-1 NRE-c-1	1. jaanuar 2018	1. jaanuar 2019
	survesüüde	$8 \leq P < 19$	NRE-v-2 NRE-c-2		
	survesüüde	$19 \leq P < 37$	NRE-v-3 NRE-c-3	1. jaanuar 2018	1. jaanuar 2019
		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4 NRE-c-4		
	kõik	$56 \leq P < 130$	NRE-v-5 NRE-c-5	1. jaanuar 2019	1. jaanuar 2020
		$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6 NRE-c-6	1. jaanuar 2018	1. jaanuar 2019
		$P > 560$	NRE-v-7 NRE-c-7	1. jaanuar 2018	1. jaanuar 2019

Tabel III-2. Käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevad NRG-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Süüte tüüp	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Käesoleva määruse kohustuslik kohaldamise alguskuupäev	
				Mootorite ELi tüübikinnitus	Mootorite turule laskmine
NRG	kõik	$P > 560$	NRG-v-1 NRG-c-1	1. jaanuar 2018	1. jaanuar 2019

Tabel III-3. Käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevad NRSh-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Süüte tüüp	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Käesoleva määruse kohustuslik kohaldamise alguskuupäev	
				Mootorite ELi tüübikinnitus	Mootorite turule laskmine
NRSh	sädesüüde	$0 < P < 19$	NRSh-v-1a NRSh-v-1b	1. jaanuar 2018	1. jaanuar 2019

Tabel III-4. Käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevad NRS-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Süüte tüüp	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Käesoleva määruse kohustuslik kohaldamise alguskuupäev	
				Mootorite ELi tüübikinnitus	Mootorite turule laskmine
NRS	sädesüüde	$0 < P < 56$	NRS-vr-1a NRS-vi-1a NRS-vr-1b NRS-vi-1b NRS-v-2a NRS-v-2b NRS-v-3	1. jaanuar 2018	1. jaanuar 2019

Tabel III-5. Käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevad IWP-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Süüte tüüp	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Käesoleva määruse kohustuslik kohaldamise alguskuupäev	
				Mootorite ELi tüübikinnitus	Mootorite turule laskmine
IWP	kõik	$19 \leq P < 300$	IWP-v-1 IWP-c-1 IWP-v-2 IWP-c-2 IWP-v-3 IWP-c-3	1. jaanuar 2018	1. jaanuar 2019
		$P \geq 300$	IWP-v-4 IWP-c-4	1. jaanuar 2019	1. jaanuar 2020

Tabel III-6. Käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevad IWA-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Süüte tüüp	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Käesoleva määruse kohustuslik kohaldamise alguskuupäev	
				Mootorite ELi tüübikinnitus	Mootorite turule laskmine
IWA	kõik	$19 \leq P < 300$	IWA-v-1 IWA-c-1 IWA-v-2 IWA-c-2 IWA-v-3 IWA-c-3	1. jaanuar 2018	1. jaanuar 2019
		$P \geq 300$	IWA-v-4 IWA-c-4	1. jaanuar 2019	1. jaanuar 2020

Tabel III-7. Käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevad RLL-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Süüte tüüp	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Käesoleva määruse kohustuslik kohaldamise alguskuupäev	
				Mootorite ELi tüübikinnitus	Mootorite turule laskmine
RLL	kõik	$P > 0$	RLL-v-1 RLL-c-1	1. jaanuar 2020	1. jaanuar 2021

Tabel III-8. Käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevad RLR-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Süüte tüüp	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Käesoleva määruse kohustuslik kohaldamise alguskuupäev	
				Mootorite ELi tüübikinnitus	Mootorite turule laskmine
RLR	kõik	$P > 0$	RLR-v-1 RLR-c-1	1. jaanuar 2020	1. jaanuar 2021

Tabel III-9. Käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevad SMB-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Süüte tüüp	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Käesoleva määruse kohustuslik kohaldamise alguskuupäev	
				Mootorite ELi tüübikinnitus	Mootorite turule laskmine
SMB	sädesüüde	$P > 0$	SMB-v-1	1. jaanuar 2018	1. jaanuar 2019

Tabel III-10. Käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevad ATS-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Süüte tüüp	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	Käesoleva määruse kohustuslik kohaldamise alguskuupäev	
				Mootorite ELi tüübikinnitus	Mootorite turule laskmine
ATS	sädesüüde	$P > 0$	ATS-v-1	1. jaanuar 2018	1. jaanuar 2019

IV LISA

Maanteevälised püsikatsetsükliid (NRSC)

Tabel IV-1. NRSC katsetsükliid NRE-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Käitamise kiirus	Eesmärk	Alamkate- gooria	NRSC
NRE	muutuv kiirus	Muutuva kiirusega mootor võrdlusvõimsusega alla 19 kW	NRE-v-1 NRE-v-2	G2 või C1
		Muutuva kiirusega mootor võrdlusvõimsusega vähemalt 19 kW, kuid mitte üle 560 kW	NRE-v-3 NRE-v-4 NRE-v-5 NRE-v-6	C1
		Muutuva kiirusega mootor võrdlusvõimsusega üle 560 kW	NRE-v-7	C1
	püsikiirus	Püsikiirusega mootor	NRE-c-1 NRE-c-2 NRE-c-3 NRE-c-4 NRE-c-5 NRE-c-6 NRE-c-7	D2

Tabel IV-2. NRSC katsetsükliid NRG-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Käitamise kiirus	Eesmärk	Alamkate- gooria	NRSC
NRG	muutuv kiirus	Muutuva kiirusega mootor generaatorseadmele	NRG-v-1	C1
	püsikiirus	Püsikiirusega mootor generaatorseadmele	NRG-c-1	D2

Tabel IV-3. NRSC katsetsükliid NRSh-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Käitamise kiirus	Eesmärk	Alamkate- gooria	NRSC
NRSh	muutuv või püsikiirus	Käsitseadmetes kasutamiseks ette nähtud mootorid võrdlusvõimsusega kuni 19 kW	NRSh-v-1a NRSh-v-1b	G3

Tabel IV-4. NRSC katsetsükliid NRS-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Käitamise kiirus	Eesmärk	Alamkate- gooria	NRSC
NRS	muutuv kiirus < 3 600 p/min	Muutuva kiirusega mootor võrdlusvõimsusega kuni 19 kW, ette nähtud töötamiseks < 3 600 p/min	NRS-vi-1a NRS-vi-1b	G1

Kategooria	Käitamise kiirus	Eesmärk	Alamkate- gooria	NRSC
	muutuv kiirus ≥ 3 600 p/min, või püsikiirus	Muutuva kiirusega mootor võrdlusvõimsusega kuni 19 kW, ette nähtud töötamiseks ≥ 3 600 p/min; püsikiirusega mootor võrdlusvõimsusega kuni 19 kW	NRS-vr-1a NRS-vr-1b	G2
	muutuv või püsikiirus	Mootor, mille võrdlusvõimsus on vahemikus 19–30 kW ja mille kogutöömaht on alla 1 liitri	NRS-v-2a	G2
		Mootor võrdlusvõimsusega üle 19 kW, mis ei ole mootor, mille võrdlusvõimsus on vahemikus 19 kW kuni 30 kW ja kogutöömaht väiksem kui 1 liiter	NRS-v-2b NRS-v-3	C2

Tabel IV-5. NRSC katsetsüklid IWP-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Käitamise kiirus	Eesmärk	Alamkate- gooria	NRSC
IWP	muutuv kiirus	Käiturina kasutamiseks ette nähtud muutuva kiirusega mootor, mis töötab püsisammuga propelleri kõveral.	IWP-v-1 IWP-v-2 IWP-v-3 IWP-v-4	E3
	püsikiirus	Käiturina kasutamiseks ette nähtud püsikiirusega mootor, mis töötab reguleeritava sammuga või elektriliselt haagitava propelleriga	IWP-c-1 IWP-c-2 IWP-c-3 IWP-c-4	E2

Tabel IV-6. NRSC katsetsüklid IWA-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Käitamise kiirus	Eesmärk	Alamkate- gooria	NRSC
IWA	muutuv kiirus	Muutuva kiirusega mootor, mis on ette nähtud siseveelaevades abimootorina kasutamiseks	IWA-v-1 IWA-v-2 IWA-v-3 IWA-v-4	C1
	püsikiirus	Püsikiirusega mootor, mis on ette nähtud siseveelaevades abimootorina kasutamiseks	IWA-c-1 IWA-c-2 IWA-c-3 IWA-c-4	D2

Tabel IV-7. NRSC katsetsüklid RLL-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Käitamise kiirus	Eesmärk	Alamkate- gooria	NRSC
RLL	muutuv kiirus	Muutuva kiirusega mootor vedurite käitamiseks	RLL-v-1	F
	püsikiirus	Püsikiirusega mootor vedurite käitamiseks	RLL-c-1	D2

Tabel IV-8. NRSC katsetsüklid RLR-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Käitamise kiirus	Eesmärk	Alamkate- gooria	NRSC
RLR	muutuv kiirus	Muutuva kiirusega mootor mootorvagunite käitamiseks	RLR-v-1	C1
	püsikiirus	Püsikiirusega mootor mootorvagunite käitamiseks	RLR-c-1	D2

Tabel IV-9. NRSC katsetsüklid SMB-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Käitamise kiirus	Eesmärk	Alamkate- gooria	NRSC
SMB	muutuv või püsikiirus	Mootorid mootorsaanide käitamiseks	SMB-v-1	H

Tabel IV-10. NRSC katsetsüklid mootorikategooria ATS puhul

Kategooria	Käitamise kiirus	Eesmärk	Alamkate- gooria	NRSC
ATS	muutuv või püsikiirus	Mootorid maastikusõidukite või bagide käitamiseks	ATS-v-1	G1

Maanteevälised siirdekatsüklid

Tabel IV-11. Maanteeväline siirdekatsüklid NRE-kategooria mootorite puhul

Kategooria	Käitamise kiirus	Eesmärk	Alamkate- gooria	
NRE	muutuv kiirus	Muutuva kiirusega mootor võrdlusvõimsusega vähemalt 19 kW, kuid mitte üle 560 kW	NRE-v-3 NRE-v-4 NRE-v-5 NRE-v-6	NRTC

Tabel IV-12. Maanteeväline siirdekatsüklid NRS-kategooria mootorite puhul ⁽¹⁾

Kategooria	Käitamise kiirus	Eesmärk	Alamkate- gooria	
NRS	muutuv või püsikiirus	Mootor võrdlusvõimsusega üle 19 kW, mis ei ole mootor, mille võrdlusvõimsus on vahemikus 19 kW kuni 30 kW ja kogutöö- maht alla 1 liitri	NRS-v-2b NRS-v-3	LSI- NRTC

⁽¹⁾ Kohaldatakse ainult mootorite suhtes maksimaalse katsekiirusega $\leq 3\,400$ p/min.

V LISA

Artikli 25 lõikes 1 osutatud heite püsimsaeg

Tabel V-1. NRE-kategooria mootorite heite püsimsaeg

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	EDP (tundides)
NRE	surve-süüde	muutuv kiirus	$0 < P < 8$	NRE-v-1	3 000
	surve-süüde		$8 \leq P < 19$	NRE-v-2	
	surve-süüde		$19 \leq P < 37$	NRE-v-3	5 000
	surve-süüde		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4	8 000
	kõik		$56 \leq P < 130$	NRE-v-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6	
			$P > 560$	NRE-v-7	
	surve-süüde	püsikiirus	$0 < P < 8$	NRE-c-1	3 000
	surve-süüde		$8 \leq P < 19$	NRE-c-2	
	surve-süüde		$19 \leq P < 37$	NRE-c-3	
	surve-süüde		$37 \leq P < 56$	NRE-c-4	8 000
	kõik		$56 \leq P < 130$	NRE-c-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-c-6	
			$P > 560$	NRE-c-7	

Tabel V-2. NRG-kategooria mootorite heite püsimsaeg

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	EDP (tundides)
NRG	kõik	püsikiirus	$P > 560$	NRG-v-1	8 000
		muutuv kiirus		NRG-c-1	

Tabel V-3. NRSh-kategooria mootorite heite püsimsaeg

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Mootori töömaht (cm ³)	Alamkategooria	EDP (tundides)
NRSh	sädesüüde	muutuv või püsikiirus	$0 < P < 19$	$SV < 50$	NRSh-v-1a	50/125/300 (1)
				$SV \geq 50$	NRSh-v-1b	

(1) Heite püsimsaja tunnid vastavad käesoleva määruse kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides määratletud heite püsimsaja kategooriatele Kat 1 / Kat 2 / Kat 3.

Tabel V-4. NRS-kategooria mootorite heite püsimsaeg

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Mootori töömaht (cm ³)	Alamkategooria	EDP (tundides)
NRS	sadesüüte	muutuv kiirus $\geq 3\ 600$ p/min, või püsikiirus	$0 < P < 19$	$80 \leq SV < 225$	NRS-vr-1a	125/250/500 ⁽¹⁾
		NRS-vi-1a				
		muutuv kiirus $\geq 3\ 600$ p/min, või püsikiirus		$SV \geq 225$	NRS-vr-1b	250/500/1 000 ⁽¹⁾
		muutuv kiirus $< 3\ 600$ p/min			NRS-vi-1b	
		muutuv või püsikiirus	$19 \leq P < 30$	$SV \leq 1\ 000$	NRS-v-2a	1 000
				$SV > 1\ 000$	NRS-v-2b	5 000
			$30 \leq P < 56$	ükskõik milline	NRS-v-3	5 000

⁽¹⁾ Heite püsimsaja tunnid vastavad käesoleva määruse kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides määratletud heite püsimsaja kategooriatele Kat 1 / Kat 2 / Kat 3.

Tabel V-5. IWP-kategooria mootorite heite püsimsaeg

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	EDP (tundides)
IWP	kõik	muutuv kiirus	$19 \leq P < 75$	IWP-v-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWP-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-v-3	
			$P \geq 300$	IWP-v-4	
		püsikiirus	$19 \leq P < 75$	IWP-c-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWP-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-c-3	
			$P \geq 300$	IWP-c-4	

Tabel V-6. IWA-kategooria mootorite heite püsimsaeg

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	EDP (tundides)
IWA	kõik	muutuv kiirus	$19 \leq P < 75$	IWA-v-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWA-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-v-3	
			$P \geq 300$	IWA-v-4	

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	EDP (tundides)
		püsikiirus	$19 \leq P < 75$	IWA-c-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWA-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-c-3	
			$P \geq 300$	IWA-c-4	

Tabel V-7. RLL-kategooria mootorite heite püsimsaeg

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	EDP (tundides)
RLL	kõik	muutuv kiirus	$P > 0$	RLL-v-1	10 000
		püsikiirus	$P > 0$	RLL-c-1	

Tabel V-8. RLR-kategooria mootorite heite püsimsaeg

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	EDP (tundides)
RLR	kõik	muutuv kiirus	$P > 0$	RLR-v-1	10 000
		püsikiirus	$P > 0$	RLR-c-1	

Tabel V-9. SMB-kategooria mootorite heite püsimsaeg

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	EDP (tundides)
SMB	sädesüide	muutuv või püsikiirus	$P > 0$	SMB-v-1	400 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Alternatiivina on lubatud heite püsimsaeg 8 000 km.

Tabel V-10. ATS-kategooria mootorite heite püsimsaeg

Kategooria	Süüte tüüp	Käitamise kiirus	Võimsusvahemik (kW)	Alamkategooria	EDP (tundides)
ATS	sädesüide	muutuv või püsikiirus	$P > 0$	ATS-v-1	500/1 000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Heite püsimsaja tunnid vastavad järgmistele mootori kogutöömahtudele: $< 100 \text{ cm}^3 / \geq 100 \text{ cm}^3$.

VI LISA

Artikli 34 lõikes 5 osutatud eriotstarbega mootorite heite piirnormid

Tabel VI-1. Eriotstarbega mootorite heite piirnormid NRE-kategooria puhul

Piirnormide etapp	Mootori alamkategooria	Võimsusvahemik	Süüte tüüp	Süsinikmonooksiid (CO)	Kõik süsivesinikud (HC)	Lämmastikoksiidid (NO _x)	Tahkete osakeste mass	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	NRE-v-1 NRE-c-1	0 < P < 8	survesüüde	8	7,5		0,4	6,0
SPE	NRE-v-2 NRE-c-2	8 ≤ P < 19	survesüüde	6,6	7,5		0,4	6,0
SPE	NRE-v-3 NRE-c-3	19 ≤ P < 37	survesüüde	5,5	7,5		0,6	6,0
SPE	NRE-v-4 NRE-c-4	37 ≤ P < 56	survesüüde	5,0	4,7		0,4	6,0
SPE	NRE-v-5 NRE-c-5	56 ≤ P < 130	kõik	5,0	4,0		0,3	6,0
SPE	NRE-v-6 NRE-c-6	130 ≤ P ≤ 560	kõik	3,5	4,0		0,2	6,0
SPE	NRE-v-7 NRE-c-7	P > 560	kõik	3,5	6,4		0,2	6,0

Tabel VI-2. Eriotstarbega mootorite heite piirnormid mootorikategooria NRG puhul

Piirnormide etapp	Mootori alamkategooria	Võimsusvahemik	Süüte tüüp	Süsinikmonooksiid (CO)	Süsivesinikud (HC)	Lämmastikoksiidid (NO _x)	Tahkete osakeste mass	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	NRG-c-1	P > 560	kõik	3,5	6,4		0,2	6,0
	NRG-v-1							

Tabel VI-3. Eriotstarbega mootorite heite piirnormid RLL-kategooria puhul

Piirnormide etapp	Mootori alamkategooria	Võimsusvahemik	Süüte tüüp	Süsinikmonooksiid (CO)	Kõik süsivesinikud (HC)	Lämmastikoksiidid (NO _x)	Tahkete osakeste mass	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	P ≤ 560	kõik	3,5	(HC + NO _x ≤ 4,0)		0,2	6,0
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	P > 560	kõik	3,5	0,5	6,0	0,2	6,0
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	P > 2 000 kW ja SV c ⁽¹⁾ > 5 liitrit	kõik	3,5	0,4	7,4	0,2	6,0

⁽¹⁾ Mootori töömaht silindri kohta.

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2016/1629,

14. september 2016,

millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded, muudetakse direktiivi 2009/100/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2006/87/EÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut ja eriti selle artikli 91 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2006/87/EÜ ⁽⁴⁾ on kehtestatud siseveelaevade tehniliste tunnistuste väljastamise ühtlustatud tingimused kõigil liidu siseveeteedel sõitvatele siseveelaevadele.
- (2) Reini jõel sõitvatele laevadele on tehnilised nõuded kehtestanud Reini laevaliikluse keskkomisjon.
- (3) Direktiivi 2006/87/EÜ lisades sätestatud tehnilistesse nõuetesse on inkorporeeritud enamik Reini laevakontrolli eeskirjades (Reini laevaliikluse keskkomisjoni poolt 2004. aastal heakskiidetud versioonis) sisalduvaid sätteid. Reini laevaliikluse muudetud konventsiooni artikli 22 kohaste siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste väljastamise tingimused ja tehnilised nõuded vaadatakse korrapäraselt läbi ning need on tunnistatud tehnoloogia praegusele arengule vastavaks.
- (4) Võttes arvesse otsuste tegemise menetluste erinevaid õigusraamistikke ja ajakava, on keeruline säilitada direktiivi 2006/87/EÜ kohaselt väljastatud liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste ning Reini laevaliikluse muudetud konventsiooni artikli 22 kohaselt väljastatud siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste samaväärsust. Sellest tulenevalt ei saavutata piisavat õiguskindlust ja sellel on laevaliikluse ohutusele negatiivne mõju.
- (5) Selleks et saavutada ühtlus liidu tasandil ning vältida konkurentsi moonutamist ja ohutustasemete erinevust, tuleks kõigil liidu siseveeteedel kohaldada ühesuguseid tehnilisi nõudeid ja neid tuleks korrapäraselt ajakohastada.

⁽¹⁾ ELT C 177, 11.6.2014, lk 58.

⁽²⁾ ELT C 126, 26.4.2014, lk 48.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 16. juuni 2016. aasta esimese lugemise seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 14. septembri 2016. aasta seisukoht.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/87/EÜ, millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 82/714/EMÜ (ELT L 389, 30.12.2006, lk 1).

- (6) Kuna Reini laevaliikluse keskkomisjonil on siseveelaevade tehniliste nõuete väljatöötamisel ja ajakohastamisel kogunenud märkimisväärsed eksperditeadmised, tuleks neid teadmisi liidu siseveeteede huvides täiel määral kasutada. Reini laevaliikluse keskkomisjoni egiidi all tegutsev ja kõigi liikmesriikide ekspertidele avatud siseveeliikluse standardite koostamise Euroopa komitee (CESNI) koostab siseveeliikluse standardid, millele liidul tuleks osutada.
- (7) Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistused, mis tõendavad laevade täielikku vastavust tehnilistele nõuetele, peaksid kehtima kõigil liidu siseveeteedel.
- (8) Tingimused, mille alusel liikmesriigid väljastavad täiendavaid liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusi tegutsemiseks 1. ja 2. tsooni veeteedel (suudmealad) ning samuti 4. tsooni veeteedel, tuleks paremini ühtlustada.
- (9) Ohutuse huvides peaksid nõuded olema ühtlustatud väga suures ulatuses ning selliselt, et need ei muudaks liidu siseveeteede suhtes kehtivaid ohutusnõudeid leebemaks. Liikmesriikidel tuleks siiski lubada kehtestada pärast komisjoniga konsulteerimist erisätteid täiendavate või leevendatud tehniliste nõuete kohta teatavate tsoonide puhul, tingimusel et sellised meetmed piirduvad konkreetsete, III ja IV lisas sätestatud valdkondadega.
- (10) Säilitades samal ajal piisava ohutuse taseme, peaks liikmesriikidel olema võimalus teha erandeid käesoleva direktiivi sätetest teataval juhtudel, mis on seotud laevateedega, mis ei ole ühenduses teiste liikmesriikide siseveeteedega, või teatavate veesõidukitega, mis tegutsevad üksnes riigisisestel veeteedel. Kui sellised erandid hõlmavad kõiki liikmesriigis liiklevaid veesõidukeid, oleks käesolevas direktiivis sätestatud kõikide kohustuste ülevõtmine ja rakendamine asjaomase liikmesriigi jaoks ebaproportsionaalne ja tarbetu kohustus. Liikmesriigid ei saa väljastada liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusi, kui nad ei ole käesoleva direktiivi kohaseid kohustusi üle võtnud.
- (11) Käesolevast direktiivist peaks olema võimalik teha erandeid ja tunnistada samaväärseks konkreetseid veesõidukeid, et kaasata alternatiivseid lähenemisviise, edendada innovatsiooni või ära hoida põhjendamatu kulud, tingimusel et olukorrast sõltuvalt on tagatud kas samaväärne või piisav ohutus. Käesoleva direktiivi rakendamise ühetaoliste tingimuste tagamiseks tuleks komisjonile anda kõnealuste erandite ja samaväärsuse tunnustamise osas rakendamisolulised. Komisjonil peaks olema võimalus viidata kõnealuste erandite ja samaväärsuse tunnustamise puhul CESNI soovitudele. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (12) Haldusliku, tehnilise ja majandusliku tõhususe eesmärgil peaks liikmesriikidel olema võimalus määrata pädevad asutused, kes vastutavad käesolevale direktiivile vastavuse ja selle nõuetekohase kohaldamise eest kooskõlas siseriiklike tavadega.
- (13) Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus tuleks väljastada veesõidukile, mis on enne kasutuselevõtmist läbinud tehnilise ülevaatuse. Tehnilist ülevaatust tuleks kasutada selleks, et kontrollida, kas veesõiduk vastab käesolevas direktiivis sätestatud tehnilistele nõuetele. Liikmesriikide pädevatel asutustel peaks olema õigus igal ajal kontrollida kõnealust vastavust ja seda, kas pardal on olemas kehtiv siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus.
- (14) Teatavas ajavahemikus ning sõltuvalt asjaomase veesõiduki kategooriast on asjakohane määrata igal konkreetsel juhul kindlaks liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse kehtivusaeg.
- (15) Selleks et säilitada siseveeliikluse ohutuse kõrge tase, on teatavates piirides vaja kehtestada üksikasjalikud sätted liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse asendamise, uuendamise, kehtivusaja pikendamise ja uue tunnistuse väljastamise kohta.
- (16) Tagamaks, et käesolevat direktiivi rakendatakse tõhusalt, tuleks siseveeteedel tegutsevaid veesõidukeid käsitlev teave sisestada pädevatele asutustele kasutamiseks Euroopa siseveelaevade andmebaasi. Euroopa siseveelaevade andmebaas peaks eelkõige võimaldama kontrollida menetluses olevate tunnistuste ajalugu ja kõiki asjaomasele veesõidukile juba väljastatud kehtivaid tunnistusi käsitlevat teavet. Komisjon peaks Euroopa siseveelaevade andmebaasi korras hoidma ja kohandama selliselt, et seda saaks täiel määral kasutada käesoleva direktiivi kohaldamiseks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (17) Laevade suhtes, mida käesolev direktiiv ei hõlma, peavad jõusse jääma Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/100/EÜ⁽¹⁾ sätestatud meetmed.
- (18) Et parandada liidu õiguse selgust, tuleks direktiivi 2009/100/EÜ kohaldamisala kohandada, et võtta arvesse selle direktiivi kohaldamisala täienemist seoses käesoleva direktiiviga ning et võtta arvesse rahvusvaheliste lepingutega seotud arenguid. Seetõttu tuleks direktiivi 2009/100/EÜ muuta.
- (19) Nende veesõidukite suhtes, mis on juba kasutusele võetud, kuid millel ei ole liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistust, tuleks kohaldada üleminekukorda, kui neile tehakse esimest tehnilist ülevaatuset käesoleva direktiiviga kehtestatud muudetud tehniliste nõuete alusel.
- (20) Parema õigusloome ja lihtsustamise eesmärgil peaks käesolevas direktiivis olema võimalik viidata rahvusvahelistele standarditele ilma neid liidu õigusraamistikku dubleerimata.
- (21) CESNI loodi kogu Euroopa siseveetranspordi sektoris kohaldatavate tehniliste standardite ühtlustamise lihtsustamiseks. Selleks et tagada siseveeliikluse ohutuse ja tõhususe kõrge tase, säilitada siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste samaväärsus ning võtta arvesse teaduse ja tehnika arengut ning kõnealuse sektori muid suundumusi, tuleks ajakohastada käesoleva direktiivi viidet kohaldatavale Euroopa standardile, milles sätestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded (ES-TRINi standard). Seetõttu peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, millega ajakohastatakse viidet ES-TRINi standardi kõige viimasele versioonile ja määratakse kindlaks selle kohaldamise alguskuupäev.
- (22) Kui see on asjakohase analüüsiga nõuetekohaselt põhjendatud ning kui puuduvad asjakohased ja ajakohastatud rahvusvahelised standardid laevaliikluse ohutuse tagamiseks, või kui CESNI otsustusprotsessi muutmine kahjustaks liidu huve, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse liidu huvide kaitseks käesoleva direktiivi II lisa, sätestades asjakohased tehnilised nõuded.
- (23) Selleks et muuta või täiendada käesoleva direktiivi teatavaid mitteolemuslikke osi, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta veeteede liigitust; täiendavalt täpsustada Euroopa siseveelaevade andmebaasi sisestatavaid andmeid, nimetatud andmebaasile juurdepääsu liike ning juhiseid selle andmebaasi kasutamiseks ja toimimiseks; ajakohastada siseveelaevade minimaalseid tehnilisi nõudeid ning muuta III ja IV lisa, et võtta arvesse teaduse ja tehnika arengut, V lisa, et ajakohastada ja ühtlustada selles sisalduvaid menetlussätteid, VI lisa, et muuta klassifikatsiooniühingute tunnustamise kriteeriume laevaliikluse ohutuse tagamiseks, ning muuta delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisest tulenevalt käesolevas direktiivis mis tahes viiteid II ja V lisale.
- (24) Delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisel on eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes⁽²⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (25) Selleks et kaasata alternatiivseid lähenemisviise, edendada innovatsiooni, ära hoida põhjendamatuid kulusid, sätestada tunnistuste väljastamise tõhus menetlus või võtta arvesse piirkondlikke eriolusid, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused eriotstarbelistele veesõidukitele tehnilistest nõuetest teatavate erandite tegemiseks, klassifikatsiooniühingute tunnustamiseks ja teatavate täiendavate või leevendatud tehniliste nõuete heakskiitmiseks laevade puhul, mis tegutsevad teatavates sellistes tsoonides, mis ei ole ühenduses teise liikmesriigi laevatatavate siseveeteedega. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/100/EÜ siseveelaevade sõidukõlblikkuse tunnistuste vastastikuse tunnustamise kohta (ELT L 259, 2.10.2009, lk 8).

⁽²⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

- (26) Selleks, et tagada siseveeliikluse vallas pädevate rahvusvaheliste organisatsioonide, eriti Reini laevaliikluse keskkomisjoni jaoks asjakohane koordineerimis- ja koostööraamistik ning selliste ühtsete siseveeliikluse suhtes kohaldatavate tehniliste standardite väljatöötamine, millele Euroopa Liit ja rahvusvahelised organisatsioonid saaksid osutada, tuleks käesolev direktiiv läbi vaadata, eelkõige sellega kehtestatavate meetmete tõhususe osas ning siseveeliikluse vallas pädevate rahvusvaheliste organisatsioonide koostöömehhanismide osas, et saavutada ühtne tehniliste standardite kogum.
- (27) Taanis, Eestis, Iirimaa, Kreekas, Hispaanias, Küprosel, Lätis, Maltal, Portugalis, Sloveenias ja Soomes ei ole siseveeteid või seal ei toimu märkimisväärset ulatuses siseveeliiklust. Seepärast oleks käesoleva direktiivi ülevõtmine ja rakendamine nende liikmesriikide jaoks ebaproportsionaalne ja tarbetu kohustus.
- (28) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki kehtestada liidu siseveeteedel tegutsevate veesõidukite ohutuse tagamiseks vajalikud tehnilised nõuded ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda kavandatava meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (29) Direktiiv 2006/87/EÜ tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

1. PEATÜKK

KOHALDAMISALA, MÕISTED JA VEETEDE TSOONID

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse:

- a) tehnilised nõuded, mis on vajalikud artiklis 4 osutatud siseveeteedel liiklevate veesõidukite ohutuse tagamiseks, ja
- b) nende siseveeteede liigitus.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse järgmistele veesõidukite suhtes:
 - a) laevad, mille pikkus (L) on vähemalt 20 meetrit;
 - b) laevad, mille pikkuse (L), laiuse (B) ja süvise (T) korrutisena arvatud maht on vähemalt 100 kuupmeetrit;
 - c) kas vedur- ja tõukurlaevad, mis on ettenähtud punktides a ja b osutatud veesõidukite või ujumehhanismide vedamiseks või tõukamiseks või selliste veesõidukite või ujumehhanismide pardas pukseerimiseks;
 - d) reisilaevad;
 - e) ujumehhanismid.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata seoses järgneva:

- a) parvlaevad;
 - b) sõjalaevad;
 - c) merelaevad, sealhulgas mere vedur- ja tõukurlaevad, mis:
 - i) tegutsevad või omavad kodusadamat loodetealal või
 - ii) tegutsevad siseveeteedel ajutiselt
- tingimusel, et neil on vähemalt:

- tunnistus, mis tõendab vastavust 1974. aasta rahvusvahelisele konventsioonile inimeste ohutusest merel (SOLAS), või samaväärne tunnistus või tunnistus, mis tõendab vastavust 1966. aasta rahvusvahelisele laadungimärgi konventsioonile (IOPP), või samaväärne tunnistus ja rahvusvaheline naftareostuse vältimise tunnistus, mis tõendab vastavust 1978. aasta protokolliga muudetud 1973. aasta rahvusvahelisele laevade põhjustatava merereostuse vältimise konventsioonile (MARPOL),
- SOLASi, 1966. aasta rahvusvahelise laadungimärgi konventsiooni või MARPOLi kohaldamisalast välja jäävate merelaevade puhul laevade lipuriikide seaduste alusel nõutavad asjakohased tunnistused või vabapardamärgid,
- esimeses taandes nimetatud konventsioonide kohaldamisalast välja jäävate reisilaevade puhul vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2009/45/EÜ⁽¹⁾ välja antud tunnistus reisilaevade ohutuseeskirjade ja -nõuete kohta või
- esimeses taandes nimetatud konventsioonide kohaldamisalast välja jäävate lõbusõidulaevade puhul lipuriigi tunnistus, mis näitab piisavat ohutuse taset.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „veesõiduk“ – laev või ujuv alus;
- b) „laev“ – sisevee- või merelaev;
- c) „siseveelaev“ – üksnes või peamiselt siseveeteedel liiklemiseks mõeldud laev;
- d) „vedurlaev“ – spetsiaalselt pukseerimiseks ehitatud laev;
- e) „tõukurlaev“ – spetsiaalselt tõugatava koosseisu edasilükkamiseks ehitatud laev;
- f) „reisilaev“ – ühepäevareiside laev või kajutitega laev, mis on ehitatud ja varustatud nii, et see saab vedada rohkem kui 12 reisijat;
- g) „ujuvmehhanism“ – ujuvalus, millel on tööseadmed, nagu kraanad, süvendustehnika, vaiarammid või tõstukid;
- h) „ujuvrajatis“ – mis tahes ujuvalus, mida tavaliselt ei liigutata (näiteks ujumisbassein, dokk, sadamasild või paadikuur);
- i) „ujuv objekt“ – parv või mis tahes muu ehitus, asi või koost, mis on suuteline navigeerima, kuid mis ei ole laev, ujuvmehhanism ega -rajatis.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta direktiiv 2009/45/EÜ reisilaevade ohutuseeskirjade ja -nõuete kohta (ELT L 163, 25.6.2009, lk 1).

- j) „lõbusõidulaev“ – laev, mis pole reisilaev ja mis on mõeldud spordiks või vaba aja veetmiseks;
- k) „kiirlaev“ – liikurlaev, mis suudab saavutada vee suhtes kiiruse üle 40 kilomeetri tunnis;
- l) „mahtveeväljasurve“ – laeva poolt välja tõrjutava vee ruumala kuupmeetrites;
- m) „pikkus (L)“ – laevakere maksimaalne pikkus ilma rooli ja pukspriidita;
- n) „laius (B)“ – laevakere suurim laius meetrites katteplaadistuse välisservast mõõdetuna (arvestamata sõurattaid, kaitsereelinguid jms);
- o) „süvis (T)“ – vertikaalne vahemaa meetrites laevakere kõige madalama punkti (arvestamata kiilu või muid püsivalt kinnitatud objekte) ja suurima süvise veetasandi vahel;
- p) „ühenduses olevad siseveeteed“ – liikmesriigi veeteed, mis on ühendatud teise liikmesriigi siseveetega selliste siseveetede kaudu, millel saavad liikmesriigi või rahvusvaheliste õigusaktide kohaselt liigelda käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad veesõidukid.

Artikkel 4

Siseveetede liigitus

1. Käesoleva direktiivi tähenduses liigitatakse liidu siseveeteed järgmiselt:
 - a) 1., 2., 3. ja 4. tsoon:
 - i) 1. ja 2. tsoon: I lisa 1. peatükis loetletud veeteed;
 - ii) 3. tsoon: I lisa 2. peatükis loetletud veeteed;
 - iii) 4. tsoon: kõik teised siseveeteed, millel saavad liikmesriigi õigusaktide kohaselt liigelda käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad veesõidukid;
 - b) R-tsoon: need punktis a nimetatud veeteed, millele tuleb tunnistused välja anda vastavalt Reini laevaliikluse muudetud konventsiooni artiklile 22, nagu see artikkel on sõnastatud 6. oktoobril 2016.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 32 vastu delegeeritud õigusakte I lisa muutmise kohta, et muuta asjaomase liikmesriigi veeteede liigitust, sealhulgas veeteid lisada või välja jätta. Selliseid muudatusi I lisa võib teha üksnes asjaomase liikmesriigi taotlusel tema territooriumil asuvate veeteede kohta.

2. PEATÜKK

SÕIDUKÕLBLIKKUSE TUNNISTUSED

Artikkel 5

Vastavus tehnilistele ja ohutusnõuetele

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 2 lõikes 1 osutatud veesõidukid, mis tegutsevad artiklis 4 osutatud liidu siseveetel, on ehitatud ja neid hooldatakse vastavalt käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele.
2. Veesõiduki vastavust lõikele 1 kinnitab käesoleva direktiivi kohaselt väljastatud tunnistus.

*Artikkel 6***Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus**

1. Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusi väljastavad liikmesriikide pädevad asutused kooskõlas käesoleva direktiiviga. Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste väljastamisel teevad liikmesriigid kindlaks, et asjaomasele veesõidukile ei ole juba väljastatud kehtivat artiklis 7 osutatud tunnistust.
2. Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus koostatakse II lisas sätestatud näidise kohaselt.
3. Iga liikmesriik koostab nimekirja neist pädevatest asutustest, kes liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusi väljastavad, ning edastab komisjonile kõnealuse nimekirja, sealhulgas teabe muudatuste kohta. Komisjon haldab ajakohastatud pädevate asutuste nimekirja asjakohasel veebilehel.
4. Veesõidukile antakse liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus pärast seda, kui on läbi viidud veesõiduki kasutuselevõtmisele eelnev tehniline ülevaatus, et kontrollida veesõiduki vastavust II ja V lisas osutatud tehnilistele nõuetele.
5. Kui see on asjakohane, kontrollitakse veesõiduki vastavust artikli 23 lõigetes 1 ja 2 osutatud täiendavatele nõuetele käesoleva artikli lõikes 4 ja artiklis 29 sätestatud tehniliste ülevaatuste käigus või tehnilise ülevaatus käigus, mis viiakse läbi veesõiduki omaniku või tema esindaja taotlusel.
6. Kontrolli läbiviimise taotluse menetlemine ning selle koha ja aja kindlaksmääramine kuulub liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusi väljastavate pädevate asutuste pädevusse. Pädev asutus otsustab, millised dokumendid tuleb esitada. Menetlemisel peab olema tagatud kontrolli läbiviimine mõistliku aja jooksul pärast taotluse esitamist.
7. Liikmesriikide pädevad asutused annavad veesõiduki omaniku või tema esindaja taotlusel välja liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse veesõidukile, mille suhtes käesolevat direktiivi ei kohaldata, kui veesõiduk vastab käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele.

*Artikkel 7***Tunnistuse omamise kohustus**

Artiklis 4 osutatud liidu siseveeteedel tegutsevatel veesõidukitel peavad olema järgmised originaaldokumendid:

- a) kui need tegutsevad R-tsooni veeteel, kas
 - Reini laevaliikluse muudetud konventsiooni artikli 22 kohaselt väljastatud tunnistus või
 - liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus, mis tõendab, kui see on kohaldatav, II lisas sisalduvate Reinil (R-tsoonis) liiklevaid veesõidukeid käsitlevate üleminekusätete kohaselt veesõiduki täielikku vastavust käesoleva direktiivi II ja V lisas osutatud tehnilistele nõuetele, mis kooskõlas kohaldatavate õigus- ja menetlusnormidega on loetud samaväärseks Reini laevaliikluse muudetud konventsiooni rakendamisel sätestatud tehniliste nõuetega;
- b) kui need tegutsevad teistel veeteedel, liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus või Reini laevaliikluse muudetud konventsiooni artikli 22 kohaselt väljastatud tunnistus, sealhulgas vajadusel mis tahes täiendav, käesoleva direktiivi artikli 8 kohane liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus.

*Artikkel 8***Täiendavad liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistused**

1. Veesõidukitele, millel on kehtiv liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus või Reini laevaliikluse muudetud konventsiooni artikli 22 kohaselt väljastatud tunnistus, väljastatakse täiendav liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 23.

2. Täiendav liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus koostatakse II lisas sätestatud näidise kohaselt ning selle väljastab pädev asutus asjaomaste veeteede suhtes kehtestatud tingimustele vastavalt.

*Artikkel 9***Ajutised liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistused**

1. Liikmesriikide pädevad asutused võivad väljastada ajutise liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse

- a) veesõidukitele, et sõita pädeva asutuse loal teatavasse kindlasse kohta liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse saamiseks;
- b) veesõidukitele, mille liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus on kaotatud, rikutud või ajutiselt tühistatud nii, nagu on osutatud artiklites 13 ja 15 või II ja V lisas;
- c) veesõidukitele, mis pärast edukalt läbitud kontrolli ootavad liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse kättesaamist;
- d) veesõidukitele, mis ei vasta kõigile liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse saamiseks vajalikele II ja V lisa kohastele tingimustele;
- e) veesõidukitele, mis saadud vigastuste ulatusest tulenevalt ei vasta enam neile väljastatud liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse tingimustele;
- f) ujuvrajaajatele või -alustele, kui erivedude eest vastutavad asutused on nõudnud sellise ajutise tunnistuse omamist liikmesriikide navigatsiooniasutuste kohaldatavate määruste kohaselt liidu siseveelaeva eriveoloa väljastamisel;
- g) veesõidukitele, mis saavad käesoleva direktiivi artiklites 25 ja 26 sätestatu kohaselt kasu II ja V lisast kõrvalekalduvast erandist, kuni asjaomaste rakendusaktide vastuvõtmiseni.

2. Ajutine liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus väljastatakse ainult juhul, kui veesõiduki, ujuvaluse või ujumehhanismi sõidukõlblikkust peetakse piisavalt tagatuks. Ajutine tunnistus koostatakse II lisas sätestatud näidise alusel.

3. Ajutine liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus peab sisaldama pädeva asutuse vajalikuks peetavaid tingimusi ning see kehtib

- a) lõike 1 punktides a, d, e ja f osutatud juhtudel ühe konkreetse sõidu jaoks sobiva ajavahemiku jooksul, mis ei ületa ühte kuud;
- b) lõike 1 punktides b ja c osutatud juhtudel asjakohase aja jooksul;
- c) lõike 1 punktis g osutatud juhul kuus kuud; ajutise liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse kehtivust võib pikendada kuue kuu kaupa kuni asjaomaste rakendusaktide vastuvõtmiseni.

*Artikkel 10***Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste kehtivus**

1. Uutele veesõidukitele väljastatud liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste kehtivusaja määrab pädev asutus ja see ei ületa:

- a) viit aastat reisilaevade ja kiirlaevade puhul;
- b) kümmet aastat kõikide muude veesõidukite puhul.

Kehtivusaeg märgitakse liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusele.

2. Nende veesõidukite puhul, mis on enne tehnilist ülevaatuset juba kasutuses, määrab pädev asutus liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse kehtivusaja iga kord eraldi ülevaatusete tulemuste põhjal. Kehtivusaeg ei ületa siiski lõikes 1 määratud ajavahemikke.

*Artikkel 11***Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste kehtivuse erandkorras pikendamine**

Erandjuhul võib pädev asutus, kes liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse välja andis või seda uuendas, kooskõlas II ja V lisaga selle kehtivust maksimaalselt kuue kuu võrra pikendada ilma tehnilise ülevaatuseta. Pikendamine märgitakse nimetatud tunnistusele.

*Artikkel 12***Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste uuendamine**

1. Kehtivusaja lõppemisel uuendatakse liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistust vastavalt artiklis 6 sätestatud tingimustele pärast tehnilist ülevaatuset, mille eesmärk on kontrollida, kas veesõiduk vastab II ja V lisas osutatud tehnilistele nõuetele. Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistust võib uuendada iga pädev asutus, kellest on komisjonile artikli 6 lõike 3 kohaselt teatatud.

2. Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste uuendamisel kohaldatakse veesõidukite suhtes II lisas sisalduvaid üleminekusätteid ning nimetatud lisas kindlaks määratud tingimusi.

*Artikkel 13***Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste asendamine**

Iga liikmesriik sätestab tingimused, mille alusel saab asendada liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse kehtiva tunnistuse, kui see on kaotatud või rikutud. Nimetatud tingimuste kohaselt peab tunnistuste asendamist taotlev veesõiduk esitama tunnistuse kaotamise korral avalduse tunnistuse kaotamise kohta või kui tunnistus on rikutud, siis rikutud tunnistuse tagastama. Asendustunnistusele märgitakse, et see on duplikaat.

*Artikkel 14***Suuremad ümberehitused või kapitaalremont**

Veesõiduki ehitusliku konstruktsiooni tugevust, veesõiduki navigeerimis- või manööverdamisvõimet või II ja V lisas osutatud tehnilisi nõudeid mõjutavate suuremate ümberehituste või neid mõjutava kapitaalremondi korral peab asjaomane veesõiduk enne järgmist sõitu läbima artiklis 6 sätestatud tehnilise ülevaatuse.

Pärast nimetatud ülevaatus tehakse olemasolevale liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusele parandused, mis peegeldavad veesõiduki muudetud tehnilisi omadusi, või tühistatakse nimetatud sõidukõlblikkuse tunnistus ning väljastatakse uus tunnistus. Kui tunnistus väljastatakse teises liikmesriigis kui selles, kus esialgne tunnistus väljastati või seda uuendati, teavitatakse sellest tunnistuse väljastanud või seda uuendanud pädevat asutust 30 päeva jooksul alates uue tunnistuse väljastamisest.

*Artikkel 15***Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste väljastamisest või uuendamisest keeldumine ning nende tühistamine**

1. Kõik liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse väljastamisest või uuendamisest keeldumise otsused peavad olema põhjendatud. Veesõiduki omanikku või tema esindajat teavitatakse sellest ning asjaomases liikmesriigis kehtivast edasikaebamise korral ja selle tähtaegadest.
2. Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse väljastanud või uuendanud pädev asutus võib tühistada mis tahes kehtiva tunnistuse, kui veesõiduk ei vasta enam oma tunnistuses märgitud tehnilistele nõuetele.

*Artikkel 16***Kolmandate riikide veesõidukite sõidukõlblikkuse tunnistuste tunnustamine**

Kuni sõidukõlblikkuse tunnistuste vastastikuse tunnustamise lepingute jõustumiseni liidu ja kolmandate riikide vahel võivad liikmesriigi pädevad asutused vastava liikmesriigi territooriumil liiklemise eesmärgil tunnustada kolmandate riikide veesõidukite sõidukõlblikkuse tunnistusi.

*Artikkel 17***Tunnistuste register**

Liikmesriigid tagavad, et nende pädevad asutused peavad kõigi artiklite 6, 8, 9 ja 12 kohaselt väljastatud või uuendatud tunnistuste registrit. Kõnealune register sisaldab II lisas sätestatud näidises sisalduvat teavet.

3. PEATÜKK

LAEVADE IDENTIFITSEERIMINE, KONTROLL JA MUUDETUD TEHNILISED NÕUDED

Artikkel 18

Euroopa ühtne laeva identifitseerimisnumber

1. Liikmesriigid tagavad, et igale veesõidukile antakse kooskõlas II ja V lisaga Euroopa ühtne laeva identifitseerimisnumber („identifitseerimisnumber“).
2. Igale veesõidukile antakse ainult üks identifitseerimisnumber, mis jääb samaks kogu veesõiduki tööea jooksul.
3. Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse väljastanud pädev asutus märgib identifitseerimisnumbri sellele tunnistusele.
4. Iga liikmesriik koostab nimekirja neist pädevatest asutustest, kes identifitseerimisnumbreid annavad, ning edastab komisjonile kõnealuse nimekirja, sealhulgas teabe muudatuste kohta. Komisjon haldab ajakohastatud pädevate asutuste nimekirja asjakohasel veebilehel.

Artikkel 19

Euroopa siseveelaevade andmebaas

1. Komisjon hoiab Euroopa siseveelaevade andmebaasi korras, et toetada haldusmeetmeid laevaliikluse ohutuse ja hõlpsuse säilitamiseks ning tagada käesoleva direktiivi kohaldamine.

Liikmesriigid töötlevad mis tahes isikuandmeid kooskõlas isikuandmete kaitset käsitlevate liidu õigusaktidega, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/679 ⁽¹⁾.

Komisjon töötleb mis tahes isikuandmeid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 45/2001 ⁽²⁾.

2. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused sisestavad Euroopa siseveelaevade andmebaasi iga veesõiduki kohta viivitamata
 - a) käesoleva direktiivi kohased veesõidukit identifitseerivad ja kirjeldavad andmed;
 - b) käesoleva direktiivi kohased andmed väljastatud, uuendatud, asendatud või kehtetuks tunnistatud tunnistuste kohta ning tunnistuse väljastanud pädeva asutuse kohta;
 - c) kõigi käesoleva direktiivi kohaste, pädevate asutuste väljastatud tunnistuste digitaalsed koopiad;
 - d) kõik käesoleva direktiivi kohased andmed tagasilükatud või menetluses olevate tunnistuste taotluste kohta ja
 - e) kõik punktides a–d osutatud andmete muudatused.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 95/46/EÜ (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

3. Lõikes 2 osutatud andmeid võivad töödelda liikmesriikide pädevad asutused, Reini laevaliikluse muudetud konventsiooni osalised ning kolmandad riigid, kellele on usaldatud ülesanded, mis on seotud käesoleva direktiivi ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/44/EÜ⁽¹⁾ kohaldamisega, järgmistel eesmärkidel:

- a) käesoleva direktiivi ja direktiivi 2005/44/EÜ kohaldamine;
- b) veeliikluse ja veeteede infrastruktuuri haldamise tagamine;
- c) laevaliikluse ohutuse säilitamine või tagamine;
- d) statistiliste andmete kogumine.

4. Liikmesriigi pädev asutus võib edastada isikuandmeid kolmandale riigile või rahvusvahelisele organisatsioonile iga juhtumit eraldi kaaludes tingimusel, et määruse (EL) 2016/679, eelkõige selle V peatükis esitatud nõuded on täidetud. Liikmesriigid tagavad, et selline edastamine on vajalik käesoleva artikli lõikes 3 osutatud eesmärkide täitmiseks. Liikmesriigid tagavad, et kolmas riik või rahvusvaheline organisatsioon ei edasta kõnealuseid andmeid teistele kolmandatele riikidele või rahvusvahelistele organisatsioonidele, välja arvatud juhul, kui asjaomase riigi pädev asutus annab talle selgesõnalise kirjaliku nõusoleku ja ta vastab asjaomase riigi pädeva asutuse kehtestatud tingimustele.

5. Komisjon võib edastada iga üksikjuhtumit eraldi kaaludes isikuandmeid või anda kolmanda riigi ametiasutusele või rahvusvahelisele organisatsioonile juurdepääsu Euroopa siseveelaevade andmebaasile, kui selline edastamine või juurdepääs on vajalik käesoleva artikli lõikes 3 osutatud eesmärkide täitmiseks ning tingimusel, et täidetakse määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 9 nõudeid. Komisjon tagab, et selline edastamine või juurdepääsu andmine on vajalik käesoleva artikli lõikes 3 osutatud eesmärkide täitmiseks. Komisjon tagab, et kolmas riik või rahvusvaheline organisatsioon ei edasta kõnealuseid andmeid teistele kolmandatele riikidele või rahvusvahelistele organisatsioonidele, välja arvatud juhul, kui komisjon annab talle selgesõnalise kirjaliku nõusoleku ja ta vastab komisjoni kehtestatud tingimustele.

6. Pädev asutus tagab, et pärast veesõiduki mahakandmist kustutatakse selle veesõidukiga seotud teave lõikes 1 osutatud andmebaasist.

7. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 32 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada järgmist:

- a) liikmesriikide poolt andmebaasi sisestatavad andmed;
- b) lubatud juurdepääsu liigid, võttes arvesse andmete saajate kategooriaid ja selliste andmete töötlemiseks käesoleva artikli lõikes 3 osutatud eesmärke;
- c) juhendid andmebaasi kasutamise ja toimimise kohta, eelkõige seoses andmeturbemeetmete, andmete kodeerimise ja töötlemise ning andmebaasi ja artiklis 17 osutatud registreerimise omavahelise ühendamisega.

Artikkel 20

Tehniliste ülevaatuste läbiviimine

1. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 3 osutatud pädevad asutused viivad läbi käesolevas direktiivis osutatud esialgse, perioodilise, eri- või vabatahtliku kontrolli.

2. Kõnealused pädevad asutused võivad täielikult või osaliselt loobuda veesõiduki tehnilisest ülevaatuse läbiviimisest, kui artikli 21 kohaselt tunnustatud klassifikatsiooniühingu välja antud kehtivast kinnitusest nähtub, et laev vastab täielikult või osaliselt II ja V lisas osutatud tehnilistele nõuetele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/44/EÜ ühtlustatud jäteabeteenuste kohta ühenduse siseveeteedel (ELT L 255, 30.9.2005, lk 152).

3. Iga liikmesriik koostab selliste oma pädevate asutuste nimekirja, kes vastutavad tehniliste ülevaatuste läbiviimise eest, ning edastab komisjonile kõnealuse nimekirja, sealhulgas teabe muudatuste kohta. Komisjon haldab ajakohastatud pädevate asutuste ja kontrollorganite nimekirja asjakohasel veebilehel.
4. Iga liikmesriik järgib II ja V lisas sätestatud erinõudeid kontrollorganite ja kontrolli läbiviimise taotluse suhtes.

Artikkel 21

Klassifikatsiooniühingute tunnustamine

1. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, et tunnustada VI lisas loetletud kriteeriumidele vastavaid klassifikatsiooniühinguid või tunnustus tühistada, käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 sätestatud korra kohaselt. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 33 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.
2. Tunnustamise taotluse esitab komisjonile see liikmesriik, kus on klassifikatsiooniühingu peakorter või harukontor, millel on luba välja anda tunnistusi, et veesõiduk vastab käesoleva direktiivi kohaselt selle II ja V lisas osutatud nõuetele. Kõnealuse taotlusega koos esitatakse kogu teave ja dokumentatsioon, mis on vajalik tunnustamise kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks.
3. Iga liikmesriik võib esitada komisjonile taotluse tunnustus tühistada, kui ta arvab, et klassifikatsiooniühing ei vasta enam VI lisas sätestatud kriteeriumidele. Tühistamise taotlusega koos esitatakse dokumentaalsed tõendid.
4. Klassifikatsiooniühingud, kes on 6. oktoobriks 2016 direktiivi 2006/87/EÜ kohaselt tunnustuse saanud, säilitavad vastava tunnustuse.
5. Komisjon avaldab asjakohasel veebisaidil käesoleva artikli kohaselt tunnustatud klassifikatsiooniühingute nimekirja esimest korda 7. oktoobriks 2017 ja ajakohastab seda pidevalt. Liikmesriigid edastavad komisjonile nende klassifikatsiooniühingute, mille tunnustamist nad on taotlenud, nimede ja aadresside mis tahes muudatused.

Artikkel 22

Nõuetele vastavuse kontroll

1. Liikmesriigid tagavad, et nende pädevad asutused võivad igal ajal kontrollida, kas veesõidukil on artikli 7 kohane kehtiv tunnistus ning kas ta vastab tingimustele, mille alusel kõnealune tunnistus on väljastatud.

Nõuetele mittevastavuse korral võtavad pädevad asutused asjakohaseid meetmeid kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 2–5. Nad võivad samuti nõuda, et veesõiduki omanik või tema esindaja võtaks pädeva asutuse määratud ajavahemiku jooksul kõik vajalikud meetmed olukorra parandamiseks.

Veesõiduki pardal oleva tunnistuse väljastanud pädevat asutust teavitatakse kõnealusest nõuetele mittevastavusest seitsme päeva jooksul pärast kontrolli.

2. Kui veesõidukil ei ole kehtivat tunnistust, võib keelata veesõidukil oma teekonda jätkata.

3. Kui pädevad asutused leiavad sellise kontrolli käigus, et asjaomane veesõiduk kujutab endast ilmset ohtu selle pardal olevatele inimestele, keskkonnale või laevaliiklusele, võivad nad keelata veesõidukil teekonda jätkata, kuni on võetud olukorra parandamiseks vajalikud meetmed.

Pädevad asutused võivad samuti teha ettekirjutusi proportsionaalsete meetmete kohta, mis võimaldaksid veesõidukil, kui see on asjakohane, pärast veetoimingute lõpetamist ohutult edasi liikuda kohta, kus seda kontrollitakse või remonditakse.

4. Liikmesriik, kes on keelanud veesõidukil teekonda jätkata või on teatanud veesõiduki omanikule või tema esindajale oma kavatsusest seda takistada, kui leitud vigu ei kõrvaldata, teatab tehtud otsusest seitsme päeva jooksul alates selle tegemisest või otsuse tegemise kavatsusest sellele veesõidukile tunnistuse väljastanud või seda viimati uuendanud liikmesriigi pädevale asutusele.

5. Käesoleva direktiivi kohaldamisel tehtud veesõiduki liikumise peatamise otsuses peavad olema esitatud selle tegemise üksikasjalikud põhjendused. Sellest tuleb viivitamata teatada asjaomasele osapoolle, keda tuleb samal ajal teavitada asjaomasel liikmesriigis kehtivate õigusaktide kohasest edasikaebamise korrast ning selle tähtaegadest.

Artikkel 23

Muudetud tehnilised nõuded teatavatele tsoonidele

1. Liikmesriigid võivad vajaduse korral Reini laevaliikluse muudetud konventsiooni nõuete alusel kehtestada oma territooriumi 1. ja 2. tsoonis tegutsevatele veesõidukitele lisaks II ja V lisas osutatud tehnilistele nõuetele täiendavaid nõudeid. Selliseid täiendavaid nõudeid kohaldatakse üksnes III lisas loetletu suhtes.

2. Iga liikmesriik võib 3. tsooni mitte ühenduses olevatel siseveeteedel tegutsevate reisilaevade osas säilitada lisaks II ja V lisas osutatud nõuetele kehtivad täiendavad tehnilised nõuded. Täiendavaid nõudeid kohaldatakse üksnes III lisas loetletu suhtes.

3. Kui II lisas osutatud üleminekusätete kohaldamise tulemuseks oleks liikmesriigi kehtivate ohutusnõuete leevenemine, võib liikmesriik nimetatud üleminekusätete kohaldamisest loobuda reisilaevade puhul, mis tegutsevad mitte ühenduses olevatel siseveeteedel. Nimetatud asjaoludel võib asjaomane liikmesriik nõuda, et alates 30. detsembrist 2008 vastaksid sellised reisilaevad, mis tegutsevad tema mitte ühenduses olevatel siseveeteedel, täielikult II ja V lisas osutatud tehnilistele nõuetele.

4. Liikmesriigid võivad lubada II ja V lisas osutatud tehniliste nõuete osalist kohaldamist või kohaldada leevendatud nõudeid veesõidukite suhtes, mis tegutsevad asjaomase liikmesriigi territooriumil ainult 3. ja 4. tsooni veeteedel. Leevendatud tehnilisi nõudeid kohaldatakse või nõudeid kohaldatakse osaliselt üksnes IV lisas loetletu suhtes.

5. Lõigete 1, 2, 3 või 4 kohaldamisel teavitab liikmesriik komisjoni vähemalt kuus kuud enne kavandatavat kohaldamise alguskuupäeva. Komisjon teavitab vastavalt teisi liikmesriike.

Käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud juhtudel kiidab komisjon täiendavad tehnilised nõuded heaks rakendusaktidega. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 33 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

6. Vastavus lõigete 1, 2, 3 ja 4 kohastele muudetud tehnilistele nõuetele märgitakse liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusele või täiendavale liidu sõidukõlblikkuse tunnistusele.

*Artikkel 24***Teatavate veesõidukite kategooriate suhtes kohaldatavad erandid**

1. Säilitades samal ajal piisava ohutuse taseme, võivad liikmesriigid lubada erandeid käesoleva direktiivi täielikust või osalisest kohaldamisest
 - a) mitte ühenduses olevatel siseveeteedel tegutsevate veesõidukite suhtes;
 - b) veesõidukite suhtes, mille kandevõime on kuni 350 tonni või mis ei ole kavandatud kaubaveoks ja mille mahtveeväljasurve on väiksem kui 100 kuupmeetrit, mille kiil pandi maha enne 1. jaanuari 1950 ning mis tegutsevad ainult vastava liikmesriigi territooriumil.
2. Ilma, et see piiraks Reini laevaliikluse muudetud konventsiooni kohaldamist, võivad liikmesriigid oma territooriumil tegutsemise osas teha veesõidukite suhtes erandeid käesoleva direktiivi kohaldamisest geograafiliselt piiratud aladel või sadamapiirkondades tehtavate reiside puhul. Need erandid ja reisid või piirkonnad, mille suhtes need kehtivad, märgitakse veesõiduki tunnistusele.
3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõigete 1 ja 2 kohaselt lubatud eranditest. Komisjon teavitab vastavalt teisi liikmesriike.

*Artikkel 25***Uue tehnoloogia kasutamine ja konkreetsete veesõidukite suhtes kohaldatavad erandid**

1. Innovatsiooni ja uue tehnoloogia kasutamise edendamiseks siseveelaevanduses on komisjonil õigus võtta vastu rakendusakte erandite võimaldamiseks või tehniliste nõuete samaväärseks tunnistamiseks konkreetsete veesõidukite puhul seoses järgmisega:
 - a) sellise liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse väljaandmine, millega tunnustatakse muude materjalide, paigaldiste või seadmeüksuste kasutamine veesõidukil või nende olemasolu pardal või muu paigutuse või muude konstruktsiooniaspektide kasutamine, kui on osutatud II ja V lisa, tingimusel, et tagatud on samaväärne ohutuse tase;
 - b) piiratud ajavahemikuks katseliselt sellise liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse väljastamine, mis sisaldab uusi, II ja V lisa tehnilistest nõuetest erinevaid tehnilisi nõudeid, tingimusel, et tagatud on samaväärne ohutuse tase.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 33 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

2. Liikmesriigi pädev asutus märgib kõik lõikes 1 osutatud kohaldatavad erandid samaväärsuse tunnustamise liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusele.

*Artikkel 26***Raskused**

1. Pärast II lisa sätestatud tehniliste nõuete üleminekusätete kehtivuse lõppemist võib komisjon võtta vastu rakendusakte, et võimaldada erandeid nimetatud lisa sätestatud tehnilistest nõuetest, mille suhtes kohaldati kõnealuseid üleminekusähte, kui kõnealuseid nõudeid on tehniliselt raske rakendada või kui nende rakendamine võib kaasa tuua ebaproportsionaalseid kulusid.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 33 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

- Liikmesriigi pädev asutus märgib lõikes 1 osutatud erandid liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusele.

Artikkel 27

Tüübikinnitusega seadmete register

Komisjon avaldab asjakohasel veebilehel II ja V lisa kohaselt tüübikinnituse saanud seadmete registri.

4. PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 28

Dokumentide kasutamist käsitlevad üleminekusätted

Käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad dokumendid, mille liikmesriikide pädevad asutused on välja andnud direktiivi 2006/87/EÜ kohaselt enne 6. oktoobrit 2016, kehtivad kuni oma kehtivustähtaja lõpuni.

Artikkel 29

Direktiivi 82/714/EMÜ kohaldamisalast välja jäetud veesõidukid

- Veesõidukitele, mis on nõukogu direktiivi 82/714/EMÜ⁽¹⁾ kohaldamisalast välja jäetud, kuid mille suhtes kohaldatakse käesolevat direktiivi kooskõlas käesoleva direktiivi artikli 2 lõikega 1, antakse liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus pärast tehnilist ülevaatuset eesmärgiga kontrollida veesõiduki vastavust käesoleva direktiivi II ja V lisa osutatud tehnilistele nõuetele. Kõnealune tehniline ülevaatus viiakse läbi veesõiduki olemasoleva tunnistuse kehtivusaja lõppemisel, kuid igal juhul hiljemalt 30. detsembril 2018.
- Kui veesõiduk II ja V lisa osutatud tehnilisi nõuetele ei vasta, märgitakse see liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusele. Tingimusel, et pädevad asutused ei loe neid puudujääke endast ilmset ohtu kujutavateks, võib käesoleva artikli lõikes 1 osutatud veesõiduk tegutsemist jätkata kuni veesõiduki komponendid või alad, mis olid nõuetele mittevastavaks tunnistatud, asendatakse või neid muudetakse; seejärel peavad nimetatud komponendid või alad vastama II ja V lisa osutatud tehnilistele nõuetele.
- Olemasolevate osade asendamist identsete osadega või tehnoloogiliselt ja konstruktsiooniliselt samaväärsete osadega korralise paranduse ja hoolduse käigus ei loeta lõike 2 tähenduses asendamiseks või muutmiseks.
- Käesoleva artikli lõike 2 tähenduses loetakse ilmseks ohuks eelkõige olukorda, mis mõjutab selliste nõuete täitmist, mis käsitlevad ehitusliku konstruktsiooni tugevust, veesõiduki navigeerimis- või manööverdamisvõimet või eriomadusi, vastavalt II ja V lisa osutatud tehnilistele nõuetele. II ja V lisa osutatud tehniliste nõuete osas lubatud erandeid ei loeta endast ilmset ohtu kujutavaks puudujäägiks.

⁽¹⁾ Nõukogu 4. oktoobri 1982. aasta direktiiv 82/714/EMÜ, millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded (EÜT L 301, 28.10.1982, lk 1).

*Artikkel 30***Direktiivi 2006/87/EÜ kohaseid ajutisi nõudeid käsitlevad üleminekusätted**

Direktiivi 2006/87/EÜ II lisa artikliga 1.06 vastu võetud ajutised nõuded kehtivad kuni oma kehtivusaja lõpuni.

*Artikkel 31***Lisade kohandamine**

1. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 32 vastu delegeeritud õigusakte II lisa kohandamiseks, et ajakohastada põhjendamatu viivitusega viidet ES-TRIN standardi kõige viimasele versioonile ja määrata kindlaks selle kohaldamise kuupäev.
2. Erandina lõikest 1, kui see on asjakohase analüüsiga nõuetekohaselt põhjendatud ning kui puuduvad asjakohased ja ajakohastatud rahvusvahelised standardid laevaliikluse ohutuse tagamiseks, või kui CESNI otsustusprotsessi muutmine kahjustaks liidu huve, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 32 vastu delegeeritud õigusakte II lisa muutmiseks, et sätestada asjakohased tehnilised nõuded.
3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 32 vastu delegeeritud õigusakte III ja IV lisa kohandamiseks teaduse ja tehnika arengule.
4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 32 vastu delegeeritud õigusakte V lisa kohandamiseks, et ajakohastada ja ühtlustada haldusnorme.
5. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 32 vastu delegeeritud õigusakte VI lisa kohandamiseks, et muuta klassifikatsiooniühingute tunnustamise kriteeriume laevaliikluse ohutuse tagamiseks.
6. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 32 vastu delegeeritud õigusakte, et ajakohastada käesolevas direktiivis esitatud viited II ja V lisa teatavatele sätetele, et võtta arvesse kõnealustes lisades tehtud muudatusi.

*Artikkel 32***Delegeeritud volituste rakendamine**

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklites 4, 19 ja 31 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 6. oktoobrist 2016. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituse delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 4, 19 ja 31 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmisotsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon vastavalt 13. aprilli 2016. aasta institutsiooni vahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetele iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artiklite 4, 19 ja 31 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 33

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab nõukogu direktiivi 91/672/EMÜ⁽¹⁾ artikli 7 alusel moodustatud komitee („komitee“). Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

Kui komitee arvamus tuleb saada kirjaliku menetluse teel, siis lõpetatakse see menetlus ilma tulemusteta juhul, kui arvamuse esitamiseks seatud tähtaja jooksul teeb komitee esistuja vastavasisulise otsuse.

Artikkel 34

Läbivaatamine

Komisjon esitab enne 7. oktoobrit 2021 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiiviga kehtestatud meetmete tulemuslikkuse kohta, eelkõige seoses tehniliste nõuete ühtlustamisega ja siseveeliikluse suhtes kohaldatavate tehniliste standardite väljatöötamisega. Aruandes vaadatakse läbi ka siseveeliikluse valdkonna pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega tehtava koostöö mehhanismid. Aruandele lisatakse vajaduse korral seadusandlik ettepanek, et veelgi tõhustada koostööd ja kooskõlastamist standardite väljatöötamisel, millele saab viidata liidu õigusaktides. Komisjon esitab samasuguse aruande pärast kõiki olulisi arenguid siseveetranspordis.

Artikkel 35

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kõnealuste karistuste rakendamine. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/672/EMÜ siseveeteedel kauba- ja reisijateveo siseriiklike laevajuhitunnistuste vastastikuse tunnustamise kohta (EÜT L 373, 31.12.1991, lk 29).

Artikkel 36

Direktiivi 2009/100/EÜ muutmise

Direktiivi 2009/100/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Käesolevat direktiivi kohaldatakse laevade suhtes, mida kasutatakse siseveeteedel kaubaveoks ja mille kandevõime on vähemalt 20 tonni ning

- a) mille pikkus on vähem kui 20 meetrit ja
- b) mille pikkusest (L), laiuusest (B) ja süvisest (T) tulenev maht on väiksem kui 100 kuupmeetrit.

Käesolev direktiiv ei piira Reini laevakontrolli määruste ega ohtlike kaupade rahvusvahelise siseveetranspordi Euroopa kokkuleppe (ADN) kohaldamist.“

2) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid võivad nõuda, et ohtlike kaupu vedavad laevad, nagu see on määratletud ADNis, täidaksid selles kokkuleppes kehtestatud nõudeid. Selle tõendina võivad nad nõuda kõnealusel kokkuleppes sätestatud loa esitamist.“;

b) lõike 5 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Ohtlike kaupade veo eritingimused loetakse täidetuks kõikidel ühenduse veeteedel, kui laev täidab ADN-i nõudeid. Nendele nõuetele vastavuse tõendina võib esitada lõikes 4 osutatud loa.“

Artikkel 37

Ülevõtmine

1. Ilma et see piiraks artikli 40 kohaldamist, jõustavad liikmesriigid käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 7. oktoobriks 2018 ja neid kohaldatakse alates osutatud kuupäevast. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate siseriiklike sätete teksti.

3. Liikmesriik, kelle veeteedel ei tegutse artikli 24 lõigete 1 ja 2 kohaselt lubatud erandite tulemusel veesõidukid, mille suhtes kohaldatakse käesolevat direktiivi, ei pea üle võtma 2. peatükki, artikli 18 lõiget 3 ega artikleid 20 ja 21.

*Artikkel 38***Kehtetuks tunnistamine**

Direktiiv 2006/87/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 7. oktoobrist 2018.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja neid loetakse vastavalt VII lisas esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 39***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 40***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele, välja arvatud Taani, Eesti, Iirimaa, Kreeka, Hispaania, Küpros, Läti, Malta, Portugal, Sloveenia ja Soome.

Strasbourg, 14. september 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
I. KORČOK

—

LISADE NIMEKIRI

I lisa.	Geograafiliselt 1., 2. ja 3. tsooni jaotatud liidu siseveeteede loetelu
II lisa.	1., 2., 3. ja 4. tsooni siseveeteedel veesõidukitele esitatavad tehnilised miinimumnõuded
III lisa.	1., 2. ja mitte ühenduses olevatel 3. tsooni siseveeteedel tegutsevate veesõidukite suhtes kohaldatavate täiendavate tehniliste nõuete valdkonnad
IV lisa.	3. ja 4. tsooni siseveeteedel tegutsevate veesõidukite suhtes kohaldatavate tehniliste nõuete võimaliku leevendamise valdkonnad
V lisa.	Üksikasjalikud menetlussätted
VI lisa.	Klassifikatsiooniühingud
VII lisa.	Vastavustabel

I LISA

GEOGRAAFILISELT 1., 2. JA 3. TSOONI JAOTATUD LIIDU SISEVEETEDE LOETELU

1. PEATÜKK

1. tsoon

Saksamaa

Ems	Endist Greetsieli tuletorni ja Eemshaveni sadama sissepääsu läänepoolset muuli ühendavast joonest avamere suunas kuni põhjalaiuseni 53° 30' ja idapikkuseni 6° 45', s.t veidi avamere pool kuivlastilaevade lihterdamise piirkonnast Alte Emsil ⁽¹⁾
-----	--

(¹) Laevade puhul, mille kodusadam on mujal, tuleb arvesse võtta 8. aprilli 1960. aasta Ems-Dollarti koostöölepingu artiklit 32 (BGBl. 1963 II, lk 602).

Poola

Rugeni saarel olevat Nord Perdi ja Niechorze tuletorni ühendavast joonest lõuna poole jääv Pomorska lahe osa.

Heli tuletorni ja Baltiiski sadama sissepääsupoid ühendavast joonest lõuna poole jääv Gdański lahe osa.

Rootsi

Vänern, piirneb lõunas geograafilise laiusega, mis läbib Bastugrundi paaki

Göta älv ja Rivöfjorden, mis piirnevad idas Älvsborgi sillaga, läänes geograafilise pikkusega, mis läbib Gäveskäri tuletorni, ja lõunas geograafilise laiusega, mis läbib Smörbådani tuletorni

Ühendkuningriik

ŠOTIMAA	
Blue Mulli väin	Gutcheri ja Belmonti vahel
Yelli väin	Tofts Voe ja Ulsta vahel
Sullom Voe	Seespool joont, mis ühendab Glussi saare kirdetippu ja Calback Nessi põhjatippu
Dales Voe	Talvel: seespool joont, mis ühendab Kebister Nessi põhjatippu Breiwicki rannikuga selle lõikumisel meridiaaniga läänepikkusel 1° 10,8'
Dales Voe	Suvel: nagu Lerwick
Lerwick	Talvel: piirkonnas, mis piirneb põhjas Scottle Holmi ja Bressayl oleva Scarfi Taingi vahelise joonega ning lõunas Twageos Pointi tuletorni ja Bressayl oleva Whalpa Taingi vahelise joonega
Lerwick	Suvel: piirkonnas, mis piirneb põhjas Brim Nessi ja Inner Score'i kirdenurga vahelise joonega ning lõunas Ness of Soundi lõunatipu ja Kirkabisternessi vahelise joonega

Kirkwall	Kirkwalli ja Rousay vahel, kuid mitte ida pool Point of Graandi (Egilsay) ja Galt Nessi (Shapinsay) vahelisest joonest või Head of Worki (Mainland) Helliar Holmi tuletorni kaudu Shapinsay rannaga ühendavast joonest; mitte loode pool Eynhallow' saare kaguti-pust, mitte avamere pool joonest, mis ühendab Rousay ranna punkti, mille koordinaadid on 59° 10,5' põhjalaiust ja 002° 57,1' läänepikkust, Egilsay ranna punktiga, mille koordi-naadid on 59° 10' põhjalaiust ja 002° 56,4' läänepikkust
Stromness	Kuni Scapani, aga mitte väljaspool Scapa Flow'd
Scapa Flow	Piirkonnas, mis piirneb joontega, mis ühendavad Hoy saarel olevat Point of Clettsi Thomson's Hilli triangulatsioonipunktiga Fara saarel ja sealt edasi Gibraltari muuliga Flotta saarel; Flotta saare St Vincenti muuli Flotta lahe läänepoolseima punktiga; Flotta lahe idapoolseimat punkti Needle Pointiga Lõuna-Ronaldsay saarel ja Ness on Mainlandi Point of Oxani tuletorniga Graemsay saarel ja sealt edasi Bu Pointiga Hoy saarel ning 2 tsooni vetest avamere pool
Balnakieli laht	Eilean Dubhi ja A'Chleiti vahel
Cromarty Firth	Seespool joont, mis ühendab Põhja-Sutorit Nairni lainemurdjaga ning 2. tsooni vetest avamere pool
Inverness	Seespool joont, mis ühendab Põhja-Sutorit Nairni lainemurdjaga ning 2. tsooni vetest avamere pool
Tay jõgi — Dundee	Seespool joont, mis ühendab Broughty lossi ja Tayporti ning 2. tsooni vetest avamere pool
Firth of Forth ja Forthi jõgi	Seespool joont, mis ühendab Kirkcaldyt ja Portobello jõge ning 2. tsooni vetest avamere pool
Solway Firth	Seespool joont, mis ühendab Southernness Pointi ja Sillothit
Loch Ryan	Seespool joont, mis ühendab Finnart's Pointi ja Milleur Pointi ning 2. tsooni vetest ava-mere pool
Clyde	Välispiir: joon, mis ühendab Skipnessi Garroch Headist üks miil lõuna pool oleva punktiga ja sealt edasi Farland Headiga Sisepiir talvel: joon, mis ühendab Clochi tuletorni Dunooni muuliga Sisepiir suvel: joon, mis ühendab Isle of Bute'l olevat Bogany Pointi ja Skelmorlie lossi, ning joon Ardla-mont Pointist Ettricki lahe lõunapoolseima punktini Kyles of Bute's <i>Märkus:</i> eespool nimetatud suvist sisepiiri laiendatakse ajavahemikus 5. juunist 5. septem-brini (mõlemad kuupäevad kaasa arvatud) jooneni, mis ühendab Ayrshire'i rannikust kahe miili kaugusel Skelmorlie lossi juures olevat punkti Tumont Endiga Cumbraes ning jooneni, mis ühendab Portachur Pointi Cumbraes Inner Brigurd Pointiga Ayrshire's

Oban	Piirkonnas, mis piirneb põhjas Dunollie Pointi tuletorni Ard na Chruidhiga ühendava jõe- nega ning lõunas Rudha Seanachi ja Ard na Cuile'i ühendava joonega
Kyle of Lochalsh	Läbi Loch Alshi kuni Loch Duichi otsani
Loch Gairloch	Talvel: puudub Suvel: lõuna pool joont, mis kulgeb Rubha na Moineest itta kuni Eilan Horrisdale'ini ja sealt edasi kuni Rubha nan Eanntagini
PÕHJA-IIRIMAA	
Belfast Lough	Talvel: puudub Suvel: seespool joont, mis ühendab Carrickfergusi ja Bangorit ning 2. tsooni vetest avamere pool
Loch Neagh	Kaugemal kui kaks miili rannast
INGLISMAA IDARANNIK	
Humberi jõgi	Talvel: seespool joont, mis ühendab New Hollandit ja Paulli Suvel: seespool joont, mis ühendab Cleethorpesi muuli ja Patringtoni kirikut ning 2. tsooni vetest avamere pool
WALES JA INGLISMAA LÄÄNERANNIK	
Severni jõgi	Talvel: seespool joont, mis ühendab Blacknore Pointi ja Portskewettis asuvat Caldicot Pilli Suvel: seespool joont, mis ühendab Barry doki muuli Steepholmiga ja sealt edasi Brean Dow- niga ning 2. tsooni vetest avamere pool
Wye jõgi	Talvel: seespool joont, mis ühendab Blacknore Pointi ja Portskewettis asuvat Caldicot Pilli Suvel: seespool joont, mis ühendab Barry doki muuli Steepholmiga ja sealt edasi Brean Dow- niga ning 2. tsooni vetest avamere pool
Newport	Talvel: puudub Suvel: seespool joont, mis ühendab Barry doki muuli Steepholmiga ja sealt edasi Brean Dow- niga ning 2. tsooni vetest avamere pool

Cardiff	<p>Talvel: puudub</p> <p>Suvel: seespool joont, mis ühendab Barry doki muuli Steephholmiga ja sealt edasi Brean Downiga ning 2. tsooni vetest avamere pool</p>
Barry	<p>Talvel: puudub</p> <p>Suvel: seespool joont, mis ühendab Barry doki muuli Steephholmiga ja sealt edasi Brean Downiga ning 2. tsooni vetest avamere pool</p>
Swansea	Seespool joont, mis ühendab lainemurdjate merepoolseid otsi
Menai väin	Menai väinas, piiratuna joontega, mis ühendavad Llanddwyni saare tuletorni Dinas Dinlleuga ning Puffini saare lõunatippu Trwyn DuPointiga ja Llanfairfechani raudteejaamaga ning 2. tsooni vetest avamere pool
Dee jõgi	<p>Talvel: seespool joont, mis ühendab Hilbre Pointi ja Point of Airi</p> <p>Suvel: seespool joont, mis ühendab Formby Pointi ja Point of Airi ning 2. tsooni vetest avamere pool</p>
Mersey jõgi	<p>Talvel: puudub</p> <p>Suvel: seespool joont, mis ühendab Formby Pointi ja Point of Airi ning 2. tsooni vetest avamere pool</p>
Preston ja Southport	Seespool joont, mis ühendab seespool leetseljakuid Southporti ja Blackpooli ning 2 tsooni vetest avamere pool
Fleetwood	<p>Talvel: puudub</p> <p>Suvel: seespool joont, mis ühendab Rossal Pointi ja Humphrey Headi ning 2. tsooni vetest avamere pool</p>
Lune'i jõgi	<p>Talvel: puudub</p> <p>Suvel: seespool joont, mis ühendab Rossal Pointi ja Humphrey Headi ning 2. tsooni vetest avamere pool</p>

Heysham	Talvel: puudub Suvel: seespool joont, mis ühendab Rossal Pointi ja Humphrey Headi
Morecambe	Talvel: puudub Suvel: seespool joont, mis ühendab Rossal Pointi ja Humphrey Headi
Workington	Seespool joont, mis ühendab Southernness Pointi ja Sillothit ning 2. tsooni vetest avamere pool
LÕUNA-INGLISMAA	
Colne-Colchesteri jõgi	Talvel: seespool joont, mis ühendab Colne Pointi ja Whitstable'it Suvel: seespool joont, mis ühendab Clactoni muuli ja Reculversit
Blackwateri jõgi	Talvel: seespool joont, mis ühendab Colne Pointi ja Whitstable'it Suvel: seespool joont, mis ühendab Clactoni muuli ja Reculversit ning 2 tsooni vetest avamere pool
Crouchi ja Roachi jõgi	Talvel: seespool joont, mis ühendab Colne Pointi ja Whitstable'it Suvel: seespool joont, mis ühendab Clactoni muuli ja Reculversit ning 2 tsooni vetest avamere pool
Thamesi jõgi koos lisajõgedega	Talvel: seespool joont, mis ühendab Colne Pointi ja Whitstable'it Suvel: seespool joont, mis ühendab Clactoni muuli ja Reculversit ning 2 tsooni vetest avamere pool
Medway jõgi ja Swale	Talvel: seespool joont, mis ühendab Colne Pointi ja Whitstable'it Suvel: seespool joont, mis ühendab Clactoni muuli ja Reculversit ning 2 tsooni vetest avamere pool
Chichester	Piirkonnas, mis on Isle of Wightist seespool ja mida piiravad jooned, mis on tõmmatud West Witteringi kirikutornist Bembridge Trinity kirikuni ida pool ning Needlesi ja Hurst Pointini lääne pool ning 2. tsooni vetest avamere pool

Langstone'i sadam	Piirkonnas, mis on Isle of Wightist seespool ja mida piiravad jooned, mis on tõmmatud West Witteringi kirikutornist Bembridge Trinity kirikuni ida pool ning Needlesi ja Hurst Pointini lääne pool ning 2. tsooni vetest avamere pool
Portsmouth	Piirkonnas, mis on Isle of Wightist seespool ja mida piiravad jooned, mis on tõmmatud West Witteringi kirikutornist Bembridge Trinity kirikuni ida pool ning Needlesi ja Hurst Pointini lääne pool ning 2. tsooni vetest avamere pool
Bembridge, Isle of Wight	Piirkonnas, mis on Isle of Wightist seespool ja mida piiravad jooned, mis on tõmmatud West Witteringi kirikutornist Bembridge Trinity kirikuni ida pool ning Needlesi ja Hurst Pointini lääne pool ning 2. tsooni vetest avamere pool
Cowes, Isle of Wight	Piirkonnas, mis on Isle of Wightist seespool ja mida piiravad jooned, mis on tõmmatud West Witteringi kirikutornist Bembridge Trinity kirikuni ida pool ning Needlesi ja Hurst Pointini lääne pool ning 2. tsooni vetest avamere pool
Southampton	Piirkonnas, mis on Isle of Wightist seespool ja mida piiravad jooned, mis on tõmmatud West Witteringi kirikutornist Bembridge Trinity kirikuni ida pool ning Needlesi ja Hurst Pointini lääne pool ning 2. tsooni vetest avamere pool
Beaulieu jõgi	Piirkonnas, mis on Isle of Wightist seespool ja mida piiravad jooned, mis on tõmmatud West Witteringi kirikutornist Bembridge Trinity kirikuni ida pool ning Needlesi ja Hurst Pointini lääne pool ning 2. tsooni vetest avamere pool
Keyhaveni järv	Piirkonnas, mis on Isle of Wightist seespool ja mida piiravad jooned, mis on tõmmatud West Witteringi kirikutornist Bembridge Trinity kirikuni ida pool ning Needlesi ja Hurst Pointini lääne pool ning 2. tsooni vetest avamere pool
Weymouth	Portlandi sadamas ning Wey jõe ja Portlandi sadama vahel
Plymouth	Seespool joont, mis ühendab Cawsandi, kaitsemuuli ning Staddonit ning 2 tsooni vetest avamere pool
Falmouth	Talvel: seespool joont, mis ühendab St Anthony Headi ja Rosemullioni Suvel: seespool joont, mis ühendab St Anthony Headi ja Nare Pointi ning 2. tsooni vetest avamere pool
Cameli jõgi	Seespool joont, mis ühendab Stepper Pointi ja Trebetherick Pointi ning 2 tsooni vetest avamere pool
Bridgewater	Sulust seespool ja 2. tsooni vetest avamere pool

Avoni jõgi (Avon)	<p>Talvel: seespool joont, mis ühendab Blacknore Pointi ja Porstkewettis asuvat Caldicot Pilli</p> <p>Suvel: seespool joont, mis ühendab Barry doki muuli Steepholmiga ja sealt edasi Brean Downiga</p> <p>ning 2. tsooni vetest avamere pool</p>
-------------------	---

2. tsoon

Tšehhi Vabariik

Lipno paisjärv

Saksamaa

Ems	Emsiga Papenburgi sadamasuudme lähedal endise Diemeni pumbajaama ja Halte tammiava vahel ristuvast joonest kuni Greetsieli tuletorni Eemshaveni sadamasuudme vasakpoolse muuliga ühendava jooneni
Jade	Seespool joont, mis ühendab Schilligi risttuld ja Langwardeni kirikutorni
Weser	Bremeni raudteesilla kirdeservast jooneni, mis ühendab Langwardeni ja Cappeli kiriku torne, sealhulgas Westergate, Rekumer Lochi, Rechter Nebenarmi ja Schweiburgi harujõed
Elbe koos Bützfletheriga Süderelbe (alates 0,69 km kuni Elbesse suubumiseni) Ruthenstrom (alates 3,75 km kuni Elbesse suubumiseni) Wischhafener Süderelbe (alates 8,03 km kuni Elbesse suubumiseni)	Hamburgi sadama alumisest piirist jooneni, mis ühendab Döse paaki ja Friedrichskoogi tammiava lääneserva (Dieksand), sealhulgas Nebenelbet ja lisajõgesid Estet, Lühet, Schwinget, Ostet, Pinnaud, Krückaud ja Störi (kõigil juhtudel suudmest paisuni)
Meldorfer Bucht	Seespool joont, mis ühendab Friedrichskoogi tammiava lääneserva (Dieksand) ja Būsumi läänemuulipead
Eider	Gieselau kanali suudmest (22,64 km) jooneni, mis ulatub kindluse (Tränke) keskpunktist kuni Vollerwieki kiriku tornini
Gieslau kanal	Suudmest Eideril kuni Nord-Ostsee-kanalisse (Kieli kanal) suubumiseni
Flensburger Förde	Seespool joont, mis ühendab Kegnäsi tuletorni ja Birknacki, ning põhjapool Saksamaa-Taani piiri Flensburger Fördes
Schlei	Seespool joont, mis ühendab Schleimünde muulipäid
Eckernförder Bucht	Seespool joont, mis ühendab Bocknis-Ecki ja mandriosa loodepoolseimat punkti Dänisch Nienhofi lähedal
Kieler Förde	Seespool joont, mis ühendab Bülki tuletorni ja Laboe merelaevastiku memoriaali

Nord-Ostsee-kanal, sealhulgas Audorfer See ja Schirnauer See	Brunsbütteli muulipäid ühendavast joonest jooneni, mis ühendab Kiel-Holtenau sisene-mistulesid, sealhulgas Obereidersee ja Enge, Audorfer See, Borgstedter See ja Enge, Schirnauer See, Flemhuder See ja Achterwehreri kanal
Trave	Ülestõstetava raudteesilla loodeservast Lübeckis (sealhulgas Pötenitzer Wiek ja Dassower See) jooneni, mis ühendab Travemünde lõunapoolset sisemuulipead ja põhjapoolset välis-muulipead
Leda	Leeri merelüüsi välissadamasse sisenemise kohast kuni Emsi suubumiseni
Hunte	Oldenburgi sadamast ja Oldenburgi Amalienbrückest 140 m allavoolu kuni Weserisse suubumiseni
Lesum	Hamme ja Wümme liitumiskohast (0,00 km) kuni Weserisse suubumiseni
Este	Buxtehude lüüsi väljavoolualast (0,25 km) kuni Elbesse suubumiseni
Lühe	Horneburgis asuva Au-Mühle väljavoolualast (0,00 km) kuni Elbesse suubumiseni
Schwinge	Stades asuvast Salztori lüüsisist kuni Elbesse suubumiseni
Oste	210 m ülalpool Oste paisu ületava maantee-silla keskjoonest (km 69,360) kuni Elbesse suubumiseni
Pinnau	Pinnebergi raudteesilla edelaservast kuni Elbesse suubumiseni
Krückkau	Elmshornis oleva Wedenkampi maantee-silla edelaservast kuni Elbesse suubumiseni
Stör	Rensingi loodeveenäiturist Elbesse suubumiseni
Freiburger Hafenvriel	Elbe-äärse Freiburgi lüüsi idaservast Elbesse suubumiseni
Wismarbucht, Kirchsee, Breitling, Salzhaff ja Wis-mari sadama piirkond	Avamere poole kuni jooneni, mis ühendab Hoher Wieschendorf Huki ja Timmendorfi tu-letorni, ning jooneni, mis ühendab Poeli saarel olevat Gollwitzi tuletorni Wustrowi pool-saare lõunapoolseima punktiga
Warnow, sealhulgas Breitling ja harujõed	Mühlendammist allavoolu Rostocki Geinitzbrücke põhjaservast mere suunas kuni joo-neni, mis ühendab Warnemünde lääne- ja idamuuli põhjapoolseimaid punkte
Siseveekogud ning Darßi ja Zingsti poolsaared ning Hiddensee ja Rügeni saared (sealhulgas Stralsundi sada-ma piirkond)	Laienevad avamere suunas: Zingsti poolsaare ja Bocki saare vahel: kuni põhjalaiuseni 54°26'42", Bocki saare ja Hiddensee saare vahel: jooneni, mis ühendab Bocki saare põhjapoolseimat punkti Hiddensee saare lõunapoolseima punktiga, Hiddensee saare ja Rügeni (Bug) saare vahel: jooneni, mis ühendab Neubessini kagupool-seimat punkti Buger Hakeniga

Kleine Jasmunder Bodden	
Greifswalder Bodden	Boddenist avamere suunas kuni jooneni, mis ühendab Thiessower Hakeni (Südperd) idapoolseimat punkti Rudeni saare idapoolseima punktiga ning Usedomi saare põhjapoolseima punktiga (koordinaadid: 54° 10' 37" põhjalaiust, 13° 47' 51" idapikkust)
Ryck	Greifswaldis Steinbeckeri sillast ida poole jooneni, mis ühendab sadamakaisid
Siseveekogud ja Usedomi saar (Peenestrom, sealhulgas Wolgasti sadama piirkond ja Achterwasser, samuti Oder Haff)	Ida suunas Poola Vabariigi piirini Stettiner Haffis
Uecker	Uekermünde maantesilla edelapoolsest servast jooneni, mis ühendab sadamakaisid

Märkus: laevade puhul, mille kodusadam on teises riigis, tuleb arvesse võtta 8. aprilli 1960. aasta Ems-Dollarti koostöölepingu artiklit 32 (BGBl. 1963 II, lk 602).

Prantsusmaa

Gironde alates kilomeetripunktist (KP 48,50) kuni Ile de Patiras' saare allavoolu jäävast tipust kuni mereni, põikjooneni, mis ühendab omavahel neemed Pointe de Grave ja Pointe de Suzac;

Loire alates Cordemais't (KP 25) kuni mereni, põikjooneni, mis ühendab omavahel neemed Pointe de Mindin ja Pointe de Penhoët;

Seine alates Tancarville'i kanali algusest kuni mereni, põikjooneni, mis ühendab omavahel parema kalda neeme Cape Hode'i vasaku kalda punktiga, kus kavandatav tamm lõikub rannikuga Berville'i all;

Vilaine alates Arzali tammist kuni mereni, põikjooneni, mis ühendab omavahel neemed Pointe du Scal ja Pointe du Moustoir;

Genfi järv

Ungari

Balatoni järv

Madalmaad

Dollard

Eems

Waddenzee: sealhulgas ühendused Põhjamerega

Ijsselmeer: sealhulgas Markermeer ja Ijmeer, kuid välja arvatud Gouwzee

Nieuwe Waterweg ja Scheur

Calandkanaal Beneluxi sadamast lääne suunas

Hollands Diep

Breeddiep, Beerkanaal ja sellega seotud sadamad

Haringvliet ja Vuile Gat: sealhulgas veeteed, mis jäävad ühelt poolt Goeree-Overflakkee ja teiselt poolt Voorne-Putteni ja Hoekse Waardi vahele

Hellegat

Volkerak

Krammer

Grevelingenmeer ja Brouwershavensche Gat: sealhulgas kõik siseveeteed Schouwen-Duivelandi ja Goeree-Overflakkee vahel

Keten, Mastgat, Zijpe, Krabbenkreek, Ida-Schelde ja Roompot: sealhulgas siseveeteed ühelt poolt Walchereni, Noord-Bevelandi ja Zuid-Bevelandi ning teiselt poolt Schouwen-Duivelandi ja Tholeni vahel, välja arvatud Schelde-Reini kanal

Schelde ja Lääne-Schelde ning selle mereäärne suue: sealhulgas siseveeteed ühelt poolt Zeeuwsch-Vlaandereni ja teiselt poolt Walchereni ja Zuid-Bevelandi vahel, välja arvatud Schelde-Reini kanal

Poola

Szczecini laguun

Kamieńi laguun

Wisła laguun

Pucki laht

Włocławski veehoidla

Śniardwy järv

Niegocini järv

Mamry järv

Rootsi

Göta älv, piirneb idas Göta älvi sillaga ja läänes Älvsborgi sillaga

Ühendkuningriik

ŠOTIMAA

Scapa Flow

Piirkonnas, mis piirneb joontega, mis ühendavad Flotta saarel olevat Wharthei Lõuna-Wallsil oleva Martello torniga ja Point Clettsi Hoy saarel Thomson Hilli triangulatsioonipunktiga Fara saarel ja sealt edasi Gibraltari muuliga Flotta saarel

Kyle of Durness

Eilean Dubhist lõuna pool

Cromarty Firth	Seespool joont, mis ühendab Põhja- ja Lõuna-Sutorit
Inverness	Seespool joont, mis ühendab Fort George'i ja Chanonry Pointi
Findhorni laht	Maasäärest seespool
Aberdeen	Seespool joont, mis ühendab lõuna-sadamasilda Abercromby sadamasillaga
Montrose Basin	Lääne pool joonest, mis on tõmmatud põhja-lõuna suunas läbi sadama sissepääsu Scurdie Nessi tuletorni juures
Tay jõgi – Dundee	Seespool joont, mis ühendab Dundee ainult tõusu ajal laevatatavat ala (kaladokk) Craig Headiga Lääne-Newportis
Firth of Forth ja Forthi jõgi	Firth of Forth, kuid mitte Forthi raudteesillast ida pool
Dumfries	Seespool joont, mis ühendab Airds Pointi ja Scar Pointi
Loch Ryan	Seespool joont, mis ühendab Cairn Pointi ja Kircolm Pointi
Ayri sadam	Sulust seespool
Clyde	1. tsooni vetest ülevalpool
Kyles of Bute	Colintraive'i ja Rhubodachi vahel
Campbeltowni sadam	Seespool joont, mis ühendab Macringan's Pointi ja Ottercharach Pointi
Loch Etive	Loch Etive'is ülevalpool Lora juga
Loch Leven	Ülevalpool Ballachulishi silda
Loch Linnhe	Corran Pointi tuletornist põhja pool
Loch Eil	Kogu järv
Kaledoonia kanal	Loch Lochy, Loch Oich ja Loch Ness
Kyle of Lochalsh	Kyle Akinis, kuid mitte Eilean Bani tuletornist lääne pool ega Eileanan Dubhast ida pool
Loch Carron	Stromemore'i ja Strome Ferry vahel
Loch Broom, Ullapool	seespool joont, mis ühendab Ullapool Pointi tuletorni ja Aultnaharriet
Kylesku	Risti üle Loch Cairnbawni piirkonnas, mis jääb Garbhi Eilea idapoolseima punkti ning Eilean na Rainichi läänepoolseima punkti vahele
Stornoway sadam	Seespool joont, mis ühendab Arnish Pointi Sandwicki lahe tuletorniga loodepoolsel küljel

Sound of Scalpay	Mitte ida pool Berry abajat (Scalpay) ja mitte lääne pool Croc a Loini (Harris)
Scalpay põhjasadam ja TARBERTI sadam	Lähemal kui üks miil HARRISE saare rannast
Loch Awe	Kogu järv
Loch Katrine	Kogu järv
Loch Lomond	Kogu järv
Loch Tay	Kogu järv
Loch Loyal	Kogu järv
Loch Hope	Kogu järv
Loch Shin	Kogu järv
Loch Assynt	Kogu järv
Loch Glascarnoch	Kogu järv
Loch Fannich	Kogu järv
Loch Maree	Kogu järv
Loch Gairloch	Kogu järv
Loch Monar	Kogu järv
Loch Mullardach	Kogu järv
Loch Cluanie	Kogu järv
Loch Loyne	Kogu järv
Loch Garry	Kogu järv
Loch Quoich	Kogu järv
Loch Arkaig	Kogu järv
Loch Morar	Kogu järv
Loch Shiel	Kogu järv
Loch Earn	Kogu järv
Loch Rannoch	Kogu järv

Loch Tummel	Kogu järv
Loch Ericht	Kogu järv
Loch Fionn	Kogu järv
Loch Glass	Kogu järv
Loch Rimsdale/nan Clar	Kogu järv
PÕHJA-IIRIMAA	
Strangford Lough	Seespool joont, mis ühendab Cloghy Pointi ja Dogtail Pointi
Belfast Lough	Seespool joont, mis ühendab Holywoodi ja Macedon Pointi
Larne	Seespool joont, mis ühendab Larne'i muuli Magee saare praamikaiga
Banni jõgi	Lainemurdjate merepoolsetest otstest Toome'i sillani
Lough Erne	Ülemine ja alumine Lough Erne
Lough Neagh	Kuni kaks miili rannast
INGLISMAA IDARANNIK	
Berwick	Lainemurdjatest seespool
Warkworth	Lainemurdjatest seespool
Blyth	Välismuulipeadest seespool
Tyne'i jõgi	Dunston Staithesist kuni Tyne'i muulipeadeni
Weari jõgi	Fatfieldist kuni Sunderlandi muulipeadeni
Seaham	Lainemurdjatest seespool
Hartlepool	Seespool joont, mis ühendab Middletoni sadamasilda vana muulipeaga Seespool joont, mis ühendab põhjamuulipead lõnamuulipeaga
Teesi jõgi	Seespool joont, mis ulatub Governmenti sadamasillast läände kuni Teesi paisuni
Whitby	Whitby muulipeadest seespool
Humberi jõgi	Seespool joont, mis ühendab Põhja-Ferribyd Lõuna-Ferribyga
Grimsby dokk	Seespool joont, mis ühendab ainult tõusuvee ajal laevatatava ala läänemuuli põhjakai kaladokkide idamuuliga

Boston	New Cutist seespool
Dutchi jõgi	Kogu kanal
Hulli jõgi	Beverley Beckist kuni Humberi jõeni
Kielder Water	Kogu järv
Ouse'i jõgi	Naburni lüüsisist allpool
Trenti jõgi	Cromwelli lüüsisist allpool
Wharfe'i jõgi	Ühinemiskohast Ouse jõega kuni Tadcasteri sillani
Scarborough	Scarborough' muulipeadest seespool
WALES JA INGLISMAA LÄÄNERANNIK	
Severni jõgi	Põhja pool joont, mis on tõmmatud Sharpness Pointist lääne suunas (51° 43,4' põhjalaiust) kuni Llanthony ja Maisemore Weirsini, ning 3. tsooni vetest avamere pool
Wye jõgi	Chepstowi juures laiuskraadist (51° 38,0' põhjalaiust) põhja poole kuni Monmouthini
Newport	Fifoots Pointsi juures ristuvatest elektriliinidest põhja pool
Cardiff	Seespool joont, mis ühendab lõuna-sadamasilda Penarth Headiga ja suletud akvatooriumid Cardiffi lahe paisust lääne pool
Barry	Seespool joont, mis ühendab lainemurdjate merepoolseid otsi
Talboti sadam	Seespool joont, mis ühendab Afrani jõel lainemurdjate merepoolseid otsi ning väljaspool suletud dokke
Neath	Seespool joont, mis on tõmmatud Balagani lahes oleva Tankeri sadamasilla (51° 37,2' põhjalaiust, 3° 50,5' läänepikkust) merepoolsest otsast põhja suunas
Llanelli ja Burry sadam	Piirkonnas, mis piirneb joonega, mis ühendab Burry sadama läänemuuli Whiteford Pointiga
Milford Haven	Seespool joont, mis ühendab lõunapoolset Hook Pointi ja Thorn Pointi
Fishguard	Seespool joont, mis ühendab põhja- ja idalainemurdjate merepoolseid otsi
Cardigan	Pen-Yr-Ergydi juures Narrowsist seespool
Aberystwyth	Seespool joont, mis ühendab lainemurdjate merepoolseid otsi

Aberdyfi	Seespool joont, mis ühendab Aberdyfi raudteejaama ja Twyni Bachi paaki
Barmouth	Seespool joont, mis ühendab Barmouth' raudteejaama Penrhyn Pointiga
Portmadoc	Seespool joont, mis ühendab Harlech Pointi ja Graig Ddud
Holyhead	Piirkonnas, mis piirneb pealainemurdjaga ja joonega, mis ühendab lainemurdja pead Brynglas Pointiga (Towyni laht)
Menai väin	Menai väinas kahe joone vahel, millest üks ühendab Aber Menai Pointi ja Brelan Pointi ning teine Beaumarise muuli ja Pen-y-Coed Pointi
Conway	Mussel Hilli ja Tremlyd Pointi ühendavast joonest seespool
Llandudno	Lainemurdjast seespool
Rhyl	Lainemurdjast seespool
Dee jõgi	Connah' kaist ülevalpool kuni Barrelwell Hilli veeväljalaskekohani
Mersey jõgi	Rocki tuletorni ja Seaforthi loodedokki ühendavast joonest seespool, jättes välja teised dokid
Preston ja Southport	Seespool joont, mis ühendab Lythami Southportiga, ja Prestoni dokkidest seespool
Fleetwood	Seespool joont, mis ühendab alumist tuld ja Knotti
Lune'i jõgi	Seespool joont, mis ühendab Sunderland Pointi ja Chapel Hilli kuni Glassoni dokini, viimane kaasa arvatud
Barrow	Seespool joont, mis ühendab Walney saarel olevat Haws Pointi ja Roa saare slippi
Whitehaven	Lainemurdjast seespool
Workington	Lainemurdjast seespool
Maryport	Lainemurdjast seespool
Carlisle	Seespool Point Carlisle'i ja Torduffi ühendavat joont
Coniston Water	Kogu järv
Derwentwater	Kogu järv
Ullswater	Kogu järv
Windermere	Kogu järv

LÕUNA-INGLISMAA	
Blakeney ja Morstoni sadam ning juurdepääsuteed	Ida pool joont, mis on tõmmatud Blakeney Pointist lõunasse kuni Stiffkey jõe sissepääsukohani
Orwelli ja Stouri jõgi	Orwelli jõgi Blackmansheadi lainemurdjat Landguard Pointiga ühendavast joonest seespool ning 3. tsooni vetest avamere pool
Blackwateri jõgi	Kõik veeteed Mersea saare edelapoolseimat punkti ja Sales Pointi ühendavast joonest seespool
Crouchi ja Roachi jõgi	Crouchi jõgi seespool joont, mis ühendab Holliwell Pointi ja Foulness Pointi, sealhulgas Roachi jõgi
Thamesi jõgi koos lisajõgedega	Thamesi jõgi ülevalpool põhja-lõunasuunalist joont, mis on tõmmatud Dentoni sadamilla muuli idapoolseimast punktist (Gravesend) Teddingtoni lüüsini
Medway jõgi ja Swale	Medway jõgi Garrison Pointist Graini tornini tõmmatud joonest kuni Allingtoni lüüsini; ja Swale Whitstable'ist kuni Medwayni
Stouri jõgi (Kent)	Stouri jõgi suudmest ülevalpool kuni Flagstaff Reachi maabumiskohani
Doveri sadam	Seespool jooni, mis on tõmmatud risti sadama ida- ja läänesissepääsuga
Rotheri jõgi	Rotheri jõgi ülalpool Camberi loodesignaalkaama kuni Scots Floati lüüsini ja Brede jõe sissepääsu lüüsikambrini
Aduri jõgi ja Southwicki kanal	Seespool joont, mis on tõmmatud risti läbi Shofrehami sadama sissepääsu Southwicki kanali lüüsikambrini ning Tarmaci sadamasilla läänetipuni
Aruni jõgi	Aruni jõgi ülalpool Littlehamptoni muuli kuni Littlehampton Marinani
Ouse jõgi (Sussex), Newhaven	Ouse jõgi alates joonest, mis on tõmmatud Newhaveni sadama sissepääsumuulidest kuni põhjakai põhjatipuni
Brighton	Seespool joont, mis ühendab Brighton Marina reidi läänekai lõunatippu lõunakai põhjatipuga
Chichester	Seespool joont, mis ühendab Eastoke Pointi ja West Witteringi kirikutorni, ning 3. tsooni vetest avamere pool
Langstone'i sadam	Seespool joont, mis ühendab Eastney Pointi ja Gunner Pointi
Portsmouth	Seespool joont, mis on tõmmatud risti läbi Blockhouse'i sadama sissepääsu kuni Round Towerini
Bembridge, Isle of Wight	Bradingi sadam
Bembridge, Isle of Wight	Medina jõgi seespool joont, mis on tõmmatud idakalda lainemurdja tuletornist kuni House'i tuletornini läänekaldal

Southampton	Seespool joont, mis ühendab Calshoti lossi Hooki paagiga
Beaulieu jõgi	Beaulieu jõgi, kuid mitte Inchmery House'i läbivast põhja-lõunasuunalisest joonest ida poolt
Keyhaveni järv	Seespool joont, mis on tõmmatud Hurst Pointi alumisest tulest otse põhja kuni Keyhaven Marshesini
Christchurch	Run
Poole	Seespool Sandbanksi ja South Haven Pointi ühendavat kettpraami liini
Exeter	Seespool ida-läänesuunalist joont, mis ühendab Warren Pointi Checkstone Ledge'i vastas oleva rannaäärse päästejaamaga
Teignmouth	Sadama piirides
Darti jõgi	Seespool joont, mis ühendab Kettle Pointi ja Battery Pointi
Salcombe'i jõgi	Seespool joont, mis ühendab Splat Pointi ja Limebury Pointi
Plymouth	Seespool joont, mis ühendab Mount Batteni muuli Drake saare kaudu Raveness Pointiga; Yealmi jõgi seespool joont, mis ühendab Warren Pointi ja Misery Pointi
Fowey	Sadamast seespool
Falmouth	Seespool joont, mis ühendab St Anthony Headi ja Pendennis Pointi
Cameli jõgi	Seespool joont, mis ühendab Gun Pointi ja Brea Hilli
Taw' ja Torridge'i jõgi	Seespool joont asimuudiga 200° Crow Pointi tuletornist Skern Pointi rannani
Bridgewater	Lõuna pool joont, mis on Stert Pointist (51° 13,0' põhjalaiust) otse itta tõmmatud
Avoni jõgi (Avon)	Seespool joont, mis ühendab Avonmouthi muuli Nethami tammi ja Wharf Pointiga

2. PEATÜKK

3. tsoon

Belgia

Laevatatav Schelde: Antwerpeni reidist allavoolu

Bulgaaria

Doonau: jõe 845,650. kilomeetrist kuni 374,100. kilomeetrini

Tšehhi Vabariik

Paisjärved: Brněnská (Kníničky), Jesenice, Nechanice, Orlík, Rozkoš, Slapy, Těrlicko, Žermanice ja Nové Mlýny III

Liiva- ja kruusakarjäärid: Ostrožná Nová Ves ja Tovačov

Saksamaa

Doonau	Kelheimist (2 414,72 km) Saksamaa-Austria piirini Jochensteinis
Rein koos Lampertheimer Altrheiniga (alates 4,75 km kuni Reinini, Altrhein Stockstadt-Erfelden (alates 9,80 km kuni Reinini))	Saksamaa-Šveitsi piirist Saksamaa-Madalmaade piirini
Elbe (Norderelbe) kaasa arvatud Süderelbe en Köhlbrand	Elbe kõrvalkanali suudmest Hamburgi sadama alumise piirini
Müritz	

Prantsusmaa

Adour alates neemest Bec du Gave kuni mereni

Aulne alates Châteaulin'i lüüsis kuni mereni, jooneni, mille määratleb Passage de Rosnoën

Blavet alates Pontivy'st kuni Pont du Bonhomme'i sillani

Calais kanal

Charente alates Tonny-Charente'i sillast kuni mereni, jooneni, mis läbib vasaku kalda alamjooksul asuva tuletorni keskpunkti ja Fort de la Pointe keskpunkti

Dordogne alates Lidoire'iga ühinemisest kuni Bec d'Ambès' neemeni

Garonne alates Castet en Dorthe sillast kuni Bec d'Ambès' neemeni

Gironde alates neemest Bec d'Ambès kuni punktis KP 48,50 kulgeva põikijooneni, mis läbib Ile de Patiras' saare allavoolu jäävat tippu

Hérault alates Bessani sadamast mereni, kuni loodetest mõjutatava kalda-alani

Isle alates Dronne'iga ühinemisest kuni Dordogne'iga ühinemiseni

Loire alates Maine'iga ühinemisest kuni Cordemais'ni (KP 25)

Marne Bonneuil' sillast (KP 169bis900) ja St Mauri lüüsis kuni Seine'iga ühinemiseni

Rein

Nive alates Haitze'i tammist Ustaritzis kuni Adouriga ühinemiseni

Oise Janville'i lüüsis kuni Seine'iga ühinemiseni

Orb alates Sérignanist mereni, kuni loodetest mõjutatava kalda-alani

Rhône alates Šveitsi piirist mereni, välja arvatud Petit Rhône

Saône alates Pont de Bourgogne'i sillast Chalon sur Saône'is kuni Rhône'iga ühinemiseni

Seine alates Nogent sur Seine lüüsisist kuni Tancarville'i kanali alguseni

Sèvre Niortaise alates Marans'i lüüsisist kuni mereni, suudmes asuva vahimajakese vastas

Somme alates Pont de la Portelette'i silla Abbeville'is allavoolu jäävast servast kuni Noyelles'i raudteesillani Saint-Valéry-sur-Somme's

Vilaine alates Redonist (KP 89,345) kuni Arzali tammini

Amance'i järv

Annecy järv

Biscarosse'i järv

Bourget' järv

Carcansi järv

Cazaux' järv

Der-Chantecoq'i järv

Guerlédani järv

Hourtini järv

Lacanau järv

Orienti järv

Pareloup' järv

Parentis' järv

Sanguinet' järv

Serre-Ponçonni järv

Temple'i järv

Horvaatia

Doonau: jõe 1 295. kilomeetrist ja 500 meetrist kuni 1 433. kilomeetri ja 100 meetrini

Drava jõgi: jõe 0 kilomeetrist kuni 198. kilomeetri ja 600 meetrini

Drava jõgi: jõe 800 kilomeetrist kuni 594. kilomeetri ja 000 meetrini

Kupa jõgi: jõe 0. kilomeetrist kuni 5. kilomeetri ja 900 meetrini

Una jõgi: jõe 0. kilomeetrist kuni 15. kilomeetrini

Ungari

Doonau: jõe 1 812. kilomeetrist kuni 1 433. kilomeetrini

Doonau Moson: jõe 14. kilomeetrist kuni 0. kilomeetrini

Doonau Szentendre: jõe 32. kilomeetrist kuni 0. kilomeetrini

Doonau Ráckeve: jõe 58. kilomeetrist kuni 0. kilomeetrini

Tisza jõgi: jõe 685. kilomeetrist kuni 160. kilomeetrini

Drava jõgi: jõe 198. kilomeetrist kuni 70. kilomeetrini

Bodrogi jõgi: jõe 51. kilomeetrist kuni 0. kilomeetrini

Kettős-Körösi jõgi: jõe 23. kilomeetrist kuni 0. kilomeetrini

Hármas-Körösi jõgi: jõe 91. kilomeetrist kuni 0. kilomeetrini

Sió kanal: jõe 23. kilomeetrist kuni 0. kilomeetrini

Velence järv

Fertő järv

*Madalmaad**Rein*

Sneekermeer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Slotermeer, Tjeukemeer, Beulakkerwijde, Belterwijde, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartemeer, Veluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, Buiten IJ, Afsesloten IJ, Noordzeekanaal, IJmuideni sadam, Rotterdami sadamapiirkond, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden Merwede, Nieuwe Merwede, Dordtsche Kil, Boven Merwede, Waal, Bijlandschi kanal, Boven Rijn, Pannersdenschi kanal, Geldersche Ijssel, Neder Rijn, Lek, Amsterdam-Reini kanal, Veerse Meer, Schelde-Reini kanal suudmeni Volkerakis, Amer, Bergsche Maas, Meuse allpool Venlot, Gooimeer, Europort, Calandkanaal (Beneluxi sadamast ida pool), Hartelkanaal

Austria

Doonau: Austria-Saksamaa piirist Austria-Slovakkia piirini

Inn: suudmest kuni Passau-Inglingi elektriijaamani

Traun: suudmest kuni 1,80 km kaugusele

Enns: suudmest kuni 2,70 km kaugusele

March: kuni 6. kilomeetrini

Poola

— Biebrza jõgi Augustowski kanali estuaarist Narwia jõe estuaarini

— Brda jõgi ühinemiskohast Bydgoski kanaliga Bydgoszczis kuni Wisła jõe estuaarini

- Bugi jõgi Muchawieci jõe estuaarist kuni Narwia jõe estuaarini
- Dąbie järv sisemere piirini
- Augustowski kanal ühinemiskohast Biebrza jõega kuni riigipiirini koos kanali marsruudil paiknevate järvedega
- Bartnicki kanal Ruda Woda järvest kuni Bartężeki järveni, viimane kaasa arvatud
- Bydgoski kanal
- Elbląski kanal Druzno järvest kuni Jezioraki järveni ja Szelaż Wielki järveni koos nimetatud järvedega ning kanali marsruudil paiknevate järvedega, ja kõrvalharu Zalewo suunas Jezioraki järvest Ewingi järveni, viimane kaasa arvatud
- Gliwicki kanal koos Kędzierzyński kanaliga
- Jagielloński kanal ühinemiskohast Elblągi jõega kuni Nogati jõeni
- Łaczański kanal
- Ślesiński kanal koos kanali marsruudil paiknevate järvedega, samuti Gopło järv
- Żerański kanal
- Martwa Wisła jõgi alates Wisła jõest Przegalinas kuni sisemere piirini
- Narewi jõgi Biebrza jõe estuaarist Wisła jõe estuaarini koos Zegrzyński järvega
- Nogati jõgi Wisła jõest kuni Wisła laguuni estuaarini
- Noteći jõe ülemjooks Gopło järvest kuni ühinemiskohani Górnonotecki kanaliga ja Noteći jõe alamjooks Bydgoski kanaliga ühinemiskohast kuni Warta jõe estuaarini
- Nysa Łużycka jõgi Gubinist kuni Oderisse suubumiseni
- Oderi jõgi Racibórzi linnast kuni ühinemiskohani Ida-Oderi jõega, mis on alates Klucz-Ustowo läbimurdekohast ühinenud Regalica jõega, koos nimetatud jõe ja selle harujõgedega Dąbie järveni, samuti Oderi jõe kõrvalharu Opatowice lüüsisist Wrocław'i linna lüüsinini
- Lääne-Oderi jõgi Widuchowa ülevoolupaisust (704,1 km Oderi jõest) kuni sisemere piirini, koos kõrvalharudega ning Klucz-Ustowo läbimurdekohaga, mis ühendab Ida-Oderi jõge Lääne-Oderi jõega
- Parnica jõgi ja Parnicki läbimurdekoht Lääne-Oderi jõest sisemere piirini
- Pisa jõgi Rośi järvest kuni Narewi jõe estuaarini
- Szarpawa jõgi Wisła jõest kuni Wisła laguuni estuaarini
- Warta jõgi Ślesiński järvest kuni Oderi jõe estuaarini
- Wielkie Jeziora Mazurskie süsteem, mis hõlmab jõgede ja kanalitega ühendatud järvesid, mis moodustavad põhilise veeteede Pizsis asuvast Rośi järvest (kaasa arvatud) kuni Węgorzewski kanalini (kaasa arvatud) Węgorzewos koos järgmist järvedega: Seksty, Mikołajskie, Tałty, Tałtowisko, Kotek, Szymon, Szymoneckie, Jagodne, Boczne, Tajty, Kisajno, Dargin, Łabap, Kirsajty ja Święcayty, Giżycki kanaliga ja Niegociński kanaliga ja Piękna Góra kanaliga ja Ryńskie järve (kaasa arvatud) kõrvalharu Rynis Nidzkie järve (kuni 3 km, moodustab Nidzkie järve kaitseala piiri), koos järgmist järvedega: Beldany, Guzianka Mała ja Guzianka Wielka
- Wisła jõgi Przemsza jõe estuaarist kuni ühinemiskohani Łaczański kanaliga, samuti selle kanali estuaarist Skawinas kuni Wisła estuaarini Gdański lahes, välja arvatud Włocławski veehoidla

Rumeenia

Doonau: Serbia-Rumeenia piirilt (1 075. kilomeeter) kuni Musta mereni Sulina kanaliharus.

Doonau–Musta mere kanal (64,410 kilomeetrit pikk): Doonau jõega liitumiskohast Doonau 299,300. kilomeetril Cernavodās (vastavalt kanali 64,410. km) kuni Constanta Lõuna–Agigea sadamani (kanali 0. km)

Poarta Albă – Midia Nāvodari kanal (34,600 km pikk): liitumiskohast Doonau – Musta mere kanaliga viimase 29,410. kilomeetril Poarta Albās (vastavalt kanali 27,500. kilomeeter) Midia sadamani (kanali 0. kilomeeter)

Slovakkia

Doonau: jõe 1 880,26. kilomeetrist kuni 1 708,20. kilomeetrini

Doonau kanal: jõe 1 851,75. kilomeetrist kuni 1 811,00. kilomeetrini

Váhi jõgi: jõe 0,00. kilomeetrist kuni 70,00. kilomeetrini

Morava jõgi: jõe 0,00. kilomeetrist kuni 6,00. kilomeetrini

Bodrogi jõgi: jõe 49,68. kilomeetrist kuni 64,85. kilomeetrini

Paisjärved: Oravská Priehrada, Liptovská Mara, Zemplínska Šírava

Rootsi

Trollhättani kanal ja Göta älv, Bastugrundi paaki läbivast laiuskraadist kuni Göta älvi silda läbiva laiuskraadini

Mälaren

Stockholmi sadamad, mis piirnevad loodes Lidingo sillaga, kirdes Elfviksgrundi tuletorni läbiva 135-315 kraadi joonega ja lõunas Skuru sillaga

Södertälje kanal ja Södertälje sadamad, mis piirnevad põhjas Södertälje lüüsiga ja lõunas geograafilise laiusega N 59° 09' 00"

Ühendkuningriik

ŠOTIMAA	
Leith (Edinburgh)	Lainemurdjatest seespool
Glasgow	Strathclyde Loch
Crinani kanal	Crinan Ardrishaigini
Kaledoonia kanal	Kanali sektsioonid
PÕHJA-IIRIMAA	
Lagani jõgi	Lagani ülevoolupaisust Stranmillisini
INGLISMAA IDARANNIK	
Weari jõgi (pole loodeid)	Durhami vanast raudteesillast kuni Prebendsi sillani Durhamis
Teesi jõgi	Teesi paisust ülesvoolu

Grimsby dokk	Lüüsidest seespool
Imminghami dokk	Lüüsidest seespool
Hulli dokid	Lüüsidest seespool
Bostoni dokk	Lüüsiväravatest seespool
Aire ja Calderi laevateed	Goole'i dokkidest Leedsini; ühinemine Leedsiga ja Liverpooli kanal; Bank Dole'i ühinemiskohast Selbyni (Ouse'i jõe lüüs); Castlefordi ühinemiskohast Wakefieldini (Fallingi lüüs)
Ancholme'i jõgi	Ferriby lüüsiist Briggini
Calderi ja Hebble'i kanal	Wakefieldist (Fallingi lüüs) Broadcut Topi lüüsini
Fossi jõgi	Ühinemiskohast Ouse jõega (Blue Bridge) kuni Monki sillani
Fosdyke'i kanal	Ühinemiskohast Trenti jõega kuni Brayford Poolini
Goole dokk	Lüüsiväravatest seespool
Hornsea Mere	Kogu kanal
Hulli jõgi	Struncheon Hilli lüüsiist kuni Beverley Beckini
Market Weightoni kanal	Humberi jõe lüüsiist kuni Sod Houses'i lüüsini
Uus ühenduskanal	Kogu kanal
Ouse'i jõgi	Naburni lüüsiist kuni Nun Monktonini
Sheffieldi ja Lõuna-Yorkshire' kanal	Keadby lüüsiist kuni Tinsley lüüsini
Trenti jõgi	Cromwelli lüüsiist kuni Shardlow'ni
Withami jõgi	Bostoni lüüs kuni Brayford Poole'ini (Lincoln)
WALES JA INGLISMAA LÄÄNERANNIK	
Severni jõgi	Llanthony ja Maismore'i ülevoolupaisudest ülalpool
Wye jõgi	Monmouthist ülalpool
Cardiff	Roath Parki järv
Talboti sadam	Kinnistes dokkides

Swansea	Kinnistes dokkides
Dee jõgi	Ülalpool Barrelwell Hilli veeväljalaskekohta
Mersey jõgi	Dokid (välja arvatud Seaforthi dokk)
Lune'i jõgi	Ülalpool Glassoni dokki
Avoni jõgi (Midland)	Tewkesbury lüüsisist kuni Eveshamini
Gloucester	Gloucesteri linna lüüsid (Gloucesteri/Sharpnessi kanal)
Hollingworthi järv	Kogu järv
Manchester Shipi kanal	Kogu kanal ja Salfordi dokid, sealhulgas Irwelli jõgi
Pickmere'i järv	Kogu järv
Tawe'i jõgi	Meretammi/väikelaevasadama ja Morfa kergejõustikustaadioni vahel
Rudyardi järv	Kogu järv
Weaveri jõgi	Northwichist allpool
LÕUNA-INGLISMAA	
Nene'i jõgi	Wisbech Cut ja Nene'i jõgi kuni Dog-in-a-Doubleti lüüsinini
Great Ouse'i jõgi	Kings Lynn Cut ja Great Ouse'i jõgi allpool Lääne-Lynni maanteeväljal
Yarmouth	Yare jõe estuaar alates jõe suudmest, mis on tõmmatud põhja- ja lõunapoolse sissepääsumuuli otste vahele, sealhulgas Breydon Water
Lowestoft	Lowestofti sadam Mutfordi lüüsisist allpool kuni välissadama sissepääsumuulide vahele tõmmatud jõe suudmest
Alde ja Ore jõgi	Ore jõe sissepääsust ülevalpool kuni Westrow Pointini
Debeni jõgi	Debeni jõe sissepääsust ülalpool kuni Felixstowe Ferryni
Orwelli ja Stouri jõgi	Alates Fagbury Pointi ja Orwelli jõel olevast Shotley Pointi ühendavast jõe suudmest kuni Ipswichi dokkini; ja Stouri jõele põhja-lõunasuunas läbi Erwarton Nessi tõmmatud jõe suudmest kuni Manningtreeeni
Chelmeri ja Blackwateri kanal	Beeleigh' lüüsisist ida pool
Thamesi jõgi koos lisajõgedega	Thamesi jõgi ülalpool Teddingtoni lüüsi kuni Oxfordini

Aduri jõgi ja Southwicki kanal	Aduri jõgi ülalpool Tarmac'i sadamasilla lääneotsa, ja Southwicki kanal
Aruni jõgi	Aruni jõgi ülalpool Littlehampton Marinat
Ouse jõgi (Sussex), Newhaven	Ouse jõgi ülalpool põhjakai põhjapoolset otsa
Bewl Water	Kogu järv
Grafham Water	Kogu järv
Rutland Water	Kogu järv
Thorpe Parki järv	Kogu järv
Chichester	Ida pool joont, mis ühendab Cobnor Pointi Chalkdock Pointiga
Christchurch	Christchurchi sadam, välja arvatud Run
Exeteri kanal	Kogu kanal
Avoni jõgi (Avon)	Bristol'i linna dokid Nethami tammist Pulteney ülevoolupaisuni

II LISA

1., 2., 3. JA 4. TSOONI SISEVEETEEDEL VEESÕIDUKITELE ESITATAVAD TEHNILISED MIINIMUMNÕUDED

Veesõidukitele kohaldatavad tehnilised nõuded on ES-TRIN standardis 2015/1 esitatud nõuded.

III LISA

1., 2. JA MITTE ÜHENDUSES OLEVATEL 3. TSOONI SISEVEETEDEL TEGUTSEVATE VEESÕIDUKITE SUHTES
KOHALDATAVATE TÄIENDAVATE TEHNILISTE NÕUETE VALDKONNAD

Kõik liikmesriigi poolt käesoleva direktiivi artikli 23 lõigete 1 ja 2 kohaselt heaks kiidetud, vastava liikmesriigi territooriumil tegutsevate veesõidukite suhtes kohaldatavad täiendavad tehnilised nõuded on piiratud järgmiste valdkondadega.

1. Mõisted

- Vajalikud täiendavatest nõuetest arusaamiseks

2. Püstuvus

- Konstruktsiooni tugevdamine
- Tunnustatud klassifikatsiooniühingu tunnistus/tõendamine

3. Süvise ohutusvaru ja vabaparras

- Vabaparras
- Süvise ohutusvaru

4. Laevakere avade ja tekiehitiste veetihedus

- Tekiehitised
- Uksed
- Aknad ja keilutid
- Trümmiluugid
- Muud avad (ventilatsioonitorud, väljalasketorud jms)

5. Seadmed

- Ankrud ja ankruketid
- Laevatuled
- Helisignaalid
- Kompass
- Radar
- Saatjate ja vastuvõtjate paigaldamine
- Päästearustus
- Navigatsioonikaartide kättesaadavus

6. Täiendavad sätted reisilaevadele

- Püstuvus (tuule tugevus, kriteeriumid)
- Päästearustus
- Vabaparras
- Süvise ohutusvaru
- Nähtavus roolikambrist

7. Koosseisud ja konteinerite vedu

- Tõukurlaeva ja lihtri ühendus
 - Konteinereid vedavate veesõidukite või lihtrite püstuvus
-

IV LISA

3. JA 4. TSOONI SISEVEETEDEL TEGUTSEVATE VEESÕIDUKITE SUHTES KOHALDATAVATE TEHNILISTE NÕUETE
VÕIMALIKU LEEVENDAMISE VALDKONNAD

Kõik liikmesriigi poolt käesoleva direktiivi artikli 23 lõike 4 kohaselt lubatud, üksnes selle liikmesriigi territooriumil 3. või 4. tsooni veeteedel tegutsevate laevade suhtes kohaldatavad leevendatud nõuded on piiratud järgmiste valdkondadega.

3. tsoon

- Ankruseadmed, kaasa arvatud ankrukettide pikkus
- Kiirus (edasisuunas)
- Ühispäästevahendid
- 2-sektsiooniline staatus
- Nähtavus roolikambrist

4. tsoon

- Ankruseadmed, kaasa arvatud ankrukettide pikkus
 - Kiirus (edasisuunas)
 - Päästevahendid
 - 2-sektsiooniline staatus
 - Nähtavus roolikambrist
 - Teine sõltumatu käitursüsteem
-

V LISA

ÜKSIKASJALIKUD MENETLUSSÄTTED

Artikkel 2.01

Kontrollorganid

1. Liikmesriigid moodustavad kontrollorganid.
2. Kontrollorganid koosnevad esimehest ja ekspertidest.

Igasse kontrollorganisse kuuluvad vähemalt järgmised eksperdid:

- a) siseveeliikluse eest vastutava haldusasutuse töötaja;
 - b) siseveelaevade laeva- ning masinaehituse ekspert;
 - c) laevandusekspert, kellel on siseveeteede laevajuhi luba, mis annab selle omanikule volituse kontrollitava laevaga sõita.
3. Kontrollorgani juhi ja eksperdid määravad selle liikmesriigi asutused, milles kontrollorgan on moodustatud. Töökohustuste täitmisele asumisel esitavad kontrollorgani juht ja eksperdid kirjaliku kinnituse selle kohta, et nad täidavad oma tööülesandeid täiesti sõltumatult. Ametiisikutelt kinnitust ei nõuta.
 4. Kooskõlas kohaldatavate liikmesriigi sätetega võivad kontrollorganeid abistada erialaekspertid.

Artikkel 2.02

(Jätakse tühjaks)

Artikkel 2.03

Veesõiduki esitamine kontrolliks

1. Omanik või tema esindaja esitab kontrolliks tühimassiga, puhastatud ja varustatud veesõiduki. Ta annab kontrolli läbiviimiseks igakülgselt abi, varustades kontrollijaid näiteks sobiva jolli ja personaliga, ning ta avab kontrollijatele mis tahes laevakere osad või sisseehitised, mis pole otseselt ligipääsetavad või nähtavad.
2. Kontrollorgan nõuab kõigepealt kuivkontrolli. Kuivkontrolli võib ära jätta, kui on esitatud klassifikatsioonitunnistus või tunnustatud klassifikatsiooniühingu väljastatud tõend, et laeva konstruktsioon vastab selle nõuetele, või kui on olemas tunnistus selle kohta, et pädev asutus on kuivkontrolli mingil muul eesmärgil juba teinud. Perioodilise kontrolli või käesoleva direktiivi artiklis 14 sätestatud kontrolli puhul võib kontrollorgan nõuda kontrolli vee peal.

Kontrollorgan teeb proovisõite liikurlaevade või konvoide esialgse kontrolli käigus ja siis, kui laeva jõu- või rooliseadmetes on tehtud suuri muudatusi.

3. Kontrollorgan võib nõuda täiendavaid sõidukateid ja lisadokumente. Käesolevat sätet kohaldatakse ka veesõiduki ehitamise ajal.

*Artikkel 2.04**(Jäetakse tühjaks)**Artikkel 2.05**(Jäetakse tühjaks)**Artikkel 2.06**(Jäetakse tühjaks)**Artikkel 2.07***Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse sisu ja muutmine**

1. Veesõiduki omanik või tema esindaja teatab pädevale asutusele igast muudatusest veesõiduki nimes või omandilises kuuluvuses, igast ülemõõtmisest ning igasugusest registreerimisnumbri või kodusadama muutmisest ning saadab kõnealusele asutusele muudatuse sisseviimiseks liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse.
2. Iga pädev asutus võib liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistust täiendada või muuta.
3. Kui pädev asutus muudab või täiendab liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistust, teatab ta sellest asutusele, kes liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse väljastas.

*Artikkel 2.08**(Jäetakse tühjaks)**Artikkel 2.09***Perioodiline kontroll**

1. Enne liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse kehtivusaja lõppemist tehakse veesõidukile perioodiline kontroll.
2. Eespool nimetatud kontrolli tulemuste põhjal määrab pädev asutus liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusele uue kehtivusperioodi.
3. Kehtivusperiood märgitakse liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusele ning sellest teatatakse nimetatud tunnistuse väljastanud asutusele.
4. Kui liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus asendatakse pikendamise asemel uuega, tagastatakse varasem liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistus pädevale asutusele, kes selle väljastas.

*Artikkel 2.10***Vabatahtlik kontroll**

Veesõiduki omanik või tema esindaja võib igal ajal taotleda vabatahtlikku kontrolli.

Kontrolli läbiviimise taotlusele tuleb reageerida.

Artikkel 2.11

(Jäetakse tühjaks)

Artikkel 2.12

(Jäetakse tühjaks)

Artikkel 2.13

(Jäetakse tühjaks)

Artikkel 2.14

(Jäetakse tühjaks)

*Artikkel 2.15***Kulud**

Veesõiduki omanik või tema esindaja kannab kõik veesõiduki kontrolli ning liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse väljastamisega seotud kulud vastavalt iga liikmesriigi kehtestatud tasude määradele.

*Artikkel 2.16***Teave**

Pädev asutus võib lubada isikutel, kes tõendavad oma huvi põhjendatust, tutvuda liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse sisuga ning ta võib kindlaksmääratud eesmärgil väljastada nimetatud isikutele liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste tõestatud ja kindlaksmääratud väljavõtteid ja koopiaid.

*Artikkel 2.17***Liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste register**

1. Pädevad asutused säilitavad kõikide nende väljastatud liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste originaalid või koopiad ning kannavad nendele kõik andmed ja muudatused, samuti liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse tühistamist ja asendamist puudutava teabe. Nad ajakohastavad käesoleva direktiivi artiklis 17 nimetatud registrit sellele vastavalt.

2. Selleks et võtta haldusmeetmeid laevaliikluse ohutuse ja hõlpsuse säilitamiseks ja rakendada käesoleva lisa artikleid 2.02–2.15 ning käesoleva direktiivi artikleid 6, 9, 10, 13, 14, 15, 20, 21 ja 22, antakse halduskoostööaluse II lisas esitatud näidise kohaselt teiste liikmesriikide pädevatele asutustele, Mannheimi konventsiooni osalisriikidele ning – ulatuses, mis tagab võrdväärset tasemel eraelu puutumatus kaitse – kolmandatele riikidele üksnes lugemist võimaldav juurdepääs registrele.

Artikkel 2.18

Euroopa ühtne laeva identifitseerimisnumber

1. Euroopa ühtne laeva identifitseerimisnumber („identifitseerimisnumber“) koosneb vastavalt käesoleva direktiivi II lisale kaheksast araabia numbrist.
2. Identifitseerimisnumbri annab veesõidukile selle liikmesriigi pädev asutus, kus veesõiduk on registreeritud või kus on selle kodusadam, v.a siis, kui veesõidukile on liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse väljastamise ajaks identifitseerimisnumber juba antud.

Nende riikide veesõidukitele, kus identifitseerimisnumbri andmine ei ole võimalik, annab liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusele kantava identifitseerimisnumbri liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse väljastanud pädev asutus.
3. Veesõiduki omanik või tema esindaja esitab pädevale asutusele identifitseerimisnumbri saamise taotluse. Veesõiduki omanik või tema esindaja vastutab ka liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistusele kantud identifitseerimisnumbri laevale kinnitamise eest.

Artikkel 2.19

(Jätakse tühjaks)

Artikkel 2.20

Teavitamine

Iga liikmesriik või selle pädevad asutused edastavad komisjonile ja teistele liikmesriikidele või teistele pädevatele asutustele järgmise teabe:

- a) tüübikinnituskatsete eest vastutavate tehniliste teenistuste ja II lisa rakendamise eest vastutavate liikmesriigi pädevate asutuste nimed ja aadressid;
- b) II lisa kohane andmeleht laeva reoveepuhastite tüüpide kohta, millele on antud tüübikinnitus pärast viimase teatise saatmist;
- c) heakskiidetud II lisas sätestatud erinevail standardeil põhinevad laeva reoveepuhasti tüübikinnitused liikmesriikide siseriiklikel veeteedel kasutamiseks;
- d) ühe kuu jooksul teabe laeva reoveepuhasti tüübikinnituse tühistamise ja sellise tühistamise põhjuste kohta;
- e) ankrumassi vähendamise taotluse järel loa saanud eriankrud, märkides nende tüübimärgistuse ja ankrumassi lubatud vähendamise. Kui komisjon ei esita vastuväiteid, annab pädev asutus taotlejale loa kõige varem kolme kuu jooksul pärast komisjonile teatamist;

-
- f) navigeerimiseks kasutatavad radarseadmed ja pöördekiiruse näiturid, millele nad on andnud tüübikinnituse. Asjakohases teates on märgitud määratud tüübikinnituse number ning samuti tüübi nimetus, tootja nimi, tüübikinnituse omaniku nimi ning tüübikinnituse kuupäev;
- g) navigeerimiseks kasutatavate radarseadmete ja pöördekiiruse näiturite paigaldamist, asendamist, remonti või hooldust teha võivate spetsialiseerunud ettevõtete volitamise eest vastutavad pädevate asutuste nimed ja aadressid.
-

VI LISA

KLASSIFIKATSIOONIÜHINGUD

Klassifikatsiooniühingute tunnustamise kriteeriumid

Klassifikatsiooniühingud, mis taotlevad tunnustamist käesoleva direktiivi artikli 21 kohaselt, vastavad järgmistele kriteeriumitele.

- 1) Klassifikatsiooniühing on võimeline dokumenteerima laialdasi kogemusi siseveelaevade konstrueerimise ja ehitamise hindamisel. Klassifikatsiooniühingul peab olema põhjalik eeskiri siseveelaevade konstrueerimise, ehitamise ja perioodilise kontrolli kohta, eriti püstuvuse arvutamise kohta kooskõlas ADN-le lisatud eeskirjade 9. osaga, millele on osutatud II lisas. Nimetatud eeskiri avaldatakse vähemalt hollandi, inglise, prantsuse või saksa keeles ning seda ajakohastatakse ja täiustatakse pidevalt teadusliku uurimistöö ja arendusprogrammide abil. Eeskiri ei tohi olla vastuolus liidu õiguse ega kehtivate rahvusvaheliste lepingutega.
- 2) Klassifikatsiooniühing avaldab oma laevade registri igal aastal.
- 3) Laevaomanikud või laevaehitajad või muud isikud, kelle ärihuvid on seotud laevade konstrueerimise, tootmise, varustamise, täiustamise, käitamise või kindlustamisega, ei kontrolli klassifikatsiooniühingut. Klassifikatsiooniühingu tulu ei tohi sõltuda ühestainsast äriettevõttest.
- 4) Klassifikatsiooniühingu peakorter või harukontor, mis siseveetranspordi eeskirjade kohaselt on volitatud tegema otsuseid ning tegutsema kõigis tema pädevuses olevates valdkondades, asub ühes liikmesriigis.
- 5) Klassifikatsiooniühingul ning selle ekspertidel on hea maine siseveetranspordi alal, eksperdid suudavad esitada tõendeid oma professionaalse suutlikkuse kohta. Nad peavad tegutsema klassifikatsiooniühingu vastutusel.
- 6) Klassifikatsiooniühingul on tööülesannete ning klassifitseeritavate laevade jaoks piisav tehniline, juhtimis-, abi-, kontrollimis- ja teadusliku uurimistööga tegelev personal, kes on suuteline arendama ja eeskirju uuendama. Ühingul on oma ülevaatajad vähemalt ühes liikmesriigis.
- 7) Klassifikatsiooniühing juhindub eetikakoodeksist.
- 8) Klassifikatsiooniühingut juhitakse ja hallatakse nii, et oleks tagatud liikmesriigis nõutava teabe konfidentsiaalsus.
- 9) Klassifikatsiooniühing on võimeline esitama liikmesriigile asjakohast teavet.
- 10) Klassifikatsiooniühingu juhtkond töötab välja ja dokumenteerib ühingu poliitika, kvaliteediesmärgid ja kvaliteediga seotud kohustused ning tagab organisatsiooni kõikidel tasanditel nende mõistmise, rakendamise ja nendest kinnipidamise.
- 11) Klassifikatsiooniühing valmistab ette, rakendab ja korrastab tõhusat sisemist kvaliteedisüsteemi, mis põhineb rahvusvaheliselt tunnustatud kvaliteedistandardite asjakohasel osadel ning mis on kooskõlas Euroopa standardiga EN ISO/IEC 17020: 2004, nagu seda on tõlgendatud IACSi kvaliteedisüsteemi sertifitseerimissüsteemi nõuetes. Kvaliteedisüsteemi nõuetekohasust kinnitab sõltumatu hindamisasutus, mida on tunnustanud selle liikmesriigi valitsus, kus asub punkti 4 kohaselt klassifikatsiooniühingu pea- või harukontor; lisaks muule tagab kvaliteedisüsteem:
 - a) klassifikatsiooniühingu eeskirja kehtestamise ja selle süstemaatilise korrastamise;
 - b) klassifikatsiooniühingu eeskirjast kinnipidamise;
 - c) klassifikatsiooniühingu pädevusse kuuluvaid töökohustusi käsitlevate nõuete täitmise;
 - d) klassifikatsiooniühingu töö kvaliteeti mõjutava personali kohustuste, volituste ja omavaheliste suhete kindlaksmääramise ja dokumenteerimise;

- e) kogu töö toimumise kontrollitavates tingimustes;
 - f) järelevalvesüsteemi juurutamise otse klassifikatsiooniühingu palgatud ülevaatajate ning tehnilise ja halduspersonali töö seireks;
 - g) et klassifikatsiooniühingu põhilistest töökohustustest tulenevaid nõudeid täidavad või kontrollivad otseselt nende täitmist klassifikatsiooniühingu enda põhikohaga ülevaatajad või teiste tunnustatud klassifikatsiooniühingute põhikohaga ülevaatajad;
 - h) ülevaatajate kvalifitseerimissüsteemi rakendamise ning nende teadmiste pideva täiendamise;
 - i) andmete säilitamise, mis tõendavad nõutud standardite saavutamist valdkondades, kus teenuseid osutati, ning kvaliteedisüsteemi tõhusat toimimist, ja
 - j) kõikides kohtades toimuvaid tegevusi hõlmava tervikliku kvaliteedi siseauditite süsteemi kavandamise ja planeerimise.
- 12) Kvaliteedisüsteemi nõuetekohasust peab kinnitama sõltumatu hindamisasutus, mida on tunnustanud selle liikmesriigi valitsus, kus punkti 4 kohaselt on klassifikatsiooniühingu pea- või harukontor.
- 13) Klassifikatsiooniühing kooskõlastab oma nõuded liidu direktiividega ning esitab komisjonile õigel ajal kogu asjakohase teabe.
- 14) Klassifikatsiooniühing konsulteerib juba tunnustatud klassifikatsiooniühingutega korrapäraselt, et tagada tehniliste standardite samaväärsus ja nende rakendamise ühetaolisus ning ta lubab liikmesriigi esindajatel ning muudel huvitatud pooltel osaleda oma eeskirja arendamises.
-

VII LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 2006/87/EÜ	Käesolev direktiiv
—	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
—	Artikkel 3
Artikkel 1	Artikkel 4
—	Artikkel 5
Artikkel 9	Artikli 6 lõiked 1 ja 3
Artikli 8 lõige 1	Artikli 6 lõiked 2 ja 4
Artikli 8 lõige 4	Artikli 6 lõige 5
Artikkel 3	Artikkel 7
Artikkel 4	Artikkel 8
Artikli 11 lõige 2	Artikkel 9
Artikli 11 lõige 1	Artikkel 10
Artikkel 14	Artikkel 11
Artikkel 13	Artikkel 12
Artikkel 12	Artikkel 13
Artikkel 15	Artikkel 14
Artikkel 16	Artikkel 15
Artikkel 18	Artikkel 16
—	Artikkel 17
—	Artikkel 18
—	Artikkel 19
Artikkel 10	Artikkel 20
—	Artikkel 21
Artikkel 17	Artikkel 22
Artikkel 5	Artikkel 23
Artikkel 6 on välja jäetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2008/68/EÜ ⁽¹⁾	—
Artikli 7 lõiked 1–3	Artikkel 24
—	Artikkel 25
—	Artikkel 26
—	Artikkel 27
—	Artikkel 28

Direktiiv 2006/87/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 8 lõiked 2 ja 3	Artikkel 29
—	Artikkel 30
Artikli 20 lõige 1	Artikkel 31
Artikli 20 lõige 2	—
Artikkel 22	—
—	Artikkel 32
Artikkel 19	Artikkel 33
—	Artikkel 34
Artikkel 24	Artikkel 35
Artikkel 21	Artikkel 36
Artikkel 23	Artikli 37 lõiked 1 ja 2
Artikli 7 lõige 4	Artikli 37 lõige 3
—	Artikkel 38
—	Artikkel 39
Artikkel 25	—
Artikkel 26	—
Artikkel 27	Artikkel 40

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta direktiiv 2008/68/EÜ ohtlike kaupade siseveo kohta (ELT L 260, 30.9.2008, lk 13).

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET